קבלה · זהר

רעיא מהימנא

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

רעיא מהימנא

מקור הטקסט: אור ברסלב

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/רעיא-מהימנא/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

השמטות דף רסד/ב

פקודא דא לקיים פריה ורביה לקיים בן ובת בגין דאם תמן י' ואם תמן ה' בן תמן ו' בת תמן ה' ואב ואם דלית לון בן ובת גם יי' לא שריא עלייהו וכגוונא דא בעובדא דבראשית אמר פרו ורבו. פרו מסטרא דימינא ורבו מסטרא דשמאלא דביה ברא אלקים כלא וברא דא עמודא דאמצעיתא את הארץ דא שכינתא ואמאי צריך ד' באב ואם בן ובת בגין דהא אתקדשו ואתברכו בשלש קדושות ושבע ברכאן דאינון י' צריכין למהוי ד' אתוון דשריין עלייהו עשרה למהוי בר נש רשות היחיד למאריה דרחבו ד' וגבהו י' ומאן דמתעסק

השמטות דף רסה/א

באורייתא ובמצוה בדחילו וברחימו דמאריה באתר דיראה שריא תמן י' באתר דאהבה שריא תמן ה' באתר דתורה שריא ו' ובאתר דמצוה שריא ה'. באתר דמחשבה דאתמר בה וזאת תורת האדם כליל מכלא שריא ביה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אם יי' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו מאי שוא עמלו בוניו בו אינון סמא"ל ונחש ע"כ:

השמטות דף רסו/א

רעיא מהימנא ותנח התבה בחדש השביעי השייך לדף סט ע"ב קודם אדהכי מטא ההוא רביא תמצא בפ' פנחס דף רנו ע"א:

רעיא מהימנא תנינא בחבורא קדמאה מאן דחמי קשת השייך לדף עא ע"ב אצל המאמר ויאמר אלקים וכו' תמצא בזהר זה בחלק ג' דף רי"ד ע"ב בסופו במאמר המתחיל פנחס בן אלעזר וכו' ובדף רטו ע"א נמשך אחריו הרעיא מהימנא השייך לכאן:

קש"ת השייך לדף עב ע"ב תמצא בחלק שלישי דף רל ע"ב בסופו:

סימן מח רעיא מהימנא שייך לדף צא ע"ב. שכינתא אתקריאת אות ברית מסטרא דצדיק יסוד עולם זאת אות הברית בסיני (ס"א ביני) עמודא דאמצעיתא ובין בני ישראל נצח הו"ד אות דא צדיק היא דא שכינתא כי ששת ימים עשה ה' את השמים. מכת"ר עד עמודא דאמצעיתא דלית שית בכל אתר אלא מסטרא דאת ו' ולית שביעי אלא מסטרא דאת י' עטרה על רישיה חכמ"ה עלאה אות היא חכמה תתאה אות היא ותקינו למגזר לתמניא דאיהו תמן חכמ"ה עד יסוד לקבלא בהון י' זעירא לסלקא לה עד כתר למהוי עטרה על ראשיהון ותקינו לשויה ערלה במנא ועפרא לקיים ונחש עפר לחמו:

תוספתא תאנא בשעתא וכו' השייך לדף קד ע"ב אצל מאמר וה' אמר וכו' בז"ח פ' ויחי דף ריח ע"ב זהו א"ב כסדרה לדף קח ע"א מסתרי תורה:

ספר שמות פרשת וארא דף כה/א

ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני יי' אלקיכם וגו'. פקודא דא קדמאה דכל פקודין. ראשיתא קדמאה דכל פקודין למנדע ליה לקב"ה בכללא מאי בכללא למנדע דאית שליטא עלאה דאיהו רבון עלמא וברא עלמין כלהו שמיא וארעא וכל חיליהון. ודא איהו בכללא. וסופא דכלא בפרט למנדע ליה בפרט וכלל ופרט איהו רישא וסופא רזא דכר ונוקבא כחדא ואשתכח בר נש בהאי עלמא דאתעסק בכלל ופרט בר נש בהאי עלמא איהו כלל ופרט. תקונא דהאי עלמא איהו כלל ופרט. בג"כ ראשיתא דכלא למנדע דאית שליט ודיין על עלמא ואיהו רבון כל עלמין. וברא ליה לבר נש מעפרא ונפח באפוי נשמתא דחיי ודא איהו באורח כלל. כד נפקו ישראל ממצרים לא הוו ידעי ליה לקב"ה כיון דאתא משה לגבייהו פקודא קדמאה דא אוליף לון דכתיב וידעתם כי אני יי' אלקיכם המוציא אתכם וגו'. ואלמלא פקודא דא לא הוו ישראל מהימנין בכל אינון נסין וגבורן דעבד לון במצרים. כיון דידעי פקודא דא באורח כלל אתעבידו להון נסין וגבורן. ולסוף מ' שנין דקא אשתדנו בכל אינון פקודין דאורייתא דאוליף לון משה בין אינון דמתנהגי בארעא בין אינון דמתנהגי לבר מארעא כדין אוליף לון באורח פרט הה"ד וידעת היום והשבות אל לבבך היום דייקא מה דלא הוה רשו מקדמת דנא. כי יי' הוא האלקים דא באורח פרט במלה דא כמה רזין וסתרין אית בה. ודא וההוא דקדמיתא כלא מלה חדא. דא בכלל ודא בפרט ואי תימא הא כתיב יראת יי' ראשית דעת. תירוצא דא באורח פרט למנדע מאן איהו יראת יי' ואע"ג דאית ליה לבר נש לדחלא מניה עד לא ינדע אבל הכא כתיב ראשית דעת למנדע ליה דהא איהו ראשיתא למנדע ליה באורח פרט. בגין כך פקודא קדמאה למנדע ליה לקב"ה בכלל ופרט ברישא ובסופא ורזא דא אני ראשון ואני אחרון. אני ראשון בכלל ואני אחרון בפרט וכלא בכללא חדא ורזא חדא כיון דינדע דא בכלל ישלים כל שייפוי. ומאן אינון רמ"ח פקודין דאינון רמ"ח שייפין דבר נש. כיון דאשתלים בהו על האי בכלל. כדין ינדע באורח פרט דדא איהו אסוותא לכלהו וינדע כל יומי שתא דמתחברן למיהב אסוותא לכל שייפין. ואי תימא כל יומי שתא היך יהבין אסוותא לכל שייפין ודאי הכי הוא עילא ותתא שתא ויומי דיליה יהבין אסוותא לכל שייפין עילא ותתא (בזמנא) דשייפין אריקו ברכאן ליומי שתא כדין אסוותא וחיין תליין עלן מלעילא ואתמליין מכלא. מאן גרים לון. יומי שתא. אוף הכי נמי לתתא כד בר נש ישלים גופיה באינון פקודין דאורייתא לית לך כל יומא דלא אתייא לאתברכא מניה וכד אינון אתברכאן מניה כדין חיין ואסוותא תליין עליה מלעילא. מאן גרים ליה אינון יומי שתא. יומי שתא כמא דאתברכאן מלעילא מרזא

ספר שמות פרשת וארא דף כה/ב

דאדם. הכי נמי אתברכאן מתתא מרזא דאדם. זכאין אינון ישראל בהאי עלמא באלין פקודין דאורייתא דאקרון אדם דכתיב אדם אתם. אתם קרויים אדם ועכו"ם לא אקרון אדם. ובגין דישראל אקרי אדם אית לון לאשתדלא באינון פקודין דאורייתא למהוי כלא חד ברזא דאדם. כד יהב קב"ה אורייתא לישראל על טורא דסיני מלה קדמאה איהו אנכי אנכי סלקא לרזין (עלאין) סגיאין. והכא איהו רזא דפקודא קדמאה למנדע ליה בכללא בגין דכתיב אנכי הא קא רמיז דאית אלהא שליטא עלאה (דאיהו) על עלמא כד"א כי יי' אלקיך אש אוכלה הוא פקודא קדמאה בכלל. בפרט בגין דכתיב ה' אלקיך דא פרט ודא כלל ופרט. פקודא קדמאה דאצטריך למנדע ברישא ובסופא כמה דאוקימנא. ע"כ:

ספר שמות פרשת בא דף מ/ב

וישא העם את בצקו טרם יחמץ וגו'. כ"ה פקודא דא לבער חמץ דהא פקודא דא אתמסר להו לישראל. וישא העם את בצקו טרם יחמץ. וכתיב שאור דוכתי דא יצר רע ודא יצר טוב. כ"ו פקודא בתר דא לספר בשבחא דיציאת מצרים דאיהו חיובא על בר נש לאשתעי בהאי שבחי לעלמין. הכי אוקימנא כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים ובההוא ספור חדי בחדוה זמין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי דהוא חדו מכלא דהאי איהו בר נש דחדי במריה. וקב"ה חדי בההוא ספור. ביה שעתא כניש קודשא בריך הוא לכל פמלייא דיליה ואמר לון זילו ושמעו ספורא דשבחא דילי דקא משתעו בני וחדאן בפורקני. כדין כלהו מתכנשין ואתיין ומתחברין בהדייהו דישראל ושמעו ספורא דשבחא דקא חדאן בחדוא דפורקנא דמריהון כדין אתיין ואודן ליה לקודשא בריך הוא על כל אינון נסין וגבורן ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא דחדאן בחדוה דפורקנא דמאריהון. כדין אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא וישראל בההוא ספרא יהבי חילא למאריהון כמלכא דאתוסף חילא וגבורתא כד משבחין גבורתיה ואודן ליה וכלהו דחלין מקמיה ואסתלק יקריה על כלהו. ובגין כד אית לשבחא ולאשתעי בספור דא

ספר שמות פרשת בא דף מא/א

כמה דאתמר. כגוונא דא חובה איהו על בר נש לאשתעי תדיר קמי קודשא בריך הוא ולפרסומי ניסא בכל אינון ניסין דעבד ואי תימא אמאי איהו חובתא והא קב"ה ידע כלא כל מה דהוה ויהוי לבתר דנא אמאי פרסומא דא קמיה על מה דאיהו עבד ואיהו ידע. אלא ודאי אצטריך בר נש לפרסומי ניסא ולאשתעי קמיה בכל מה דאיהו עבד בגין דאינון מלין סלקין וכל פמליא דלעילא מתכנשין וחמאן לון ואודאן כלהו לקב"ה ואסתלק יקריה עלייהו עילא ותתא. כגוונא דא מאן דאשתעי ומפרט חטאוי על כל מה דעבד אי תימא למאי אצטריך אלא מקטרגא קאים תדיר קמי קודשא ברידה וא בגין לאשתעי ולמתבע

חובי בני נשא ולמתבע עליהון דינא. כיון דאקדים בר נש ומפריט חטאוי כל חד וחד לא אשאיר פטרא דפומא להההוא מקטרגא ולא יכיל למתבע עליה דינא דהא תדיר תבע דינא בקדמיתא ולבתר משתעי ומקטרג פלוני עבד כך. ועל דע אצטריך ליה לבר נש לאקדמא ולפרט חטאוי. כיון דמקטרגא חמי דא לית ליה פטרא דפומא עליה וכדין אתפרש מניה מכל וכל. אי תב בתיובתא יאות ואי לאו הא מקטרגא אשתכח עליה ואמר פלוני דאתא לקמך בתוקפא דאפין בעיט במריה חובויכך וכך. על דא יאות לאזדהרא בר נש בכל הני בגין דישתכח עבדא מהימנא קמי קודשא בריך הוא. כ"ז פקודא בתר דא לאכול מצה בפסח בגין דאיהו דוכרנא לדרי דרין על רזא דמהימנותא. והא אוקמוה דישראל נפקו בההוא זמנא מרזא דטעוון אחרן ועאלו ברזא דמהימנותא. והא אוקמוה רזא דנא בכמה דוכתי:

ספר שמות פרשת בשלח דף נט/ב

פקודא למבנ מקדשא לתתא כגוונא דבי מקדשא דלעילא כד"א מכון לשבתך פעלת יי'. דאצטריך למבני בי מקדשא לתתא ולצלאה בגויה צלותא בכל יומא למפלח ליה לקב"ה דהא צלותא אקרי עבודה וההוא בי כנשתא אצטריך למבני ליה בשפירו סגיא ולאתקנא ליה בכל תקונין דהא בי כנשתא דלתתא קיימא לקבל בי כנשתא דלעילא. בית המקדש דלעילא דקאים דא לקבל דא. וההוא בי מקדשא כל תקונוי וכל פולחנוי וכלאנון מאנין ושמשין כלהו אינון כגוונא דלעילא. משכנא דקא עבד משה במדברא כלא הוה כגוונא דלעילא בי מקדשא דבנה שלמה מלכא הוא בי נייחא כגוונא עלאה בכל אינון תקונין למהוי בתקונא דלעילא בי נייחא ואחסנתא. הכי בי כנשתא אצטריך בכל תקוני שפירו למהוי כגוונא עלאה למהוי בית צלותא לאתקנא תקונין בצלותא כמה דאוקמוה. וההוא בי מקדשא דליהוי ביה חלונות דכתיב וכוון פתיחן כגוונא דלעילא וע"ד משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים ואי תימא אפילו בחקלא בגין דרוחא להוי סליק. לאו הכי דהא אנן צריכין בית וליכא. לאשתכחא בית לתתא כגוונא דבית עלאה לנחתא דיורא עלאה לדיורא תתאה. ותו דההוא צלותא וההוא רוחא אצטריך לסלקא ולנפקא מגו עאקו בארח מישר לקבל ירושלים

ספר שמות פרשת בשלח דף ס/א

ועל דא כתיב מן המצר קראתי יה דאצטריך אתר דחיק בעאקו לשדרא בגויה ההוא רוחא דלא יסטי לימינא ולשמאלא. ובחקלא לא יכיל קלא לשדרא ליה הכי דהא כגוונא דא קלא דשופר. אתדחייא לבר בארח מישר מגו אתר דחיק ואזיל ובקע רקיעין וסליק בסליקו לאתערא רוחא לעילא. ואי תימא הא כתיב ויצא יצחק לשוח בשדה שאני יצחק

דמלה אחרא הוה ביה מה דלא הוה בכל עלמא. ותו דהאי קרא לאו להכי אתא דודאי בשדה אחר הוה מצלי והא אוקימנא ע"כ:

ספר שמות פרשת יתרו דף צא/ב

פקודא י"ב לאומאה בשמיה בארח קשוט. ומאן דאומי שבועה הוא כליל גרמיה באינון ז' דרגין עלאין דשמא דקב"ה אתכליל בהו והא שיתא אינון. ההוא ב"נ דאומי אומאה דקשוט ע"פ ב"ד כליל גרמיה בהו והוא שביעאה לקיימא שמא קדישא בדוכתיה. וע"ד כתיב ובשמו תשבע. ומאן דאומי אומאה למגנא ולשקרא גרים להההוא אתר דלא יתקיים בדוכתיה. אומאה לקיימא פקודא דמאריה דא איהו שבועה דקשוט כד ההוא יצר הרע מקטרג לבר נש ומפתי ליה למעבר על פקודא דמאריה דא איהו אומאה דמאריה אשתבח ביה ואצטריך ליה לבר נש לאומאה במאריה על דא ואיהו שבחא דיליה. וקב"ה משתבח ביה כגון בועז דכתיב חי יי' שכבי עד הבקר דהא יצר הרע הוה מקטרג ליה ואומי על דא נדר איהו לעילא ואינון חיי מלכא רזא דרמ"ח שייפין ותריסר קטירין כחושבן נד"ר ועל דא חמיר משבועה. חיי דמלכא אלין דיהיב חיין לכל אלין שייפין ואקרון הכי בגין אינון חיין ואינון חיין נחתין מעילא לתתא להההוא מקורא דחיין ומההוא מקורא נחתין לתתא לכל אינון שייפין. שבועה לקיימא דרגא דלתתא רזא דשמא קדישא. ודא אקרי מלך עצמו דרוחא עלאה וגופא דיליה למשרי בגויה ולדיירא ביה כרוחא דשארי גו גופא וע"ד אקרי מלך עצמו דרוחא עילאה (ס"א תאיבא למשרי וכו') ותיבה דיליה למשרי בגויה עצמו דההוא דסתיר לעילא ובגין כך מאן דאומי בקשוט הוא מקיים להההוא אתר וכד קאי האי אתר מקויים מקיים כל עלמא. נדר שריא על כלא על מצוה ועל רשותא. דלאו הכי בשבועה והכי אוקמוה חברייא ע"כ:

(פקודא יג לאתעסקא בפריה ורביה וכו' עד בכל סטרין. ומשם תלך ויקרא מג ב וביום השמיני):

ספר שמות פרשת יתרו דף צב/א

פקודא כ"ד למהוי דכיר יום השבת כד"א זכור את יום השבת לקדשו. רזא דשבת הא אוקימנא בכל אינון דוכתי יומא דוכרנא דנייחא דעלמא ואיהו כללא דאורייתא ומאן דנטיר שבת כאילו נטיר אורייתא כלא והא אתמר דוכרנא דשבת לקדשא ליה בכל זיני קדושין. מאן דאדכר למלכא אצטריך לברכא ליה מאן דאדכר שבת צריך לקדשא ליה והא אתמר. זכור לדכירא איהו. שמור איהו לנוקבא (ודא ודא בלא פרודא) יום שבת רזא דכל מהימנותא דתליא מרישא עלאה עד סופא דכל דרגין שבת איהו כלא. תלת דרגין אינון וכלהו אקרון שבת. שבת עלאה שבת דיומא. שבת דליליא. וכלהו חד ואקרי כלא

שבת. וכל חד כד איהו שלטא נטיל לחברוי וזמין לון בהדיה בההוא שולטנו דיליה. וכד האי אתי לעלמא כלהו אתיין וזמינין בהדיה. כד אתי ליליא זמין בהדיה לשבת דיממא וזמין ליה בהיכליה ואתטמר בהדיה. כיון דהאי אתיא שבת עלאה אתמשך עליה וכלהו גניזי בהיכלא דליליא. ובגין דא סעודתא דליליא חמור מביממא (ס"א כדביממא כד אתי יממא זמין בהדיה לתרין אלין אחרנין דרגא עלאה ודרגא תתאה דא דאנהיר ליה ודא דאתנהיר מניה. וכלא כחדא אקרי שבת ושלטין ביומא דשבת. ואלין תלת דרגין אינון כללא ורזא דכל אורייתא שבכתב נביאים וכתובים מאן דנטיר שבת נטיר אורייתא כלא. תרין מרגלן אינון וחד סיכתא בהדייהו בגווייהו דקאים בין האי ובין האי. מרגלא עלאה לית ביה גוון לית ביה חיזו באתגלייא, האי מרגלא כד שארי לאתגלייא נהרין ז' אתוון גליפין בלטין ונצציו ובקעין בקיעין וקסטירין ונהרין כל חד וחד ואינון ז' אתוון אינון תרין שמהן מחקקין בההוא מרגלא וביומא דשבת נצציו ונהרין ופתחין פתחין ונפקי ושלטי ואינון אדי"ד יד"ו מתנצצי אתוון ובנציצו דלהון עאלין דא בדא ונהרין דא בדא. וכד עאלין דא בדא נהרין דא מגו דא בתרין גוונין. חד גוון חוור וחד גוון סומק. ומאינון תרין גוונין אתעבידו תרין שמהן אחרנין עד דסלקין אתוון לשבע שמהן. אקרי ידו"ד וחד אקרי א"ל ונהרין כחדא. ה' נפיק ונציץ ועאל באת ה' ונהרין תרווייהו בתרין גוונין ואינון תרין שמהן חד אקרי ידוד רזא דאלקים. וחד אקרי אלקים ונהרין כחדא י' עאל בי' ונהרין ונציצין כחדא ועאלו דא בדא ונהרין תרווייהו גליפין מחקקן כחדא ואינון זקפן רישא נהירין מנצצין ענפין סלקין מהאי סטרא ומהאי סטרא ואינון חד סרי ענפין. ואלין תרין אתוון דנהרן מתחבקן דא בדא אינון ידו"ד ידו"ד מצפץ מצפץ ברזא דתליסר מכילן דרחמי. ואלין תרין אתוון כד עאלין דא בדא וכד מתחבקן דא בדא (וכד מתדבקן דא בדא) זקפין רישא ונהרן ומנצצן על כלא באינון חד סרי ענפין דנפקין בכל

ספר שמות פרשת יתרו דף צב/ב

סטר. ה' דאשתאר איהי סלקא בשמא חד לאתחברא בהדייהו ואיהי אלקים וכל אלין שמהן בלטין ונצציו ונפקי ושלטי בהאי יומא. כיון דאלין שלטי נפק ההוא מרגלא עלאה בלטא מנצצא. ומגו נציצו דילה לא אתחזו בה גוון. כד נפקא בטש באלין שמהן חד שמא מנייהו אלקים דאיהו שביעאה מתעטרא ועאל במרגלא תתאה ואתיישב שמא אחרא תחותיה ואיהו ידו"ד. ואסתחר ההוא מרגלא עלאה ביה ומתעטרא ההוא נציצו דנציץ בהאי שמא לבתר דכניס (נ"א דבטש) בהני שמהן נפקין מינייהו שבעים ענפין לכל סטר ומתחברן כלהו כחדא ואתעביד רתיכא וכרסייא חדא להההוא מרגלא עלאה ושלטא בעטרוי מלכא בכרסייא ביומא דא וחדי כלא. כיון דחדי כלא יתיב מלכא על

כרסייא וסליק בשבעין ענפין כרסייא כדקאמרן. ואינון תרין אתוון סלקין ונחתין ונהרין ומתעטרן אתוון כ"ב (ס"א בכ"ב אתוון) כללא דאורייתא בטשי בתרי אתוון קדמאי וסלקי לחד בשית שבטין ולחד בשית שבטין אחרנין. ואלין אינון י"ב שבטין דישראל עלאה. תו אלין תרין אתוון (ס"א קדמאי סלקין) סלקין ונחתין ובטשי בתרין אתוון דסופא דכ"ב אתוון וסלקי חד בחמש דרגין וחד בחמש דרגין. ואלין עשר אמירן (ס"א לשכללא) לאכללא לכ"ב אתוון י"ב שבטין בתרין אתוון (ס"א קדמאי) כללא דאורייתא ועשר אמירן דתרין אתוון דסופא הא כ"ב אתוון דסופא דאורייתא. ורזא דא ירית מרגלא עלאה בההוא כרסייא דע"ב ונהרין כ"ב אתוון מרגלא תתאה בשעתא דיתיב מרגלא עלאה בההוא כורסייא דע"ב ונהרין כ"ב אתוון. כדין ההוא מרגלא תתאה דהוא בחשוכא מסתכל בההוא נהירו בחילא דתוקפא דאינון אתוון דאתרשים בהון דאקרון אדני וכדין אתנהיר וסליק ההוא נהורא ונטיל כל אינון כ"ב אתוון עלאין ושאיב לון ההוא מרגלא בגויה ונהיר נהירו דנציץ לע"ב עיבר כיון דהאי מרגלא נציץ ושאיב לאינון אתוון בהדה כדין מרגלא עלאה אתמשך בהדייהו ואתדבק מרגלא במרגלא והוי כלא חד ודא איהו רזא חדא דתושבחתא והא אוקימנא. אתוון כד נצצין מהאי סטרא ומהאי סטרא דא איהו סיכתא די בגווייהו ביזמרגלא למרגלא כדין אתעבידו רזא דשמא קדישא דמ"ב אתוון בכלא רזא דשמא קדישא דע"ב אתוון דרתיכא עלאה וכלא האי והאי אתקרי שבת ודא איהו רזא דשבת. ע"כ:

ספר שמות פרשת יתרו דף צג/א

כבד את אביך ואת אמך. כבדהו בכסות נקייה דהיינו כנפי מצוה כבד את יי' מהונך דא תורה ומצות הה"ד (שם) אורך ימים בימינה בשמאלה וגו'. דעני לאו איהו בר נש אלא מן התורה ומן המצות אשתמודע דבתר דאוקמוה מארי מתני' אין עני אלא מן התורה ומן המצות דעתרא דבר נש אורייתא ומצות. ובגין דא כבד את יי' מהונך ולא תשתדל באורייתא כדי להתגדל בה כמה דאוקמוה חברייא ואל תעשם עטרה להתגדל בהם ולא תאמר אקרא בעבור שיקראוני רבי אלא גדלו ליי' אתי. כבד את יי' מהונך. כבן דאיהו חייב ביקרא דאבוי גדלו ליי' אתי. כבד את יי' מהונך. כבן דאיהו חייב ביקרא חוורו דעיינין וגרמין ואברין ומטפה דאמיה שחור די בעיינין ושערא ומשכא ובשרא ורביאו ליה באורייתא ועובדין טבין. דבר נש חייב ללמד בנו תורה דכתיב ושננתם לבניך ואי לא אוליף ליה אורייתא ופקודין כאילו עביד ליה פסל ובגין דא לא תעשה לך פסל. ועתיד להיות בן סורר ומורה ומבזה אבוי ואמיה וגוזלמניה כמה ברכאן דהואיל ואיהו עם הארץ

חשיד איהו על כלא ואפילו על שפיכות דמים וגלוי עריות וע"ז. דמאן דאיהו עם הארץ ואזיל לאתר דלא אשתמודעון ליה ולא ידע לברכא חשדינן ליה דאיהו עע"ז. ע"כ:
(קדושים פא ב איש אמו ואביו תיראו:

ספר שמות פרשת משפטים דף קיז/ב

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרוג וגו'. פקודא להשוות הבעלי דינין ולהתרחק מדבר שקר דלא יימרון משוא פנים (יש בדבר). דקב"ה אתמר ביה אשר לא ישא פנים. ול"א יק"ח שח"ד. בסופי תיבות אחד. האי דיין צריך למהוי כגוונא דאחד דאיהו ידו"ד אחד דלא יקח שחד דיהא איהו בדיוקניה ובדינא להשוות תרווייהו כאחד ולא יטה דינא לדא יתיר מן דא אלא בתקלא חד עד דיקבלון דינא. ולבתר כל חד אתדן כפום עובדוי. ואוקמוה מארי מתניתין צדיק יצר הטוב שופטו. רשע יצר הרע שופטו. בינוני זה וזה שופטו. מאן דאיהומאילנא דחיי לית ליה דינא כלל לית ליה יצר הרע ודא צדיק גמור ודא צדיק וטוב לו ולית טוב אלא תורה הה"ד כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו. וצדיק ורע לו מסטרא דעץ הדעת טוב ורע. ואמאי אתקרי צדיק בתר דרע לו דאיהו יצר הרע. אלא בגין דטוב שליט עליה אתקרי צדיק ורע לו. דההוא רע איהו תחות רשותיה (ס"א כעבדא תחות רביה. רשעוטו בלו אמאי אתקרי רשע בגין דאיהו אסתלק למהוי רישא יצה"ר דיליה וטוב איהו תחות רשותיה כעבדא תחות רביה. ואע"ג דרשע איהו מכתיר את הצדיק ויכיל צדיק גמור לאענשא ליה גם ענוש לצדיק לא טוב. בגין ההוא טוב דאיהו תחות רגלוי דרשע לית לאענשא ליה דאולי יחזור בתשובה ויתגבר על יצריה ויהא עפר תחות רגלוי. דמסטרא דרשע וטוב לו (נ"א שכינתא) שכיבת ותגל מרגלותיו ותשכב האי איהו ושפחה כי תירש גבירתה (ד"א ומסטרא דצדיק גמור) שפחה יצר הרע נוקבא. יצר הרע דכר. בגיניה אתמר וכבודי לאחר לא אתן והזר הקרב יומת. ומסטרא דצדיק ורע לו שכינתא איהי עטרה על רישא דבר נש ושפחה יצר הרע אתכפייא תחות גבירתה. ומסטרא דצדיק גמור לית זר ולית יצר הרע. ומסטרא דרשע גמור לית ליה חולקא בשכינתא דלית חולקא לב"נ בשכינתא אלא מסטרא דטוב. ולית כל שכינתא שקילין דהא שכינתא דאילנא דטוב ורע איהו כרסייא אבל שכינתא דאילנא דחיי עלה אתמר לא יגורך רע אבל (ד"א אלא) בגין דאתמר בה ומלכותו בכל משלה מאן דפגים אתר דילה אתחשיב כאילו עביד במטרוניתא קלנא. דקלנא דמטרוניתא איהו מאן דמזלזל באתרהט וקלנא דמטרוניתא דמלכא איהו. כל שכן מאן דאעבר לה מאתרהא ושוי שפחה באתרהא. דבכל אתר דאיהו פגים מטרוניתא לא שריא תמן אלא שפחה דאיהי פגימא

שריא באתר פגים. ופגימו דבר נש דחובוי פגים בכל אברין דיליה עד דלא אשכחת מטרוניתא אתר לשריא תמן. ולית ליה תקונא

ספר שמות פרשת משפטים דף קיח/א

עד דיחזיר לה על כל אברין דיליה. אמר בוצינא קדישא רעיא מהימנא בגין דא אנת מתקן בחבורא דא דרמ"ח פקודין לאמלכא לקב"ה על כל אברים דשכינתא בכל פקודא ופקודא ולית אנת חייש ליקרך. זכאה חולקך דכגוונא דאנת ממליך לקב"ה בכל אברים דשכינתא דאינון בעלי מדות דכל ישראל מארי מדות אינון אברים דשכינתא הכי עביד קב"ה לשריא שמיה עלך וימלכינך על כל משריין עלאין ותתאין (שופטים ערה א לא יקים עד אחד). קום רעיאמהימנא לסדרא דינין בהלכות נזיקין בסדורא דשמא דא ידו"ד דאיהו רכב אלקים רבותים אלפי שנאן דאינון שור נשר אריה אדם דהא מסטרא דימינא דתמן ידו"ד ד' חיון הכי איהו סדורא דלהון אדם אריה נשר שור וכפום שנויין דהויין הכי איהו תנועה וסדורא דחיון. וחיון דסטרא אחרא דאינון נזיקין דשמאלא הכי סדורייהו שנאן ובגין דא התחלה דלהון השור קשור בד' אבות נזיקין השור והבור והמבעה וההבער וסיומא דלהון אדם מועד. קום אתער בדינין. פתח רעיא מהימנא ואמר אלקים שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. אלקים בהפוך אתוון דינ"א ובג"ד אמרו מארי מתניתין דינ"א דמלכותא דינא כל דינין בהאי שמא אתדנו. (ס"א בה' בד' וכו') בד' בג'. בד' שכינתא (ס"א ביתדין בג' בית דין שכינתא. בג') לקבל תלת אבהן עמודא דאמצעיתא דיין אמת והוא דיין לדון מסטרא דאדנ"י דתמן איהו דיין אמת ומסטרא דשם אלקים שופט. הדא הוא דכתיב כי אלקים שופט. ומה דינין אינון. חד לדון בנזקי שור. תניינא לדון בנזקי בור. תליתאה לדון בנזקי אש. רביעאה לדון בנזקי אדם. ואבתרייהו לדון בדיני ארבע שומרים. שומר חנם ושומר שכר. והשואל. ונושא שכר (ס"א והשוכר). לקבלייהו דינין ארבעה. דין חלוקת השותפים. דין חלוקת קרקעות. דיני עבדים ושפחות. דיני תובע ונתבע. בכמה מיני תביעות דחיוב ממון וגזל ואבדה או שמזיק לחברו והורגו באחד מארבע מיתות בית דין. אדון איהו קב"ה באלקי"ם לדון בכלמיני דינין לשפחה בישא כי תירש גבירתה. דמינה כל נזיקין אשתכחו דאינון (כל) מלאכי חבלה דמנייהו נשמתהון של רשעים כמה דאוקמוה מארי מתני' נשמות הרשעים הן הן המזיקים בעולם. אל אחר מזיק גזלן רשע. ובת זוגיה סם המות. נזק שבת ובשת ורפוי לשכינתא ובנהא. שבת דבטול' דאוריתא דבטילת לבנהא. ורפוי דגרמת לון דמתרפין מדברי תורה. נזק בכמה נזקין דמלאכי חבלה מארי משחית אף וחמה. ובשת דהוו מבזין לשכינתא בכו"ם שקרא דלהון והוו אמרין איה אלקיך. וכמה גזלות מן שפחה בישא דאתמר בה גזלת העני בבתיכם. כמה ברכאן

גזלת לשכינתא שפחא בישא בכובד המס ובכובד כמה דינין משונים על בנהא וכמה קרבנין דבי מקדשא דבטילת למטרוניתא. ובשת דמטרוניתא דאשתארת ערומה מד' בגדי זהב דנהרין מד' טורי אבן בי"ב אבנין מרגלן. מעיל בכמה זגין ורמונים. וארבע בגדי לבן דבהון הות מטרוניתא מתקשטא קדם מלכא הה"ד וראיתיה לזכר ברית עולם. וגזלת לה לגברתה כמה מאכלין דקרבנין. שור מועד בעלה עאל לבי מלכא רבוניה בארבע אבות נזיקין דיליה (דאינון ופני שור מהשמאל לארבעתן) דאינון עון ומשחית אף וחמה דכלהו מועדין לקלקל. בגופא דיליה הרביץ על הכלים מזבח מנורה שלחן ושאר מאנין רבץ עלייהו ושברתן. ובשן דיליה אכיל כל קרבנין דמאכלים דפתורא ושארא ברגלוי רפסא (ומדקא כלא. ושארא דאינון אמורין ופדרין ושירי מנחות ברגלוי רפסא). ובקרן דיליה קטל כהני וליואי. הרס כלא חלל

ספר שמות פרשת משפטים דף קיח/ב

ממלכה ושריה. הבור נוקבא בישא ליליתּ בבית דילה דאיהי בית הסהר תפיסת למטרוניתא ובנהא שפחה בישא בגלותא דילה ושווייאן לון בכמה שלשלאין ואסורין לבנהא ידייהו מהדקן לאחורא היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח ולא עוד אלא (שם) כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור. ולא עוד אלא זונה דאיהי הבער דהיינו אש ויצת אש בציון. לבתר קם אדם בליע"ל רשע רביעי לאבות נזיקין דאתמר ביה אדם מועד לעולם בין ער בין ישן ושלח את בעירו ואכיל ושצי וגדע כרמים ופרדסים דירושלם ושצי כלא. רבון עלמא אנת קשוט ואורייתך קשוט יהבת לן מצות תפילין. לצדיקים גמורים איהו אגרא כפום עובדייהו פאר על רישייהו ומשמשין לאבוהון ואמהון כגוונא דגופא דכל אברים דיליה משמשין לרישא. הכי אתתא משמשא לבעלה. ואית מלאכין דאינון משמשין לגופא ומלאכין דמשמשין לנשמתא וכגוונא דאית אפרשותא בין גופא לנשמתא הכי אית אפרשותא בין מלאכין דגופא למלאכין דנשמתא. ואית נשמתא לנשמתא ומלאכין למלאכין כי גבוה מעל גבוה שמר וגבוהים עליהם. ואלין דאינון נשמתא לנשמתא כלהו חד. ואע"ג דארח מתלא אינון כגופא אצל נשמתא אלין לאלין. בגין דמקבלין אלין מאלין. הכי שכינתא (נשמתא) אע"ג דאיהי לקבל שאר נהורין דבריאה כנשמתא אצל גופא לקבל קב"ה חשיבא כגופא אבל כלא חד הכא גופא ונשמתא כלא חד. מה דלאו הכי בבר נש דגופיה ונשמתיה בפרודא. דא חומר ודא שכל. דא חיי ודא מותא. אבל קב"ה חיים ושכינתיה חיים הה"ד עץ חיים היא למחזיקים בה. וכל אינון דרשימין בסימנין דקב"ה ושכינתיה אינון רשימין ביומין דחול באות דתפלין ובאות דמילה ורשימין בזכור ושמור בשבת. ורשימין בתורה שבכתב

דאתיהיבתמימינא ובתורה שבע"פ דאתיהיבת משמאלא וקב"ה זכור מימינא ותפלין דיד והכי שכינתא תורת יי' תמימה ומצוה דיליה. והאי מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו כליל דינא ורחמי זכור ושמור אתקריאת איהי זכירה שמירה ובכל פקודין איהי שקיל' לגביה במדרגה. אבל מסטרא דחסד קב"ה זכור ושכינתא שמור כמה דאוקמוה מארי מתניתין זכור לזכר ושמור לכלה בגין דבימינא ובשמאלא ענפין מתפרדין כגוונא דכנפי ריאה דאינון פרודות מלמעלה לקבלייהו חיון ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה. ולקבל פתוחות דס"ת. לתתא תרווייהו ביחודא חדא כגון סתומות דס"ת דלית תמן פרודא. ובגין דא באתר דיחודא דאיהו גופא דומה לשדרה דלולב אם נפרצו או נפרדו עליו פסול בכמה רשימין רשים קב"ה לישראל לאשתמודעא לגבי מלאכין אלין דימינא דתליין מקב"ה או אלין דשמאלא דתליין משכינתא או אלין דתליין מקב"ה ושכינתיה ביחודא חדא. ודאי אלין דאית בהון תורה רשימין בחסד ואלין דאית בהון מצוה רשימין בגבורה ואלין מארי דתפלין ואות שבת ואותב רית רשימין בצדיק. ובעירן עמי הארץ אינון רשימין באעברו דערלה ואות שבת ואות ברית רשימין בצדיק. ובעירן עמי הארץ אינון רשימין באעברו דערלה ופריעה. עופין בזפק ובקרקבן נקלף באעברו דזפק וקלופה דקרקבן אינון רשימין עופין למיכל. ובעירן בתרי סימנין מעלת גרה ומפרסת פרסה. כלהו רשימין בתרי סימנין כגוונא דערלה ופריעה דמתעברן מעמא קדישא. אבל תלמידי חכמים כלהון רשימין מנהון בכרסייא ומנהון במלאכי. בארבע חיון דכרסייא.מנהון בככביא

ספר שמות פרשת משפטים דף קיט/א

ובמזלי ומנהון רשימין במדות דקב"ה אשתמודעין. ואינון דמתעסקין באורייתא ובמצות לשמא דקב"ה ושכינתיה שלא על מנת לקבל פרס אלא כברא דאיהו מחוייב ביקרא דאבוהי ואמיה דא אתקשר ודאי ואתרשים בעמודא דאמצעיתא ושכינתיה כאילו ביה הוו חד. ומאן דאית ביה תורה בלא מצוה או מצוה בלא תורה כביכול כאילו הוו דתרווייהו באמצעיתא. רשיעיא אינון רשימין בלא סימנין דטהרה אינון דלית להון תפלין על רישא ודרועא. ואינון דלא רשימין בתורה ובמצות ואלין דלא נטרין זכור ושמור ולא רשימין בתכלת ולבן דציצית ואלין דלא רשימין באלין סימנין שקץ הם לכם לאו אינון ישראל אלא עמי הארץ מה אלין שקץ ושרץ. אוף אינון נ"א כן שקץ ושרץ כמה דאוקמוה מארי מתניתין עמי הארץ הם שרץ ונשותיהם שקץ ועל בנותיהם אתמר ארור שוכב עם כל בהמה. ומיתתהון מיתה באתגליא ולית מיתה אלא עניותא ומיתה דעניותא דלהון לא יהא באתכסיא כעופין דדמיילמארי פקודין אלא באתגלייא לעיני עמא דעני חשוב כמת ואית עניותא באתכסיא מעיני בני נשא. ואית עניותא לעיני כלא כזריקו דדם דבהמה

וזריקתה לעיני כלא דשפכין דמא קמיכלא הכי עניין שכין דמוי באנפייהו לעיני בני נשא ואתהדרין ירוקין כמתין. ואי הדרין בתיובתא ולא פתחין פומהון להטיח דברים כלפי מעלה ומיתה דלהון בסתימו דפומא כבעירא דאיהי מיתא ולית לה קול ודבור. דבוידוי הכי יימא איהו אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש ויתודה ומייחד לקב"ה בכל יומא למהוי מיתתיה באחד כגוונא דשחיטת בהמה בתריסר בדיקות דסכין ובסכין דאינון אח"ד ומברך ומקדש לקודשא ב"ה בכל יומא בברכו ובקדושא ובכל אכילה ושתיה דיליה כגוונא דמברך כהנא. ברוך אתה. הא ברכה. אשר קדשנו. הא קדושא. כד רוחא מברך לקב"ה בכל יומא בברוך ומקדש ליה בקדושא דיליה ומיחד ליה ביחודא דאיהו שכינתיה. קב"ה נחית על הוא רוחא בכמה משריין. אליהו ודאי בר נש דמברך ומקדש ומיחד למטרוניתא כמה משריין דמטרוניתא סלקין עמיה ומשריין דמלכא נחתין לגביה וכלהו לנטרא ליה ולאודעא ליה להוא רוחא כמה חידושין ועתידות בחלמין דנבואה וכמה סתרים. כגוונא דיעקב דאתמר ביה והנה מלאכי אלקים עולים ויורידם בו. ועל משריין דמלכא ומטרוניתא אתמר ויקרא שם המקום ההוא מחנים. אבל מלכא ומטרוניתא לא נחתין תמן:

אמר אליהו רעיא מהימנא הכי הוא ודאי אבל בגין דבכל פקודא ופקודא הוה אשתדלותא דילך ליחדא קב"ה ושכינתיה בכל משריין דעילא ותתא הכי קב"ה ושכינתיה וכל משרייתיה עילא ותתא מתיחדין ברוחא דילך בכל פקודא ופקודא כברא דמלכא דאבא ואימא רחמין ליה ונשקין ליה ובחביבו דיליה לא המנין ליה במשריין דלהון אלא אינון גופייהו נטרין ליה בגין דההוא רוחא דילך מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו דאיהו ו' כליל אבא ואימא דאינון ידו"ד. נפש דילך בת יחידא מסטרא דאת ה' שכינתא תתאה לא זזת מינך. וכגוונא דאבא ואימא נטרין ברא הכי נטרין ברתא במשריין עלאין דאינון מחנים. ובמחשבה עלאה סלקין לרוחא דילך כמה דאוקמוה ישראל עלה במחשבה יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואימתי רוחא דילך סליקת במחשבה כד איהי שלימא ואתמר בה כל הנשמה תהלל יה.

ספר שמות פרשת משפטים דף קיט/ב

ובנפשא דאיהי יי' רוח ואתמר ביה כה אמר יי' מארבע רוחות באי הרוח. ואינון רוח יי' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה וגו' שלום בארבע אתוון סליק במחשבה ועלת העלות מעטר ליה בכתר בכל האי יקר. רוחא דילך סליק ונחית בכל ליליא וכל מלין דאתגליין (נ"א לך בחסד ועלייהו אתמר ואתם וכו') על כתר ואתם הדבקים ביי'. אתם ולא אומין עכו"ם. ובג"ד זבח לאלקים יחרם. אלקים אחרים. בלתי ליי' לבדו. זכאה

עמא קדישא דאתקריאו עאנא דקב"ה למקרב גרמייהו קרבנין קמיה כמה דאתמר כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה. וקרבין גרמייהו כעאנין בתעניתא. דמעוט חלבא ודמא דתעניתא איהו חשיב יתיר מקרבנא דבעירן דהוה מתמעט דמא וחלבא וכל אינון אמורין ופדרין דמתאכלין כל ליליא זכאין אינון (ס"א ישראל) דמקרבין רוחין דלהון קרבנין קדם יי' ובכל ליליא וליליא. דרוחא דלהון היא העולה לגביה אי סליק לה בתורה ומצוה. דאיהי עשר אמירן דאתייהיבו מאת י' דבעשר דברן מאתוון ה"ה (ס"א בו' בשית) בשית חומשי תורה בספר בראשית. חמשה אינון דאתקריאו חמשה חומשי תורה שתיתאה ספר בראשית אקרי ובמחשבה דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה. ולאן אתר סליק לגבי כתר דתמן עלת העלות מופלא ומכוסה. זכאה מאן דסליק ליה במצוה דאיהי מצות תפילין דבהון ארבע פרשיות דבהון שם ידו"ד י' קדש לי. ה' והיה כי יביאך. ו' שמע ישראל. ה' והיה אם שמוע. במחשבה. לקשרא לה ביד. דשכינתא איהו ידו"ד כלילא ממעשה דאיהי ה'. ודבור דאיהי בינה כלילא ו' ספיראן. ובמחשבה דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ידו"ד. י"ד אתוון כחושבן יד ואתרמיזו בארבע פרשיין וביתא דתפלין א' ותרין רצועי דרישא (נ"א ודידא) שבע דתרין שינין תשע וקשר דרצועה עשר וד' פרשיין דיד (ס"א הרי י"ד) יד דשכינתא יד ידו"ד בגינה אתמר בידך אפקיד רוחי וגו' רוח אתפקד לידו"ד וקב"ה נחית לגביה לקבלא ליה לגבי שכינתא ונטרי ליה קב"ה ושכינתיה ומאן גרים דא מאן דבכל מצוה ומצוה סליק שכינתא לגבי קב"ה. וע' תיבין דיענך יי' ביום צרה ובמאי צווחת. אלא ודאי ישראל אית בהון מארי תורה מלאכים מסטרא דאילת השחר דאיהי שכינתא. ותרין דרגין אינון בקר ושחר ועלייהו אתמר נעימות בימינך נצח. בקר דאברהם דאיהו חס"ד דא סליק יתיר ביומא דפורקנא אבל שחר אקדים ליומא דפורקנא. ומאי איהו. נצח דשכינתא מסטריה אתקריאת אילת השחר ובגין דא ל"מ נצ"ח תמן נצ"ח תמן ל"מ דאינון ע' קלין דצווחת אילת השחר על בנהא דאתתקף עלייהו קדרותא בגלותא שחרות השחר בע' שנין בתראין (בשבעין) בההוא זמנא יתקיים בישראל כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יי' ועל כן נקוה לך יי' אלקינו ובהון אילת אעילת רישהא בין ברכהא. רישא איהו צדיק יסוד עולם בין ברכהא דאינון נצח והוד ואומי לה ביה למפרק לבנהא בבקר דאיהו אריה בקר ימינא דאברהם משיח בן דוד דנפיק מיהודה דאתמר ביה גור אריה יהודה ובג"ד חי יי' שכבי עד הבקר ובה מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים וגו' בגין דתפארת דרגא דמשה גופא וחסד דרועא דיליה ומשה אתקשר בע"ב דאיהו חסד דרגא דאברהם דהכי סליק בחשובן ח"י וו"ו מן ויסע ויבא ויט תלת ענפי אבהן ש דאתקשר

בש' של משה דאתמר בהון ופני אריה אל הימין לארבעתן ופני שור מהשמאל וגו' ופני נשר לארבעתן. מ"ה מן משה ודמות פניהם פני אדם (ס"א דאיהו) דרועא שמאלא אתמר ביה שמאל דוחה וימין מקרבת דאף על גב

ספר שמות פרשת משפטים דף קכ/א

דאקדים בתשרי דאוקמוה ביה מארי מתניתין בתשרי עתידין להגאל. תהא דוחה בגין דלא ימות משיח בן אפרים דוחה מרומי דאיהי שמאל. עד דיקרב ימין:

פסח דרועא ימינא לקיים בה כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות והאי איהו בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל לקיים בהון ובחסד עליון רחמתיך אמר גאלך יי'. ולבתר נטלי כלהו מגבורה דמניה משיח בן אפרים לנטלא נוקמא משנאוי דהכי בעי לנקאה עבורא דאינון ישראל בימינא ולבתר לאוקדא קש בשמאלא הה"ד והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום וכנישו דעבורא דא עמודא דאמצעיתא ביה ויאסף (אל עמיו) לאן אתר לביתא דא שכינתא אבל בדרגא דמשיח בן יוסף איהו דקא רמיז עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחוך השור את ירק השדה דעלייהו אתמר בפרח רשעים כמו עשב וגו'. מפסח ועד תשרי יהא פורקנא דאיהו עד. ומתמן ואילך יהא השמדה דלהון (שם) להשמדם (פרקנא) עדי עד. (נ"א ולא עד בכלל אלא עד דמטי לעד מתמן ואילך להשמדם עדי עד) כד מטו לתשרי דאיהו שור ביה כלחוך השור וסמיכה (ס"א דישראל ומטו דלהון בימינא וכו') דלהון דישראל בימינא דאיהו אריה. אבל קימה דלהון בגופא דאילנא והאי איהו כל הכורע כורע בברוך צדיק דאתמר ביה ביוסף הצדיק והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי והאיא יהו חי יי' שכבי עד הבקר וכל הזוקף זוקף בשם דרגא דמשה רבינו לעילא. (ס"א ובמשה) ומשה לתתא ביה יקומון כל ישראל כאברין דגופא דביה כלהו זקיפין בעמידה ובהאי איהו כל הזוקף זוקף בשם בגין דעליה אתמר ואדעך בשם. יהון משיח בן דוד דאיהו אריה מימיניה ומשיח בן יוסף דאיהו שור משמאליה. מימינא אברהם משמאלא יצחק ואיהונשר באמצעיתא שלשלת דלהון מסטרא דיעקב ש דמשה קדושה לך ישלשלו מסטרא דאריה ג' אנפין דאבהן אתקריאו אריות בקר. מסטרא דשמאלא אתקריאו פרים מנגחים. ומסטרא דאמצעיתא אתקריאו נשרים ועלייהו אתמר ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. הא אינון ט' עשיראה ורביעאה (אדם מה שמו) דמשה דרכיב על תלת חיוון ואתמר בישראל וירדו בדגת הים ממנן דימא בסטרא דנחש דהוה שרה דמצרים דאתפשט בגלותא בתראה מים עד ים ובעוף השמים ערבוביא בישא. עמלקים נפילים תערובת דכל אומין בכל סטרא בגלותא בתראה בין בישראל בין בישמעאל בין בעשו (באומות העולם). ובבהמה אלין

בני עשו דשולטנתהון בכל הארץ ויתקיים במשיח וירד מים עד ים ומנהר עד אפי ארץ והכי בב' משיחין והכי בישראל וכלא בזכות מ"ה (שמו) דמשה. וייתון נס דמשיח בן דוד מיהודה אריה רשים עליה ונס דמשיח בן יוסף שור רשים עליה ונס דשילה אריה לימינא שור לשמאלא נשר באמצעיתא ואדם על כלהו וד' אנפין לכל חד ד' שבטין דג' חיון י"ב ולגבי אדם דאיהו מה שמו בני משה דבההוא זמנא יתקיים במשה ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו בההוא זמנא מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה ואשר להיות כבר היה והאלקים יבקש את נרדף. ישראל דאתמר בהון ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם הוו נרדפים קדם ערב רב זאבים בישין הא בנימין זאב יטרף לגבייהו דטריף לון ויתקיים בההוא זמנא בבקר יאכל עד דהיינו עד כי יבא שילה ודא בקר דאברהם ולערב יחלק שלל דא ערב דיצחק דתמן תרין משיחין. בחד ייכול (ס"א ממונא) ממנא דאומין דעלמא ובחד יחלק לון לישראל. ישראל דאינון אילת נרדפין קדם רשיעיא אריות. ויתער נפתלי דאיהו אילה שלוחה הנותן אמרי שפר. יתער בימינא

ספר שמות פרשת משפטים דף קכ/ב

דאיהו אריה משיח בן דוד דאתמר ביה גור אריה יהודה מטרף בני עלית ויחזקון (ד"א ויחזור) על אומין דעלמא כרע שכב עלייהו למטרף לון. מי יקימנו בההוא זמנא נחזי מאן הוא אלה אחרא דיקים ליה מלטרוף עלייהו או אומה ולישן. וישראל דהוו כיונה נרדפין קדם נשר מסטרא דעופין דאומין דעלמא. בההוא זמנא יתער נשר ויתפרש גדפהא על ערבובי דאומין ועשו וישמעאל דאינון עמלקים וערבוביא בישא דישראל וטריף לון דלא ישתאר חד מנייהו לקיים מה שנאמר בישראל יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. מתמן ואילך. אין מקבלים גרים כמה דאוקמוה מארי מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח. ואומין עכו"ם דעלמא דישתארון יתער קב"ה חיה דאדם לשלטאה עלייהו לקיימא בהון כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו לקיים בישראל וירדו בדגת הים וגו' ומוראכם וחתכם וגו'. ומסטרא דתבואות ה' מיני נהמא תבירין מכלהו ואינון חטה ושעורה וכסמת ושבלת שועל ושיפון אמתיל לון לישראל הה"ד קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה בה'. כד יפקון מגלותא הכי יהון תבירין עד דיתבריר אוכל מתוך פסולת דהיינו קש ערב רב עד דיתבררו וישתמודעו ישראל בינייהו כבר דאתבריר מגו מוץ ותבן. ועד דיתברירו מנייהו י' דאיהו מעשר לא שריא על ה' דאיהו נהמא דה' מינין לקיימא אומאה כי יד כס ידו"ד. ובגיוד א מוץ ותבן אינו מחוייב במעשר עד דיתבריר לבתר דיתבריר מתכנשין להההוא אתר דאקרי ירושלם כמה דחטה דבתר דאתבריר קש ותבן מכניסין לה לאוצר הכי יתכנשון ישראל דאינוב ר לירושלם דאיהי בנויה על הר יי' דאתמר בה מי

יעלה בהר יי' ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב. נקי כבר דאיהי עבורא כד בריר מגו פסולת. בההוא זמנא נשקו בר כדבקדמיתא דאתמר ביה ישקני מנשיקות פיהו. בר תרגום בן. בההוא זמנא דיהון נקיים כבר מגו קש ותבן. שריא שמיה עלייהו וקרא לון בני בכורי ישראל. והכי מכל אילנין לית תביר כגפן בנטיעו דיליה תביר. בענבים דיליה תביר דאינון כתישין בין רגלין. והכי זית זיתים דילה כתישין. בגלותא אמתילו ישראל בהון הה"ד גפן ממצרים תסיע וכן בגלות רביעאה כי כרם יי' צבאות בית ישראל. וכגוונא דא לזית משולים ישראל זית רענן יפה פרי תאר ובגין דא אשתך כגפן פוריה בירכת ביתך בניך כשתלי זיתים סמיך דא לדא בגין דאינון תבירין בגלותא. ולבתר דיהון נקיים מגו פסולת יתקדשון לבי מקדשא ביין לנסכא על גבי מדבחא וזיתים לאדלקא בוצינא שרגין למנרתא. ומאן זכה להאי. יין דלא יתנסך לכו"ם. דערב רב אינון יין דנתנסך לכו"ם ומנהון משומדים מינים אפיקורסים משומדים לעבירות שבכל התורה כלה. וישראל דאתמר בהון ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם עד דיהון דרוכין בין רגלייהו בגלותא לא אתברירו מנייהו ובגינייהו אמר דוד ע"ה למה אירא בימי רע עון עקבי יסבני. ועלייהו אמר שלמה צאי לך בעקב"י הצאן ביעק"ב דעליה אתמר לגבי נחש הקדמוני דפתי לחוה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. בתר דיפקון מן גלותא נמשלים לתפוחים ולכל ריחין טבין כגוונא דמפקנו דמצרים דכתיב ביה תחת התפוח עוררתיך:

פקודא בתר דא להביא בכורים ואבתריה להתודות על הבכורים ואבתריה להתודות על המעשר ומארי מתניתין מקשים על המעשר דאייהא קדם לקיטתו או אחר לקיטתו עשורו כגון אתרוג דאתמר ביה באילן הלך אחר חנטה. אית מאן דאמר אחר בשול הפירות. ואתרוג מקצתו דומה לאילן ומקצתו לתבואה דאינון זרעים דאתמר בהון דלאחר לקיטתו עשורו דאילן לאו איהו אלא עד אחר גמר בשולו. ובג"ד תקינו המוציא

ספר שמות פרשת משפטים דף קכא/א

מאתר דבשולו יפה לאפקא פת שרוף אלא ממקום שהוא מוטעם. והכי תבואה בתר לקיטתו איהו כבישול פירות. וישראל אינון משולים לאילן ולתבואה דאתמר בהון ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי' אלקיך והכי ראשית גז צאנך תתן לו דאינון ישראל דאתמר בהון ואתן צאני. והכי ישראל. קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה לאחר לקיטתו מן גלותא עשורו ואתקריאו קדש ליי' וישראל אתקריאו אילנא רבא ותקיף ומזון לכלא ביה. ביה אורייתא דאיהי מזונא לעילא. ביה צלותא דאיהי מזונא לתתא (נ"א לעילא) ואפי' מלאכין לית לון מזונא אלא בישראל דאי לאו דישראל יתעסקון באורייתא לא הוה נחית לון מזונא מסטר דאורייתא דאמתילא לעץ הה"ד עץ חיים היא למחזיקים

בה ולאיבא דאיהי מצוה והכי אורייתא אמתילא למיא והני לאשא ולא הוה נחית מיא מלעילא וחמה דאיהי אשא לא הוה נחית (ס"א מלעילא) לבשלא פירות האילן אלא בגין ישראל ובגין דא אתמר בישראל התאנה חנטה פגיה אלין מארי מצות. והגפנים סמדר נתנו ריח כד פתחין בתיובתא. ומיד אתמר בישראל קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך מן גלותא. ובגין דא באילן דאיהו עץ החיים באורייתא באלין דמשתדלין בה אזלין בתר חנטה ומעשרין ליה דשריא יו"ד עלייהו דאיהי חכמ"ה א' מי' ובה מתכנשין ה"ה דאינון פירות האילן. ומאן אילן ו' אבל שאר עמא אחר לקיטתו מן גלותא עשורו. אינון צדיקים דאתמר בהון ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר. הדר בעובדיהון דאחידאן במארי תורה ומצות אחר לקיטה אזלין לגבייהו (ד"א ולגבי זרעים דתבואה ואחר חנטה אזלינן לגבייהו) כאילן. ובגין דא אוקמוה במסכת קדושין קמ"ל דאתרוג כירק מה ירק דרכו ליגדל על כל מים ובשעת לקיטתו עשורו אוף אתרוג נמי דרכו ליגדל וכו' ומסטרא דחכמה אין מים אלא תורה ובאתר אחרא לעילא. והא דתנן אתרוג שוה לאילן בשלשה דרכים הא אתרוג אחיד ב' סטרין ואתרוג איהו דיוקנא דלבא דאחיד לעילא ואחיד לתתא. אחיד לעילא הלב רואה אחיד לתתא בדעת. כמה דאוקמוה הלב יודע. דעת איהי אילנא. תורה איבא דיליה. עיינין דאינון פקודין דבהון הלב רואה. ע"כ. שלח לך דף קעד א' ראשית עריסותיכם וכו':

ספר שמות פרשת תרומה דף קנז/ב

תנאין ואמוראין אתכנשו כלכו דהא קא מטו שעתא לתקנא ביה מאני מלכא (ס"א לאזהרא ולאתתקנא) לאנהרא לאתתקנא קמיה דאינון משכנא מנרתא פתורא מדבחא כיור וכנו ארון וכפורת וכרובים וכלא בשקל. ובגין דא מני לישראל זה יתנו. קם תנא חדא ואמר (ודאי) רעיא מהימנא ודאי הכי הוא ולך מני למעבד כלהו הדא הוא דכתיב ועשית מנורה. ועשית שלחן. והכי בכלא וראה ועשה ומכלא לא אתקשי לך למעבד אלא תלת מלין דרשימין באתוון דשמך מ"נורה ש"קלים ה"חדש אמאי אתקשי לך. א"ל סבא סבא אתון מפיקין

ספר שמות פרשת תרומה דף קנח/א

קושיא דא דאתקשי לי מן מקשה תיעשה המנורה. ודאי מאנא דקב"ה איהי שכינתא דאיהי מאנא לשמשא לבעלה איהי מנרתא דיליה דאתמר ביה שבע ביום הללתיך דאינון הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד יסוד ומלכות שבע כלילא משבע דרגין אלין שלשת קני מנורה מצדה האחד גופא ותרין דרועי דמלכא איהו נר מצוה לאנהרא בהון. ושלשה קני מנורה מצדה השני אינון תרין שוקין וברית ואיהו נר מערבית לאנהרא בהון

מנרתא דמלכא אתקריאת ואיהי נר לאנהרא ביה נר מצוה דאתמר ביה מצות יי' ברה מאירת עינים. ומאן רישא דמנרתא בינה ה עלאה דאית לה תלת קנין בדיוקנא דא ה תלת ווי"ן דאינון תלת אבהן. ה תנינא ג' קנים תניינין בדיוקנא דא ה (ס"א תלת ווין) דאינון נצח הוד יסוד. ו מנרתא דאמצעיתא בן ידו"ד על שמיה אתקרי בינה איהו כליל ו' קנין לתתא בחושבן ו' בו' קנין דיליה. י אשת חיל עטרת בעלה תנא דספר תורה כצורת ז' מסטרא דעלמא דאתי לאו איהי מאנא לגביה ולאו משמשא לגביה אלא עטרה על רישיה אבל בעלמא דין איהי כגוונא דא הו"הי איהו מאנא תחותיה שמושא דיליה בכל ספירה דיליה בכל אבר דיליה בכל מדה דיליה. ובגין דא י' דא לזמנין איהי תחותוהי לזמנין על רישיה לזמנין באמצעיתא. על רישיה ידו"ד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה ודא להעלות נר תמיד דאיהו י' על הו"ה מסטרא דמנרתא. באמצעיתא מחצית השקל הה"ד זה יתנו כגוונא דא ידו"ד. בסופא במשכנא כגוונא דא הוה"י חמש אמות ארך מסטרא דה' עלאה וה' אמות רחב מסטרא דה' תתאה. ואמה ו'. וחצי האמה י' וכלא אתרמיז באת ו'. ודא איהו רזא אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים דאתרמיז בהאי שמא יו"ד ה"י וא"ו ה"י. וכל שם דשליט ה' על י' נוקבא איהו מסטרא דשמאלא ואע"ג דמסטרא דאת י' איהי ברישא. בתר דבתרין ההי"ן איהי בסופא כגוונא דא ה"י ה"י אתדן לרוב ונוקבא איהי אלא י' על ה' תנא תחות ה' שמוש כ"ש תחות ו' ובגין דלא עבידנא קצוץ ופרוד ביחודא דלעילא דכלא יחודא חד נתקשה לי למעבד (או תנא או אמצעי או שמושא) וקב"ה דידע כל מחשבתין אמר בתר דדא לטוב אתכוון דלא למעבד קצוץ ופרוד ת"יעשה המנ"ורה תיעשה מעצמה כגוונא דשכינתא מעצמו דקב"ה בלא פרודא. שאר מאנין דבהון איהי שכינתא שמוש ויעש בצלאל. ובכל אתר דשכינתא תתאה איהי עטרא דעמודא דאמצעיתא כד נטילת מן בינה דאיהו עלמא דאתי ודאי ליה ידיעא לב"נ בקב"ה ולא בכל מדות דיליה עד דיעול בהאי תרעא דאתמר עלה זה השער ליי' באות ל' דאיהי יי' איהי כלילא מכל ספירה ומכל אתוון דשמהן מפורשים ונסתרים. איהו נקודה בכל את ואת שמושא תחות בעלה ואיהי עטרה על רישיה מסטרא דיליה דטעמי כגון סגול נקודה תחות ירכי מלכא והארץ הדום רגלי. ואיהי באמצעיתא עמיה מחצית השקל בשורק. ואיהי עטרה על רישיה מסטרא דסגולתא זרקא מקף. שופר הולך. סגולתא בההוא זמנא איהי כתר על רישא דמלכא. כתר יתנו לך יי' אלקינו. איהי ידיעת ההוא דאתמר ביה במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור. דבה אשתמודע דאיהו ראשון לעילא בתגא דהיינו סגולתא ואיהו אחרון בסגול ומבלעדיו אין אלקים בשורק. וכלא בה אשתמודע (לתתא). מאן דאתדבק בה לתתא איהי מסלקא ליה לעילא.

ומאן דבעי לאסתלקא עלה לאדבקא לעילא מינה איהי משפילתו לתתא מינה ולית ליה חולקא בה. ובגין דיעקב אשתמודע בה אוליף

ספר שמות פרשת תרומה דף קנח/ב

לה לבנוי ומני דלא יבקשון לסלקא לדרגא לעילא מינה. דאיהי כלא עילא ותתא ואמצעיתא הה"ד וזאת אשר דבר להם אביהם. נביא דהוה אשתמודע בה צווח ואמר למארי תורה חכמים באורייתא ועתירין בה ושמחים בחלקם. צווח לגבייהו ואמר כה אמר יי' אל יתהלל וגו' כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי. דוד דהוה ידע בה אמר אם תחנה עלי מחנה וגו'. בזאת אני בוטח וירמיה חזא גלותא אריך וסמאל (נ"א אתא) ונחש וכל ממנן דשבעין אומין ברבו רבוון דנחתי על ישראל וחזא האי קרא דאמר קב"ה ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו' אמר נביא זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל. ואשר לא שת לבו גם לזאת עליה אתמר וכסיל לא יבין את זאת וזאת ליהודה ויאמר שמע יי' קול יהודה בגין דנטיר מאי דמני ליה אבוי זכה למלכו. ודוד בגיניה אסתלק למלכו דטרח כל יומוי עלה. אמר בוצינא קדישא עלה אתמר וזאת התורה אשר שם משה וגו'. בה אזהרת לישראל בשעת מיתתך. בה ברכת לישראל בכל שבט ושבט הה"ד וזאת הברכה אשר ברך משה וגו' ובגין דא אוקמוה חברייא מארי מתניתין דכתיב זאת התורה אדם כי ימות באהל ואמרו עלה מאי כי ימות באהל אלא אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה ולית מיתה אלא עוני דעני חשוב כמת דאיהו קרבן עולה ויורד. מסטרא דעשיר עולה ודאי דאסתלק עליה. דכל עתירין כל טיבו דעבדין כלהון (ס"א רובא דלהון) לזכאה להון לעלמא דאתי ותמן איהי תגא על רישייהו. בינוני דפלח למזכי בתרין עלמין איהו מחצית השקל עמיה בעלמא דאתי כגון מצה דאתפליג חציה תחת המפה לאפיקומן בתר סעודה וחציה למצוה קדם סעודה ומסטרא דא נאמר באסתר מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש. אבל מאן דאיהו עני דממית גרמיה בגין שכינתיה דקב"ה איהו נחית עליה והאי הוא דאמר דוד כי רם יי' ושפל יראה והנביא אמר כי כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו וגו' ואת דכא ושפל רוח דאף על גב דאנא מרום וקדוש אשכון בגין ההוא דאתעביד דכא ושפל רוח בגין שכינתא לסלקא לה משפלות' דילה עטרא לרישיה אנא נחית לדיירא עמיה. ובתר דבעלה דשכינתא נחית על בר נש איהי נחיתת מעל רישיה ויהיבת אתרא דרישא לבעלה ונחיתת לרגלוי דמלכא. ורזא דמלה השמים כסאי והארץ הדום רגלי. דמיומא דירית בר נש נשמתא כלילא מקב"ה ושכינתיה יתקרי בריה מנ"ל מהאי קרא דאמר דוד בספר תהלים אספרה אל חק יי' אלי בני אתה אני היום ילדתיך א"ל בוצינא קדישא.

רעיא מהימנא מאי היום ילדתיך אלא בגינך אמר דוד ברוח קדשא אני היום ילדתיך. הן עוד היום גדול בההוא דאתמר ביה ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אנת קיימת בשכינתא ואהבת את יי' אלקיך בכל לבבך דהיינו גופא. ובכל נפשך דהיינו נשמתא. דחמש שמהן אית לה. נשמה. רוח. נפש. חיה יחידה ובכל מאדך בכל ממונא דילך קב"ה ושכינתיה לא יזוז מינך בכל אלין. אנת חשבת דאפילו הוו כל עלמין תחות רשותך הוית יהיב לון לאקמא לשכינתא בקודשא ב"ה ולאמלכא ליה בשכינתיה על כל ממנן דאומין דעלמא ולבתר לסלקא ליה ושכינתיה. בדיוקנא דילך כלילא מכל מדות טבין בכל עלמין ובמשריין עלאין ותתאין ועל כל ישראל מחשבה

ספר שמות פרשת תרומה דף קנט/א

טובה הקב"ה מצרפה למעשה. בתר דאנת בריה על כל דחשבת למרך יקיים על ידך ולא תזוז מניה לעלמין אלא תהא בדיוקניה בכלא. ואנת בגלותא גניז מבני נשא. ואנא מעלמא דא שליחא דקב"ה למימר מלין אלין קדמך ואנא מצוה מניה דלא למזז מינך בכל עת ושעתא דאנת בעי. אנא וכל תנאין ואמוראין דמתיבתאן. קום אשלים פקודין דמרך. פתח ואמר ועשו ארון עצי שטים. ס"ת עמודא דאמצעיתא ארון דיליה שכינתא. מבית ומבחוץ תצפנו לקב"ה בשכינתיה מלבר ומלגו וכלא חד. מה דלאו הכי בארון דהאי עלמא דאורייתא אורייתא חביבא מכלא. הה"ד לא יערכנה זהב וזכוכית. ומסטרא אחרא אפילו בהאי עלמא אחזי דכלא חד דיו ועץ (דדיו) מתפוחים דאתעבידו בעץ אינון (וכל מילין דדיו עץ אינון) ועוד דיו אוכם מלבר וחוור מלגו הכי אינון (נ"א חכמים מארי תורה) מארי תורה וחכמים אוכמים בהאי עלמא דאיהו לבר. שפירין בההוא עלמא דאתי דאיהו מלגו ובגין דא דיו לישנא דיו לעבד להיות כרבו דיו יו"ד ידו חכמה ותבונה ודעת דכתב בר נש בידו בדיו. ע"כ ר"מ פתח רבי יוסי ואמר באינון רזין עלאין דמשכנא כתיב:

ספר שמות פרשת כי תשא דף קפז/ב

פקודא ליתן מחצית השקל בשקל הקדש. מאן מחצית השקל איהו כגון חצי ההין ודא ו' ממוצע בין שני ההי"ן אבנא למשקל בה דא י' עשרים גרה השקל דא יו"ד העשיר לא ירבה דא עמודא דאמצעיתא לא ירבה ימעיט. דא צדיק לא ימעיט מעשר כד"א עשר ולא תשע. ממחצית השקל דאיהו י'. א"ל רעיא מהימנא (מלאך) אנת בשמים. רחים אנת ממאריך לית תוווהא בכל אינון מלין יקירין דיפקון מפומך דהא מאן דאיהו מלכא או ברא דמלכא לית תוווהא דיפקון מרגלאין בפתוריה מליין סגולות מליין נהורין. לבר נש אחרא איהו תוווהא. א"ל בריך אנת רעיא מהימנא מתמן ואילך אימא אנת דעלאין ותתאין נחתו למשמע מינך. אמר ליה אשלים מלולך אמר ליה לא אית כען למימר יתיר אימא

אנת עד זמנא אחרא. פתח רעיא מהימנא פקודא בתר דא לקדש את החדש בגין דסיהרא קדישא איהי כלה דמתקדשת

ספר שמות פרשת כי תשא דף קפח/א

ע"פ ב"ד דאיהו גבורה בגין דתמן ליואי דאתמר בהו וקדשת את הלוים ולבתר דאתחזי' סיהרא דיאותו לאורה מברך עליה ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו כל צבאם ובמי מתקדשת ומתברכת בתפארת בגיד איהו עטרת תפארת לעמוסי בטן. ע"כ:

ספר ויקרא פרשת ויקרא דף ג/ב

פתח ואמר באתי לגני אחותי כלה איהי מלכות אדני. אריתי מורי דא חסד דרגא דאברהם דאתמר עליה אלך לי אל הר המור. עם בשמי דא נצח דרגא דאהרן. דכתיב ביה ואתה קח לך בשמים ראש. ואינון דרועא ימינא בירכא ימינא ורזא דמלה נעימות בימנך נצח. אינון תרין ברכן לקבליה. חד מגן אברהם ותניינא עבודה דהוא

ספר ויקרא פרשת ויקרא דף ד/א

רצה. אכלתי יערי דא גבורה פחד יצחק עם דבשי הוד דרגא דדוד. והיינו דרועא שמאלא עם ירכא שמאלא. שתיתי ייני עם חלבי גוף וברית יעקב עם שלמה. לבתר אכלו רעים שתו ושכרו דודים י"ב שבטים בי"ב ברכן. תוספת ברכת המינין. מאן אכיל לה ההוא דאתמר ביה באתי לגני אחותי כלה. ואית דפליג לון ברזא אחרא אריתי מורי עם בשמי גוף וברית. יערי עם דבשי. שוקא ימינא עם שמאלא. ייני עם חלבי. דרועא שמאלא בימינא דאינון ייני גבורה. חלבי חסד. ע"כ:

ספר ויקרא פרשת ויקרא דף טז/ב

אמר רעיא מהימנא דוכתין אית בגיהנם רשימין למחללי שבתות בפרהסיא ולא חזרין בתיובתא מאותו חלול. וממנן עלייהו ואוף הכי דוכתין אית בגיהנם לאינון דמגלי עריין ולאינון דמגליין פנים בתורה שלא כהלכה ולאנון דשפכין דם נקי ולאינון דאומין לשיקרא ולאינון דשכבין עם נדה או בת אל נכר או זונה או שפחה. ואוף הכי לעובר על שס"ה לא תעשה לכל חובא אית דוכתא בגיהנם וממנא עליה. ושטן יצר הרע דיליה ממנא על כלהו חובין ודוכתין וממנן דיליה. ואי הדר בתיובתא מה כתיב מחיתי כעב פשעיך אתמחו רשימין דרשיעיי' דדוכתא דגיהנם מכל חובה וחובה. ואית חובין רשימין לעילא ולא לתתא ואית דרשימין לתתא ולא לעילא ואית דרשימין לתתא ולעילא. אתמחון לתתא אתמחון לעילא בתר דאהדר בתיובתא ועוד אוקמוה מארי מתניתין. רשע עונותיו חקוקים לו על עצמותיו. צדיקים זכויותיו חקוקים לו על עצמותיו. אמאי בגין

למהוי רשימין בין בעלי חוביהון לאשתמודעא בהו וקלא נפיק עליה האי רשע איהו ישרפו עצמותיו בגיהנם. ואוקימנא נשמות של רשעים הן הן המזיקים בעולם ודינא דלהון אוקמוה עלייהו מארי מתניתין. דנשמתהון נשרפת ונעשית אפר תחת כפות רגלי הצדיקים ובמאי אתוקדון באש דכרסייא דאתמר ביה כרסייה שביבין די נור גלגלוהי נור דליק (ונהר דינור נגיד ונפיק) מארבע חיון דאשא דסחרין לכורסייא דדין דאיהי אדני. דינא דמלכותא דינא. וההוא נהר אתמר ביה נהר די נור נגיד ונפק מן קדמוהי נשמתהון דצדיקייא טבלין ומתדכין ביה. ונשמתהון דרשיעי נידונין ביה ואתבעירו קמיה כקש לפני אש והיינו אש אוכלת אש. ידיד איהו חמה נרתיקה דיליה אדני

ספר ויקרא פרשת ויקרא דף יז/א

והיינו רזא דאוקמוה. לעתיד לבא מוציא הקב"ה חמה מנרתיקה צדיקים מתרפאין בה ורשעים נדונין בה ומחיוון דכרסייא דדינא הוה נחית אריה דאשא למיכל קרבנין. אינון דממנן על כל אבר דחב מחבל קטיגור אחד כמה דאוקמוה. עשה עבירה אחת קנה לו קטיגור אחד. ומיד דנחת אש של גבוה ואוקיד לון לאלין אברים ופדרין ואמורין דפרים וכבשים ועתודים ועזים. ידו"ה דנחית כאריה דאשא לאוקדא לון אתוקדון אברים דלהון. אתוקדון מחבלן דממנן עלייהו ומתכפרין חובין דישראל דאינון אברים דשכינתא. בההוא זמנא חיוון מתקרבין דממנן על זכוון דאינון מכרסייא דרחמי דאיהו תשובה אימא עלאה. ובמה מתקרבין בשם ידו"ד דעאל בהון ובגין דא קרבן לידו"ד דלית מאן דיכיל לקרב חיון ויסודין לאעלאה שלם בינייהו אלא שמיה דקריב בשמיה מים לאש ולא מכבה דא לדא וקריב רוחא לעפרא ולא מפריד ליה. בההוא זמנא אינון שלמים חיון ויסודין ואתקריאו קדשים דלית טמאים בינייהו. ועוד שלמים דא ה' בתראה דיאוה שלימו דעמודא דאמצעיתא בכל הויות דכלילן ביה לכל שית סטרין דיליה דאינון שית ספיראן. ורזא דמלה חתם רום ופנה למעלה. ביה"ו לימינא דחסד. בהו"י לשמאלא דגבורה. וה"י בעמודא דאמצעיתא. יו"ה בנצח. בהוד הי"ו. ביסוד וי"ה. אילנא דאחיד לון כלהו תפארת עץ עושה פרי ובגין דא מקום שיפול העץ שם יה"ו. ואוף הכי בכל הויה ה' בתראה שלמים לה'. ולכל הוויין דאחידן בה כגוונא דא יה"ו עם ה' ידיד הו"י עם ה' הויה וה"י עם ה' והיה ואוף הכי שאר הוויין. ואינון ח"י אתוון דשית סטרין דכלילן בצדיק חי עלמין ועם ה' אתעביד חי"ה ורזא דמלה איהי ה' כגון תיבת נח דאתכניש בה מכל מין ומין דאינון שנים שנים שבעה שבעה לקרבנא. שנים שנים ארבעה. שבעה שבעה ארבעה עשר הא י"ח ותיבה ה' בה אשתלים חיה (ס"א פתח ואמר באתי לגני וגו') וצדיק איהו כליל ו' דרגין. ובגין דא תקינו למפתר ביה חלמא בג' שלומות. בג' פדיונות דאיהו

ו' בחושבן ו' ואיהו סלם דחלמא דיעקב כליל ו' ספיראן. מוצב ארצה שכינתא תתאה. ודא ה' תתאה וראשו דא י' ביה איהו צדיק שביעי. מגיע השמימה דא אימא עלאה ודא ה' עלאה דמסטרא דחלמא ה' שלטא על י' דאיהו רישא דסולמא ה"י מן אלקים. ובגין דא והנה מלאכי אלקים עולים וגו' ולא מלאכי ידו"ד אתוון כסדרן עולים בחלם דאיהו כתר על ד' אתוון דאתפשטותא דלהון מחכמה עד מלכות קדישא בגין דחכמה איהי י'. בינה ה'. שית ספיראן ו'. מלכות ה' בתראה. חלם כתר על כל אתוון. ע"כ:

ספר ויקרא פרשת ויקרא דף כ/א

פקודא דא להביא קרבן על סנהדרי. גדולה שטעו תנאין ואמוראין ע' סנהדרי גדולה היו ומשה עלייהו ושבעים סנהדרי קטנה הוי ואהרן עלייהו. ובגין דא אמרו מארי מתניתין. משה שושבינא דמלכא הוה ודא תפארת מתמן סנהדרי גדולה. אהרן שושבינא דמטרוניתא. ודא מלכות ה"א זעירא קרינן ליה כגון אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה. ועל שמה אתקרי סנהדרי קטנה ומתמן הוו ידעין סנהדרין ע' לשון. דאינון ע' פנים לתורה. דאית שבעים לשון מסט' דמלכות הרשעה וכו' כלא בפרודא הה"ד מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם ללשונותם כלהו שבעים לשון בפרודא דאמן דא. אבל באורייתא שבעים פנים לתורה בלשון חד ודא יסוד ו' הלכה חדא חכמה זעירא מלכוח רבה ע' לשון כחושבן סוד מן יסוד:

ויסוד איהו לשון הקדש. סוד המרכבה בשבעין קתדראין עלייהו אתמר כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה לשון חד איהו שבעים לשון על מדה זעירא דחכמה זעירא דאיהי י'. על מדה זעירא דחכמה ב' תרין שפוון דבהון דעת ותבונה בהון אשתלימו שבעין ותרין ע"כ:

ספר ויקרא פרשת ויקרא דף כד/ב

פקודא דא. המועל בהקדש צריך להביא קרן וחומש הה"ד ואת חמישתו יוסף עליו. קרן ו'. חומש דיליה ה' ודא קרן היובל קרן דהוה במצחיה דההוא פר דהקריב אדם הראשון. האי איהו עקרא דכל קרבניא הקרן קיימת לו לעולם הבא ופירות דיליה בעלמא דין ודא ה' ה' ע"כ:

ספר ויקרא פרשת צו דף כז/א

פקודא לעשות העולה כמשפטה ועלה אתמר זאת תורת העולה וגו' חמש אשים הוו נחתין על קרבנא. אש אוכל ואינו שותה. אש שותה ואינו אוכל. אש אוכל ושותה. אש אוכל לחים ויבשים. אש שאינו אוכל ואינו שותה. לקבלייהו אינון זאת תורת העולה חד. הוא העולה על מוקדה ב'. על המזבח ג'. כל הלילה ד'. ואש המזבח תוקד בו ה'.

ואוקמוה מארי מתניתין עולה כולה סלקא לגבוה. ודא בינה ה'. ה' מראות דילה י' בת יחידא ומראה כבוד יי' כאש אוכלת ו' אור דבת עינא והיא אש

ספר ויקרא פרשת צו דף כז/ב

שותה כל מיין דאורייתא ואוכלת כל קרבנין דצלותא ואוכלת לחין ויבשין. אינון פשטי דאורייתא דאינון כעצים יבשים ורזי אורייתא אינון כעצים לחים והאי איהו אש אוכלת לחין ויבשין. ועוד אוכלת לחים כל קרבנין דהוה קרבין בצלותא על מצות עשה. ויבשין כל קרבנין דהוו קרבין בצלותא על מצות לא תעשה. והאי איהו סקילה שריפה הרג וחנק. על מ"ע ועל מצות ל"ת. אלין אינון קרבניא דשכינתא צלותא דפקודין דעשה ול"ת. ולקבל ה' מראות אלין תקינו ה' צלותי ביומא דכפורי ולקבל בת עינא אינון עשרת ימי התשובה י"ה לקבל אור דבת עינא ה' ענויין לקבל ה' בתראה:

פקודא בתר דא לעשות החטאת כמשפטה. תנאים ואמוראים. אתון דמסטרא דמדות דקב"ה אתיתו דטרחתון סגי לנקאה ברתא דילי דאיהי הלכה מאלין קליפין דערב רב קושיין בישין דלית לון תירוץ ולא פרוקא. דעלייהו אתמר מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות אלא אתמר תיקו בהון. וכל תיקו דאסורא לחומרא. ואיהו תיקו חסר ן' דלית ליה תיקון. חסר נון דאיהו עלמא דאתי. דתיקו דעלמא דאתי שתיקה כגון שתוק כך עלה במחשבה. ואית קושיין דאינון לבושין דהלכה. דאתמר בהון משבצות זהב הה"ד כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה ואתון פסקין לון בכמה פסקות ולבתר מתקנין ומפרקין לון בכמה פרוקין ואי חסר שום פסק ממתנית' כמה דאוקמוה זה חסר מן המשנה אתון מתקנין לון והאי הוא חסרון שיוכל להמנות. ואי ייתי טפש ויפיק שום ביש על ההוא אומנא דחתיך לבושין ויימא וכי אורייתא איהי חסר והא כתיב תורת יי' תמימה. תמימה בכל אברין דגופא דאינון רמ"ח פקודין הה"ד כלך יפה רעיתי ומום אין בך. תמימה בלבושהא. ואיך חסר מן המשנה. אתון תימרון ליה דוק ותשכח חתיכה ותשכח לה מעורבת בשאר פסקות ומשניות. דארח אומנא למחתך לבושין בכמה חתיכות ותלמיד דלאו איהו בקי למקשר ההלכה באנון חתיכות מתחלפי ליה פסקות וקושיין ולא אשכח לון פרוקא עד דייתי אומנא ופריק לון כל אלין ספקות דלהון. בההוא זמנא הלכה דאיהי ברתא. סליקת קדם מלכא שלימא בכלא בגופא בלבושהא ובתכשיטהא ואתקיים בה וראיתיה לזכור ברית עולם ולזמנין אית לאומנא תלמיד בקי דישדר ליה לתקנא לון. קמו כלהו ואמרו ודאי אנת הוא אומנא רעיא מהימנא דאתמר בך. משה קבל תוקה מסיני ומתמן ואילך כלהו תלמידים אינון דילך מן יהושע עד סוף כל דרין הה"ד ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים עד סוף כלהו. תלמיד

בקי דילך מאן הוא הא חזינא דאתמר, הכל יהא מונח עד שיבא אליהו. אמר לון ודאי הכי הוא דאיהו תלמיד חבר, דעליה אתמר אהרן הכהן. כגוונא דאתמר באהרן הוא יהיה לך לפה

ספר ויקרא פרשת צו דף כח/א

הכי נמי בריה יהיה לי לפה דאיהי אורייתא דבע"פ. בגין דהיכי דהוינא בקדמיתא כבד פה וכבד לשון. והכי יוקים לי קב"ה פה באורייתא דבע"פ וכבד לשון באורייתא שבכתב דלא יימרון אלין דלא אשתמודעין לי אחרא איהו. ואליהו הוא יהיה לי לפה ייתי לתקנא כל אלין ספיקות ולפרקא לון בההוא זמנא. זאת תורת העולה ברתא דהות מהדקא שפלה בגלותא סליקת על כל דרגין דלעילא הה"ד רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה וסליקו דילה תהא לאבא דאיהו לימינא חסד דביה הרוצה להחכים ידרים. מתמן חכמ"ה כ"ח מה. אמר חד תנא בודאי בגין דא אתמר בך. מוליך לימין משה בגין כלה דילך דלא יהא לך שלימו אלא בה. דכד אנת תהא שלימא בה אתמר בך פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות. במראה כגוונא דכלה דאתפשטת מלבושהא ומתייחדת עם בעלה בקירוב בשר ברמ"ח אברים דילה ולא כסיאת אבר חד מנה. והאי איהו במראה רמ"ח בחושב"ן (נ"א אתחזי לה דאתמר ביה) אמר בוצינא קדישא בקדמיתא אתחזי לך האי חיזו דאתמר בה במראה דאיהו לך המראה הגדול בסנה דאדכר ביה ה' זמנין הסנה וכען אתגלייא לך חיזו דא ברמ"ח פקודין דאינון בה' חומשי תורה ולא בחידות דאינון לבושין דילה דבהון חזו כל נביאי דלית ארח לאתגלאה כלה בקירוב בשר אלא לחתן דילה. בההוא זמנא יתקיים בהו ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו כגון אדם ואשתו דכבר אתעבר ערבוביא בישא ערב רב קושיא בישא מעלמא דאינון עריין דקב"ה ושכינתיה עריין דישראל כ"ש עריין דילך רעיא מהימנא ומהלכה דילך דבגינייהו צריך לכסאה רזין דאורייתא כמה דאוקמוה כבוד אלקים הסתר דבר עד דמתעברין מעלמא ולית מלכים בלא ישראל כמה דאוקמוה כל ישראל בני מלכים הם בההוא זמנא וכבוד מלכים חקור דבר. אמר רעיא מהימנא בריך אנת לעתיק יומין דמתמן אנת כענפא דאתפשט מאילנא הכי נשמתין ענפא מניה.

תנאים ואמוראין הא ודאי עולה וחטאת ואשם תלת פקודין אינון תלת אבהן שלמים מטרוניתא (ס"א אתר דאיהו תשלומין דכלא כגוונא) אבר דאיהי תשלומין דכל אבר כגוונא דיומא קדמאה דחג מי שלא חג ביום ראשון אין תשלומין לראשון. ושאר יומין תשלומין זה בזה ובהון וחסרון לא יוכל להמנות אבל מי שלא חג יו"ט הראשון של חג עליה אתמר מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל להמנות והאי איהו חטאת דמעכב

לעולה (מאי טעמא) חטא איהו דכר חטאת נוקבא ולזמנין דהא אתבסם חטאת ואתפרש מעולה בההוא שעיר דאתמר ושעיר עזים אחד לחטאת. אשם תלוי אחיד בתרוייהו כמאן דאחיד לכאן ולכאן ואיהו תלוי באמצעיתא כגון הכל תלוי עד שיבא אליהו ויפריש לה מתמן. הכי אשם תלוי איהו אחיד בתרוייהו עד דיהבין ליה מזונא דיליה שוחד דיליה ויתפרש מתמן ומתקרבין אברין דכלה דא לדא דהכי איהו אשם וחטאת כסרכות דאחידן בריאה ולא מניחין לה לפרחא לסלקא לגבי עילא לנשבא ברוחא דקודשא. שה איהו לעולה דכתיב ואיה השה לעולה ואתמר ביה שה תמים זכר הה"ד איש תמים. והא צריך למשאל דהא שה איהו לימינא שעיר איהו לשמאלא. דהיינו שעיר עזים אחד לחטאת ואית שעיר ואית שעיר. שעיר אחד ליי ושעיר אחד לעזאזל והיינו דכתיב ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליי' וגורל אחד לעזאזל. ובההוא שעיר אתמר בעשו איש שעיר. ודא כבד דנטיל כל אינון שמרים דדם. (דמתמן) שחין אבעבעות פורחות ספחת וכל מיני צרעת. והיינו דכתיב ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזירה ואינון עונות תם. דאיהו לבא וכדין אתפרש מלערבא בלבא וכדין אתבסם ואיהו כבד באילין חובין ולא קל לסלקא לגבי יעקב איש תם. חדו מארי מתניתין דמתיבתאן דקא נחתי עם תנאים ואמוראין. קם חד מנייהו אמר רעיא מהימנא הב לי רשו למשאל בתר דזכינא למשמע מלין יקירין אלין מפומך דאורייתא דא דנפקת מפומך יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא ישוו בה ועכ"ד הלכה היא וללמוד אני צריך. הא שעיר דעזאזל שפיר אשם תלוי באן אתר איהו. אמר ליה בריך אנת ברי שפיר קא שאלת. אלא מה עמודא דאמצעיתא אחיד ביה ימינא ושמאלא דאינון חסד וגבורה כגופא דאחיד בין תרין דרועין דבר נש או כנשר דאחידן ביה תרין גדפין לפרחא בהון וכיונה דאחידת בה תרין גדפין דאמתילת לאורייתא וגדפין

ספר ויקרא פרשת צו דף כח/ב

דילה למצות עשה. ובהון היא העולה ופרחת לעילא. הכי פקודין דלא תעשה אינון תפישו דילה כגון צפרים הנאחזים בפח. וכל תפשין דילה דמעכבין לה לפרחא אתקריאו סרכות כאלין סרכות דמעכבי לכנפי ריאה לנשבא. הכי אשם דישראל אחיד בגדפוי דשכינתא דאינון חיון דכרסיא דלא תהא עולה בהון בזכוון דישראל לגבי קב"ה ומעכבין לה ומכבידין גדפהא חי"ת חי"ת חטאות דלהון ואשם אימא דערב רב סרכא אחידת בכרסיא דתמן מטרוניתא ולא מנחת לה לסלקא מגלותא. וזכוון אחידן בה לסלקא אשתארת באוירא כגון סרכא תלויה באוירא ודא עמודא דאמצעיתא (דאיהו אוירא). הכי אשם תלוי בצדיק דאיהו אחיד בין שמיא וארעא. חטאת איהי יותרת הכבד אכבידת

עלה בחטאות דלכלוכין דחובין דישראל. כגוונא דכבד מכביד שמרים דאינון דמים על ערקין דלבא. הכי אלין חטאות מכבידין על גדפוי דשכינתא דאינון פקודין דעשה דדמיין לכנפי יונה. לא תעשה כד אינון מכבידין על עשה דאינון כד חובין דישראל מרובין מזכוון אתמר באורייתא דאיהו גופא ותשלך אמת ארצה ואיהי צווחת נתנני יי' בידי לא אוכל קום. נפלה לא תוסיף קום. ובגין דא תקינו תנאים ואמוראים. צלותין באתר דקרבנין לאעברא חטאות ואשמות מינה ובגין דא תקינו צלותא דשחרית כקרבן השחר. וצלותא דמנחה כקרבן בין הערבים. וצלותא דערבית כאמורים ופדרים דהוו מתאכלים כל הלילה. ותלת אבהן דתקינו תלת צלותין. לקבל מרכבתא דאינון קטירין בה כמה דאוקמוה האבות הן הן המרכבה דאינון פני אריה אל הימין לארבעתם וגו' ע"כ:

ועוד אש תמיד תוקד על המזבח דא אורייתא דאתמר בה הלא כה דברי כאש נאם יי'. לא תכבה ודאי דעבירה אינה מכבה תורה אבל עבירה מכבה מצוה ומאן דעביד עבירה דמכבה מצוה דאיהי נר הכי מכבה נר דיליה. דאתמר בה נר יי' נשמת אדם מגופיה והאי הוא כבוי דאשתאר גופא בחשוכא. והכי מאן דסליק שכינתא מאתרהא גרים כבוי (לכל העולם) וחשוכא להההוא אתר. וחשוכא איהי עבירה ושפחה כי תירש גבירתה וסליקו דמצוה מסטרא דעמי הארץ להון מכבה מצוה לקיים בהון ורשעים בחשך ידמו. אבל לגבי מארי תורה לית ליה כבייה עולמית בהון דנהרין לה בכמה רזין דאורייתא דאור ר"ז אתקרי ומצות דאורייתא דמקיימין לה רבנן תורה איהו לגבייהו לילה ויומם לא תכבה עלייהו בגין דמקיימין בה והגית בו יומם ולילה. ועשן דסליק מפומייהו במלי דאורייתא איהו עשן המערכה דמסדרין לה ומעריכין לה לגבי בעלה כגון בהעלותך את הנרות דאתמר בהון להעלות נר תמיד. ובעשן המערכה וענן הקטרת דאורייתא עשן דילה יתער מלבא לגבי חכמתא דאיהו כמוחא כגוונא דענגא דאתערותא דעננא מלבא הה"ד ואד יעלה מן הארץ ולבתר והשקה את כל פני האדמה. הכי יתער עשן מבינה. דאיהו בלבא דאוקמוה לגביה. הלב מבין וסליק לגבי חכמה דאיהי

ספר ויקרא פרשת צו דף כט/א

(נ"א במוחא) כמוחא. ומאי עשן דא (דעת) עמודא דאמצעיתא. דעת לב מבין דעת לבתר דנחית עשן חכמה לגבי בינה דאינון דא לשמאלא ודא לימינא איהו נחית מלא מאבא ואמא מלא י"ה לאוקדא עצים דאינון ת"ח מסטרא דעץ חיים דאינון אברים דגופא דתמן ה' העצים ודאי לאוקדא לון בשלהובין דאורייתא דאתמר ביה הלא כה דברי כאש נאם יי' בשלהובין דנר מצוה ברחימו. ע"כ:

תרומה קנז ב תנאין ואמוראין כו'):

@ פקודא (שייך לדף קיב) להקריב בכל יומא תמידין ואבתריה להדליק אש הה"ד אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה ואבתריה תרומת הדשן ואבתריה קרבן נדר או נדבה. תנאים ואמוראים כל אלין תמידין אינון מדות דקב"ה דצריכי למהוי לון נייחא ואף על גב דכל ספירין כלהו חד מ"מ כל ספירה וספירה ממנא על שבתות וזמנין ויומין טבין וההיא מדה דשלטנותא דההוא זמנא כל ספירן אתכלילו בה ואתקריאו כלהו ע"ש ההיא מדה. בחסד חסדים בגבורה גבורות והכי בכל מדה. ואית השבתת מלאכה כגון שור דאית ליה עול וחמור דאית ליה משאוי בין עול מלכות שמים כגון תפילין בין עול מלכות עכו"ם כפום עובדייהו. באלין יומין אית לון השבתת מלאכה ונייחא. מאן דלא אתעסק באורייתא ובפקודין אית ליה עול מלכות עכו"ם ומאן דאתעסק באורייתא ובפקודין אית לון עול מלכות שמים. דאיהו ה' בתראה מלכות שמים. אתקריאת עול מצות איהי ודאי בגין דבה אתבריאו כל ברייז דשמיא וארעא הה"ד אלה תולדות השמים והארץ בההבראם בה' בראם. וכד ייתי שבת וי"ט נחתת בינה דאיהו יד"ו. על ה' דאיהו מלכות שמים נשמה יתרה. ואיהו חרות על הלוחות. אנכי ביציאת מצרים. ופרישת גדפהא על ברתא ועל משריין דילה ואית לון נייחא ואתמר במשריין דסמאל ונחש וראו על עמי הארץ כי שם יי' נקרא עליך ויראו ממך. אות תפילין ואות שבת ואות דיומין טבין ואות ברית כלהו שקילין. ואית אות דשד"י דאיהו מטטרו"ן. עבד. וכמה עבדין תליין מניה דממנא על אלין דעבדין פקודי על מנת לקבל פרס. מטטרו"ן ומשריין דיליה ממנן עלייהו בגינייהו אתמר למען ינוח שורך וחמורך ועבדך ואמתך אבל אינון דעבדין פקודין שלא על מנת לקבל פרס אינון בנוי דמלכא ומטרוניתא. ואינון כתרין ותגין על רישא דעבדין ביומין דחול. ובגינייהו אתמר. ודאשתמש בתגא חלף והזר הקרב לגבייהו יומת דשבתות אתקריאו לגבי עבדין. ובגין דא אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים דאתמר בהון בנים אתם ליי' אלקיכם. אם כעבדים כי לי בני ישראל עבדים ולא שאר אומין. אבל אינון חייביא דלא משתדלין באורייתא ומצות ולית עלייהו עול תורה ועול תפילין ושאר פקודין אינון עבדין לאומין דעלמא ומשתעבדין בהו. כגון עבדים היינו לפרעה במצרים. ואי נטרי שבתות וימים טובים אתמר בהו ויוציאנו יי' אלקינו. ויתקיים בהו למען ינוח שורך וחמורך חמור בתורה ובמצות וינפש בן אמתך. ובהמתך עם הארץ בהמה אקרי. ולבתר דייעול גרמיה תחות אדם בתורה יתקיים ביה אדם ובהמה תושיע יי'. אם הוא כסוס דרכיב עליה מאריה. וסביל ליה ולא מבעט במאריה ומאי סבילו דע"ה לת"ח בגין דת"ח כיום שבת. צריך איהו דלית ליה מדיליה ואי עם הארץ סביל ליה בממוניה ואתנהיג ביה כפום רעותיה לשמשא ליה ולאתנהגא בפקודין כפום רעותיה יתקיים ביה אדם ובהמה

תושיע יי' יושיע ליה משוד וגזלה יושיע ליה ממלאך המות דלא שליט עליה וישחט ליה בסכין פגום דיליה. וכל מאן דשחיט בסכין פגום נבלה איהו דאתמר ביה לכלב תשליכון אותו דאיהו סמאל. ונפש דת"ח אתקריאת שבת מלכתא נפש יתירה דשבת. ועונג דיליה נשמת חיים ורוח שכלי ואינון נשמה יתירה רוח יתירה על נשמה ורוחא ונפשא דאינון עבדין דשלטין בגופא דיומין דחול נשמה יתירה נשמת כל חי כתר בראש צדיק דאיהו יום שבת ובהאי נשמה יתירה תהלל יה דאינון אבא ואמא דעלה אתמר עין לא ראתה אלקים זולתך בגין דאיהו מרכבה לעלת העלות דאיהו מכוסה ולא שליט עליה עינא. ובגין דא עין לא ראתה רוחא יתירה נהר דנפיק מעדן מבין אבא ואמא ומהלכו חמש מאה שנין. ומטי לשתיתאה דאיהו צדיק. להשקות את הגן דאיהי נפש יתירה מלכות נשמה. דשלטא ביומין דחולא על עבד יי' איהי מכסא הכבוד כמה דאוקמוה

ספר ויקרא פרשת צו דף כט/ב

מארי מתניתין. כל הנשמות גזורות מתחת כסא הכבוד ורוח דשלטא ביומי דחול על עבד יי' איהי מעבדא דמלכא מטטרו"ן. כליל שית סדרי משנה. ואיהי שש מעלות לכסא. ונפש דשליט בחול איהי מכסא דין סנדלפון תכלת שבציצית. כמעשה לבנת הספיר. אבל ברתא דמלכא. בפסח איהי נפש השכלית ליל שמורים מצה שמורה ורוח שמור לקבליה איהי י"ט ואיהי יום שבת זכור ושמור. בגין דאיהי אצילות ממלכות והכי ת" בנוי דמלככא ומטרוניתא אתקריאו שבתות וימים טובים ולית לון מדלהון דלאו אינון בעלי מלאכה כשאר עבדין בנוי דחולין. אגרא דלהון בעלמא דין ובעלמא דאתי לענגא לון בכל מיני מאכל ומשתה ולאוקרא לון בלבושין שפירין כגוונא דשבת דאתמר ביה כבדהו בכסות נקיה. כל מה דעבד בר נש לשבתות וימים טובים אית למעבד לון. ומאן דמחלל שבת חייב סקילה. והכי מאן דאשתמש בתגא חלף. והכי הוא המשתמש במי ששונה הלכות. דמחלל תורתיה. וכל שכן המבזה ליה כאילו מבזה שבתות ומועדות ואוקומוה מארי מתניתין. כל המבזה את המועדות כאלו כופר בעיקר. וכגוונא דכל מאני בית המקדש. ואתקריאו קדש. הכי כל אינון דמשמשי תלמידי חכמים אתקריאו קדש ותלמידי דרב דאינון לקבל אברים דגופא. אתקריאו קדש קדשים. ורזא דמלה קא רמיז בהון והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים. ומטטרו"ן את ומשריין דילך צריכין לקרבא לון קרבנא קדם יי' בכל ליליא עשייה לקבל עליה עול מלכות שמים דא קבלת יסורין דעניות לת"ח איהו מות לגופא דבעירן. דמזונא דאורייתא. איהו מזונא דנשמתא ורוחא ונפשא שכליים דאינון כהן לוי וישראל. כהן ביה י' חכמה ודאי. לוי ביה ה' תבונה. ישראל ביה דעה ודא ו'. נפש יתירה ה' בתראה. רמ"ח מ"ע ושס"ה לא תעשה.

ותורה דא אדם הדא הוא דכתיב זאת התורה אדם ודא כליל שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א האי איהו אורייתא מזונא לאדם בארבע אנפין דיליה. מזונא דבעירן נהמא וחמרא ובשרא וכל מיני פירות זה לעמת זה עשה האלקים. וצריך בר נש לקרבא בכל ליליא קרבן נפשא ורוחא ונשמתא דבעירן קדם יי' ויתודה בכמה מיני ודויין ויסלק לון במחשבתיה קרבנא קדם יי' לאפקא לון בק"ש (כלב אחד) לקמי קב"ה ויפיק רוחיה דדפיק בערקין דלבא. נפש יכוון בשריפתה ובשחיטתה ובנחירתה דהוו נחירין כהניא הה"ד ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל והיינו חנק. ותלתא מיתות אלין הוו כמרה סומקא ירוקא אוכמא. דאינון בכבד במרה בטחול ואינון כתלת קליפין דאגוזא. וקודם דא יתקן מזבח אבנים ויכוון למעבדה סקילה ממרה חוורא דשלטת בכנפי ריאה באינון סרכות דאלין בעירן תפוסין תמן. ונחיתת אשא תכלא וישצי לון ויהון חיון ובעירן ועופין דכיין לקרבא ליי' ולשרייא שמיה עלייהו. בההוא זמנא יתקיים בהו ואתם הדבקים ביי' אלקיכם חיים. ויהון כסוסיא דרכיב מאריה עלייהו הה"ד כי תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה ובההוא זמנא אדם ובהמה תושיע יי'. ות"ח איהו שקיל לכל מארי תורה והכי צריך למהוי שקיל גרמיה מסטרא דאורייתא ומסטרא דאברים דגופא צריך למישקל גרמיה לכל עמי הארץ כמה דאוקמוה מארי מתניתין. לעולם יראה אדם עצמו כאלו כל העולם כלו תלוי בו ויכוין בנפשיה וברוחיה ובנשמתיה למעבד לון קרבנין עם כל בני עלמא וקב"ה מצרף מחשבה טובה למעשה. ובדא אדם ובהמה תושיע יי' קמו כלהו תנאין ואמוראין לגביה ואמרו כלהו בקלא חדא אנת הוא רעיא מהימנא דאית לך רשו למעבד כל דא דאנת שקיל לכל ישראל ובג"ד שלח לך קב"ה ביניהו ע"כ:

קכ"א ב' מבן שלשים שנה וכו':

ספר ויקרא פרשת צו דף לג/א

פקודא דא לשרוף קדשים באש ואבתריה והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף. תנאין ואמוראין. בסתרי תורה אית קדש ואית קדשים ואית קדש קדשים. מה הנאה אית לקב"ה בקדשים דאתוקדו. אי תימא בגין יצחק דבשעתא דישראל בעקו סליק אפרו של יצחק קמיה. דאי חייבין שרפה אשתזיבו בגיניה. האי לדרשא איהו. ואי תימרון בגין (צדיקייא) (נ"א ואי בגין) בני אהרן דהוו שרפת קדשים דכתיב בהון ותצא אש מלפני יי' ותאכל אותם וימותו ומיתתהון כפרה לישראל כמו שריפת קדשים אוף דא לדרשא קא אתי. אלא תלת אשין בשרנא. אשא חוורא ואשא אוכמא אשא תכלתא. לקבל תורה נביאים וכתובים לקבל כהן לוי וישראל. ותכלת איהי שכינתא. קריבא לן ואיהי אחידא באינון פתילות בכנפי מצוה. דאתמר בהון ועשו להם ציצית והאי תכלת דאיהי שכינתא

איהי דינא. דאכילת קרבנין ועלוון. אי אשכחת בני נשא דאינון עצים יבשים כגוונא דאינון פתילות יבשין בלא משחא דאיהי אורייתא רחמי איהו לון (דלידונין) שריפה ואוקידת לון. ובגין דעמי הארץ אינון בעירן כמה דאוקמוה. דאינון שקץ. תכלת דאיהי אדני. אוקידת לון בגין דקריבין לגבה עם שרץ דאיהו יצר הרע זר הה"ד והזר הקרב יומת. ואי במיתתהון חזרין בתיובתא כד שחיט לון. (נ"א כד שחיט לון מלאך המות. מיכאל) מלאך מיכאל דאיהו כהנא רבא. אריה דאכיל קרבנין נחית עלייהו. לקרבא לון קרבנא קדם יי' וקדם דתפוק נשמתיה מתוודה בכמה ודויין. וכד נפיק נשמתיה. הוא הוה מתכוין לגמור את השם שמע ישראל וברוך שם לקרבא נשמתיה מאנא (נ"א קרבנא) לשם ידו"ד וצריך למתודה לקב"ה לקבלא לקרבא ה' בשמיה דאכיל ושצי ולאחזרה בתיובתא לגבי יה"ו אהי"ה כחושבן מ"ב דאדנ"י קרינא ליה דינא דמלכותא דינא. ויכוון בשמא מפרש דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א בלב אחד וביה יפוק רוחיה בנפש דיליה מקבל עליה מיתה ויסורין ובנשמתא מודה בכמה ודויין ומתחרט. בנפש מקבל עליה מיתה שחיטה שריפה ואי צריך ארבע מיתות בית דין דאינון סקילה שריפה הרג וחנק מקבל ליה מאדנ"י בנפש דיליה. ובנשמתיה מודה בכמה ודויין וחוזר בתיובתא לגבי אהיה דאחיד בתרין שמהן ידו"ד ידו"ד במחשבתיה יכוין לאפקא ודוי וקבלת מיתה עליה בלב אחד דאיהו שמא מפרש כגוונא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א (כבוד) ביה כהנים כורעים ומשתחוים על פניהם ואומרים בשכמל"ו. כבוד איהו ל"ב בחושבן וביה היה מתכוין לגמור את השם. (וא"ו איהו אחד בלב). ותנאין ואמוראין אי תימרון וכי עם הארץ מנא ידע דא. אלא ודאי עם הארץ איהו כשור או שה או עז או (פר) תור או יונה מה בעירן לא ידעי אורייתא דאיהי שם ידוד הכי עם הארץ לא ידע, אלא מיכאל כהנא רבא איהו עביד ליה עולה וקרבנא קדם יי' ואיהו מכון בשמא מפרש בסליקו דרוחיה דתיפוק בלב אחד כגוונא דכד נפיק רוחא דבר נש בכל ליליא ובין דא אוקמוה רבנן. שוב יום אחד לפני מיתתך דבכל יום ויום צריך בר נש לאהדרא בתיובתא ולממסר רוחיה לגביה דיפוק באחד הדא הוא דכתיב בידך אפקיד רוחי. ואם הוא ת"ח עליה אתמר יודע צדיק נפש בהמתו. דלית חכם כמו כהנא כמה דאוקמוה. הרוצה להחכים ידרים. ואם ת"ח הוא צריך שיהא ביה חסד ועם י' דאיהו חכמה. חסיד. ומאן

ספר ויקרא פרשת צו דף לג/ב

דלית ביה חכמה לאו איהו חסיד. ובגין דא אוקמוה. ולא עם הארץ חסיד. ואי אית ביה ה' חמשה חומשי תורה דאתייהיבו משמאלא. אתקרי גבור בתורה וירא חטא. ואי איהו בור אתמר ביה אין בור ירא חטא. ומאן דזכי לתפארת דאיהו ו'. ואיהו חכם מבין תורה וירא

חטא ירית מלכותיה דאיהו ה"א מצות המלך אי עביד פקודי מלכא כיון דזכי לשם ידו"ד זכי לשמא מפרש. דאתקרי אדם ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א בההוא זמנא שליט על גופיה דאיהו שותפו דנפש הבהמית ורוח הבהמית. דבנפש הבהמית עשיית הבלי עלמא רוח ממללא בהבלי עלמא. (נשמה דבה כל הרהורין ומחשבות דהבלי עלמא) ות"ח שליט עלייהו הה"ד וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ מאי ובכל הארץ דא גופא עולם קטן. ודחלין מניה הה"ד ומוראכם וחתכם מסטרא דימינא שליט עלייהו ביה וירדו כד"א וירד מים עד ים מסטרא דשמאלא דחלין מניה הה"ד ומוראכם וחתכם. ועליה אתמר יודע צדיק נפש בהמתו. בתר דאיהו צדיק לא יהיב ליה שכר מצוות לית ליה אגרא בעלמא דא. ולא מזונא לבעירן דעני חשוב כמת. איהו עם שכינתא בקביעו דילה עמה על כלא כי יי' אלקיך אש אוכלה הוא. האי אש צריך ליה תמיד עמה דלית ליה כבייה דאיהו אכיל כל קרבנין דצלותין ומלין דאורייתא דאיהי שכינתא איהו פרנסה דיליה ובמה בצלותין הה"ד פתחי לי. פתחי לי בצלותא דאתמר בה אדני שפתי תפתח דאיהי אחותי רעיתי ולית רעיתי אלא פרנסתי דבה מתקנין מאכלין דקרבנין דמלכא בנין קדישין בכמה מיני מאכלים בנהמא דאורייתא דאתמר בה לכו לחמו בלחמי מימינא ובחמרא דאיהו יינא דאורייתא משמאלא בנסוך המים ויין דאורייתא דבכתב ובע"פ מעמודא דאמצעיתא דכליל תרווייהו בבשרא דאיהי בשר הקדש בכמה קרבנין דעלה אוקמוה מארי מתניתין. בבשר היורד מן השמים עסקינן מאי מן השמים עמודא דאמצעיתא דעלה אתמר ובשר מבשרי ודא בשר הקדש דאדליקת בכמה שלהובין מסטרא דגבורה ברחימו דבעלה. אתוקדת ברחימו דאהבה בק"ש ברחימו דיחודא דליליא ויומם לא תכבה. וחברייא בחייכון אל תתנו דמי לו לקב"ה. למהוי איהו בשלהובין דרחימו דיחודיה דק"ש לקיימא ביה אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה ע"כ:

ועוד אש תמיד וכו' כח ב לית מצורע אלא ההוא דאתעביד בזיבותא. דחמש דמים אינון. דדם נדה מסאבין דאינון כלהו דם טמא. וה' דמין דכיין ומאן דאעבר עלייהו כאלו אעבר על עשר דברות דאינון כלל תרי"ג פקודין. ושפחה יצר הרע איהי מלייא מומין. ובג"ד כל אשר בו מום לא יקרב ובגין דא כהנא לא הוה צריך לקרבא לגבי מאן דאית ביה מומא מכל מומין דעלמא. בגין דמטרוניתא אתמר בה כלך יפה רעיתי ומום אין בך. הכי לא צריך לקרבא לגבה מאן דאית ביה מום ואוף הכי לא צריך למקרב לגבה זר והזר הקרב יומת והיינו ממז"ר מום זר. מום נוקבא זר זכר. ובגין דא מני ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב. ועל אינון דקריבין לה כתיב בהון ויקריבו לפני יי' אש זרה אשר לא צוה אותם ותצא אש מלפני יי'

ספר ויקרא פרשת צו דף לד/א

ותאכל אותם וימותו. וקרבן דאתוון אינון י' באיש ה' באשה. ו' בבן חתן. ה' בכלה. זכאה איהו מאן דאקריב אתוון דידו"ד ביה ובאתתיה ובבריה ובברתיה בקדושה ובברכה בנקיו בענוה ובבשת פנים בכל מדות טבין דכתיבין על מארי מתניתין ומתחממין באשין קדישין דאיש ואשה דאינון אש עולה ויורד. אש קדש דעצי המערכה דאינון עצי הקדש אברין קדישין ואש של גבוה נחית דאיהו קדש הקדשים ובגין תרין אשין אלין אמר נביא באורים כבדו יי'. דאינון אשין דשכינתא דבה כתיב כי יי' אלקיך אש אוכלה הוא ואינון אש עלאה כסא רחמים. אש תתאה כסא דין. ואינון בינה ומלכות. מלכות אש עולה. בינה אש יורד. ידו"ד עמודא דאמצעיתא אחיד בתרווייהו. בינה יה"ו ה' מלכות. תפארת כד אחיד לון שריא עליה חכמה דביה כ"ח מ"ה. מ"ה איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א כ"ח דיליה יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אל"ף וא"ו אל"ף וא"ו ה"א אל"ף וכלהו מ"ב אתוון משתכחין בבר נש ובאתתיה ובבנוי. ובגין דא לית בר נש שלים אלא בבן ובת. ומאן דלית ליה בן דאיהו ו' אסתלק י' מיניה ומאן דלית ליה בת דאיהי ה' אסתלק ה' עלאה דאיהי אם מן בת זוגיה. דאתוון לא שריין דא בלא דא ובג"ד באיש ואשה בן ובת דאתעבידו כדקא יאות שריא עלייהו ידו"ד ואתקריאו (ס"א בנים לקב"ה הה"ד) בנים אתם לידו"ד אלקיכם. ע"כ:

ספר ויקרא פרשת שמיני דף מב/א

דגים וחגבים אינם טעונין שחיטה אלא אסיפתם היא היא המתרת אותם. הכי מארי מתיבתא אין צריכין שחיטה. אלא דאתמר בהון ויגוע ויאסף אל עמיו מה נוני ימא חיותן בימא אף תלמידי חכמים מארי מתניתין חיותייהו באורייתא ואי אתפרשן מנה מיד מתים. (נ"א תנאין) תנינא דמתניתין דבה אתרבי כנוני ימא ואי אינון דביבשתא יעלון למיא ולא ידעין לשטטא אינון מייתין. אבל אדם (דאינון מארי קבלה אינון לעילא) דאיהו לעילא מכלהו אתמר ביה וירדו בדגת הים ובעוף השמים דאינון מארי מתניתין תניניא התנין הגדול נחש בריח לקבל והבריח התיכון בתוך הקרשים בזמנא דתנינן מארי משנה אית בהון מחלוקת ומקשין דא לדא בלא לחבריה. והאי איהו תלמיד זעיר שלא הגיע להוראה ומורה חייב מיתה ואי אינון שוין דא לדא ואית בהון מחלוקת וקושיא אתמר בהון (ס"א לבסוף) את והב בסופה. אוקמוה אהבה בסופה ע"כ:

ספר ויקרא פרשת כי תזריע דף מג/ב

וביום השמיני ימול בשר ערלתו. פקודא דא למגזר לח' יומין גזירו דקיימא קדישא רזא עלאה דכתיב סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם למאן לאינון יראיו אינון דחלי חטאה דהא רזא דקיימא קדישא לא אתחזי לגלאה בר להו. ורזא דקיימא קדישא הא אוקמוה ואתמר

בכמה דוכתין. ורזא דא לח' יומין איהו חיובא על עלמא לכל עמא קדישא דכתיב וביום השמיני ימול בשר ערלתו. יום השמיני דא הוא את קיימא קדישא ואיהו תמינאה לכל דרגין וגזירו דהוא קיימא. לאעברא ההוא ערלה

ספר ויקרא פרשת כי תזריע דף מד/א

מקמי ברית דהא בההוא זמנא דמתכנשי עמא קדישא לאעברא ההוא ערלה מקמי ברית קב"ה כניש כל פמליא דיליה ואתגלי ודאי לאעברא להההוא ערלה לעילא מקמי ברית קיימא קידשא דהא כל עובדין דישראל עבדין לתתא מתערי עובדא לעילא. ובההוא זמנא אתדחייא ההוא ערלה מכל עמא קדישא לעילא. ולההוא ערלה מתקני מאנא חדא בעפרא. לאשראה ההוא ערלה בגויה ברזא דכתיב ונחש עפר לחמו. ועפר תאכל כל ימי חייך. מכאן דלא אצטריך לאנהגא קלנא בההוא אתר אע"ג דמעברי ליה מקמי האי ברית. ודוכתיה כד מתעברא מהאי ברית עפרא איהו. (ס"א דהא) דהרי בתר דההוא נחש אתעבר מקמי אדם קב"ה שוי ליה מדוריה בעפר דכתיב ועפר תאכל כל ימי חייך. וכיון דקב"ה כד אעבר ליה מקמי אדם שוי מדוריה בעפרא ואתקין ליה. כך בהוא גוונא ממש אנן צריכין כד מעברין לערלה לאתתקנא ליה עפרא למהוי ביה מדוריה. כל בר נש אצריך לקרבא ההוא ברא קרבנא לקב"ה בחדוה ברעו דלבא למיעל ליה תחות גדפוי דשכינתא ואתחשב קמי קב"ה דאיהו קרבנא שלים לאתקבלא ברעוא וקרבנא דא כגוונא דקרבנא דבעיירא. דא לח' יומין ודא לח' יומין דכתיב ומיום השמיני והלאה ירצה במעבר עליה חד שבתא כיון דאעבר עליה חד שבתא כדין ירצה דא לקרבנא ודא לקרבנא אמאי בגין דאתדבק ואזדמן לגבי ההוא שבת רזא דברית קדישא וע"ד כלא ברזא עלאה איהו. ע"כ:

ספר ויקרא פרשת אחרי מות דף סג/א

פקודא (מ"ד) דא למפלח כהנא רבא פולחנא דההוא יומא כמה דאצטריך ולמשלח שעיר לעזאזל. רזא דא כד"א בגין לאתפרשא מעמא קדישא ולא יתבע חוביהון קמי מלכא ולא יקטרג עלייהו דהא לית ליה תקיפו ושלטנו (בה) בר כד אתקף רוגזא מלעילא. ובההוא דורונא אתהפך לבתר אפוטרופסא עלייהו ועל דא אתדחייא מקמי מלכא. והא אוקימנא בגין דאיהו קץ כל בשר. ועמא קדישא יהבין ליה כמה דאצטריך ליה שעיר ורזא דא הן עשו אחי איש שעיר. כמה דאיהו בסטר דקדושה דכר ונוקבא אוף הכי בסטר מסאבו דכר ונוקבא. מתלא אמרי לכלבא ארמי ליה גרמא ילחך עפרא דרגלך. שאלו לבן זומא מהו לסרוסי כלבא. אמר להם ובארצכם לא תעשו כל שבארצכם לא תעשו. כמה דאצטריך עלמא להאי. הכי אצטריך עלמא להאי. וע"ד אתמר והנה טוב מאד. דא מלאך המות. לית לבטלא ליה מן עלמא. עלמא אצטריך ליה אע"ג דכתי' ביה והכלבים עזי נפש לא

ידעו שבעה וגו' לא יתבטלון מן עלמא. כלא אצטריך טוב ורע. ובגיני כך אית לן ביומא דא למרמי לי' גרמא לכלבא עד דאיהו גריר ייעול מאן דייעול לגבי היכלא דמלכא ולית מאן דימחי בידוי. לבתר

ספר ויקרא פרשת אחרי מות דף סג/ב

יכשכש ליה בזנביה. מה כתיב והתודה עליו את כל עונות בני ישראל וכתיב ונשא השעיר עליו את כל עונותם. כיון דאיהו חמי האי שעיר. תיאובתיה לגביה ולאשתכללא בהדיה ולא ידע מאינון חובין דקא נטיל שעיר. תב לגבייהו דישראל חמי לון בלא חובין בלא פשעין דהא כלהו שראן ברישא דשעיר. סליק לעילא ושבח לון קמי קב"ה. וקב"ה חמי סהדותא דההוא מקטרגא והואיל ותיאובתיה לרחמא על עמיה אע"ג דאיהו ידע כל עובדא חס עליהון דישראל וכלא שריא בדא בגין דלא יתער רזא דדינא מלעילא ויתקף האי וישתצון בני עלמא דהא דא מסטרא דדינא קשיא קא אתי. ואי יתער האי. בחובי בני אנשא אתער. דהא לית ליה אתערו לסלקא לעילא לאתערא דינא קשיא בר בדיל חובי בני נשא. דהא בשעתא דב"נ עביד חובא אתכנש האי וכמה אלף סייען דיליה ומתכנפי תמן. ונטלי ליה וסלקי לעילא רחמנא לישזבן. ועל כלא יהב קב"ה עיטא לישראל לאשתזבא מכל סטרין. וע"ד כתיב אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי' אלקיו ע"כ:

ספר ויקרא פרשת אחרי מות דף סז/ב

אמר רעיא מהימנא בההוא זמנא אלין מארי מתניתין מארי חכמתא עלאה מארי קבלה מארי רזי תורה שעתא דחיקת לון. והאי איהו דאמר כאיל תערג על אפיקי מים דאינון אפיקי מים דאורייתא לגבי שכינתא ולית תורה אלא עמודא דאמצעיתא דיהון אלין אפיקי מים בצערא ביגונא בעניותא ואלין אינון חבלים צירין דיולדה דאיהו שכינתא דאתמר בה ותגל יולדתך ובאינון חבלים תהא בצערא דלהון ובאינון חבלים דצווחת בהון אתער' שבעין סנהדרין דלעילא עד דיתער קול דילה עד ידו"ד ומיד קול יי' יחולל אילות דאינון מארי מתניתין. בתולות אחריה רעותיה כלהון יהון לון חיל כיולדה ממשבדחקין דדחקא לון שעתא בכמה נשיכין דיצר הרע דחויא דנשיך לון בכמה דחקין. בההוא זמנא אתפתחת לאולדא משיחא בגין חבלים ודוחקין דצדיקין ומארי מדות ומארי רזין דאורייתא מארי בושת וענוה מארי יראה ואהבה מארי חסד אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע דדחקא לון שעתא. והאי הוא דאוקמוה מארי מתניתין. דור שבן דוד בא אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו ויראי חטא ימאסו וחכמת סופרים תסרח ותהא האמת נעדרת והגפן תתן פריה והיין ביוקר ומאינון קלין דיהיבת דאינון שבעין לקבל שבעין תיבין

ספר ויקרא פרשת אחרי מות דף סח/א

דיענך יי' ביום צרה אתפתחת רחמה דאיהי ב' כלילא מתרין ביתין לאולדא ב' משיחין ואעילת רישה בין ברכהא דאיהי רישא דילה עמודא דאמצעיתא תרין שוקהא נצח והוד תרין נביאים מתמן אולידת תרין משיחין בההוא זמנא ויחשוף יערות יתעבר נחש מעלמא:

ע"כ

ספר ויקרא פרשת קדושים דף פא/ב

איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו. פקודא דא שקיל דא לדא. שקיליקרא דאב ואם ליקרא דשבת. לאבא אקדים כבוד והאי איהו דאמר קרא ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי. כבודי סליק בחשבון עשר אמירן ול"ב אלקים דעובדא דבראשית. ובכל אתר כבוד חכים ינחלו ואוקמוה רבנן אין כבוד אלא תורה בנין דאינון ל"ב אלקים דתורה יקרא דיליה ואלין (אינון) חכמים דאורייתא חכמים בחכמה ירתין האי כבוד. ולא טפשי דעלייהו אתמר וכסילים מרים קלון. ומנלן דמאן דלא ידע באורייתא אקרי כסיל דכתיב וכסיל לא יבין את זאת ואין זאת אלא תורה דכתיב וזאת התורה אשר שם משה. רעיא מהימנא בגין דחלישתא פתחנא לפרשתא באלין פקודין למהוי מעט עזר לך אתתקף בך דדא משריין דמתיבתאן אתאן לגבך בפקודא בתר דא דאיהו פקודא להעמיד עליך מלך לעילא וקב"ה יוקים לך מלך בעלאין ותתאין בדיוקניה בגין דרבנן דמתיבתא עלייהו שכינתא עלאה ותתאה וקב"ה מלך באמצעיתא אחיד בעלאין ותתאין הכי אנת תהא בדיוקניה ברא דיליה קום ביקרא דמלכא. קם רעיא מהימנא וסליק ידוי לעילא ואמר יהא רעוא דילך עלת העלות דאנת מתעלה מעלוי לעלוי עד דלית עלוי אלא

ספר ויקרא פרשת קדושים דף פב/א

דאנת לעילא מכל עלוי דיהב (נ"א למיהב) לי חילא למעבד רעותך בדרגין דילך דאינון אבא ואימא ואנא ברא דלהון. וביחודך תרוייהו אחד ואנת שקלת דחילו דאבא ואימא לדחילו דילך בתר דאנת באמצעיתא חד ולא תרין בלא שותפו אע"ג דאינון חד בשותפו דילך אבל אנת בלא שותפו דתניינא ובגין דא אתמר בך ואין אלקים עמדי. הבלי חילא לאתערא ביקרך בקדמיתא ולבתר ביקרא דאבי ואמי דבשמיא. דאוקמוה עלייהו גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. ואוקמוה מארי מתניתין אין אביו אלא קב"ה ואין אמו אלא כנסת ישראל. ויקרא דילך אבא חכמה דכליל עשר ספירות מתתא דיליה לעילא ותרווייהו אינון כרסייא ספסל תחותך ליקרך והכי תקינו למהוי קטן מכבד לגדול דלעילא מניה אבא איהו חכמה הלא אב אחד לכלנו למהוי משמש

תחותך. ואנת כתר עליון על רישיה. ולית כתר עלך. ולית אלהא אחרא. ואימא לשמשא לאבא. דאיהו תחותיה למהוי כסא תחותיה. ויאמר איהו בכל מאמר עד תלתין ותרין יהי כן ויהי כן ואיהי עבידת מאמריה מיד ובגין דעבידת מאמריה מיד ובגין דעבידת מאמריה וצווייה בלא עכובא כלל בל"ב שבילין דבהון אתברי כל עובדא דבראשית. אתקריאת כבוד ובהיכלו כלו אומר כבוד. ברוך כבוד יי' ממקומו. איה מקום כבודו להעריצו ותרגום כבוד אביו יקרא דאבוהי ודא תורת יי' תמימה עלה אתמר יקרה היא מפנינים. וישראל דאתקריאו בנים בכלל בן ובת מסטרא דתפארת ומלכות באינון בן ובת יקרא דאביו ואמו למעבד צווייה וצווי דיליה אינון פקודין דעשה והא אוקמוה מארי מתניתין יש מצווה ועושה. ובגין כך איהו נעשה ונשמע. והאי איהו כבוד דאבא ואמא דיצוה לבריה דיעביד הכי ואיהו עביד מיד בלא עכובא כלל ועלת על כלא אנא בעי לאשתדלא ביקרך לתקן מדות דאבא ואימא ליקרך. תהא בעזרי להדרא כלא כדקא יאות ואנת תסדר לי ולכל מארי מתיבתאן עילא ותתא ומשריין דמלאכין עלאין ותתאין למהוי מתקנין ומסדרין ליקרא דילך וליקרא דאבא ואמא למהוי ספסל תחות רגלוי למעבד צווייה בכל פקודין דיליה. ולמדחל מניה בכל פקודין דלא תעשה והאי איהו

ספר ויקרא פרשת קדושים דף פב/ב

איש אמו ואביו תיראו וסמיך ליה ואת שבתותי תשמורו ובקרא אחרינא ואת מציתי תעשו מסטרא דפקודין דעשה דאינון כבוד אקדים אבא לאימא ודא י"ה. מסטרא דלא תעשה אקדים אימא לאבא ודא ה"י והיינו כבוד אלקים הסתר דבר לאלין דלא משתדלי בהאי כבוד הסתר דבר מנייהו ועלייהו אתמר וכסילים מרים קלון. אלין אינון עמי הארץ בתר דלא משתדלין בהאי כבוד דאורייתא ואיך אמרין אבינו שבשמים שמע קולנו חוס ורחם עלינו וקבל תפלתנו הא איהו לימא לון ואם אב אני איה כבודי איה אשתדלותא דלכון באורייתא ובפקודין דילי למעבד צווי דמאן דלא ידע בצווייה דמאריה איך יעביד ליה. בר ממאן דשמע מחכמים ועבד והאי איהו דקביל נעשה ונשמע ועם כל דא מאן דלא קביל ממאריה אלא משלוחיה איכא אפרשותא. ומאי אפרשותא אית בין דא לדא דהא כתיב משה קבל תורה מסיני ולבתר ומסרה ליהושע. אנא קבילנא ולבתר מוסרנא לכלהו. והכי מאן דמקבל מאחרא כקבלת סיהרא וככביא משמשא ובהאי קבול אתמלי. ומאן דמקבל יכיל לאסתלקא מניה נביעו כמה דחזינא בשמשא וסיהרא דאסתלקת נהורא דלהון בליליא דלא נהיר למשא אלא ביממא וסיהרא בליליא. ואי תימא דההוא נהורא דסיהרא משמשא איהו דאף על גב דאתכניש נהיר בסיהרא וככביא הא חזינן מסטרא אחרא בלקותא דסיהרא ושמשא דאסתלק נהורייהו ואשתארו כגופא בלא נשמתא דאית

אדון עליהם מחשיך מאוריהם. אבל עקרא דנהורא ההוא אתר דנביע דלית פסק לנהורא דיליה ולא אית עליה אלהא אחרא למפסק מניה נהוריה ועלת העלות בתר דאנת תמן לית פסק לנביעו דנהורא דאורייתא, יהא רעוא דילך דלא תזוז מאבא ואימא דילי ולא מבנוי והכי מאן דאמית גרמיה על אורייתא דהיא יקרה אתקיימת ביה ולא מפסקת מניה. מה דלאו הכי מאן דלא ישתדל בה אלא אף על גב דעבד צווי חכמים איהו שמש דלהון עבד ולא בן. אבל אי איהו מהימנא מאריה אשליט ליה בכל דיליה.

אבל מאן דלא אשתדל באורייתא ולא משמש חכמים למשמע מנייהו פקודין לקיים נעשה ונשמע. אלא דסרח ועבר על לא תעשה איהו שקיל לאומין דעלמא עכו"ם בנוי דסמאל ונחש דאתמר בהו וכסילים מרים קלון דלא בעו לקבלא אורייתא. דכל דלית ביה תורה לית ביה כבוד דאתמר בהם כבוד חכמים ינחלו ועם כל דא מארי מתיבתא לא כל כבוד שוה דהא בן יכבד אב ועבד אדוניו. בן יכבד על מנת דלא לקבל אגרא. אבל מצווה הוא בכבוד אבא ואמא. ואי לא בעי למעבד צווייה יכתש ליה אבא ואמא עד דיעבד על כרחיה ואי הוי ברא רברבא ב"ד כופין ליה דאי לא בעי למעבד מה כתיב ביה בננו זה סורר ומורה איננו שומע בקולנו ודנין ליה בסקילה. אכל עבד דמשמש על מנת לקבל פרס אי לא עביד צווייה דרביה מאריה אעבר ליה מגו ביתיה ויטול אחרא מה דלא הוה יכיל למעבד הכי לבריה אלא או יעביד צווייה או יקטול ליה. אמר ליה בוצינא קדישא מאן גרים דלא יעביד צווייה הואיל ובריה הוא. אמר רעיא מהימנא ודאי תערובת דרע ורזא דא גרם לישראל למחטי גבי אבוהון דבשמיא ורזא דא ויתערבו בגוים ודא גרם קטולא לישראל וחריב בי מקדשא. ובגין דא אין מקבלים גרים לימות המשיח אלא יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. דישראל אינון מאילנא דחיי עבד טוב ועבד רע. מסטרא דמטטרו"ן עבד טוב עבד נאמן לרביה. עבד רע סמאל. מאן דאיהו מאילנא דחיי איהו בן עולם הבא בן מסטרא דב"ן י"ה בינ"ה וירית מלכותא דאיהו ה'. ואיך ירית לה. אי עביד צווייה דאבא ואמא בגין דאיהו מלכותא מצות המלך ועליה אתמר מדוע אתה עובר את מצות המלך איהו מצוה וצווייא דמלכא על עשה ועל לא תעשה. מצוה מדאורייתא דאיהו ת"ת והכא לית תמן פרודא קב"ה אמת תורתו תורת אמת איהו תורתו ומצותו. כגוונא דבינה תורתו ומצותו דחכמה דאית תורה דבריאה וחכמה דבריאה ובינה דבריאה והכי בכל מדות. בהאי יכיל בן בהאי אורייתא למהוי בלא מצוה ומצוה בלא תורה בפרודא. ומהכא

ספר ויקרא פרשת קדושים דף פג/א

בן סורר ומורה. אבל מסטרא דאצילות לית אפרשותא תמן וכן מתמן אין חטא בא על ידו ולית בה עונש ולא שכר ולא מיתה. ובגין דא אורייתא דא אילנא דחיי שכר העולם

הבא ואילנא דא אילנא דחיי אתקרי ואתקרי העולם הבא ולא אתקרי ביה שכר בגין דאיהו מתמן לא אשתדל באורייתא לקבלא אגרא לא במעשה ולא בדיבור ולא במחשבה. אתא בוצינא קדישא לנשקא ליה ידיה אמר ודאי אנת הוא בן מתמן בדיוקנא דברא בוכרא דיליה תפארת ברא דאבא ואמא עלאה אצילות דיליה בלא הפסקה לא קדמך ברא אחרא לא במחשבה ולא בדיבור ולא במעשה אמר רעיא מהימנא ואנת וחבריא וראשי מארי מתיבתאן דמזמנין הכא אחי בלא הפסקה כלל ובלא תערובת. נשקו כלהו דא לדא ואשתמודעו באחוה ובכו. פתח ר"ש ואמר עם כל דא ברא בוכרא חייבין כל אחוי ביקריה דהא כתיב כבד את אביך ואוקמוה רבנן את לרבות אחיך הגדול. ואפילו מכל סטרא איהו מפרש עלך באורייתא בשגם זה הבל ולא הוה לאדם קדמאה ברא קדמאה מניה ואוקמוה רבנן בשגם זה משה דברא דמלכא בכל אתר אנת בוכרא מסטרא דאילנא דחיי דטוב ורע אנת הוא טוב (בוכרא) הה"ד וירא אלקים את האור כי טוב. ותרא אותו כי טוב הוא. ומתמן קרא יתך קב"ה עבד נאמן לבתר סליקת למהוי מלכא הה"ד ויהי בישורון מלך. לבתר בן בית לעילא. מלך מסטרא דמלכות דבריאה. בן בית מסטרא דבינה דבריאה כען אנת מלך מסטרא דאילנא דמלכות דאצילות. בן בית מסטרא דב"ן י"ה תפארת דאצילות זכאה חולקך ומאן גרים לך דא בגין דאשתדלותך בתורה ובמצוה ליחדא קב"ה ושכינתיה לאעלא מלכא על אתריה ועל משרייתיה לעילא ועל ישראל לתתא ובג"כ (ס"א ובגינך) ירתין כלהו נשמתין דאצילות מניה ואתקריאו בנין דיליה משם ידו"ד דאצילות דלית תמן פרוד וקצוץ. דבקדמיתא אתמר בהו בנין לקב"ה ושכינתיה מצד יהו"ה דבריאה דאתמר ביה בראתיו יצרתיו אף עשיתיו כגון בנים לידו"ד דאצילות ובך אתקיים פקודא דאיהי מצוה על ישראל להעמיד עליהם מלך הה"ד שום תשים עליך מלך ואתקיים בך ויהי בישורון מלך כד בקדמיתא וכלהו מתנהגין אתבריך כאברין דמתנהגין כלהו בתנועה דנשמתא דאתפשטא על כל אבר. בגין דכתר עליון אנת תהא מעוטר ביה. דביה עלת העלות איהו כתר על כלא טמיר וגניז מלגיו מניה. ומניה אתפשט על כל ספירן ומסדר לון למהוי דא רב ודא זעיר ודא בינוני ואנהיג לון לרעותיה ונהיר בהו ומקשר לון ומיחד לון. הכי אנת תהא מנהיג לישראל בכל מדות טבין דיליה ותסדר כל חד כדחזי ליה הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ובינוני כפום דרגיה ותקשר לון קשר אחד לגבי אבוהון דבשמיא למהוי כלהו בשפה ברורה לברכא לקב"ה ולקדשיה ולייחדיה בדרגא דילך במחשבה דילך באצילות דילך דאתקיים בך ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם. קום אתער בפקודא להכרית זרעו של עמלק (פ' תצא רפא ב שייך לנשא קמה א):

איש אמו ואביו תיראו וגו'. פקודא דא לכבד אב ואם דאצטריך בר ש למדחל מאבוי ומאמיה ולאוקיר לון כמה דאצטריך בר נש לאוקיר ליה לקודשא בריך הוא מסטרא דרוחא דיהב בנויה ולמדחל מניה. הכי אצטריך ליה לאוקיר לאבוי ולאמיה מסטרא דגופא דיליה ולמדחל מנהון דהא אינון משתתפין בקודשא בריך הוא ועבדי ליה גופא. והואיל ואינון שותפין בעובדא ליהוו שותפין בדחילו ויקרא כגוונא דא תלת שותפין אשתכחו לעילא ברזא דאדם. אדם קדמאה אף על גב דגופא דיליה הוה מעפרא לאו מעפרא דהכא הוה. אלא מעפרא דבי מקדשא לעילא. אבא ואמא אשתכחו ומלכא עלאה אשתתף בהדייהו ושדר ביה רוחא דחיי ואתברי וכגוונא דא אשתכח כלא עילא ותתא וע"ד אצטריך ליה לבר נש למדחל לקב"ה ולמדחל לאבוי ולאמיה. בס"ת. אדם קדמאה לא הוה ליה מהאי עלמא כלום. חד צדיק עבד שמושא בנוקביה ואתעביר מההוא שמושא גופא חדא דנהירו דיליה יתיר מכל אינון מלאכין שליחן לעילא. וכד אתברי ההוא גופא מלכא עלאה שדר בההוא צדיק כ"ב אתוון ואשתתף בהדייהו ונפק לעלמא. כיון דנפק חמו ליה שמשא וסיהרא ואסתימו

ספר ויקרא פרשת קדושים דף פג/ב

נהורייהו דתפוחא דרגליה אחשיך דלהון מאי טעמא בגין דמעובדא דשמשא וסיהרא עלאה נפק. כיון דחטא אתחשך ואזעיר גרמיה ואצטריך לגופא אחרא במשכא ובבשרא דכתיב ויעש יי' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם. כההוא שמושא דעבד ההוא צדיק בנוקביה לא אשתכח מקדמת דנא ולבתר דנא. דהא עד לא נפק לצורף אומנא עד דאתא חנוך ונטל ליה קב"ה מארעא ואבריר פסולת וקסטורא מכספא וכן בכל אינון צדיקייא די בארעא. לבתר אתתקן ההוא אתר ואתעבידו רוחין ונשמתין בשמושייהו. וגופא מתתא בארעא. וע"ד בשותפו דלעילא ותתא בר נש אתי לעלמא ואצטריך למדחל לאינון שותפין ולאוקיר לון כמה דאתמר. ע"כ:

(פקודא למהוי דכיר את יום השבת שמות צב א):

ספר ויקרא פרשת קדושים דף פה/ב

לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך וגו' פקודא דא לאוכחא להההוא דחטי למחזי ליה רחימו סגיא דרחים ליה, בגין דלא יתענש איהו. דהא בקב"ה כתיב כי את אשר יאהב יי' יוכיח. וכמה דקב"ה עביד ואוכח למאן דרחים ליה הכי יוליף בר נש מההוא ארחא ויוכח לחבריה. קב"ה במה אוכח לבר נש אוכח ליה ברחימו בסתרא אי יקבל ליה יאות ואי לא אוכח ליה בין רחימוי אי יקבל יאות ואי לא אוכח ליה באתגליא לעיניהון דכלא אי יקבל יאות. ואי לאו שרי ליה ולא אוכח ליה ושביק

ספר ויקרא פרשת קדושים דף פו/א

ליה ייזיל ויעביד רעותיה. בקדמיתא אודע ליה בסתרא בגין לאוכחא ליה ולאתערא ליה דלא ינדע ביה ב"נ ודא איהו ביניה לביניה. אי מקבל יאות. ואי לאו אודע ליה בין רחימוי בזמנא דכהנא רבא הוה בעלמא יהיב ליה מרעין בערסיה ואתו רחימוי דקב"ה ואודען ליה אי אית ביה חובא דייתוב מניה ולעיין במליה. אי מקבל יאות ואי לאו אוכח ליה באתגלייא בממוניה בבנוי דכלא מלחשן עליה וייתון לגביה. אי מקבל יאות. ואי לאו שארי ליה מאריה למעבד רעותיה ולא יתקיף ביה לעלמין. כגוונא דא אצטריך ליה לאוכחא לחבריה בקדמיתא בסתרא. לבתר בין רחימוי. לבתר באתגלייא. מכאן ולהלאה ישבוק ליה ויעביד רעותיה וע"ד כתיב הוכח תוכיח. הוכח בסתרא דלא ינדע ביה ב"נ. תוכיח בין חברוי ורחימוי. את עמיתך באתגלייא וע"ד לא כתיב בקדמיתא תוכיח אלא הוכח. תו הוכח אי איהו ב"נ דיכסוף לא יימא ליה ולא יוכיח ליה אפילו בסתרא אלא יימא קמיה כמאן דמשתעי במלין אחרנין. ובגו אינון מלין ידכר מאן דעבד ההוא חובא הוא כך וכך. בגין דאיהו ידע בגרמיה וישתביק מההוא חובא. וע"ד הוכח. ואם לאו תוכיח. ולבתר את עמיתך באתגלייא. מכאן ולהלאה ולא תשא עליו חטא. ד"א ולא חתשא עליו חטא. דהא כיון דב"נ אוכח לחבריה ואזדמן לאוכחא ליה באתגלייא לא יסלק קמיה ההוא חובא דעביד דאסיר ליה ודאי אלא יימא סתם ולא יסלק עלוי ההוא חובא באתגלייא ולא ירשים עלוי חובא. דקב"ה חס על יקרא דבר נש אפילו בחייביא. ע"כ. (פקודא יח לברכא ליה לקב"ה וכו' ר"ע ב'):

ספר ויקרא פרשת אמור דף פח/ב

פקודא דא לסדרא כהנא בכל יומא בוצינין בבי מקדשא והא אוקימנא ברזא דמנורה. ואיהו רזא כגוונא דלעילא בגין דנהירו עלאה במשח רבו נחית על רישא דכהנא בקדמיתא לבתר איהו אדליק ואנהיר כל בוצינין דכתיב כשמן הטוב על הראש וגו' וכתיב כי שמן משחת אלקיו עליו וגו' וע"ד אתייהיב רשו לכהנא בלחודוי לסדרא בוצינין ולאדלקא להון בכל יומא תרין זמנין לקבל נהירו דיחודא תרין זמנין קרבנא בכל יומא תרין נהרין בוצינין בכלא עילא ותתא

ספר ויקרא פרשת אמור דף פט/א

למחדו חדו ולאשתכחא חדו בכל סטרין באדלקותא דבוצינין דהא תרין אלין על ידא דכהנא לאשתכחא חידו בכל סטרין ואלין אינון אדלקותא דבוצינין וקטרת והא אוקימנא שמן וקטרת ישמח לב. ע"כ.

ספר ויקרא פרשת אמור דף פט/ב

כי אם בתולה מעמיו יקח אשה. פתח רעיא מהימנא ואמר פקודא דא למיסב כהנא רבא בתולתא הה"ד אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה. ואמאי בעינן דלא יסב אלא בתולתא בלא פגימו. אלא אתתא איהי כוס דברכה טעמו פגמו

ספר ויקרא פרשת אמור דף צ/א

וכהנא דקריב קרבנא קדם יי' בעי דלהוי איהו שלים בלא פגימו שלים באברוי. בלא פגימו. דמומין פסלין בכהניא. שלים בגופיה שלים בנוקביה לקיימא ביה כלך יפה רעיתי ומום אין בך דקרבנא מנחה איהו וצריכין ישראל למשלח מנחתא דלהון למלכא בגבר (בגוף) שלים. דאינון בהפוכא דסטרא אחרא דהא ביד איש עתי פגים הוו שלחין ליה דורונא דכתיב גורל אחד ליי' וגורל אחד לעזאזל דאלהים אחרים כלהו פגימין מסטרא דצפון והכי רובא דבתי עכו"ם הם פגימין בנוקבא דילהון חורבא לילית פגימותא וכו' איהו. ו' מלא י"ה ואיהו בסדורא דא. הי"ו. ה' בתראה כוס מלא ברכת ה' מסטרא דימינא ומסטרא דגבורה דאיהו דינא שכינתא אתקריאת הוי"ה הה"ד הנה י"ד ידו"ד הוי"ה במקנך אשר בשדה. קם ר"מ ואשתטח קמיה ואמר זכאה חולקי דמארי דמטרוניתא אינהו בעזרי. ע"כ:

ספר ויקרא פרשת אמור דף צב/ב

ושמרתם מצותי ועשיתם אותם וגו'. פקודין דמארי עלמא הא תנינן דכתיב ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אי נטורי קא בעינן עובידא למה. תו כל פקודי אורייתא אינון בתרין גוונין דאינון חד. זכור ושמור. זכור לדכורא ושמור לנוקבא וכלהו כללא חדא אי שמור לנוקבא אמאי כתיב ושמרתם (את כל) מצותי. אלא כלא בהאי קרא ושמרתם דא שמור. ועשיתם דא זכור דכלא רזא חדא. זכירה דא איהי עשייה דהא מאן דאדכר מלה לתתא אתקין (עבידו מתמן להההוא רזא דלעילא וכל מאן דעביד מלה לתתא) ואתעביד ההוא רזא דלעילא פקודי אורייתא אלין אינון שית מאה ותליסר פקודין דאינון כללא דדכר ונוקבא וכלא רזא חדא:

ספר ויקרא פרשת אמור דף צג/א

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו'. פקודא דא לקדשא ליה בכל יומא לסלקא קדושתיה מתתא לעילא כמה דאיהו קדישא לעילא עד דסליק קדושתיה לאבהן ובנין, ורזא דא ונקדשתי בתוך בני ישראל עילא ותתא. עילא בתלת דרגין. לתתא בתלת דרגין. קדושה הא אוקימנא בכמה דוכתי אבל כמה דאית קדושה לעילא על כלא הכי אית קדושה באמצעיתא קדושה לתתא. וכלא ברזא דלתתא (ס"א בתלתא). קדושא

דלעילא לעילא ברזא חדא. קדושה באמצעיתא ולתתא תלת דרגין דאינון חד. קדוש איהו סטר עלאה דאשתכח ראשיתא לכל דרגין ואע"ג דאיהו סטר טמירא ואקרי קדש מתמן אתפשט פשיטו דנהיר בחד שבילא דקיקא טמירא גו אמצעיתא כיון דאתנהיר גו אמצעיתא כדין אתרשים חד ו' דנהיר גו האי קדש. ואקרי קדוש. מהאי נהירו אתפשט פשיטו לתתא סופא דכל דרגין. כיון דאתנהיר בסופא כדין אתרשים בנהירו חד ה' ואקרי קדושה והא אוקימנא ומה דאקרי קדוש קדוש קדוש דהא קדש מבעי ליה רזא דראשיתא (ס"א דאיהו ראשיתא) דכלא. הואיל ומתמן אשתכח ואי הכי אמאי אקרי לעילא קדוש דהא תמן ו' לא אשתכח. אלא רזא הכי הוא ודאי וישראל מקדשי לתתא כגוונא דמלאכי עלאי לעילא דכתיב בהו וקרא זה אל זה ואמר קדוש. וכיון דישראל קא מקדשי סלקי מתתא לעילא יקרא עלאה עד דאסתלק ו' רזא דשמים עלאין לעילא. כיון דאינון שמים אסתלקו לעילא נהיר ההוא קדש בהו וכדין אקרי לעילא קדוש. ולבתר נהיר ההוא נהירו עלאה על כרסייא דאיהו שמים. ואינון שמים תייבין לדוכתייהו ומתיישבו ביה בההוא נהירו וכדין אקרי קדוש. לבתר נחית ההוא נהירו עד דנטיל כלא חד צדיק עלאה דרגא יקירא לקדשא כלא לתתא. כיון דאיהו נטיל כלא כדין אקרי קדוש. ודא איהו רזא דכלא. ומאן דשוי רעותיה בהאי שפיר קא עביד ומאן דשוי רעותיה בתלת דרגין דאבהן בכללא חדא ליחדא לון גו קדושתא דא. אי לא יכיל לשואה רעותיה יתיר שפיר קא עביד. וכלא לנחתא מגו קדושתא דלעילא לתתא לקדשא כל חד גרמיה האי קדושה ולנטרא ליה למפרש פרישו דקדושתא על גביה ורזא דא ונקדשתי בתוך בני ישראל בקדמיתא ולבתר אני יי' מקדשכם. באן אתר יקדש ב"נ גרמיה גו קדושתא דא לאכללא גרמיה בה. כד מטי ב"נ לשמא קדישא יי' צבקות. ורזא דא אני יי' מקדשכם דא אשכחנא ברזא דספרי קדמאי ואנן לא עבדינן הכי אלא לבתר יי' צבקות בלחודוי. ולבתר כד מטי ב"נ מלא כל הארץ כבודו כדין יכלול גרמיה בההוא קדושה לאתקדשא לתתא גו ההוא כבוד דלתתא ורזא דא ונקדש בכבודי ולבתר יעביד ארח פרט. לאתקדשא כלא כמה דאנן עבדין. לעמתם דמלאכי עלאי דאמרי ברוך כבוד יי' ממקומו דא כבוד עלאה. ולבתר ימלוך יי' לעולם וכו' דא כבוד דלתתא. ובספרא דרבי ייסא סבא קדוש קדוש קדוש וכו'. דא איה קדושה לאתקדשא תורה שבכתב בכללא חדא. ולבתר לעמתם ברוך כבוד יי' אלין נביאים ולבתר ימלוך יי' לעולם רזא דא אנן צריכין בקדושתא דא לאשתכחא תמן קדושה וברכה ומלכות לאשתכחא כלא כחדא. קדושה כמה דאתמר קדוש. ברכה ברוך כבוד יי' ממקומו מלכות ימלוך יי' לעולם וע"ד כלא אנן צריכין לאשלמא וע"ד יכוון ב"נ וישוי רעותיה בכל יומא ע"כ

ספר ויקרא פרשת אמור דף צז/א

והניף את העומר וגו'. פקודא דא לקרבא קרבן העומר קרבנא דא כלא איהו בדבקותא עילא ותתא מטרוניתא ובנהא כחדא אזלין. עמר דא מקרבין ישראל בדכיותא דלהון וההוא קרבנא איהו מן שעורים ודא אתקריב למיעל רחימו בין אתתא ובעלה. אשת זנונים אתרחקת גרמה מבינייהו דלא יכילת למיקם על גבה. אשת חיל קריבת גרמה לקרבא לגבי כהנא רבא ודאי טהורה היא ונקתה ונזרעה זרע ואוסיפת חילא ורחימו לגבי בעלה. אשת זנונים ערקת מן מקדשא דלא למקרב לגביה דאלמל' בההוא זמנא דאשת חיל אבדיקת גרמה איהי אתקריבת לגבה אתאבידת מעלמא וע"ד לא בעיא לקרבא למקדשא וערקת מניה ואשתארו ישראל זכאין בלא ערבוביא אחרא לגבי רזא דמהימנותא רזא דסתרא דא תרתין אחתן. וכד ארחת דא לגבי דא בבדיקו דילה צבתה בטנה ונפלה ירכה דהא בדיקו דאשת חיל סמא דמותא לאשת זנונים. ודא איהו עיטא דיהב קב"ה לבנוי לקרבא קרבנא דא בגין אשת חיל דתערוק אשת זנונים מינה. ואשתארו ישראל בלא ערבוביא אחרא זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי ע"כ:

וספרתם לכם ממחרת השבת וגו'. פקודא דא לספור ספירת העמר הא אוקימנא. ורזא דא ישראל אע"ג דאתדכו למעבד פסחא ונפקו ממסאבו לא הוו שלמין ודכיין כדקא חזי. וע"ד לאו הלל גמור ביומי דפסח דעד כען לא אשתלימו כדקא יאות. כאתתא דנפקא ממסאבו. וכיון דנפקא מתמן ולהלאה וספרה לה. אוף הכא ישראל כד נפקו ממצרים נפקו

ספר ויקרא פרשת אמור דף צז/ב

ממסאבו ועבדו פסח למיכל בפתורא דאבוהון מתמן ולהלאה יעבדון חשבנא למקרב אתתא לבעלה לאתחברא בהדיה ואינון נ' יומין דדכיו לאעלא לרזא דעלמא דאתי ולקבלא אורייתא ולמקרב אתתא לבעלה ובגין דאלין יומין ידמין דעלמא דדוכרא לא אתמסר חושבנא דא אלא לגברי בלחודייהו. וע"ד חושבנא דא בעמידה איהו ומלין דעלמא תתאה בישיבה ולא בעמידה ורזא דא צלוחתא דעמידה וצלותא מיושב ואלין חמשין מ"ט אינון כלל אנפי אורייתא דהא ביומא דנ' איהו רזא דאורייתא ממש. ואלין אינון חמשין יומין דביה שמטה ויובלא. ואי תימא חמשין מ"ט אינון. חד טמירא איהו ועלמא אסתמיך עליה. ובההוא יומא דחמשין אתגליא טמירא ואתכסיא (נ"א ואשתכח) ביה. כמלכא דאתי לבי שושביניה ואשתכח תמן אוף הכא יומא דחמשין והא אוקימנא רזא דא:

פקודא לב לקרבא קרבן העומר וכו' ע"א פקודא בתר דא למעבד חג שבועות דכתיב ועשית חג שבועות ליי' אלקיך. שבועות על דעאלו ישראל לרזא דחמשין יומין דדינין שבעה שבועות ובקרבנא דעמר אתבטל יצר הרע דערקת מאשת חיל. וכד תמן לא

אתקריב מתדבקין ישראל בקב"ה ואתבטל מעילא ומתתא ובג"כ אקרי בגוונא דא עצרת דאית ביה בטול יצר הרע וע"ד לא כתיב ביה חטאת כשאר זמנין דכתיב בהו חטאת (לייי) וכדין כל נהורין אתכנשו לאשת חיל ובג"כ עצרת שבועות ולא כתיב כמה אינון אלא בכל אתר דאתמר סתם שמא גרים דאינון מן שבע. וכתיב ז' שבועות תספר לך אמאי כתיב שבועות בלחודוי אלא הכי אצטריך שבועות סתם לאכללא עילא ותתא דהא בכל אתר דאלין מתערי אלין אוף הכי מתערי עמהון. עד לא הוה שלמה לא הוה אתגליין כיון דאתא שלמה עבד מנייהו פרט דכתיב שבעת ימים ושבעת ימים דא איהו פרט. בזמנא אחרא בכלל שבועות סתם. ולא אצטריך לב"נ אחרא למעבד מנהון פרט בר שלמה בגין דאינון שבעת יומין דלתתא לא נהירו בשלימו עד דאתא שלמה וכדין קיימא סיהרא באשלמותא באינון שבעת יומין. והכא חג שבועות סתם בגין דאתכללו תתאי בעלאי ולא אנהירו כיומא דשלמה:

פקודא בתר

ספר ויקרא פרשת אמור דף צח/א

דא לקרבא שתי הלחם. הא אוקימנא שתי הלחם תרתי שכינתי עילא ותתא ואתחברן כחדא לגביהון תרין נהמי בשבת מזונא דחד תרין דעילא ותתא ועל דא כתיב שני העמר לאחד. לאחד ודאי לאתייחדא באתר חד. להההוא דאקרי אחד. ומאן איהו. הקול קול יעקב דאיהו ירית עילא ותתא. תרין נהמי כחדא ובגין דשבת איהו רזא דעילא ותתא וכלא איהו שבת (אתקריבו) תרין נהמי. ע"כ:

פקודא בתר דא להסדיר לחם ולבונה להקריב עומר דכתיב ועשיתם ביום הניפכם את העומר כבש תמים לעולה וכן בשבועות להקריב שתי הלחם והכי בכל יומין טבין להקריב קרבן דמוספין אלא ודאי בכל יומא דמועדייא צריך לקרבא קרבנא דיליה צריך לקרבא עליה תוספת דאית ליה כגון תוספת כתובתא ומתנתא דאוסיף חתן לכלה ושבת מלכתא דאיהי כלה בשבתות ובכל יומין טבין צריכה תוספת דאינון מוספין דקרבנין ומתנתא דאינון מתנות כהונה. ובשבועות דאיהו מתן תורה דאתייהיבו תרין לוחין דאורייתא מסטרא דאילנא דחיי צריך לקרבא לגבייהו שתי הלחם דאינון ה"ה (דתרין יומין דשבועות אינון י"ו צריך לקרבא לגבייהו שתי הלחם מאינון ה"ה) דהא איהו נהמא דאורייתא דאתמר ביה לכו לחמו בלחמי ה"ה מן המוציא לחם מן הארץ. והאי איהו מאכל אדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א. זאת התורה אדם. אדם כי יקריב מכם קרבן לייי'. עומר שעורין מאכל בעירן דאינון חיות הקדש דמנהון צריך לקרבא הה"ד מן הבהמה אלים מנגחים במתניתין באלין פשטין. מן הבקר פרים מנגחים במתניתין בתוקפא יתיר

ומן הצאן שאר עמא. קרבנא דלהון צלותין ועלייהו אתמר ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. דמארי קבלה ומארי מדות אינון מסטר דאילנא דחייא. שאר עמא מסטרא דאילנא דטוב ורע אסור והתר ובגין דא מן הבהמה מאכל

ספר ויקרא פרשת אמור דף צח/ב

דלהון עמר לחם שעורים וימד שש שעורים וישת עליה אורייתא דבעל פה דשית סדרי משנה. אבל אלין דאילנא דחיי דאינון אדם דאורייתא דלהון נהמא דקב"ה הה"ד לכו לחמו בלחמי והיינו שתי הלחם. חדו כלהו תנאין ואמוראין ואמרו מאן קאים קמי סיני.

ע"כ:

שייך כאן פקודא לשרוף קדשים הנדפס בדף לג א בחדש השביעי באחד לחדש וגו' פקודא דא לתקוע שופר בראש השנה דהוא יומא דדינא כמה דאוקימנא והא אוקמוה דכתיב תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו והא אתמר. דהאי איהו יומא דסיהרא אתכסי ביה וקאים עלמא בדינא. בגין דההוא מקטרגא חפי וכסי ואנעל פתחא על מלכא אתר דדינא שריא למתבע דינא על עלמא. ואי תימא איך אתיהיב ליה רשו להההוא מקטרגא לחפאה ולמתבע דינא, אלא ודאי בידא דהאי מקטרגא שוי קב"ה למתבע דינא על כל עלמא ושוי ליה יומא ידיעא למתבע קמיה כל דינין דעלמא דהא קב"ה עביד ליה ושוי ליה קמיה. למהוי דחילו דקב"ה סלקא ושריא על כלא. ורזא דא והאלקים עשה שייראו מלפניו מאי עשה עשה להאי מקטרגא ואתקין ליה קמיה למהוי סייפא שננא על כל עלמא וכל דא

ספר ויקרא פרשת אמור דף צט/א

בגין דידחלון מקמי קב"ה כלא ודא איהו סנטירא דתבע חובי בני נשא ותבע דינא ותפיס בני נשא וקטיל לון ואלקי לון כלא כמה דנפיק מן דינא. כגוונא דההוא ממונה ב"ד דלתתא דאתייהיב ליה רשו לאדכרא קמי בי דינא פלוני עבד כך. ופלוני עבר על כך. ולמתבע עלייהו דינא. ותנן רשו אתייהיב להההוא ממונה ב"ד לאנעלא על בי דינא פתחא עד דיגזרון דינא על כל מה דאיהו תבע ולית רשו לבית דין לדחייא ליה. בגין כי אני אוהב משפט ואיהו בעי דעלמא יתקיים בדינא ולמנדע דאית דין ואית דיין. כהאי גוונא שוי קב"ה קמיה להאי דאיהו תבע דינא קמי מלכא על כל בני עלמא. ובהאי יומא אתייהיב ליה רשו לכסאה פתחא דמלכא וסיהרא אתחפיא לגו עד דיתגזר דינא על כל בני עלמא. ואע"ג דכלא אתגלי קמי קב"ה לא בעי אלא בדינא. כלא כגוונא חדא עילא ותתא אתקין כרסייא דדינא בהאי יומא וסנטירא אתא ותבע דינא על כל עובדי בני עלמא כל חד וחד כפום ארחוי וכפום מה דעבד. וסהדין אתיין וסהדי על כל עובדי בני עלמא ואלין

אינון עיני יי' דאינון משטטי בכל עלמא וכמה אינון עיני יי' דלית לון חושבנא דקא אזלי ומשטטי בכל עלמא וחמאן כל עובדי בני עלמא. ווי לאינון דלא משגיחין ולא מסתכלין בעובדיהון דהא לגבייהו קיימין אלין סהדי מלכא ומשגיחין וחמאן כל מה דאינון עבדין וקאמרי דהא אינון סלקי וסהדי קמי מלכא והאי סנטירא קאים קמי מלכא ותבע דינא פלוני עבר דינא פלוני עבד כך. והא הכא סהדי. ועד דקב"ה לא שאיל לון לית לון רשו לסהדא. כדין אינון סהדי סהדותא. וכלא אכתיב קמי מלכא בפתקא. בבי מלכא אית חד היכלא היכלא דא מליא אשא חוורא והאי אשא מתגלגלא בפלקא ולהיט שביבן והאי לא פסיק לעלמין. לגו האי היכלא אית היכלא אוחרא מליא אשא אוכמא דלא פסיק לעלמין תרין סופרין קיימין תדיר קמי מלכא. בשעתא דדינא סהדין כל סהדי קמי מלכא. אינון סהדין (נ"א סופרין) נטלין

ספר ויקרא פרשת אמור דף צט/ב

מההוא פלקא דאשא חוורא וכתבי עליה בההוא אשא אוכמא. וכדין מלכא אחמיך דינא עד זמנא ידיעא דילמא בין כך ובין כך יהדרון בתשובה. אי יהדרון פתקין נקרעין ואי לאו מלכא יתיב וכל אינון דבי זכותא קיימי קמיה. כרוזא קם וכריז פלוני עבד כך מאן יוליף עליה זכות. אי אית מאן דיוליף עליה זכות יאות. ואי לאו הא אתמסר לסנטירא וכלא ידע קב"ה אמאי אצטריך לכל דא אלא בגין בגין דלא יהא פטרא דפומא לבני עלמא אלא לאחזאה דכלא עביד בארח קשוט וניחא קמיה מאן דאשתזיב מן דיניה. ואי תימא מנ"ל האי אתמסר לחכימין. ואפי' למאן דלא ידעי מאן דבעי לאסתכלא ישגח במה דאיהו באתגלייא וידע במה דאיהו בסתרא דהא כלא כגוונא חדא כל מה דפקיד קב"ה בארעא כלא איהו כגוונא דלעילא. יומא דר"ה איהו יומא דדינא ומלכא יתיב בכרסייא דדינא סנטירא קא אתי וחפי פתחא דמלכא ותבע דינא. ואע"ג דקב"ה רחים ליה לדינא כד"א כי אני יי' אוהב משפט נצח רחימוי דבנוי לרחימו דדינא. ובשעתא דסנטירא קם למטען מלין עלייהו. פקיד למתקע בשופר בגין לאתערא רחמי מתתא לעילא בההוא שופר סלקא ההוא קלא כלילא באשא ורוחא ומיא. ואתעביד מנייהו קלא חדא ואתער קלא אחרא לעילא. כד ההוא קלא אתער מעילא ומתתא כדין כל טענות דקא טעין ההוא מקטרגא מתערבי ביומא דר"ה נפיק יצחק בלחודוי וקרי לעשו לאטעמא ליה תבשילין דכל עלמא כפום ארחוי. דהא בההיא שעתא ותכהין עיניו מראות דנפיק מניה מאן דאחשך אפי בריין ואתפרש ושכיב על ערסיה דדינא וקרי לעשו ואמר וצודה לי צידה ועשה לי מטעמים והביאה לי. ורבקה אמרה אל יעקב בנה רחימא דנפשה בנה רחימא

דאתמסר לה מיומא דאתברי עלמא. ופקידת ליה לאתערא איהו באינון מטעמים דיליה. ויעקב אתער

ספר ויקרא פרשת אמור דף ק/א

מתתא מתלבש בצלותין ובעותין. והקול קול יעקב בההוא שופר דקא סליק ואתער יעקב לגביה ואתקריב בהדיה ויש לו ויאכל ואתכליל דא בדא. כיון דאתכליל בהדיה ויבא לון יין דא יין דמנטרא יין דהוא חדו דלבא רזא דעלמא דאתי כדין וירח את ריח בגדיו צלותא דסלקין ובעותין ויברכהו. נח רוגזא וחדי לבא וכלא איהו רחמי. כיון דאיהו אתכליל ביעקב כל אינון חיילין ותוקפין ורוגזין דהוו זמינין אתבדרו ולא אשתכחו תמן וישראל נפקין מן דינא בחדוה ובברכאן. ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ביומא דא בחדוה ובברכאן עלאין ועשו אחיו בא מצידו טעין טועני מעובדי דעלמא. ויעש גם הוא מטעמים חדיד לישניה למטען טענות. אתקין סהדי ויבא לאביו ויאמר יקום אבי יתער בדינוי. ויאכל כמה עובדין בישין דכל עלמא דקא אשכחנא ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד דהא לא יכיל לאתפרשא מכללא דיעקב דאיהו בחדוה. ויאמר מי איפה הוא הצד ציד בכמה צלותין ובעותין ואוכל מכל בטרם תבא ואברכהו גם ברוך יהיה. כשמוע עשו את דברי (יצחק) אביו ויצעק צעקה וגו'. דחמי דהא צידו לא הוה כלום. עד לבתר אמר ליה הנה משמני הארץ יהיה וגו'. אלין תקיפין ואכלוסין דשאר עמין ודא קשיא ליה מכלא. וישטום עשו את יעקב למיזל אבתריה ולקטרגא ליה תדיר. ויעקב אזיל באינון יומין דבין ר"ה ליום הכפורים עריק לאשתזבא מניה. תב בתיובתא שוי גרמיה בתעניתא עד דאתי ר"ה וי"ה כדין ידעי ישראל דעשו בא ועמו ארבע מאות איש כלהו מקטרגי זמינין לקטרגא לון ויירא יעקב מאד ויצר לו סגי בעלותין ובעותין ויאמר יעקב אלקי אבי אברהם ואלקי אבי וגו'. עד דנטיל עיטא ואמר כי אמר אכפרה פניו במגחה ההולכת לפני ויקח מן הבא בידו מנחה וגו' עזים מאתים ותישים עשרים וגו' גמלים וגו' כך הוא סטרא דיליה גמלים הוא נחש כמין גמל. בשעתא

ספר ויקרא פרשת אמור דף ק/ב

דפתי סמאל לאדם ארכיב על נחש כמין גמל. תנינן מאן דחמי גמל בלחמיה מיתה נקנסה עליו מלמעלה ואשתזיב מינה. וכלא חד. וכדין אהדר עשו אפטרופוסא דיעקב ויעקב לא בעא דובשיה ועוקציה. יעבר נא אדוני לפני עבדו. כדין וישב ביום ההוא עשו לדרכו אימתי בשעת נעילה דהא אתפרש מעמא קדישא וקב"ה שביק לחוביהון וכפר עלייהו. כיון דההוא מקטרגא אזל בההוא דורונא ואתפרש מנייהו בעי קב"ה למחדי בבנוי מה כתיב ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית וגו'. על כן קרא שם המקום סכות. כיון דיתבו בסכות

הא אשתזיבו מן מקטרגא וקודשא בריך הוא חדי בבנוי. זכאה חולקהון בהאי עלמא ובעלמא דאתי:

ספר ויקרא פרשת אמור דף קא/א

פקודא דא לאתענאה ביומא דכפורי לאכנעא גופא ונפשא ברזא דה' עניין דה' דרגין דיומא דכפורי דהא מקטרגא קא אתי לדאדכרא חוביהון כמה דאתמר וכלהו בתיובתא שלימתא קמי אבוהון כלא כמה דאתמר בכמה דוכתי. ע"כ:

פקודא למפלח כהנא וכו' סגיא:

ספר ויקרא פרשת אמור דף קג/ב

בסכות תשבו שבעת ימים וגו' פקודא (מה) דא לישב בסכה והא אוקימנא בגין לאחזאה דישראל יתבי ברזא דמהימנותא בלא דחילו כלל דהא מקטרגא אתפרש מנייהו וכל מאן דאיהו ברזא דמהימנותא יתיב בסכה כמה דאוקימנא דכתיב כל האזרח בישראל ישבו בסכות. מאן דאיהו ברזא דמהימנותא ומזרעא ושרשא דישראל ישבו בסכות. ורזא דא אתמר בכמה דוכתי:

ספר ויקרא פרשת אמור דף קד/א

פקודא דא ליטול לולב בההוא יומא באינון זינין דיליה והאי רזא אוקימנא ואוקמוה חברייא כמה דקב"ה נטיל לון לישראל בהני יומין וחדי בהון. אוף הכי ישראל נטלי ליה לקב"ה לחולקהון וחדאן ביה. ודא הוא רזא דלולב ומינין דביה דאיהו רזא דיוקנא דאדם והא אתמר. ע"כ:

ספר ויקרא פרשת בהר דף קח/ב

ובשנה השביעית שבת שבתון וגו'. פקודא דא לשבות בשנה השביעית ואבתריה לשבות בשביעי. ואבתריה להשמיט כספים בשביעית ואבתריה למנות שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה. הכא רזא דכל שביעיות מסטרא דשכינתא דאתקריאת שבע. מסטרא דצדיק. דאיהו שביעי לבינה ואיהי בת שבע מסטרא דאימא עלאה דאתמר בה שבע ביום הללתיך. שבע שמהן אינון אב"ג ית"ץ ובהון מ"ב אתוון כלל אתוון ותיבין הם תשע וארבעין. אימא עלאה שנת החמישים שנה דבה וקראתם דרור. בה תהא שכינתא תתאה דרור פדות ושביתה לישראל דאתמר בהון והיה זרעך כעפר הארץ. כל ספירה מאלין שבע שית גדפין דאינון שית אתוון לכל חד ובהון קב"ה (ושכינתיה) בכל ספירה מאלין שבע בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף. ובינה איהי אחת ושכינתא תתאה שבע. ולעילא מבינה אחת ואחת הא עשר ספירן שתים ג' וד' וה' וו' וז' כאן וילך הלוך וגדל. מסטרא נוכראה. והמים היו הלוך

וחסור אימתי. באתר דשכינתא תתאה שריא בז' הה"ד ותנח התיבה בחדש השביעי דא שכינתא תתאה בשבעה עשר יום לחדש איהי שביעאה ועשיראה דסליקת בהון אהי"ה דאיהי בינה שנת היובל איהי אהיה אשר אהיה תרין זמנין אהי"ה חושבן מ"ב ותמניא אתוון בהון חמשין דבהון פקודא לחשוב שנת היובל. וביה פקודא לחזור לאחזתו ביובל בשנת היובל הזאת תשובו וגו' כל חד יחזור ביה לדרגא דיליה דנשמתיה אחיזא מתמן כמה דאוקמוה והרוח תשוב אל האלקים וגו'. שמיטה שכינתא תתאה דאיהי משבע שנין. יובל אימא עלאה בינה איהי לחמשין שנין ובה אתייחסין ישראל במפקנותהון מן גלותא הה"ד ואיש אל משפחתו תשובו. כגוונא דמפקנו דמצרים דאינון מארי תורה בה אתמר בהון וחמושים עלו בני ישראל ואוקמוה. אחד מחמשים ושכינתא תתאה איהי גאולת בתי ערי חומה אתמר בה ובתי ערי החצרים. דתרי בתי אית בלבא אם אינון ממארי תורה אתקריאו בתי ערי חומה כגוונא דאתמר במפקנו דמצרים והמים להם חומה מימינם

ספר ויקרא פרשת בהר דף קט/א

ומשמאלם. לאחרים דלא אינון מארי תורה אתקריאו בתי החצרים. א"ר שמעון והא אשכחנא חצרים דאתמר ביה ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך ובכל אתר המלך סתם דא קב"ה. ותעמוד אין עמידה אלא צלותא. נכח בית המלך נכח בית המקדש דכל ישראל צריכין לצלאה צלותא דלהון לתמן למהוי נכח בית המקדש. הכא מאן חצר הפנימית ודאי תרין אינון חצרות בית יי'. אמר ליה בוצינא קדישא תרין חצרים אינון חצוניים דלבא ואינון תרין אזנים דלבא ותרין בתים פנימיים תרין בתי דלבא ותרין אינון בתי גוואי ותרין אינון בתי בראי. ובזמנא דיהא פורקנא. גאולה תהא לכלהו לאינון קריבין ללבא דאיהו שכינתא ולאלין רחיקין דאתקריבו הה"ד שלום שלום לרחוק ולקרוב ואוקמוה לרחוק מעבירה ולקרוב ממצוה. בההוא זמנא. פקודא לתקוע שופר תרועה ביובל הה"ד כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו כגוונא דבתקיעת שופר דיובלא כלהו עבדין נפקי לחירות הכי בפורקנא בתרייתא בתקיעת שופר מתכנשין כל ישראל מארבע סטרי עלמא דאינון עבדין דיובלא דמארי תורה אית בהון עבדין על מנת לקבל פרס ואתקריאו עבדי מלכא ומטרוניתא אבל בנוי דמלכא קדישא ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי דאינון גדפי חיוון דמרכבתא:

פקודא בתר דא לתת ללוים ערים לשבת ובגין דאינון לא אשתתפו בעגלא קב"ה חלק לון לגביה למהוי מנגנין ליה בכמה מיני נגון. דכהנים בעבודתן ולוים לשירם ולזמרם וישראל לנויהם. כהנים בעבודתם דאית תמן כמה פקודין. פקודא חד לעשות שמן

המשחה. ב' לויים שומרין במקדש. ג' ישראל לירא מן המקדש. ד' עבודת הלוים בבית המקדש. ה' להקטיר קטרת פעמים. ו' כהנים תוקעים בחצוצרות במקדש. ז' לקדש זרע אהרן במקדש. ח' ללבוש בגדי כהונה במקדש. ט' רחיצת ידים ורגלים לעבוד במקדש. י' להיות הכהנים עושים קרבנות במקדש. י"א לפדות פסולי המוקדשין. י"ב קרבן היולדת ביום השמיני. י"ג למלוח קרבנות במקדש י"ד לעשות העולה כמשפטה. ט"ו לעשות החטאת כמשפטו. ט"ז אכילת קדשים כמשפט לכהנים י"ז אכילת שירי מנחות. י"ח לעשות מנחות כמצותן. י"ט להביא קרבנות לב"ה. כ' להביא נדר או נדבה לבית המקדש. כ"א להביא קרבנות קדשים תמורות וולדות. כ"ב להקריב שני תמידין כהלכתן. כ"ג להדליק אש תמיד על המזבח. כ"ד לעשות תרומת הדשן. כ"ה להדליק נרות המנורה. כ"ו להקריב מנחה בכל יום, כ"ז להקריב מוסף בשבת. כ"ח להסדיר לחם ולבונה. כ"ט להקריב קרבן מוסף בר"ח. ל' להקריב בשבע' ימי פסח. ל"א להקריב ביום העומר כבש לעולה. ל"ב להקריב (קרבן) העומר (היינו ספירת העומר) ל"ג להקריב קרבן מוסף בשבועות. ל"ד להקריב שתי הלחם בשבועות. ל"ה. להקריב מוסף בר"ה, ל"ו להקריב מוסף ביום הכפורים. ל"ז להקריב מוסף בז' ימי החג. ל"ח להקריב מוסף בשמיני עצרת. ט"ל לשרוף את הנותר באש. מ' לשרוף קדשים שנטמאו. מ"א לעבוד כהן גדול ביום הכפורים. מ"ב המועל בהקדש קרן וחומש. מ"ג (ס"א להביא החוטא קרבן חטאת על חטאו) קרבן חטאת. מ"ד אשם תלוי על ספקו. מ"ה קרבן אשם ודאי על הידוע. מ"ו קרבן עולה ויורד. מ"ז קרבן סנהדרי גדולה שטעו. מ"ח להקריב הזב אחר שיטהר. מ"ט קרבן זבה אחר שתטהר. נ' קרבן יולדות. נ"א קרבן מצורעים. מתמן ואילך שאר פקודין:

מארי מתיבתאן באומאה עלייכו לא תעדו מני עד דאתקין קרבנין לקב"ה דשכינתא איהי קרבן ליי' בכל אבר ואבר דמלכא בחבורא שלים בדכר ונוקבא. בכל אברים דאינון מנהון ברישא עיינין בעיינין אודנין

ספר ויקרא פרשת בהר דף קט/ב

לגבי אודנין חוטמא אנפין באנפין פומא בפומא כגון וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו ובדא הוה מחיה הילד והכי ידין דמלכא עם ידין דמטרוניתא גופא בגופא בכל אברים דיליה קרבנא שלים. דב"נ בלא אתתא פלגו גופא איהי ושכינתא לא שריא עליה. הכי (ס"א כד) קב"ה לאו איהו בקורבנא עם שכינתא בכל ישראל דאינון אנשי מדות דאינון אברים דילה עלת העלות לא שריא תמן וכאלו לא הוה קב"ה חד בתר דלאו איהו עם שכינתיה. ובחוצה לארץ דשכינתא מרחקא מן בעלה אתמר כל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. כגין דלית תמן קרבנין בחוצה לארץ. ולזמנא דקב"ה מתקרב עם

שכינתיה אתקיים ביה האי קרא ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. ועלת העלות שריא עלייהו. אע"ג דתקינו אבהן צלותין באתר דקרבנין. האי איהו לקרבא נפשין וריחין ונשמתין דאינון שכלים לקב"ה ושכינתיה כאברין לגבי גופא אבל מסטרא דכרסיין ומלאכין דאינון גופין ואברין דלבר ממלכא ומטרוניתא לית תמן קרבנא ובגין דא אתמר בכרסייא ויאמר כי יד על כס יה (כס חסר מכס א) (נ"א ה"ו חסר משם הוי"ה) כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו ואברין בפרודא מן גופא. איהו לגו ואינון לבר הה"ד הן ארלם צעקו חוצה. חוצה ודאי יהא רעוא דילך לאחזרא לן לבי מקדשא לקיים צלותא דאוקמוה קדמאי יהי רצון מלפניך יי' אלקינו ואלקי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן כל חד בסדורא דיליה ומוספין כהלכתן דכען לבר מארעא דישראל לית תמן קרבנין כגופין דבריאה דקב"ה ושכינתיה מסטרא דאצילות דיליה לית תמן פרודא ואפרשותא. דשכינתא איהי יחודיה וברכתיה וקדושתיה ולא אתקריאת גופא אלא כד אתגשמו בכרסיין ומלאכין דבריאה כנשמתא דאתלבשא בגופא שפלה.

ובגין דא כד שכינתא איהי לבר מהיכלא דבי מקדשא ולבר מכרסיין דילה כביכול כאלו לא הוה חד עמיה מסטרא דכסא עליון דאיהו גופא לקב"ה ומלאכין דתליין מניה כאברין דתליין מן גופא דאינון דכירין ונשמתין דאתגזרו מניה דכורין. כסא תניינא גופא דשכינתא וכל נשמתין דתליין מניה נוקבין. ומלאכין דתליין מההוא כרסייא נוקבין. וקריבו דלהון בקב"ה ושכינתיה הכי יחוד קב"ה ושכינתיה אע"ג דאינון כנשמתין לגבי כרסייא ומלאכין הכי אינון לגבך עלת העלות כגופא דאנת הוא דמיחד לון ומקרב לון ובגין דא אמונה דילך בהון ואנת לית עלך נשמתא דתהוי אנת כגופא לגבה דאנת הוא נשמה לנשמות ולית נשמה עלך ולא אלהא עלך אנת לבר מכלא ולגו מכלא ולכל סטרא ולעילא מכלא ולתתא מכלא ולית אלהא אחרא עילא ותתא ומכל סטרא ומלגו דעשר ספירן דמנהון כלא ובהון כלא תליא ואנת בכל ספירה בארכה ורחבה עילא ותתא ובין כל ספירה וספירה ובעובי דכל ספירה וספירה ואנת הוא דמקרב לקב"ה ושכינתיה בכל ספירה וספירה ובכל ענפין דנהורין דתליין מנהון כגרמין וגידין ועור ובשר דתליין מן גופא. ואנת לית לך גופא ולא אברים ולית לך נוקבא. אלא אחד בלא שני. יהא רעוא דילך דתקרב אנת שכינתיה לגבי קב"ה בכל דרגין דאינון אצילות דילה דאינון נשמתין דבעלי מדות. נשיאי ישראל חכמים נבונים חסידים גבורים אנשי אמת נביאים צדיקים מלכים כלהו דאצילות. דאית אחרנין דבריאה. דשכינתא איהי קרבן. שמן המשחה. מימינא שמן למאור כגון את המאור הגדול. שמן משחת קדש איהו מסטרא דשמאלא

דאתמר בה וקדשת את הלוים. שמן כתית איהו מסטרא דצדיק דאיהו כתיש כתישין מאברין דאינון זיתים לאחתא משחא לגבי פתילה. פתילא תכלא וגבורה מתמן איהי יראה ולוים שומרים המקדש ומתמן פקודא לירא מן המקדש ואיהו מצות עבודת הלוים במקדש בכ"ד משמרות לוים דבהון לוים בשירה ובזמרה הוו מזמרין קדמך לסלקא שכינתא דאיהי שירה וזמרה הון ליי'. כ"ד עם שירה וזמרה כ"ו כחושבן ידו"ד. ואבתריה פקודא איהו מצות קטרת תמיד לקב"ה וקטרת כקרבנא. והפשיט את העולה ונתח אותה לנתחיה. ואמורין ופדרין דאינון מתאכלין כל הלילה

ספר ויקרא פרשת בהר דף קי/א

אינון כפרה דאברין דגופא ונפשיה דלא יתוקדון בגיהנם ולא יתמסרון בידא דמלאך המות ובגין דב"נ חב ביצר הרע דאיהו צפוני הכי שחיטתו בצפון לשזבא ליה מההוא צפוני ובקרבנין טול בהו קל וחומר מנביאים דאע"ג דתורה איהי שם ידוד ונבואה דאתמר בה רוח יי' תניחנו עם כל דא לאו כל מארי תורה שקילין ולאו כל נביאים שקילין. דאית נביאים דנבואה דלהון בלבושין דמלכא והכי הוא אורייתא דבע"פ. כמה מארי ספקות ופרוקין בלבושא דמלכא. ואית אחרנין דסלקין יתיר באברים דגופא דמלכא דאתמר בהון. וארא וראיתי. במראה בעיינין. יי' שמעתי שמעך יראתי בשמיעה. יחזקאל אסתכלותיה ונביאותיה מעיינין. חבקוק מאודנין בשמיעה. ובנין דא יחזקאל חזא כל אלין מראות דמרכבה בראייה בעין השכל. חבקוק בשמיעה. ואית נבואה דנבואתיה בפומא דה"ד ויגע על פי. נבואה אחרא מרוחא דחוטמא דה"ד ותבא בי הרוח. ואית דנבואתיה ביד דה"ד וביד הנביאים אדמה. ואחרנין לפנים בחיי המלך ואחרנין לפני ולפנים. והכי באורייתא פשטי"ם ראיו"ת דרשו"ת סודו"ת דסתרי תורה ולעילא סתרי סתרים. לא הכי בקרבנין אע"ג דקרבנין כלהו לידוד. איהו נטיל כלא ופליג קרבנין למשריין דיליה. מנהון פליג לכלבים אינון קרבנין פסולין דיהיב להון לסמאל כלב ולמשרייתיה. ובגין דא הוה נחית דיוקנא דכלבא ומנהון לשדים דאית בהון כבעירן ומנהון כמלאכי השרת ומנהון כבני נשא.לאינון דעובדיהון כשדים פליג קרבנהון לשדים. אלין דעובדיהון כמלאכין פליג קרבנין דלהון למלאכים הה"ד את קרבני לחמי לאשי דאינון קרבנין דלהון לאו תליין בבעירן דקרבנין דבעירן אינון דעמי הארץ אינון קרבנין (דמלאכין) דבני נשא צלותין ועובדין טבין. קרבנין דת"ח מארי מדות אלין מארי רזי דאורייתא וסתרין גניזין דבהון קב"ה נחית הוא בגרמיה לקבלא קרבנין דלהון דאיהו תורת יי' תמימה שכינתא קדישא מי' מדות.

ותלמידי דרבנן אינון מלין דלהון כאכילת שירי מנחות ואית אחרנין דמתגברין עלייהו דאורייתא דלהון כאכילת מנחות עצמן ולא שירי מנחות ואית אחרנין דאורייתא דלהון אכילת קדשים מאכלים מכמה מינין למלכא וכל מנחות דמאכלין דקרבנין מני קב"ה לקרבא ליה כלהו בביתא דיליה דאיהו שכינתא והאי איהו פקודא לקרבא קרבנות בבית הבחירה לקיים כי אם בזאת יתהלל המתהלל וגו'. למלכא דהוו עבדוי ואפרכסוי ושלטני מלכותא שלחי ליה כמה דורוני אמר מאן דבעי למשלח לי דורונא לא ישלח אלא בידא דמטרוניתא לקיים בה ומלכותו בכל משלה. ובג"ד אתקריאת שכינתא קרבן ליי' עולה ליי' אשם ליי' ואפילו קרבן נדות ויולדות ומצורעים וזבים וזבות כלא צריך לקרבא ליי' ושכינתיה ולבתר איהי פלגית לכלא הה"ד ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה ואפילו מזונא דחיון כגון קרבן שעורים מאכל בעירן ומאכל עבדים ושפחות דבי מלכא ואפי' דכלבי ודחמרי וגמלי לקיים בה ומלכותו בכל משלה. ומנלן דעל ידהא פליג כלא דכתיב ותתן טרף לבית וחק לנערותיה בגין דקב"ה בן י"ה ו' בן י"ה כליל יה"ו ושלימו דיליה ה' איהי עולה לידוד קרבן לידוד שלמים ליי' קריבו דיליה שלימא דיליה דביה אשתלים יה"ו ולמהוי ידו"ד וכלא אתהדר ביה ובג"ד זובח לאלקים יחרם בלתי לידוד לבדו דלא יהיב שלטנותא לסטרא אחרא בקרבנא. דכל אלהים אחרים עלמא דפרודא אינון ולית לון קריבא ויחודא וקב"ה אפריש לון משמיה כגון דאפריש חשך מאור הה"ד ויבדל אלקים בין האור ובין החשך. ומאן דקריב לקב"ה מה דאפריש כמאן דקריב מסאבו דנדה לבעלה והאי איהו רזא ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב לגלות ערותה והאי לא תגלה ערותן קירוב דכל עריין שקילין לע"ז דכל סטרין אחרנין עלייהו אתמר מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם. וכתיב ללשונותם בארצותם בגוייהם וכתיב כי שם בלל יי' שפת כל הארץ ומשם הפיצם ידוד. וכל מאן דקריב שום קרבנא לסטרין אחרנין קב"ה אפריש ליה משמיה ולית ליה חולקא בשמיה דקב"ה בחר לון לישראל מכל שאר אומין הה"ד ובך בחר ה' ופליג לון מנייהו לחולקיה הה"ד כי

ספר ויקרא פרשת בהר דף קי/ב

חלק יי' עמו. ובגין דא יהיב לון אורייתא משמיה זה שמי לעולם וזה זכרי לדר דר והא אוקמוה. י"ה עם שמי שס"ה. ו"ה עם זכרי רמ"ח בכל מצוה ומצוה קשיר לון לישראל בשמיה למהוי כל אבר ואבר דלהון חולק עדביה ואחסנתיה. ובג"ד זובח לאלקים יחרם וגו' צריכין ישראל לשתפא ליי' בהליכה דלהון בהקיץ דלהון הה"ד בהתהלכך תנחה אות בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך. קם ההוא תלמידא ואשתטח קמיה ואמר

זכאה אידו חולקיה דמאן דזכי למשמע מלין אלין כלהו שם יי' בכל סטרא ולא נפיק מניה לבר בכל סטרוי. ע"כ. (כ"ט א פקודא להקריב וכו')

ספר ויקרא פרשת בהר דף קיא/א

והתנחלתם אותם לבניכם וגו' לעולם בהם תעבודו וגו'. פקודא דא לעבוד בעבד כנעני דכתיב לעולם הם תעבודו ואינון מסטרא דחם דגלי עריין דאתמר עליה ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. אמאי עבד עבדים. אלא עבד להההוא עבד עולם דאיהו עולמו של יובל. ואי תימא דהא אחוה דשם ויפת הוה אמאי לא הוה הכי כוותייהו והכי מזרעא דחם הוה אליעזר עבד דאברהם אמאי לא הוי כותיה דנפק צדיק וקב"ה אודי בברכתיה כד בריך ליה לבן. אלא ודאי הכא ברזא דגלגולא גולל אור מפני חשך עבדא דאברהם דנפק מחשך ודא זרעא דחם. דיו לעבד להיות כרבו דאיהו אברהם דנפק מתרח עובד כו"ם. וחשך מפני אור דא ישמעאל דנפק מאברהם ועשו מיצחק. ורזא תערובת טפין באתר דלאו דיליה גרים דא. מאן דעריב טפה דיליה בשפחה מחלת בת ישמעאל. או בבת אל נכר דאינון רע חשך וטפה דיליה טוב אור וירא אלקים את האור כי טוב. מערב טוב עם רע עבר על מימרא דמאריה דאמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו קב"ה בההוא דערב (רב) ארכיב ליה ואייתי ליה בגלגולא לקבלא עונשיה. חזר בתיובתא אשתדל באורייתא ואפריש טוב מרע דאינון אסור והתר טומאה וטהרה כשר ופסול. בדא אתפרש רע מטוב דאתמר ביה וייצר יצירה לטב ויצירה לביש באורייתא אפריש לון קב"ה ירית ליה נשמתא מניה למהוי שלטא על תרוייהו בחד דאיהו אור עלמא דאתי ובחד איהו חשך עלמא דין הה"ד ויפח באפיו נשמת חיים וכפום זכוון וחובין. כמה דאוקמוה העושה מצוה אחת מטיבין לו. בינוני זכוון וחובוי שקולין פלגו זכוון לעילא (ס"א ופלגו לתתא) ופלגו חובוי לתתא ורזא דא מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש. צדיק גמור כל זכווי לעילא וחובוי לתתא. רשע גמור חובוי לעילא וזכווי לתתא. וב"נ דחב באתגלייא בתרין דרגין איהו אי חזר בתיובתא באתגלייא בין צדיקייא

ספר ויקרא פרשת בהר דף קיא/ב

בגין דידעין דינוי דקב"ה ונטרין גרמייהו מלמחטי ובאתכסיא בין רשיעייא לקיים בהו ועיני רשעים תכלינה. ובגין דא חובא דאדם עבר על ויצו יי' אלקים ואוקמוה אין צו אלא ע"ז אעבר עליה ארכיב ליה בטפת תרח דביה רתח לקב"ה דעבר על צו מע"ז. הדר בתיובתא ותבר צולמין דעכו"ם וכל מזוני דיליה הוא תקין במה דחב ותבר חובא ובנינא בישא דבנה ואמליך ליה לקב"ה ושכינתיה על עלמא במאי בגן דקדיש שמיה ית' ברבים ועאל בנורא לאתוקדא גרמיה לקיים ביה פסילי אלהיהם תשרפון באש ולא עוד אלא

דלאבוי תרח אהדר בתיובתא ואעיל ליה ולאמיה ולכל מארי דההוא דרא בגן עדן והכי אתלבן בנורא. ככספא דאיהי מוניט"א דמלכא ושקר לה בעופרת אעיל ליה בנורא ונפק העופרת לבר ישמעאל. לובגין דא נפק מצחק בע"ז ואשתאר אדם מלובן. והאי איהו שינוי השם. דכד אתגלגל אדם בעי למעבד ליה שינוי השם. שנוי מקום. ושנוי מעשה. לבתר אתא יצחק ואתתקף ביה מחובא תניינא דאתמר ביה על האדם דדא שפיכות דמים ודא גרם נסיונא דיצחק בסכינא ואתברר ביה כמאן דבריר אוכל מגו פסולת ונפק פסולת לבר עשו שופך דמים. לבתר אתא יעקב וארכיב ליה בלבן ואתעביד עבד לגביה הה"ד אעבדך שבע שנים ברחל ובההיא סבה דאחלף לה באחותה עבד שבע שנים אחרנין לאפקא תרין טפין דזרק אדם באתר נכראה. ודא גלוי עריות והאי איהו לאמר. ואפיק לון מן לבן הארמי נחש. ובתלת אלין הוה לאדם שנוי השם ושנוי מקום ושנוי מעשה. שנוי השם באברהם. ושנוי מקום ביצחק. ושנוי מעשה ביעקב ואי להאי דאתמר ביה אז ראה ויספרה קבל בתיובתא כ"ש לאחרים. ובגין דא עבד טוב אתרא גרים ועבד רע אוף הכי אבל שאר עבדים. לעולם בהם תעבודו. קמו מארי מתיבתא ואמרו אשרי העם שככה בגימטריא משה. קם רעיא מהימנא ואמר אשרי העם שיי' אלקיו:

ע"כ. (משפטים קיז לא תהיה אחרי רבים וכו'). כי לי בני ישראל עבדים וגו'. פקודא לעבוד בכל מיני עבודה במקדש ולבר ממקדש בכל אינון פולחנין דאקרי עבודה בצלותא לאשתדלא בתר פקודי אורייתא דכלא אקרי עבודה כעבד דאשתדל בתר מאריה בכל מה דאצטריך בגין דישראל קרי לון עבדים דכתיב כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם. מ"ט אינון עבדים. בגין דכתיב אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים. ובג"כ כתיב בעשר אמירן לבתר דכתיב אנכי יי' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים למפלח ליה כעבד דפלח למאריה דפריק ליה מן מותא דפרק ליה מכל בישין דעלמא. בתרין זינין (נ"א שמהן אלין) אקרון ישראל לקב"ה עבדים דכתיב עבדי הם ואקרון בנים דכתיב בנים אתם ליי' אלקיכם. בזמנא דידע ליה ב"נ לקב"ה בארח כלל כדין אקרי עבד דעביד פקודא דמארי ולית ליה רשו לחפשא בגניזוי וברזן דביתיה. בזמנא דידע ליה ב"נ בארח פרט כדין אקרי בן רחימא דיליה כבן דחפיש בגניזו בכל רזין דביתיה ואע"ג דאקרי בן ברא בוכרא לקב"ה כד"א בני בכורי ישראל לא יפוק גרמיה מכללא דעבד למפלח לאבוי בכל פולחנין דאינון יקרא דאבוי. והכי אצטריך לכל ב"נ למהוי לגבי אבוי בן לחפשא בגניזוי ולמנדע רזין דביתיה ולאשתדלא אבתרייהו. ולמהוי לגבי אבוי עבד. ורזא דמלה תרין דרגין אינון לעילא דאצטריך ב"נ לאתעטרא בהו ואינון רזא דמהימנותא ואינון חד. חד רזא דעבד. וחד רזא דבן. והאי עבד אקרי אדון כל הארץ. בן כמה דאוקימנא

בני בכורי ישראל. וכלא רזא חדא דמיהמנותא. ואצטריך ב"נ לאתעטרא באלין דרגין לאתכללא ברזא דמהימנותא. עבד למפלח בכל זיני פולחנא בצלותא דאקרי עבודה כהאי עבד דאיהו רזא עלאה דלא שכיך לעלמין תדיר. וקא משבחא ומנגנא תדיר. והא אתמר בפולחנין אחרנין דכל פולחנין ומלין דעלמין כלהו איהו עביד ופלח ובג"ד אקרי אדון בגין דאיהו עבד למפלח אקרי אדון כל הארץ. בר נש דאתעטר ברזא

ספר ויקרא פרשת בהר דף קיב/א

דא למיהוי עבד למפלח פולחניה דמאריה איהו סליק ואתעטר למהוי בדרגא דא ואקרי אוף הכי אדון דהא איהו בריך בכל אינון פולחנין להאי עלמא וקיים ליה. וע"ד אקרי אדון (ס"א אדוני הארץ) זכאה חולקיה דהאי בן דזכי לאשתדלא למנדע בגנזי דאבוי ובכל רזין דביתיה כברא יחידאי דאשלטיה אבוי בכל גנזוי ודא איהו יקרא דשליט על כלא. מאן דישתדל באורייתא למנדע ליה לקב"ה ובאינון גניזין דיליה אקרי בן לקב"ה כל חילי שמיא לית מאן דימחי בידיה בכל שעתא דאצטריך למיעל לגבי אבוי זכאה חולקיה בעלמין כלהו. ובג"ד כד אשתדל למנדע ליה בארח פרט ברזא דחכמתא כדין אקרי בן. בפולחנא דב"נ פלח ליה לקב"ה אית פולחנא דאצטריך ב"נ לאתכללא בתרוייהו למהוי עבד ובלאתעטרא ביה בקב"ה. ומה איהו. דא פולחנא דצלותא דאצטריך למהוי בה עבד ובן לאתכללא בדרגין עלאין אלין. למפלח ולאתקנא צלותא ברזא דעבד למפלח פולחנא דתקונא דעלמין ולאתדבקא רעותיה ברזין דחכמתא לאתדבקא במאריה בגניזין עלאין כדקא חזי. בן אתדבק תדיר באבוי בלא פרודא כלל לית מאן דימחי בידיה. עבד עביד פולחניה דמאריה ואתקין תקוני עלמא מאן דהוי תרוייהו בכללא חד בחבורא חדא. דא איהו ב"נ דאתקין רזא דכל מהימנותא בכללא חדא בלא פרודא כלל ומחבר כלא כחדא. דא איהו ב"נ דקב"ה אכריז עלוי בכל אלין חיילין ומשריין דכל עלמין ובכל אינון רקיעין אזדהרו בפלניא מהימנא דבי מלכא דכל גנזי דמאריה בידיה. זכאה איהו בהאי עלמא וזכאה איהו בעלמא דאתי. מההוא יומא ולהלאה אשתמודע ב"נ ואתרשים בעלמין כלהו בשעתא דאצטריך כל חילין ומשריין כלהו אזדהרן למהוי גביה וקב"ה לא בעי אלא איהו בלחודוי וקלא אתער יאות הוא ליחיד למהוי גביה דיחיד ולאתעסקא יחיד ביחיד ורזא דתרין דרגין אלין אשכחנא בחד קרא דכתיב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. ויאמר לי עבדי אתה הא עבד. ישראל הא בן. דכד אינון כללא חדא כדין כתיב אשר בך אתפאר. ברוך יי' לעולם אמן ואמן ימלוך ה' לעולם אמן ואמן:

(שמות קלד ב פקודא ללמוד תורה):

ספר במדבר פרשת נשא דף קכא/ב

מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבוד עבודת עבודה ועבודת משא באהל מועד. פקודא דא להיות הלוים משוררים במקדש ואע"ג דאוקימנא לעילא הכא צריך לחדש מלין דהא כהן איהו מקריב קרבנא ואיהו מיכאל. לוי איהו גבריאל. איהו צריך לנגנא. ורזא דמלה יומם יצוה יי' חסדו דא חסד כהנא רבא. דמיכאל איהו כהן הדיוט לגבי מאריה ועם כל דא דהדיוט איהו אצל מאריה. מלך דחיות הקדש איהו וברכת הדיוט אל תהי קלה בעיניך והאי איהו יומם יצוה יי' חסדו. ובלילה שירה עמי דא גבורה. שירה בכור שורו הדר לו ופני שור מהשמאל. וגבריאל שלוחיה וצריך לשורר ולנגן בחדוה בחמרא דאורייתא (לאתעסקא לשלחא קרבנא קמי מלכא בחדוה ומאן דלית ליה רשו) לאתעסקא באורייתא יקיים קומי רני בלילה לראש אשמורת ויימא באשמורות כמה סליחות ותחנונים ובקשות בכל מיני רנה בגרוניה דאיהו כנור לאפקא ביה קלא בשית כנפי ריאה עם וורדא. בשית עזקאן דקנה ודא ו' ויפוק ליה מלכא דתמן בינה כמה דאוקמוה מארי מתניתין הלב מבין יפוק בן מבינה מבן ידוד דאיהו ו' דאיהו אפרוח בשית גדפין. ויסלק ליה בשית עזקאן דקנה דאינון שש מעלות לכסא. וב' כרסיין אינון כסא כבוד מרום מראשון ואינון לבא ופומא. ל"ב ויאמר כי יד על כס ידוד מלחמה ליי' בעמלק (בנה"ר) כבד סמא"ל פומא דכס"ה כ"ס ידו"ד הה"ד תקעו בחדש שופר וגו'. מאי שופר קנה. ו' קול דסליק מן הקנה לגבי פומא דתמן ה' בה' מיני תקונין דדבורא דאינון שפוון ושינים וחיך. שפוון תרין. שינים וטוחנות תרין מינין. וחיך הא חמש. דטחנין כנהר דאיהו קול כגוונא דטחנין ריחייא. לאפקא קול ודבור דנפיק מבינה דלבא. במחשבה דאיהו שמא מפרש בעשר מיני תלים ובשופר אין פוחתין מעשרה שופרות. ואורייתא קלא דילה דיבור דילה בינה דילה דאוקמוה איזהו חכם המבין דבר מתוך דבר מחשבה דיליה חשיב קמי קב"ה מכל קרבנין ועלוון הה"ד זאת התורה לעולה ולמנחה (ע"כ). כד ב פקודא דא המועל בהקדש וכו':

איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וגו'. ת"ח כתיב וחבר הקיני נפרד מקין מבני חובב חותן משה וגו' חבר הקיני מבני בנוי דיתרו הוה כד"א ויאמר שאול אל הקיני וגו'. אמאי אקרי קיני והא אוקמוה וכתיב את הקיני ואת הקניזי. ואתמר דעבד קנא במדברא כעופא דא בגין למלעי באורייתא ואתפרש מן מתא. נפרד מקין אתפרש מההוא עמא דהוה בקדמיתא ואתדבק ביה בקב"ה. נפרד מקין. זכאה ב"ג דזכי באורייתא למיזל לאתדבקא באורחוי. דכד בר נש אזיל

ספר במדבר פרשת נשא דף קכב/א

באורחוי דאורייתא משיך עליה רוחא קדישא עלאה כד"א עד יערה עלינו רוח ממרום וכד בר נש סטי אורחוי משיך עליה רוחא אחרא מסטרא אחרא דהוא סטרא דמסאבא וסטרא דמסאבא אתער מסטרא דנוקבא דתהומא רבא דתמן מדורין דרוחין בישין דנזקי לבני נשא דאקרון נזקי עלמא דהא מסטרא דקין קדמאה אשתכחו. ויתרו בקדמיתא כומרא לע"ז הוה ולההוא סטר הוה פלח ומשך עליה רוחא מההוא אתר וע"ד אקרי קיני לבתר נפרד מקין (ודאי) ואתדבק (נ"א ואתחבר) ביה בקב"ה (מאי משמע) דכל מאן דאתדבק ביה בקב"ה ועביד פקודי אורייתא כביכול הוא קיים עלמין עלמא דלעילא ועלמא דלתתא והא אוקמוה ועשיתם אותם כתיב. וכל מאן דעבר על פקודי אורייתא כביכול פגים לעילא פגים לתתא פגים לגרמיה פגים לכל עלמין. מתל לאינון מפרישי ימין דשאטי (ס"א דטסרין) בארבא קם חד שטייא בינייהו בעא לנקבא וכו' וע"ד איש או אשה כי יעשו וגו' האדם וגו'. (ת"ח) והמה כאדם עברו ברית. אדם עבר על פקודא חד דאורייתא גרים ליה לגרמיה מיתה וגרם לכל עלמא פגים לעילא פגים לתתא וההוא חובא תלייא עד דיקיים קב"ה עלמא כמלקדמין ויתעבר ההוא פגימו מעלמא הה"ד בלע המות לנצח ומחה יי' אלקים דמעה מעל כל פנים וגו'. ובג"כ כי יעשו מכל חטאת האדם (כתיב). האדם אדם קדמאה. למעול מעל ביי' דמאן דיפוק מרחמי וינקא מן דינא הוא גרים פגימו וכו' וע"ד רחמנא לישזבן מחייבי דהאי עלמא ומן פגימו דלהון כמה זכאין מסתלקי בגינייהו בר כל מה דגרמי לעילא ותתא:

פקודא דא היא מצות תשובה ודא איהי בינה ובעוונותינו מדחרב בי מקדשא לא אשתאר לנו אלא ודוי דברים לבד ודא מלכות. ומאי בינה בן ידו"ד. והאי בן. ו' איהו ודאי. וכל מאן דחזר בתיובתא כאלו חזר את ה' לאת ו' דאיהו בן ידו"ד ואשתלים ביה ודו"ד ודא איהו תשובה תשוב ה' ודאי לגבי ו'. דאת ה' ודאי איהו ודוי דברים ורזא דמלה קחו עמכם דברים ושובו אל יי' אמרו אליו וגו' ונשלמה פרים שפתינו. דודאי כד ב"נ איהו חוטא גרים לאתרחקא ה' מאת ו' דאסתלק בן ידו"ד דא ידו"ד מאת ה' ובג"ד אתחרב בי מקדשא ואתרחקו ישראל מתמן ואתגלו ביני עממיא. ובג"ד כל מאן דעביד תשובה גרים לאחזרא ה' לאת ו' ופורקנא בדא תלייא. ובג"ד הכל תלוי בתשובה דכך אמרו קדמאי כל הקצים כלו ואין הדבר תלוי אלא בתשובה דאיהו שלימו דשמיה. וע"ד ואעשה למען שמי ועוד למעני למעני אעשה. ואם לאו חזרין אנא אעמיד לון מלכא שקשין גזרותיו משל פרעה ויחזרון על כרחייהו.

ספר במדבר פרשת נשא דף קכב/ב

הה"ד ושבת עד יי' אלקיך עד ידו"ד ודאי. ותשובה דא אתקריאת חיים כי ממנו תוצאות חיים דאינון נשמתין דישראל. ואיהו הכל דנפק ועאל בפומא דב"נ בלא עמל ובלא יגיעה. ה' דבהבראם. ועלה אתמר כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם והיא על רישיה דב"נ. עלה אתמר ותמונת יי' יביט. אך בצלם יתהלך איש ובגין דאיהי על רישיה דב"נ אסיר ליה לב"נ למיזל ד' אמות בגלוי דרישא דאם היא אסלקת מעל רישיה דב"נ מיד אסתלקו חיים מניה. ואי תימא דכך שריא על אומין דעלמא אע"ג דלא אתברי בהון שמיא וארעא וכל תולדין דבהון. לא שריא ודאי דמשה בעא מקב"ה דלא תשרי שכינא על אומין דעלמא ויהיב ליה. הבלא דקיימא על אומין דעלמא מאן נפקא או על חייביא דאינון ערב רב מעורבין עם ישראל אלא ודאי לית כל אפייא שוין. אפילו ישראל לאו אינון שוין. כ"ש אחרנין. אלא ודאי עלה אי דיוקנא דאת ה' אוקמוה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה. וכד האי שריא על ישראל לית לון יגיעה ולא שעבוד. ובה נפש עמלה ויגיעה שבת וינפש. דנפש אחרא אית על רישיה דב"נ דאתקריאת עבד. ואיהו דיוקנא על ב"נ. ואיהי עבד דמלכא דמנענע כל אברין דב"נ למיזל בארחין טבין ולקיימא בהון רמ"ח פקודין לשריא עלייהו ה' דבהבראם דכך סליק הבראם לרמ"ח ודיוקנא אחרא על רישיה דאתקריאת יראה ודא יי' ועלייהו אתמר ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים תרין דיוקנין טבין דאינון דכר ונוקבא. דכר מסטרא דאת יי' נוקבא מסטרא דאת ה'. ותרין אתוון אתערין ליה לב"נ לתורה ולמצוה. יי' יראה ודא איהי על רישיה דב"נ ומנה ייעול דחילו ללבא דב"נ למדחל מקב"ה ולנטרא גרמיה דלא יעבר על פקודין דלא תעשה. ה' אהבה על רישיה דב"נ ומניה עאל רחימו דקב"ה על רמ"ח אברין דיליה לקיימא בהון פקודין דעשה. ו' איהי על רישיה דב"נ ומניה ייעול על פומא דב"נ מלולין לאולפא באורייתא. ובהאי קחו עמכם דברים ושובו אל יי'. ובהאי דיהא בכון היראה והאהבה והתורה יתחזר ידו"ד דאיהו בינה תשובה ו' תשוב לגבי ה' דאיהו עובדא דבראשית. ואיהי ל"ב אלקים.

ספר במדבר פרשת נשא דף קכג/א

וישתלים ידוד ובה יהא לנכון נייחא מכלא ובה שבת וינפש. ובה יתכליל יד"ו ובג"ד ויכלו שלימו דכלא בה אתברי כל עלמא ועלה קיימין שמיא וארעא וימא וכל בריין דאתברון דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' בראם ואם היא אתרחקת מעלמא אפילו רגעא כלא אתחרב ואתבטל ולא הוי קיומא בעלמא. האי ה' לא תיזיל מגופא ובה קיימא וכד היא תיזיל מיניה הוא סם המות תיתי ותשרי עליה דתתקרי טומאה נבלה פסולה מלאך המות חשך אפלה ושריא על גופא דב"נ. ובההוא זמנא

אתקרי ב"נ מת. ורזא דמלה כי לא אחפוץ במות המת נאם יי' אלקים והשיבו וחיו. כל פקודין דעשה דהוו עתידין לשריא ברמ"ח אברין דיליה כלהו מתאבלין עליה. ורזא דמלה דרכיו ראיתי וארפאהו וגו' ולאבליו. מאי ולאבליו. אילין רמ"ח אברין דקא מתאבלין עליה דאינון דיוקנא עלאה דשריא על רישיה דבה שריא ידו"ר. דכמה דאית דיוקנא טבא על צדיק ומנהיג ליה לכל עובדין טבין לזכאה ליה לעלמא דאתי. כך אית דיוקנא בישא על רישא דחייביא לאנהגא לון בעובדין בישין. דירתון גיהנם. ובג"ד אית הבל ואית הבל אית הבל טב דאתמר ביה כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם ואית הבל ביש דאתמר ביה גם זה הבל ורעות רוח. ות"ח בעובדין דב"נ אשתמודע פרצופא דאיהי עליה ופרצופא דאנפוי. הה"ד הכרת פניהם ענתה בם בדיוקנא אשתמודע פרצופא דחיה דשריא עליה אם הוא אריה או שור או נשר או אדם מהמרכבה דקב"ה ושכינתיה או מהמרכבה דמלאך שר הפנים. או מהמרכבה בישא דסמאל. או מהמרכבה דארבע יסודין דעלמא ולית בהו לא היצר טוב ולא היצר הרע אלא כבעירין דעלמא. ובג"ד כמה הבלים אית בבני נשא כל חד למיניה. ורזא דמלה תוצא הארץ נפש חיה למינה. ובג"ד במדה שאדם מודד בה מודדין לו. ובכל פרצופא אית ממנא עליה. ת"ח לשית יומי בראשית לכל חד אית ליה פרצופיה דההוא דרגא דאנהיג ליה ולא תשכח יום דלית ביה טוב.

ואע"ג דביומא תניינא לא אית ביה טוב. ביומא תליתאה תשכח ליה ובג"ד אתמר ביה תרי זמני טוב וכל יומא אית ליה גדר מלבר דלא ייעול כל ב"נ להההוא טוב. כגון חשך דכסי לנהורא דתשכח ביומא קדמאה אור ותשכח ביה חושך. בכל יומא תשכח נטירא. ואינון נטירין אינון כגון קוצים לכרם. ואית נטירין אחרנין כגון נחשים ועקרבים ושרפים ונטרין ההוא טוב דלא ייעול תמן דלאו איהו ראוי למיעל. ואי לאו. כל חייביא הוו עאלין ברזין דאורייתא. ובג"ד מאן דאיהו חייבא ויעול למנדע רזין דאורייתא כמה מלאכי חבלה דאתקריאו חשך ואפלה נחשים ועקרבים חיות ברא אתקריאו ומבלבלין מחשבתיה דלא ייעול לאתר דלאו דיליה. אבל מאן דאיהו טוב כל אלין נטירין אינון לממריה וקטיגור נעשה סניגור. וייעלון (ליה) לטוב הגנוז ויימרון ליה מרנא הא בר נש טוב וצדיק ירא שמים בעי לאעלא קדמך אמר לנו פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה ידו"ד ההוא טוב הגנוז יימא לון פתחו ליה בהאי תרעא דאתקרי אהבה או בהאי תרעא דאיהי תשובה. כל צדיק ייעול כפום דרגא דיליה ורזא דמלה פתחו שערים ויבא גוי צדיק וגו' כען צריך לאהדרא על פתח התשובה. וכי מכמה מינין איהו תשובה דעבדין בני נשא כלהו טבין אבל לאו כל אפייא שוין. אית ב"נ דאיהו רשע גמור כל ימיו ואיהו עובר על כמה פקודין דלא תעשה ומתחרט ומודה עלייהו ולבתר כן לא עבד לא טב ולא ביש. לדא ודאי ימחול

ליה קב"ה. אבל לא דיזכה לתשובה עלאה. אית ב"נ לבתר דייתוב מחטאיו ומתכפר ליה איהו אזיל בדרך מצוה ומתעסק בכל כחו בדחילו ורחימו דקב"ה. דא זכי לתשובה תתאה דאתקרי ה'. ודא איהו תשובה תתאה. ואית ב"נ לבתר דמתחרט מחובוי ויעביד תשובה ויתעסק באורייתא בדחילו ורחימו דקב"ה ולא ע"מ לקבל פרס. דא זכי לאת ו' ואיהו בן ידו"ד ועל שמיה אתקרי בינה. ודא גרים דתשוב ו' לגבי ה'. ומלת תשובה כך היא תשוב ו' לה' ולעולם לא שריא ה' בבר נש ולא ו'

ספר במדבר פרשת נשא דף קכג/ב

בלא דחילו ובלא רחימו דאינון ידו"ד יראה ואהבה קרינן ליה ודאי ומתמן אתייהיבו התורה והמצוה דאינון בן ובת. ובגין דישראל מקיימין התורה והמצוה אתקריאו בנים לקב"ה הה"ד בנים אתם ליי' אלקיכם. הנסתרות יראה ואהבה דאינון במוחא ולבא. בחללא דגופא. וברישא. והנגלות התורה והמצוה דאינון בגופא ובריש לבר. ורזא דמלה הכי הוא ודאי דאי ב"נ דחיל לקב"ה או רחים ליה דא לא ידע ב"נ אחרא בגין דאיהו מלה דלא אתגליא אלא בינו לבין קונו. אבל ב"נ דמתעסק באורייתא ואזיל בפקודין דעשה דא אתגליא לכל ב"נ בגין דקב"ה עבד ליה פומא באתגליא לאתעסקא באורייתא ועיינין לאסתכלא בה ואודנין למשמע בה. ועבד קב"ה בכ"נ ידין ורגלין וגופא למעבד בהון פקודין דעשה א"כ חוטמא למאי נפקא מניה. ויפח באפיו נשמת חיים דא איהי דיוקנא דעל ב"נ דאתמר ביה ויחלום והנה סלם. סלם ודאי איהי נשמת חיים כרסייא לשם ידו"ד דאיהו היראה והאהבה התורה והמצוה ובה שריא והאי כרסייא מנה גזורות כל נשמתין דישראל ואיהי דיוקנא על רישא דב"נ. והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו. אלין הבלים דסלקין ונפקין בגופא בהאי סלם איהו חד שביעאה דכלא ואיהו מצב ארצה תרין וראשו מגיע השמימה תלת. והנה מלאכי אלקים עולים תרי. ויורדים תרי אינון לקבל ד' רוחות והשמים והארץ. ורזא דמלה הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל אינון שבעה לקבל כורסייא דאיהו הסלם והשמים והארץ וד' יסודין דעלמא ואינון שבעה. לקבל שבעה יומי בראשית אית כל בריין דשמיא וימא וארעא כגון חיות עופות בהמות דגים וכמה תולדין דתליין מיניה. ובגין דכלא אתברי בהאי צולמא דעל כל ישראל דאיהי צדיק אתמר בהון ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים וגו'. ודא ממלל על בני נשא דאינון מתילין לחיון ברא ולבעירן ולעופין ולנוני ימא.

דאית בר נש דמזליה שור ומזליה אריה ומזליה נשר ומזליה אם. וכל אלין למה מתפחדין מהאי דיוקנא דאינון מתמן אתבריאו. אלא משום דשם ידו"ד שריא עליה רזא דמלה וראו

כל עמי הארץ וגו'. וכל מאן דפגים עובדוי אתפגים דיוקניה. ושם יי' לא שריא באתר פגים ובההוא פגימו שריא חשך בגין פגימו דסיהרא דשריא ביה חשוכא והאי ב"נ כמה דאיהו פגים דיוקניה כך אתפגים איהו לתתא. או אתעביד אלם או חרש או סומא או חגר בגין דיהא רשים לעילא ותתא. וההוא חשך שריא בפגימו דיליה ומיד אשתמודעאן ביה דרגין קדישין דאינון חילוי דקב"ה ומתרחקין מניה דכבר ידעין דבההוא פגימו לא שריא מלכא. ובג"ד חילוי דמלכא מתרחקין מניה דחיילין דמלכא לא שריין ולא מתקרבן אלא באתר דמלכא שריא דכך אינון מתנהגין אבתריה כאברין בתר גופא ובההוא אתר דשרי ההוא חשך כמה מלאכי חבלה דאתקריאו נחשים ועקרבים מתקרבין ליה ויהבין ליה כמה נשיכין ואלין אינון יסורין. ואי אית ליה ממונא דעובדין טבין דעביד אתמעטון מניה ואיך אתמעטון מניה אלא כל זכות דנחית ליה מלעילא יהיב ליה לאלין מלאכי חבלה ובטלין מניה יסורין ואי לית ליה זכו ולא חובא לעילא אלא כלא לתתא בכל זכו דעביד נחית ליה ממונין ואומין דעלא מתקרבין ליה לקבל מלאכי חבלה ויהיב לון ממונא ואשתזיב מנייהו. ובג"ד הוו ישראל מקרבין לעזאזל לגבי ההוא חשך ושבעים פרים לקבל שבעים אומין לקיימא קרא אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים. ומיד דהדרין בתיובתא אתעבר ההוא חשך מההוא פגימו וישתלים. ורזא דמלה גם יי' העביר חטאתך לא תמות. ומיד אתהדר ביה שמא דיי' ויתרעי (נ"א ויתרפי) ביה מאנון נשיכין דיסורין הדא הוא דכתיב ושב ורפא לו. ומנין דאתהדר קב"ה מיד דהדר בתיובתא ואשתלים ההוא פגימו הדא הוא דכתיב שובו אלי ואשובה אליכם ודא איהו בתשובה גמורה דגרים לאהדרא בינה דאיהו ידו"ד לגבי ה' דאיהי מלכות דאזלא מנדרא מן

ספר במדבר פרשת נשא דף קכד/א

קנהא דאיהי ההיא דיוקנא דמתקטרין בה כל פקודין ובה מתקטרין עשר ספירן כד ב"נ עבד פקודא חדא ולא יתיר ועביד לה בדחילו ורחימו דקב"ה. בגינה שריין עליה י' ספירן. וכל מאן דקיים פקודא חד כדקא יאות כאלו מקיים רמ"ח פקודין דעשה דלית פקודא דלאו איהו כלילא מכלהו רמ"ח. (ע"כ):

אליהו קום אפתח עמי בפקודין דאנת הוא עוזר לי בכל סטרא דהא עלך אתמר בקדמיתא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ובן אהרן ודאי איהו אח דילי אח לצרה יולד. פתח ואמר: פקודא לדון בדיני סוטה הה"ד יעבר עליו רוח קנאה וקנא וגו'. ודאי רוח קנאה מתרין סטרין אשתכח חד בשקרא וחד בקשוט בגין דא ברוח שקרא וקנא את אשתו והיא לא נטמאה. ותנינא ועבר עליו וגו' וקנא את אשתו והיא נטמאה. וכי אית קושטא ברוח מסאבא אלא בבר נש מסטרא דאילנא דטוב ורע תמן יצר הרע נחש בזמנא דאית לב"נ

אתתא שפירא בכל עובדין טבין דאתמר בה אשת חיל עטרת בעלה יצר הרע אית ליה קנאה כגוונא דאשכחנא דקני אדם על אנתתיה עד דפתי לה וגרם לה מיתה ולזמנין שליט עלה בחובין ומסאב לה והא אתעבידת נבלה ויצר הרע מסטרא דימינא דיליה דרגא דישמעאל אתקרי נחש. ומסטרא דשמאלא דרגיה דעשו סמא"ל אתקרי כלב ממנא דגיהנם דצווח הב הב הדא הוא דכתיב לעלוקה שתי בנות הב הב וברעותא דיליה למיכל נשמתא מסאבא בנורא דיליה גיהנם ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו בקשוט והיא נטמאה ובגינה אתמר ובת איש כהן דא מיכאל כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף ותמן אתוקדת ההיא זוהמא ואתלבנת איהי מניה ככסף דאתלבן בנורא וההיא עופרת דזוהמא אתוקד ואתעביד עפר ואתאביד. כגוונא דא בישראל כד אינון מחללין אורייתא קב"ה ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל תחות שעבודא דלהון דדרגייהו כל"ב ונח"ש ואתדנו תמן ובהון יתבררו ויתלבנו ויצורפו כצרוף הכסף וכבחון הזהב הה"ד וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב עד דיתקיים בהו אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. ואילנא דטוב ורע בגיניה אתמר ויורהו יי' עץ וישלך אל המים וימתקו המים וגו'. בגין דהוו ישראל עם ערב רב כלהו

ספר במדבר פרשת נשא דף קכד/ב

הוו אילנא דטוב ורע ועל דא חציו מתוק מסטרא דימינא. וחציו מר מסטרא דשמאלא. ובזמנא דעדב רב הוו מחטיאין לון לישראל הוי כאילו הוו כלהו מסטרא דרע ומיא אתהדרא כלהון מרירין כההוא עץ מר במיא הה"ד ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם. והאי עץ מר איהו כגוונא דנסיונא דסוטה אי סטת תחות בעלה אינון מיין דאשקיין לה אתהדרו מרירין ובהון וצבתה בטנה ונפלה יריכה ואי לא סטת מה כתיב ונקתה ונזרע' זרע ואולידת בר אוף הכא וימתקו המים כגוונא דא יתעביד לנסאה לון לישראל בפורקנא בתרייתא הה"ד יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים דאינון מסטרא דטוב וקיימין בנסיונא. והרשיעו רשעים אינון מסטרא דרע ויתקיים בהון ואל אדמת ישראל לא יבאו וקטיל לון. והמשכילים יבינו מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי בגינייהו אתמר (שם) והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. ואילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה לא שלטא על ישראל יתיר דהא פרנסה דילן לא ליהוי אלא מסטרא דאילנא דחיי דלית תמן לא קשיא מסטרא דרע ולא מחלוקת מרוח הטומאה דכתיב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ דלא יתפרנסון

ת"ח מעמי הארץ אלא מסטרא דטוב דאכלין טהרה כשר היתר ולא מערב רב דאכלין טומאה פסול איסור דאינון מסאבין דמסאבין גרמייהו בנשג"ז. בגין דאינון בנוי דלילית דאיהי נשג"ז חזרין לשרשיהו. ועלייהו אתמר כי משרש נחש יצא צפע. ובזמנא דאילנא דטוב ורע שלטא דאיהו חולין דטהרה וחולין דטומאה אינון חכמים דדמיין לשבתות וי"ט לית לון אלא מה דיהבין

ספר במדבר פרשת נשא דף קכה/א

לון אינון חולין כגוונא דיום השבת דלית ליה אלא מה דמתקנין ליה ביומי דחול. ובזמנא דשלטא אילנא דחיי אתכפייא אילנא דטוב ורע ולא יהא לע"ה אלא מה דיהיב לון תלמידי חכמים ואתכפיין תחותייהו וכאלו לא הוו בעלמא. והכי איסור והיתר טומאה וטהרה לא אתעבר מע"ה דמסטרייהו לית בין גלותא לימות המשיח (לגבייהו) אלא שעבוד מלכיות בלבד דאינון לא טעמין מאילנא דחיי וצריך לון מתני' באיסור והיתר טומאה וטהרה אלא יהון מבוזים קדם ת"ח כגוונא דחשוכא קמי נהורא דערב רב אינון ע"ה אינון חשוכין. ולא אתקריאו ישראל. אלא עבדין זבינין לישראל בגין דאינון כבעירין והא אוקמוה וישראל אתקריאו אדם ומנין דאית בהון בעירא ואדם הה"ד ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. ואתן צאני צאן מרעיתי אינון ע"ה טבין מסטרא דטוב. אדם אתם ת"ח. ובקרא דא נמי רמיז ליה לו עמי שומע לי ישראל וגו'. בתר דאמר עמי אמאי קאמר ישראל אלא עמי ע"ה ישראל ת"ח ובגינייהו אתמר ובני ישראל יוצאים ביד רמה. כגוונא דפליג לון קב"ה בטורא דסיני הכי פליג לון בפורקנא בתרייתא דישראל דאתמר בהון וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים מסטרא דאילנא דחיי דאינון ג' שנין דיובלא. אתמר בהון המה יעלו בהר ובהון ויסע מלאך האלקים ההולך לפני מחנה ישראל ולון אתמר ואשא אתכם על כנפי נשרים דאינון ענני כבוד ואביא אתכם אלי ובני ישראל יוצאים ביד רמה הכי יפיק לת"ח בכל האי יקר וכגוונא דאתמר בע"ה מסטרא דטוב (שם) ויתיצבו בתחתית ההר. הכי יהון במפקנא בתדייתא תחות ת"ח כעבדא דאזיל לרגליא דסוסיא דמאריה וכגוונא דאמר לון בתחתית ההר אם תקבלו תורתי מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם הכי יימא במפקנו פורקנא בתרייתא אם תקבלון עליכון ת"ח במפקנו דגלותא כאדם דרכיב על סוסיא ועבדא

ספר במדבר פרשת נשא דף קכה/ב

דמשמש ליה מוטב. ואם לאו תמן תהא קבורתכם בגלותא. וערב רב כגוונא דאתמר בהון וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק הכי יהון רחיקין מן פורקנא ויחמון לת"ח ולעמא קדישא בכל האי יקר ואינון רחיקי' מינייהו. ואי בעו לאתחברא בהדייהו מה כתיב בהו לא תגע

בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה. בההוא זמנא יתקיים בהו בישראל יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר והא אוקמוה אין מקבלין גרים לימות המשיח. ורשעים בחשך ידמו אינון ערב רב ובג"ד אמר נביאה עלייהו ואל אדמת ישראל לא יבאו. אמר אליהו רעיא מהימנא הא שעתא איהי לסלקא לעילא באומאה אימא אנת דהא בגינך אנא בעי לסלקא דיהיב לי קב"ה רשו לאתגלייא לך בבית אסורים דילך בקבורה דיל ולמעבד עמך טיבו דאנת מחולל בחובין דעמא. הה"ד והוא מחולל מפשעינו. א"ל רעיא מהימנא באומאה עלך בשמא דידו"ד לא תאחר בכל יכולתך דהא אנא בצערא סגי. ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מהאי צערא בהאי קבורה דאתמר עלי ויתן את רשעים קברו ולא אשתמודען בי ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעייא ככלב מת דסרח בינייהו דחכמת סופרים תסרח בינייהו בכל קרתא וקרתא ובכל אתר דישראל מפוזרין בינייהו בין מלכוון ואתהדרו אינון ערב ררעיין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ולית לון יכולת למעבד טיבו עם ת"ח. ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו ומחרימין ערב רב בינייהו ולא יהבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו חיי שעה וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא חשיבין ככלבים בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות. דלא אשכחו אכסניא בינייהו ואינון ערב רב אינון עתירין בשלוה בחדווא בלא צערא בלא יגונא כלל גזלנין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא כי מלאה הארץ חמס

ספר במדבר פרשת נשא דף קכו/א

מפניהם עלייהו אתמר היו צריה לראש באומאה עלך זמנא תניינא בחי' צבאות אלקי ישראל יושב הכרובים דכל אלין מלין לא יפלון מפומך בכל יכלתך למללא בהון קמי קב"ה ולאחזאה דוחקא דלהון. ע"כ:

ספר במדבר פרשת נשא דף קמה/א

פקודא דא לברכא כהנא ית עמא בכל יומא בזקיפו דאצבען ולברכא ברכתא בכל יומא לאשתכחא ברכאן עילא ותתא דהא אצבעאן קיימן ברזא עלאה. חמש גו חמש. חמש דימינא וחמש דשמאלא. חמש דימינא אינון שבחא יתירא על אינון דשמאלא בגין דהא ימינא אית ליה שבחא יתירא על שמאלא וע"ד בברכתא דקא בריך כהנא ית עמא אצטריך לזקפא ימינא על שמאלא ולעיינא בעינא טבא. וכד פריש ידוי כהנא שכינתא שריא על אינון אצבען דהא קב"ה אסתכם עמיה דכהנא באינון ברכאן וישראל מתברכין מתרין סטרין מעילא ותתא. מעילא שכינתא דשריא על אינון אצבען וכהנא

דקא מברך. ת"ח מלין דקא עבדי מתערין מלין לעילא כגוונא דא בפרישו דאצבען דכהנא לתתא אתערת שכינתא למיתי ולשריא עלן. וכן כמה מלין אינון בעלמא דמתערין מלין לעילא דהא באתערותא דלתתא אתער חילא אחרא לעילא. והא אוקימנא בכמה דוכתי. והיינו טעמא דלולב והיינו טעמא דשופר. וכמה אינון בהאי גוונא עשר אצבען מתערי שכינתא לשרייא עלייהו. מתערי עשר דרגין אחרנין לעילא לאנהרא. וכלא בשעתא חדא וע"ד אסיר ליה לבר נש לזקפא אצבען בזקיפו למגנא אלא בצלותא ובברכאן ובשמא דקב"ה והא אוקימנא דאינון אתערו דשמא קדישא ורזא דמהימנותא. זקיפו דאצבעאן ממנן בההוא זקיפו דלהון עשרה שליטין כמה דאוקמוה וכהנא בעי לברכא בעינא טבא באסתכמותא דשכינתא כמה דאתמר. בההיא שעתא דברכתא דא נפקא מפומיה דכהנא אינון שתין אתוון נפקין וטסין ברקיעא וממנן שתין רברבין על כל את ואת. וכלהו אודן על כל אלין ברכאן. מאי טעמא שתין אתוון בברכן אלין. בגין דישראל שתין רבוא אינון ורזא דשתין רבוא קיימין תדיר בעלמא וכל חד וחד איהו חד (רבוא) שמא קדישא דנפקא מהאי סלקא לעילא עד ההוא כרסייא דלעילא. וכלא שכינתא עלאה ושכינתא דלתתא אודן בכהנא באינון ברכאן וכל אינון שתין ממנן. וע"ד כתיב ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. וכדין קב"ה מברך לון לישראל. ע"כ:

(פקודא כג לכבד אב וכו' פג א):

ספר במדבר פרשת נשא דף קמו/ב

פקודא בתר דא ברכת כהנים יברכך יי' יאר יי'. ישא יי'. מקורא דתלת שמהן אלין יוד ה"א וא"ו ה"א (ס"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י) קדושה אהי"ה אהי"ה אהי"ה דמקורא דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א קשורא דתרויהו יחוד דתרווייהו אדנ"י דביה א"י דרמיזין איהדונ"הי (ס"א יאהדונה"י) ודא עמודא דאמצעיתא ושכינתא איהי יאהדונה"י) (ס"א מקורא מג' שמהן אלין יו"ד ה"י וא"ו ה"י וכו' דרמיזין יאהדונה"י ודא עמודא דאמצעיתא. שכינתא איההדונ"הי (נ"א אידהונה"י) ורמיזין א"י רביעאה מתרי שמהן מפרשן דרשימין בהון ע"כ:

ספר במדבר פרשת בהעלותך דף קנב/ב

פקודא למעבד פסח שני על אינון דלא יכילו או דאסתאבו במסאבו אחרא. אי רזא דפסח רזא דמהימנותא דישראל עאלין בה שלטא בניסן וכדין איהו זמנא לחדוה איך יכלין אלין דלא יכילו או דאסתאבו למעבד בירחא תניינא דהא אעבד זמנא. אלא כיון דכ"י מתעטרא בעטרהא בניסן לא אתעדיאת כתרהא ועטרהא מנה תלתין יומין וכל אינון ל' יומין מן יומא דנפקו ישראלמפסח יתבא מטרוניתא בעטרהא וכל חילהא בחדוה. מאן

דבעי למחמי למטרוניתא יכיל למחמי. כרוזא כריז כל מאן דלא יכיל למחמי מטרוניתא ייתי ויחמי עד לא ינעלון תרעיה. אימתי כרוזא כריז בארבעה עשר לירחא תניינא דהא מתמן עד שבעה יומין תרעין פתיחן. מכאן ולהלאה ינעלון תרעי. ועל דא פסח שני ע"כ: (פקודא דא לספור ספירת העומר צז א) פקודא דא שחיטת הפסח בזמנו ואבתריה פסח ראשון ופסח שני לאכול אותן כמשפטן וטמאים להיות נדחים לפסח שני דאיהו פקודא תליתאה. תנאין ואמוראין אית בני נשא כחולין דטהרה מסטרא דמיכאל וכחולין דהקדש כגון בשר קדש ואינון מסטרא דגבריאל כהן ולוי. ואית בני נשא דאינון כיומין טבין ואינון קדש קדשים שכינתא איהי פסח ראשון מימינא דתמן חכמ"ה. שני משמאלא. פסח ראשון מימינא דתמן חכמ"ה. פסח שני משמאלא דתמן בינה ובגין דבגבורה מתעברין כל אשין נוכראין דאינון כקש ותבן לגבי אש דגבורה טמאים נדחים לפסח שני וכל טומאה נדה ומצורע וזב וזבה ויולדת באשא דגבורה איהו שורף דנשמתא איהו מאנא דקודשא בריך הוא ואיהו לא שרי בה עד דאתלבנת באשא דגבורה דכתיב הלא כה דברי כאש נאם יי'. ובהאי אשא אם ברזל הוא מתפוצץ ואם אבן הוא נמוח ובימינא (נ"א ובמיא) דתמן תורה שבכתב דאיהי מים וטהרה ממקור דמיה ואתדכי בה מצורע וטמא מת וזב וטמא בכל מיני שרץ.

ספר במדבר פרשת בהעלותך דף קנג/א

הה"ד וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו'. בעמודא דאמצעית' מאנא אתיחדת בבעלה דאיהי אתתא בתר דאתקדשת בשמאלא ואתדכאת במי מקוה בימינא ואומרים על מאני דפסחא כלים שנשתמשו בהן בצונן מטבילן בצונן והן טהורים אינון נשמתין דאינון מסטרא דרחמי ואינון רחמנים מארי חנא וחסדא לא צריכין לאדכאה במים פושרים כבינוניים כ"ש בחמי חמין דבהון מתדכין רשעים גמורים דמחממין גרמייהו באשא דיצה"ר ועלייהו אתמר כל דבר אשר יבא באש בגין דזוהמא דלהון נפישא אבל צדיקים גמורים בצונן דעלייהו אתמר כל חמשים ריוח בין הדבקים מצננים ליה גיהנם ואי נשמתין חמריים דאינון כמאני חרס שבירתן זו היא טהרתן כד"א נשברו נטהרו ורזא דמלה זבחי אלקים רוח נשברה וגו' אבל אינון דמשתדלין באורייתא דבכתב ובאורייתא דבע"פ דאינון אש ומים ואינון דמשתדלין ברזי דאורייתא דאיהו אור דכתיב בה ותורה אור באורייתא אינון מתדכין בה. ועוד בפ' הרואה. הרואה תמרים בחלום תמו עונותיו. הה"ד תם עונך בת ציון. בגין דתמרים ביה תם דרגא דיעקב דאתמר ביה ויעקב איש תם חובין מרים וע"ד תמרים תמן ת"ם ותמן מ"ר הכא רמיז וימתקו המים הה"ד ויורהו יי' עץ וימתקו המים. מהכא מאן דאשתדל באורייתא דאיהו עץ. חובין דיליה דאתמר

בהון וימררו את חייהם בעבודה קשה קב"ה מחיל ליה ויתחזרון מתיקין. דיומין ייתון דיתקיים בהו כמפקנו דמצרים דאתמר ביה (שם) וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובגלותא בתראה לית מיתה אלא עוני דעני חשוב כמת לקיים בהון והשארתי בך עם עני ודל וחסו בשם יי' לאתקיימא בהון ואת עם עני תושיע ואלין עתירים דישתארון בהון יתקיים בהון נרפים אתם נרפים. נרפים הם באורייתא. נרפים הם למעבד טיבו עם מארי תורה ואנשי חיל המסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו ונרפים הם בכובד המס דאי תימא כבדין אינון בכובד חמס ולא עבדין טיבו בגין דא תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה דכובד חמס עלייהו ואל ישעו בדברי שקר דאינון משקרין ואמרין דכובד המס עלייהו ובגין דא לא יעבדון טיבו. אינון משקרן במלולייהו ואמרין דמהכובד דתכבד עלייהו תבן אין נתן ממונא דשקרא דביה טועין (ס"א שועין) לקב"ה ובגין דלא ישעון ביה ולא חסו בשם יי' אין נתן לעבדיך. ואלין דאית לון טמיר וגניז ממונא מלגו דאיהו תוכן כגון תוך האוצר ותיבה אתקיים בהו ותוכן לבנים תתנו ודא כספים לבנים דיהון בההוא דרא בההוא זמנא שם שם לו חוק ומשפט ואינון מארי משנה. אוף הכא ויבאו מרתה אתהדר לון אורייתא דבעל פה מרה בדחקין סגיאין בעניותא דיתקיים בהו וימררו את חייהם בעבודה קשה זו קושיא בחמר דא ק"ו ובלבנים דא לבון הלכה ובכל עבודה בשדה דא ברייתא. את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך דא תיק"ו. ורעיא מהימנא תמן אתקיים בך שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ובהאי עץ הדעת טוב ורע דאיהו איסור והיתר. ובאינון רזין דאתגליין על ידך וימתקו המים כמלח דממתקת בשרא הכי יתמתקון ברזייא דאתגליין על ירך כל אינון קושיין ומחלוקות דמיין מרירן דאורייתא דבעל פה אתהדרו מתיקן מי אורייתא ויסודין דילך ברזין אלין דאתגליין על ידך יהון לך מתיקן ויהדרון לך כל דחקין דילך כחלמין דעברין וחל"ם בהיפוך אתוון מל"ח דממתקת ית בשרא אוף יסורין ממתקים כמה דאוקמוה. ולרשעים מתהדרן יסורין מלח סדומית דאיהי מסמא את העינים לקיימא בהו ועיני רשעים תכלינה ואינון

ספר במדבר פרשת בהעלותך דף קנג/ב

ערב רב רשיעייא דיתקיים בהו בההוא זמנא יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים. יתלבנו אינון מארי משנה. ויצרפו אינון זרעא קדשיא דשאר עמא הה"ד וצרפתים כצרוף את הכסף. והושיעו רשעים אינון ערב רב. והמשכילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון (שם) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא דאקרי ספר הזהר דאיהו כתיבת נח דמתכנשין בה שנים בעיר ושבע ממלכותא ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה דבהון יתקיים כל הבן הילוד היאורה

תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא וכלא על סיבה דילך ומאן גרים דא עורב דאנת תהא בההוא זמנא כיונה דשליח אחרא דאקרי בשמך כעורב דאשתלח בקדמיתא ולא אתהדר בשליחותא דאשתדל בשקצים דאתמר בהון עמי הארץ שקץ בגין ממונא דלהון ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקייא בתיובתא כאילו לא עביד שליחותא דמאריה ובך יתקיים רזא דיונה דעאל בעמקין דתהומי ימא הכי תיעול אנת בעמיקו דתהומי אורייתא הה"ד ותשליכני מצולה בלבב ימים ויהון חכמה חסד נצח לימין דבגינייהו אמר דוד ימין יי' עושה חיל ימין יי' רוממה ימין יי' עושה חיל. ותלת משמאלא יתקשרון כחדא דאינון בינה גבורה הוד וג' דרגין דאמצעיתא כתר תפארת יסוד דאחידן בימינא ושמאלא. ובגין דחזא לך נביא מתקשר בתלת דרגין דאמצעיתא פתח עלך האי קרא הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד ובגין דאנת תהא אחיד בתרין משיחין אמר דוד על ג' ימינין דמשיח בן דוד ימין יי' תלת זמנין לקביל ג' שמאלין דאחיד בהן משיח בן אפרים אמר מסטרא דחד שמאלא גבורה לא אמות כי אחיה מסטרא דשמאלא דהו"ד דילך דאתמר ביה ונתן ההוד למשה אתייהיב בך מסטרא דבינה בגין דביה הוית אנת חרב ויבש בכלא בגין משיח בן אפרים באורייתך בנביאותך עליה בגופך דסבילת כמה מיני יסורין בגין דלא ימות הוא ובעית דדמי עליה אתמר ביה כי אחיה מסטרא דבינה. ובגין דא לא אמות מסטרא דגבורה כי אחיה מסטרא דבינה אילנא דחיי דאתגבר עליה ק"ש של שחרית וקשיר ליה בקשורא דתפילין בימינא דאברהם דאיהו שחרית. ואספר מעשי יה. מסטרא דהוד. יסור יסרני יה חכמה ובינה מימינא ומשמאלא בתלת ימינין ותלת שמאלין. ולמות לא נתנני עמודא דאמצעיתא בג' דכליל כתר וצדיק ואיהו בן י"ה ומיד יקום ו' לה' בי"ה בימינא ושמאלא ברחמי ותחנוני בכמה פיוסים להו לבנהא הה"ד ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת ובגין דא אמר נביא בבכי יבאו ובתחנונים אובילם. קם רעיא מהימנא ונשיק ליה ובריך ליה ואמר ודאי שליחא דמארך אנת לגבן. פתחו תנאין ואמוראין ואמרו רעיא מהימנא אנת הוית ידע כל דא ועל ידך היא אתגלייא אבל בענוה דילך דאתמר בך והאיש משה ענו מאד באלין אתרין דאנת מתבייש לאחזקא טיבו לגבך מני קב"ה לן ולבוצינא קדישא למהוי בידך ובפומך באלין אתרין. (ע"כ עח א פקודא בתר דא וכו'):

ספר במדבר פרשת שלח לך דף קעד/א

ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה וגו' פקודא דא להפריש חלה לכהן חל"ה הכי חושבניה מ"ג ביצים וחומש ביצה חד מחמש ואית חומש חד מן חמשין דאיהו ן' ודא סימן מג"ן דאיהו מיכא"ל גבריא"ל נוריא"ל. חלה שכינתא. דבאתר דאלין מלאכין תמן אבהן תמן. ובאתרא דאבהן תמן שכינתא תמן ובה ויחל בה צלינא הה"ד ויחל משה את

פני יי' אלקיו אדני ידוד אתה החלות להראות את עבדך ובה חלה זכות אבות. ובה תמה זכות אבות לרשעים דהוו מקבלים אגרייהו בהאי עלמא דמסטרא דימינא דתמן יי' דאיהו חכמה שרותא דשמא דידוד דאיהו אחזי זכותא על בנהא מימינא דתמן רמ"ח פקודין דעשה מסטרא דאת ה' בתראה דאיהי לשמאלא דגבורה דתמן לא תעשה דאינון שס"ה דתמן נדונין רשעים גמורים תמה לון זכות אבות ואתהפך לון שם ידו"ד הוה"י ואוליפנא מהמן הרשע וכל זה איננו שוה לי:

ע"כ

ספר במדבר פרשת שלח לך דף קעד/ב

ציצית פקודא דא איהו לאדכרא כל פקודי אורייתא בגינה כד"א וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי' ועשיתם אותם דא איהו סימנא דמלכא לאדכרא ולמעבד. כתיב ועשית ציץ זהב והא אוקימנא רזא דציץ לאתעטרא ביה כהנא רבא ודא איהו ציץ לאסתכלא ביה עיינין דאיהו סימן דעלמא עלאה דאתעטר ביה כהנא רבא ובגין כך אסתכלותא דיליה מכפרא על עזות פנים דלא קיימא לקמיה אלא פנים דקשוט רזא דכל אינון פנים עלאין דאינון פנים

ספר במדבר פרשת שלח לך דף קעה/א

דקשוט פנים דאמת דכלילן באמת דיעקב ציצית איהו נוקבא רזא דעלמא תתאה אסתכלותא לאדכרא ציץ דכר ציצית נוקבא ודא לכל ב"נ. ציץ לכהנא. ותנינן אסור לאסתכלא בשכינתא בג"כ אית תכלא בגין דכלת איהו כרסייא לבית דוד ותקונא דיליה ודא איהו דחלא מן קדם יי' לדחלא מההוא אתר. ועל דא וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי' ודא כרסייא דדיינין בה דיני נפשות כמה דאוקמוה דכל גוונין טבין לחלמא בר תכלא דאיהו כרסייא דסליק בדינא דנפשות. כתיב ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת. ונתנו על הכנף לא כתיב. אלא ונתנו על ציצית דדא איהו דחפי על שאר חוטין. וראיתם אותו וזכרתם וכתיב זכור את אשר עשה לך עמלק. מ"ט דא. אלא לברא דפריץ גדריה ונשכיה כלבא כל זמנא דאבוי בעי לאוכחא לבריה הוה אמר הוי דכיר כד נשיך לך כלבא. אוף הכא וראיתם אותו וזכרתם דדא איהו אתר דסלקין נשמתין למידן. כגוונא דא והיה כל הנשוך וראה אותו וחי אמאי אלא כד סליק לעינוי וחמי דיוקנא דההוא דנשיך ליה הוה דחיל וצלי קדם יי' והוה ידע דאיהו עונשא דחייביא. כל זמנא דברא חמי רצועה דאבוי דחיל מאבוי. אשתזיב מרצועה אשתזיב מכלא. מאן גרים ליה לאשתזבא ההוא דחמי בעינוי ההוא רצועה. ההוא רצועה גרים ליה לאשתזבא. וע"ד וראה אותו וחי חמי רצועה דאלקי ליה ואיהו עביד ליה לאשתזבא אוף הכא וראיתם אותו וזכרתם

ועשיתם ודאי ואי לאו הא רצועה דהאי יגרום לכון למהוי תבין לפולחנא דילי תדיר. וכדין ועשיתם. ולא תתורו אחרי לבבכם ימנע מנכון בישין ארחין אחרנין ודאי. לא תתורו ולא תעבדו בישין ועל דא סלקא גוון תכלא דא תכלת דמיא לכסא הכבוד מה כסא הכבוד עביד לבר נש למהך לארחא דמישר לדכאה ליה אוף האי תכלת עביד לב"נ למהך בארח מישר ודאי דכלא אית לדחלא מהאי אתר למיהך במשיר. כתיב מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואומר רזי לי וגו'. מכנף הארץ דא כנף דציצית דאיהו כנף הארץ. זמירות שמענו אלין שאר חוטין דנפקין ותליין מאתר עלאה גו אינון שבילין עלאין דנפקין מחכמה עלאה. צבי לצדיק דא צדיק חי העולמים דאינון חוטין אינון שפירו דיליה דהא מניה נפקין וכל חוטא כלילא בתרין סטרין. וכד אסתכלנא אמינא רזי לי רזי לי דהא מגו רזא עלאה דכל מהימנותא נפקין. וכד אסתכלנא בתכלת וחמינא רצועה לאלקאה אתר דחילו למדחל אמינא אוי לי דבני נשא לא ידעי לאשגחא ולאסתכלא על מה מתענשין לשקרא בהאי בוגדים בגדו דהא קורין ק"ש בלא ציצית וסהדין סהדותא דשקרא ואלין אינון בוגדים דבגדו משקרי דגרמייהו. ובגד בוגדים בגדו לבושא דלהון בלא ציצית אקרי בגד בוגדים. לבושא דאינון בוגדים דבגדו דמשקרי וסהדין סהדותא דשקרא בכל יומא ווי לון ווי לנפשיהון דסלקי בההוא כרסייא דתכלא למידן ועלייהו כתיב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני ההוא בגד דלהון אשתמודע לגבי כל מאריהון דדינין ווי לון דלית לון חולקא בעלמא דאתי. זכאין אינון צדיקייא דמלבושיהון ותקוניהון אשתמודען לעילא לאוטבא לון בהאי עלמא ובעלמא דאתי. ע"כ:

(שמות מג א והיה לאות וכו')

ספר במדבר פרשת קרח דף קעח/ב

כל פטר רחם לכל בשר וגו' ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה. פקודא דא לפדות פטר חמור לפדות לעלמא דאתי ואי קודם דאזיל להההוא עלמא לא יפדה נפשיה ורוחיה ונשמתיה באורייתא עתיד לאחזרא להאי עלמא כדבקדמיתא ישוב לימי עלומיו ולקבל נפשא ורוחא ונשמתא כתיב (שם) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר וישראל בגין דפדיון דלהון הוה בלא תורה דאיהו כסף כסופא דעלמא דאתי אהדרו תלת זמנין אחרנין בגלותא ובפורקנא בתרייתא דפורקנא דלהון יהא באורייתא לא יהדרון לעולם בגלותא. אתו רבנן ובריכו ליה ואמרו רעיא מהימנא קב"ה יפדה לך וכל ישראל יפדון על ידך ותתחדש עמהון ואינון עמך. פקודא בתר דא לדון בערכי בית וברזא דחכמתא בית דב"נ דא אתתא אי איהי אתתא דטוב ורע ובעי להמיר רעה בטובה יפדה לה מההוא רע ויהיב לה ערך דילה אבל אתתא דאילנא דחיי אתמר בה לא יערכנה זהב וזכוכית

ותמורתה כלי פז ואין לה ערך כמה דאתמר אשת חיל עטרת בעלה ואתמר אשת חיל מי ימצא וגו'. ודא שכינתא. מאן דגמיל חסד עמה לית ערך לאגרא דיליה. ומאן דחאב לגבה לית ערך לענשא דיליה. כמה שפחות אית לה דמשמשין לה וכל חדא וחדא מנייהו אית לה ערך וכל חד וחד צריך פדיון אבל מאן דירית נשמתא או רוחא או נפשא משכינתא לא צריך פדיון דשכינתא עלה אתמר אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן דפדיון דילה בקב"ה תליא דאמשכן לה (לגבי) ישראל בקשורא דתפילין באות דשבת באות דיומין טבין באות דברית ותורה בכמה פקודין. דפדיון דילה תליא בקב"ה הה"ד ואעש למען שמי ובגינה ואף גם זאת הכי כמה פקודין אינון דעבדין בני נשא על מנת לקבל פרס וכמה חובין ולכל פקודא אית ליה ערך בההוא עלמא (ס"א אבל עונשא) ולכל עונשא למאן דאעבד עלייהו אין ליה ערך ושיעור:

פקודא בתר דא לדון במחרים נכסיו לכהן הה"ד כל חרם בישראל לך יהיה ורזא דא (באדם ובהמה) כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליי' באדם ובבהמה רחם בהיפוך אתוון כחושבן

ספר במדבר פרשת קרח דף קעט/א

רמ"ח אברים דב"נ עלייהו אתמר ברגז רחם תזכור בתר דכעים ב"נ ומחרים ההוא בעירא לגביה הא שריא אל אחר נחש דאתמר ביה ארור אתה מכל הבהמה ואיהו לשמאלא דב"נ בגין דא מני קב"ה למיהב לכהנא דאיהו רחמי ברכה לאתכפייא רגז דאתער בההוא ב"נ מרה חרבא דמלאך המות ואתער ימינא לגביה ברחמי ואתכפייא רוגזא דשמאלא והאי איהו ברגז רחם תזכור. מאן דכעיס דאית ליה בכעס סם המות דעליה אוקמוה מארי מתניתין כל הכועס כאילו עובד ע"ז בגין דסטרא אחרא אתוקדת בב"נ ובההיא בעירא דיהיב לכהנא אתפרש חרם מניה וסמאל אל אחר חרס ונוקבא דיליה קללה כלולה מכל קללות שבמשנה תורה וקב"ה בריך בכל אורייתא כלא וכל ברכאן מימינא דאחיד בה כהן ובגין דא כל חרם צריך למיהב ליה לכהנא דאיהו אכיל ליה בנורא ושצי ליה מעלמא ושכיך אשא משמאלא בימינא דאיהו מייא וביה וחמת המלך שככה. פקודא בתר דא להפריש תרומה גדולה ואוקמוה תרי טמאה מאי תרומה רבנן דמתיבתא האי תרומה דצריכין לאפרשא תרי טמאה בסתרי תורה מאי ניהו מאן דבעי למטעם אי הוא זר יומת והיינו אל זר סמא"ל דקב"ה אמר ויקחו לי תרומה תרי ממאה ליחדא ליה תרין זמנין ביומא דהיינו תרי טמאה במ"ט אתוון דשמע וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד דערבית ובמ"ט אתוון דשחרית חסרין תרין ממאה אינון שכינתא עלאה ותתאה בתרווייהו צריך ליחדא לקב"ה אמה דתרווייהו. מדה דתרווייהו מאה באמה אמ"ה באתווי מא"ה איהו

ואיהו בהפך אתוון הא"ם ועוד והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי' תרימו כגון רום ידיהו נשא ואינון עשר אצבעאן דסליקו דלהון לעשר ספירן דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א דסליקו מ"ה ובאתוון דאלפא ביתא מה סליק מא"ה י"ם ה"צ והאי איהו דאוקמוה רבנן מארי מתניתין דברים י] ועתה ישראל מ"ה יי' אלקיך שואל מעמך ואמרו אל תקרי מה אלא מאה לקבל מאה ברכאן דמחייב ב"נ לברכא למאריה בכל יומא והאי איהו דצריך ב"נ למטעם בכל יומא למאריה ובג"ד ויקחו לי תרומה וכמה תרומה וכמה תרומות אינון אית תרומה מדאורייתא תורה מ' והאי איהו תרומה תורה דאתייהיבת בארבעים יום ואי תימרון דאכילנא מנה (נ"א מנא) הא כתיב ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה. נטירת הוה עד השתא האי תרומה לקב"ה. וכיון דמלכא לא אכל איך אכלין עבדי דהא לבתר דאמר אריתי מורי עם בשמי לבתר אכלו רעים. ייכלון עבדוי:

פקודא בתר דא לחפריש (נ"א תרומות) מעשר ללוי ואיהי שכינתא מסטר דימינא דאיהו חסד תרומה גדולה לכהן. מסטרא דשמאלא דאיהו גבורה תרומת מעשר ללוי דאיהי שכינתא יו"ד ה"י וא"ו ה"י. שלשה עשרונים לפר מסטרא דההוא דאתמר ביה ופני שור מהשמאל ודא גבורה ועשדון לכבש ודא יו"ד ה"י וא"ו ה"י. שלשה עשרונים לפר מסטרא דההוא דאתמר ביה ופני שור מהשמאל ודא גבורה ועשרון לכבש ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"א (נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י) דסליק לעשר אתוון האי עשרון. ועשר למ"ה ומ"ה למאה. אבל שלשה עשרונים י' י' י' (נ"א דא יו"ד ה"י וא"ו ה"י) וסלקין (ס"א ל' ל' ו' י') לל' וי' ספירן בהון סלקין מ"ג ביצים וכל יו"ד חומש ביצה ותוספת מצד ה' והכי מעשר. דאיהו פקודא להפריש ישראל מעשר מסטרא דאת י' מעשר מן המעשר חד מחמש מסטרא דאת ה' כל עשורין דאת י' ואיהי שכינתא חד מעשר ספירן א' מחמש איהו מסטרא דתפארת דאיהו חמשה מכתר וכד תחשוב ממלכות עד תפארת. תשכח תפארת חמש מתתא לעילא ושכינתא חמשאה לגביה ומסטרא אחרא איהי שני עשרונים לאיל ובלילת י' י' הכף בשקל הקדש עשרה עשרה י' ה"ה לאיל דא ו' דאיהו שקל הקדש והאי איהו עשרה עשרה הכף בשקל הקדש. ועוד שני עשרונים י' י' מן וייצר לאיל ו' מן וייצר וכלא א' י' לעילא י' לתתא ו' באמצעיתא ועוד שלשה עשרונים אינון י' י' י'. פקודא בתר דא להפריש תודה ורבנן מארי מתני' אוקמוה דתודה עשרי' עשרונים ומתפלגין י' עשרונין לחמץ וי' למצה ומי' של מצה עושים ל' מצות ומעשרה של חמץ עושים י' חלות ודא איהו סלת חלות מצות בלולות בשמן מי' עשרונים דאינון יו"ד ה"י וא"ו ה"י הוו עבדין ל' מצות דאינון י' י' י' האי שמא זמנין איהו לימינא וזמנין איהו

לשמאלא וזמנין באמצעיתא רחמי מכל סטרא לימיניה ולשמאליה וזמנין י' לימינא ואין פוחתין ביה מעשרה מלכיות ולזמנין יו"ד לשמאלא ואין פוחתין ביה מעשרה שופרות ולמזנין יו"ד

ספר במדבר פרשת קרח דף קעט/ב

באמצעיתא ואין פוחתין ביה מי' זכרונות על פי יי' יחנו ועל פי יי' יסעו את משמרת יי' שמרו דכל יי' אית לה ד' אנפין ג' חיוון אינון לקבל תלת יודין וד' אנפין לכל חיה לקבל ד' אנפין (ס"א אתוון) דידו"ד על פי יי' יחנו ויסעו. שמרו דא שכינתא דנטרא לאינון דשמרי שבתות וימים טובים דבג"כ לא זוה שכינה מישראל בכל שבתות ויו"ט ואפי' בשבתות (ס"א ביומי) דחול. אלא דאיהו סוגרת ומסוגרת בהון ובכל צלותא איהו עולה לידו"ד עד דמטאת למרכבתה (דחיון) דאבהן עלאין דאינון גדול"ה גבור"ה תפאר"ת דאית להון תריסר אנפין לקבל תריסר שבטין. וכפום דאיהי אוליפת זכות עלא לין מארי צלותין ומארי זכוון בכל פקודא ופקודא דאורייתא הכי יחנו על זכוון דלהון וכן יסעו לגבייהו. והכי נחתא שמירה לגבייהו אינון דעבדין זכוון על מנת לקבל פרס נחית קב"ה במרכבתיה דעבד ובד' שומרין דיליה ומאן דעביד זכוון שלא על מנת לקבל פרס נחית עלייהו במרכבתא דיליה ולרשיעיא נחית עלייהו בעובדייהו באינון שדין ומזיקין ומלאכי חבלה במרכבתא דלהון לאתפרעא מנהון (ס"א זכוון שלא ע"מ לקבל פרס קב"ה נחית עליה במרכבתא דיליה ובד' חיון דיליה ומאן דעביד זכוון ע"מ לקבל פרס נחית עלייהו במרכבתא דעבד מטטרו"ן ובד' שומרין דיליה. ולרשיעייא נחית עלייהו כעובדייהו באינון שדין ומזיקין ומלאכי חבלה עון ומשחית אף וחימה במרכבתא דלהון לאתפרעא מנהון) פתחו מארי מתניתין ואמרו ודאי הכי הוא זכאה חולקך רעיא מהימנא. ע"כ. בילא"ו יילא"ו. (תצא ער"ה ב ועננשו אותו וכו'):

ספר במדבר פרשת חקת דף קפ/ב

פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום וגו' אסור לחרוש בשבת חרישה דשור דאתמר על גבי חרשו חורשים. ושכינתא תאה איהי פרה אדומה מסטרא דגבורה תמימה מסטרא דחסד דאיהו דרגא דאברהם דאתמר ביה התהלך לפני והיה תמים. אשר אין בה מום. מסטרא דעמודא דאמצעיתא. אשר לא עלה עליה עול מסטרא דשכינתא עלאה דאיהי חירו באתר דאיהי שלטא והזר הקרב לית רשו לסטרא אחרא לשלטאה לא שטן ולא משחית ולא מלאך המות דאינון מסטרא דגיהנם. ע"כ:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רטו/א

אמר ליה רעיא מהימנא שפיר קאמרת אבל בגין דאליהו דאיהו פנחס קני על ברית צריך לחדתא מלין סגיאין ביה דהאי פרשתא כתיבא באורייתא על שמיה דעליה אתמר קנא קנאתי תרי קנאות חד בשד"י דלעילא ותניינא בשד"י דלתתא ובגין דא עביד תרין שבועות (נ"א בתרין לא לא) (ס"א בתרין זמנין) בתרווייהו ותרין זמנין לא לא. אבל רבי יהודה אמר מאן דחמי קשת בגוונוי נהירין צריך לברכא ברוך זוכר הברית ובגלותא דלאו איהו נהיר בגוונוי כדקא יאות ולא עוד אלא דלזמנין נהיר זעיר וזמנין לא נהיר כלל זמנין אתחזי בשלימו וזמנין לאו. דקשת קא רמיז גוונוי לזכוון דכהנים לוים וישראלים כד אינון שפירין דנהיר קשת בגוונוי דאינון תלת קום אנת רבי יוסי הגלילי ואימא דהא מלין שפירין קאמרת בחבורה קדמאה דקשת לא אתיא אלא לאגנא על עלמא. למלכא דבכל זמנא דבריה חב ומלכא חזי למטרוניתא סליק רוגזא דבריה דכתיב וראיתיה לזכור ברית עולם וע"ד לא אתחזי קשת אלא לאגנא על עלמא. ולא אתגליא אלא בלבוש יקר דמלכו ובשעתא דאית צדיק בארעא איהו ברית למיקם ברית וכי בגלותא קב"ה אתרחק ממטרוניתא ואיך מטרוניתא אתלבשת לבושי מלכותא בגלותא לא אבל בגלותא לבושה דקדרות ואיהו אמרת אל תראוני שאני שחרחרת. אלא ודאי ההוא קשת דאתגלייא בגלותא לאו איהו אלא מטטרו"ן דאתקרי שד"י ואיהו עבדו זקן ביתו דשליט בכל דיליה (בגלותא) ובנוי אתקריאו עבדים דקב"ה ובני מטרוניתא בנים ובגין דא אם כבנים אם כעבדים ובזמנא דאתחרב בי מקדשא אוקמוה דעבדים חפו ראשם ונתדלדלו אנשי מעשה ודאי אנשי מעשה אתקריאו על שם מטרוניתא דאתמר עלה רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה. אבל אי אית צדיק דזכווי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רטו/ב

עובדוי לאנהרא בהון מטרוניתא ולמשפט מנה לבושי קדרותא דפשטין ולקשטא לה בלבושין דגוונין נהירין דרזין דאורייתא מה כתיב ביה וראיתיה לזכור ברית עולם וראיתיה ברזין נהירין דאורייתא דאור ר"ז אתקרי הה"ד כי נר מצוה ותורה אור ובאלין רזין אתמר וראיתיה ובההוא זמנא סליק מניה רוגזא דבריה וחמת המלך שככה ויימא לה מלכא בצלותא דעמידה קמיה מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך. בההוא זמנא שאלתא על פורקנא דילה ובנהא עמיה הה"ד תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי. אבל קשת דאתחזיא בעלמא בגלותא דעבדא איהו זמנין דנפיק בשלימו כד בנוי מכשירין עובדוי ולזמנין לא אשתכח בשלימו כד בנוי לא מכשרין עובדוי (כאן חסר) (ואי לאו בגין אות יו"ד דשדי דקני עלה פנחס דאגין ליה משבטא דשמעון הוו קטלין ליה ואובדין ליה מעלמא ובגין דא זכר נא מי הוא נקי אבד דא פנחס ואיפה ישרים נכחדו) אלין דמכשרין

עובדיהון קמי מלכא ומקנין על שמיה ומקדישין ליה ברבים הכי מקדשין ליה לעילא בין ממנן דשאר עמין ואשתמודעין ליה כל ממנא בכנוייה אבל ישראל אשתמודעין לעילא כלא בשם ידו"ד דאיהו חיי כל כנויין וכל שם וכנוי סהיד עליה. א"ל סהיד עליה דאית ליה יכולת על כל אל הה"ד אני אדרוש אל אל. אל מארי דאל. אלקים סהיד עליה דאיהו אלקי האלקים. אדנ"י סהיד עליה דאיהו אדוני האדונים אוף הכי כל שם דכל (נ"א ספירה ומלאך) מלאך אית לכל חד שם ידיע לאשתמודעא לכל חד שם ידיע לאשתמודעא לכל כת בההוא שם דמלכא דיליה. אבל ישראל אשתמודען ליה בידו"ד ורזא דמלה ב"נ חד יכיל למהוי ליה כמה סוסוון אוף הכי כל ישראל אינון בנוי דאדם וכל ברא צריך למהוי ליה לאבוי כסוס וכחמור למשוי ולמהוי כפיך תחותוי והאי איהו רזא אדם ובהמה תושיע יי' דאיהו ברא דאדם ועביד גרמיה כבהמה תחותוי ובגין דא איהו פקודא דקב"ה באורייתא למהוי אח מיבם לאתתיה דאח למעבד ברא לאחוי בגין דלא יתאביד מההוא עלמא. והאי איהו כגון רזא דכלאים בציצית דאמרו מה שאסרתי לך כאן התרתי לך כאן. אסרתי לך כלאים דעלמא התרתי לך כלאים דציצית. אסרתי לך אשת אח התרתי לך יבמה. כגון מרכיבים תפוחים או דקלים מין במינו. ואסור לארכבא מין בשאינו מינו ואתמר ביה כי האדם עץ השדה וביבמה מרכיבין מין בשאינו מינו (תקונים יט א ע"ש) בגיוד לא לתאביד נפש המת. ולא ימחה שמו מישראל. והאי איהו רזא דגלגול. גלגל לית ליה תנועה בלא אמת המים אוף הכי אמת המים רזא דאת ו' ביה אתעביד גלגל גלגול. ורזא דמלה מה גלגל אין לו תנועה בלא אמת המים אוף הכי גלגל איהו י' ולית ליה תנועה בלא אמת המים דאיהו ו' יבמה ה' להאי איהו בינ"ה ב"ן י"ה באות י' ברא עלמא דאתי עולם ארוך דאיהו ו' בגין דא מאן דלית ליה בן לאו איהו מבני עלמא דאתי דימא לקבליה ומניה נפיק מבינייהו ו' (תקונים עב א) ומניה מתפלגין כמה נחלי דאינון מסבבין עלמא עד דחזרו לימא דנפקו מתמן, ובגין דא אמר קרא כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים וגו'. עד דאהדרו כגוונא דנפקו אוף הכי והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה. כגוונא דיהיב לה

ספר במדבר פרשת פנחס דף רטז/א

שלימותא אם תשוב בתיובתא דאיהו בינ"ה ב"ן ידו"ד עלאה את ה' סליקת באת י' לחמשין עשר זמנין חמש הא איהו י"ם יד"ד ב"ן נחל דנפק מן ימא ואתפליג לכמה נחלין כגוונא דאילנא דאתפשט לכמה ענפין ואי לא חזר נשמתא שלימתא כגוונא דאשתלמת אתמר בה שם הם שבים ללכת איהי וכל נשמתין אחרנין. אוף הכי לאו איהו שלים בבן אי לית לי' בת דאיהו עלמא דין למהוי שלים בהאי עלמא דאתברי בה' הה"ד אלה

תולדות השמים והארץ בהבראם (אלא) ידו"ד הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר. ורשיעייא דאתמר בהון ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו. גרמו אלה אלקיך ישראל דאתמר עלייהו על שלשה פשעי ישראל בתר דקלקלו גרמייהו תלת זמנין ולא זכו ביה"ו דאתמר ביה מקום שיפול העץ שם יהו על ארבעה לא אשיבנו דהיינו ה' ואתדנו בגיהנם במשחית אף וחימה ולבושין דתלת אתוון אלין אשתמודעין בקשת דאינון חיוור סומק וירוק. מאן דייתי בזמנא חדא איהו חיוור. בתניינא סומק. בתליתאה ירוק. ובגין דביעקב אתכלילו אתוון ואשתרש אילנא ואתנטע ואתרבא ואתעביד איבא טבא לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו למהוי מרכבתיה ביצר הרע דאיהו נחש וכל מיני חיה בישא ובג"ד וישר אל מלאך ויוכל. ובגין דאתקרי אדם אילנא איהו רזא דא. לאילנא דאתנטע באתר דלא עביד איבא. מה עבד עקר לי' ונטעיה באתר אחרא ובגין דא אוקמוה מ"מ דלא הוי מוחזק למהוי עקר עד דאזיל לארץ ישראל ואתנטע תמן באתתא. אוף הכי צדיק דאיהו מטלטל מאתר לאתר מבית לבית כאילו ייתי בגלגולא זמנין סגיאין והיינו ועושה חסד לאלפים לאוהביו עד דיזכה לעלמא (דאתי) שלים אבל לחייביא לא אייתי ליה יתיר מתלת זמנין ואי חזר בתיובתא אתמר בי' גלות מכפרת עון ובגין דא אוקמוה מ"מ צדיקים שוב אינן חוזרים לעפרם אלא קא רמיז ועפר אחר יקח וטח את הבית ואדם על עפר ישוב.

וישוב העפר על הארץ כשהיה בגין דהוא מנוגע ולית בי' אלא אשה רעה יצר הרע דאתמר בה אשה רעה צרעת לבעלה מאי תקנתיה יגרשנה ויתרפא דאיהי גרמת ויגרש את האדם האדם דא נשמתא א"ת בת זוגו דאדם. כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו ובגין דא גם צפור מצאה בית היינו יבמה ודרור קן לה היינו גואל. אשר שתה אפרוחיה. בן ובת. זכאה איהו מאן דעבד (לון) קינא וגאל את ממכר אחיו דאיהו מכור בעבור דלאו דיליה ובגין דא אמר משה ויתעבר יי' בי למענכם. הכא הוא סוד העבור. רעיא מהימנא שזיב שתין רבוא כמה זמנין דאתי בגלגולא ובגין דא זכות כלהו תלייא קב"ה ביה. ובגין דא אוקמוה רבנן אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכרס אחד. ואע"ג דאוקמוה רבנן במלין אחרנין שבעים פנים לתורה. דהכי ארח דמארי רזין אמרין מרגלית לתלמידיהון ולא אשתמודעון ביה ברמיזא אהדר לון ההוא מלה במלי שחוק כגוונא דההוא דאמר דביצה אחת אפילת שתין כרכין ואתא ביצה ונפלת מן עופא דהוה פרח באוירא ומחאת אלין שתין כרכין ומארי דליצנותא אמרו דלא אמר הוא אלא דב"נ כתב ששים כרכין ואתא ביצה דנפקת מן עופא ומחקת שתין כרכין דכתיבה וחס ושלום דמארי אורייתא אמרין מלין דשחוק ודברים בטלים באורייתא. אלא הא אוקמוה אפרוחים אלין מארי

משנה. או ביצים אלין מארי מקרא. וכגוונא דנפל ההוא נפול דאיהו בר נפלי נפילת ביצה דאיהו אתרוג שיעורא בכביצה. ובגינה אתמר ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת ונפלו עמה ששים המה מלכות דאינון כריכין בה כגון כיצד כורכין את שמע ואינון לקבל ששים מסכתות. ועלמות אין מספר אלין בתולות אחריה רעותיה דאינון הלכות דלית לון חושבן ומההוא נפיל איהו בן י"ח איהו בתוך ג' תרעין דבינ"ה דהיינו ידו"ד חמש זמנין עשר ו' איהו ניפול דנפל בתר ההיא דאתמר איך נפלת משמים הילל בן שחר. ואקרי ניפול ולא נפל ולא נופל בגין דביה ניפול ידו"ד ונחית בהון לגבי ה' ה' דאתמר בהון ותלכנה שתיהן הה"ד שלח תשלח חד מבית ראשון ותניינא מבית שני לאקמא לון הה"ד

ספר במדבר פרשת פנחס דף רטז/ב

י"שמחו ה"שמים ו"תגל ה"ארץ. ת"ח האי שמשא אתגליא ביממא ואתכסיא בליליא ונהיר בשתי רבוא ככביא אוף־הכי רעיא מהימנא בתר דאתכניש מעלמא נהיר בשתין רבוא נשמתין דישראל אי דרא כדקא יאות והאי איהו רזא דגלגולא דאמר עליה קהלת דור הולך ודור בא ואוקמוה דלית דור פחות מששים רבוא. והארץ לעולם עומדת דא כ"י ההיא דאתמר בה והארץ הדום רגלי והיה זרעך כעפר הארץ. ועוד רזא אחרא אוקמוה רבנן הדור שהולך הוא הדור שבא הלך חגר בא חגר הלך סומא בא סומא ועוד אוקמוה רבנן דעתיד הוה משה לקבלא אורייתא בדרא דטופנא אלא בגין דהוו רשיעייא הה"ד בשג"ם הוא בשר. בשג"ם זה מש"ה ואמאי קרי לי' בשגם אלא קהלת חסד ב' מן בשג"ם לכסאה מלה אמר אמרתי שגם זה הבל ואוקמוה על יתרו למה נקרא שמו קיני שנפרד מקין. קם בוצינא קדישא ואמר על דא כתיב קניתי איש את ידו"ד דחזאת לי' ברוח הקדש דעתידין בנוי למיתב בלשכת הגזית ואוף הכי ר' (אלעזר בן) פדת דהוה דחיקה לי' שעתא דלא הוה ליה אלא קב חרובין מע"ש לע"ש כמו לר' חנינא אמאי האי בתר דהות בת קול נפקת ואומרת כל העולם כלו אינו ניזון אלא בשביל חנינא בני. אלא איהו גרים קודם דחרב ק"ב מן י' דאיהו יב"ק אוף הכי לא הו"ל אלא קב חרובין דאת י' איהו יהוד ומניה אתיא נביעו לאת ב' דאיהי ברכה ואיהי קדש ומניה אתקדש ק' דאיהי קדש ור"א בן פדת גרים למהוי חרובין דיליה ק"ב דאינון ק"דושה ב"רכה אוף הכי לא הו"ל אלא קב חרובין. אוף הכי איוב בן יבמה הוה ובגין דא אתענש על מה דאירע לו כבר ואינון דלא ידעי רזא דא אמרי בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא והא חזינא לאברהם דחזא במזליה דלא הוה עתיד למהוי ליה ברא וקב"ה אפיק ליה לברא כדכתיב ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט וגו'.

ואוקמוה דא"ל צא מאצטגנינות שלך והעלהו למעלה מהכוכבים ואמר לו הבט נא השמימה וספור הכוכבים עד הכא מלין דרבנן וצריך לפרשא לון בדרך נסתר. ת"ח כל ברייז דעלמא קודם דאתייהיבת אורייתא לישראל הוו תליין במזלא ואפילו בני חיי ומזוני אבל בתר דאתייהיבת אורייתא לישראל אפיק לון מחיובא דככביא ומזליו דא אוליפנא מאברהם בגין דהוו עתידין בנוי לקבלא ה' מאברהם דאיהי חמשה חומשי תורה דאתמר בה אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' בראם אמר לאברהם בגין האי ה' דאתוסף בשמך השמים והארץ בהבראם בה' בראם אמר לאברהם בגין האי ה' דאתוסף בשמך השמים תחתך וכל ככביא ומזלי דנהירין בה' ולא עוד אלא דאתמר בה ה"א לכם זרע וזרעתם בה"א כי ביצחק יקרא לך זרע. ובג"ד כל המשתדל באורייתא בטיל מניה חיובא דככביא ומזלי. אי אוליף לה כדי לקיימא פקודהא ואם לאו כאלו לא אשתדל בה ולא בטיל מניה חיובא דככביא ומזלי כ"ש עמי הארץ דאינון אתמתלן לבעירן דאוקמוה ארור שוכב עם כל בהמה דלא אתבטלון מנהון חיובא דככבי' ומזלי. (ד"א) אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ ואתמר ביה נער הייתי גם זקנתי לבתר ישוב לימי עלומיו. דאילנא דאתקציצו ענפין עתיקין דיליה וצמחו כמלקדמין בשרשוי אהדרו בעלמא כמלקדמין. מיתו סבין ואתהדרו להאי עלמא עולימין. והיינו רזא דמחדש קב"ה בכל יום תמיד מעשה בראשית. דמתין אלף בכל יומא ומתחדשין אלף בבל יומא ויין ישמח לבב אנוש דא יינא דאורייתא דהכי סליק יין כחושבן סו"ד ומה יי"ן צריך למהוי סתים וחתים דלא יתנסך לע"ז אוף הכי צריך למהוי סתים וחתים סוד דאורייתא וכל רזין דילה ולא אשתקיין אלא ליראיו. ולאו למגנא עבדין כמה פקודין ביין ומברכין בי' לקב"ה ויין אית ליה תרי גוונין חיור וסומק דינא ורחמי והיינו ב' תוספת ביין כגוונא דשושנה חיורא וסומקא חוור מסטרא דימינא סומק מסטרא דשמאלא ומאי לבב אנוש לב הו"ל למימר אלא אית לב מסור ללב ואינון ל"ב אלקים דעובדא דבראשית ב' מן בראשית ל' מן לעיני כל ישראל איהו ל"ב תניינא דא ל"ב ל"ב (ס"א אינון) שנים ס"ד חסד תמניא לע"ב דאיהו ויכלו. אינון שבעה ימי בראשית. תמינאה מאי היא הוי ספר בראשית עם זה ספר תולדות אדם זה ע"ב בחושבן ביין. מאי להצהיל פנים משמן אינון י"ב פנים ד' דאריה ד' דשור ד' דנשר.

ספר במדבר פרשת פנחס דף ריז/א

דאינון מיכאל אריה ארבע אנפין דיליה (ידו"ד) ידוד. ארבעה אנפין דשור ואיהו גבריאל ואינון (ידוד) ידוד. ד' אנפין דנשר ואיהו נוריאל ואינון (ידוד) ידו"ד ואינון ממנן תחות חס"ד פח"ד אמ"ת דרגין דתלת אבהן ואוקמוה רבנן האבות הן הן המרכבה וסלקין (ס"א

נקודין) נהורין לחשבן יב"ק ואינון מלך מלך ימלוך ידו"ד אהי"ה אדנ"י סך הכל יב"ק (רבי אבא ור' יוסי שבעמוד ב' שייך כאן):

ספר במדבר פרשת פנחס דף ריז/ב

אמר רעיא מהימנא בוצינא קדישא שפיר אמרו ר' אבא ור' חייא ור' יוסי אבל כי רוח עברה בו ואיננו הכא צריך למפתח מלין מאי עברה בו דא עברה וזעם וצרה. חד מאינון מלאכין רעים דבגין דלא ישתמודעו ביה אינון מארי חובין צריך למעבד ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה כגוונא דאברהם דאתמר ביה לך לך מארצך וממולדתך הרי שנוי מקום. ולא יקרא עוד שמך אברם והיה שמך אברהם הרי שנוי השם. שנוי מעשה דאשתני מעובדין בישין דעבד בקדמיתא לעובדין טבין. איהו מתלא. לרוח דההוא דמיתב לא בנין. כגוונא דא עבד קב"ה לאדם כד תריך ליה מההוא עלמא ואייתי ליה להאי עלמא והא אתמר לעיל משנה פניו ותשלחהו ובג"ד כי רוח עברה בו חד מאינון מלאכין רעים כד חזי ליה משונה בזמנא דאערא (ס"א ביה) עמיה שאלין ליה שאר משחיתין עליה דא הוא מארי חובך. איהו עני לון ואמר ואיננו כד אתחרך מאתריה ואתנטע באתר אחרא אתמר ביה ולא יכירנו עוד מקומו בגין דעפר אחר יקח וטח את הבית ודא איהו רזא ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו אינון גרמין וגידין ובשרא דהו חזר עפרא. מה כתיב ביה ונחש עפר לחמו. בגין דהוה מנוגע. ולבתר ועפר אחר יקח וטח את הבית ובני ליה גרמין וגידין. ואתחדש כבית ישנה דעבדין ליה חדשה. ודאי איהו דאתחדש. ומאי דאמר ולא

ספר במדבר פרשת פנחס דף ריח/א

יכירנו עוד מקומו על רוח דאתכליל רוחא זעירא ברוחא עלאה. האי איהו מתלא לאילן דלא עביד איבין נטלין ענפין דיליה ומרכיבין ליה בענפא דאילנא אחרא עלאה (דא בדא) דעביד פירין ואתכליל דא בדא ועביד פירין. בההוא זמנא אתמר ביה ולא יכירנו עוד מקומו. אוף הכי בר נש דיתיב בקרתא דיתבין בה אנשין בישין ולא יכיל לקיימא פקודין דאורייתא ולא אצלח באורייתא עביד שנוי מקום ואתעקר מתמן ואשתרש באתר דדיירין ביה גוברין טבין מארי תורה מארי פקודין דאורייתא אקרי עץ הה"ד עץ חיים היא למחזיקים בה ובר נש הוא עץ דכתיב כי האדם עץ השדה. ופקודין דבה דמיין לאיבא ומה כתיב ביה (שם) רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וכרת אותו תשחית מעלמא דין. וכרת מעלמא דאתי ובגין דא צריך לאעקרא (ס"א ליה מההוא) מההוא אתר ויתנטע באתר אחרא בין צדיקייא. מה בר נש בלא בנין אתקרי עקר ואתתיה עקרה אוף הכי אורייתא בלא פקודין אתקריאת עקרה ובגין דא אוקמוה לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. אתו חברייא ואשתטחו קמיה ואמרו ודאי כען אוליפנא חדושא

איך אתכליל רוח ברוח כמאן דחזי מלה בעינא ואתבריר ליה. בקדמיתא הוה לן קבלה וכען ברירו דמלה. ותו אתמר בחבורא קדמאה דהא ניחא ליה לסטרא אחרא לשלטאה על זכאה יתיר מכלא ולא חייש כדין לכל עלמא. אדהכי הא טולא אזדמן לגבייהו וא"ל מנלן מאיוב דחזא קב"ה דדרא הוו מחויבין כלייה ואתא שטן לקטרגא אמר ליה קב"ה השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בכל הארץ לאשתזבא ביה דרא. ואיהו מתלא לרעיא דאתא זאב למטרף עאניה ולמיבד ליה. מה עבד ההוא רעיא דהוה חכימא יהיב ליה אמרא תקיפא ושמנה ורברבא מכלהו ההוא דהוו מתנהגין אבתריה כלהו. וברעו לשלטאה על ההוא אמרא טבא שכח (נ"א שבק) לכלהו. מה עבד ההוא רעיא בשעתא דהוה זאב אשתדל בההוא אמרא ברח רעיא עם עאנא ושוי לון

ספר במדבר פרשת פנחס דף ריח/ב

באתריהון ולבתר תב לאמרא ושזיב ליה מזאב. הכי עביד קב"ה עם דרא יהיב קב"ה לצדיק ברשו מקטרגא לשזבא לדרא בגיניה ואם הוא תקיף כיעקב אתמר ביה ויאבק איש עמו כ"ש וכ"ש דנצח ליה עד דאמר שלחני. אמר טולא טולא הכי הוא זכאה חולקיה דההוא צדיק דאיהו תקיף למסבל ייסורין כ"ש מאן דנצח בהון למקטרגא דיליה דאיהו שולטנותיה על כל דרא ואתחשיב ליה כאילו הוא שזיב לון וקב"ה עביד ליה רעיא עלייהו באתריה ובגין דא זכה רעיא מהימנא למהוי רועה על ישראל ולא עוד אלא דהכי אשליט ליה עלייהו בעלמא דאתי בגין דשזיב לון דלא אתאבידו מתמן דאנהיג לון באורייתא ובעובדין טבין. אדהכי הא רעיא מהימנא אמר לון ואמאי לקי דרועא ימינא דאורח כל מארי אסוותא דאקיזין בקדמיתא דרועא ימינא והא דרועא שמאלא איהו קריב ללבא אמאי לא אקיזין ליה אמר ליה בגין דקב"ה לא בעי לאלקאה יתיר דהא בהאי סגי. ואי אתיקר מרע' על שייפין דגופא אקיז דרועא שמאלא. א"ל אי לא הוו תרווייהו בחד זמנא יאות אבל אית צדיק הכא ואית צדיק הכא. לדא אית מרעין ומכתשין ולדא אית טיבו. אמאי אי אתייקר ביה מרע' יקיז לתרווייהו דאינון תרין דרועין למיהב אסוותא לכל שייפין ואי לא אתייקר ביה מרעא על כל שייפין אמאי אקיז לדרועא ימינא יתיר משמאלא אלא (נ"א א"ל) אימא אנת אמר ליה ודאי גופא ותרין דרועין אינון לקבל אבהן. רישא לקבל אדם קדמאה. דרועא ימינא לקבל אברהם. דרועא שמאלא לקבל יצחק. גופא לקבל יעקב. ומלגו לגופא כבד לימינא. טחול לשמאלא עשו וישמעאל. לבא יעקב באמצעיתא כנפי ריאה וכוליין לקבל אברהם ויצחק. ריאה מים. דאינון (ס"א כנפי ריאה שואבין) שואבין כל מיני משקין. כוליין אשא דבשיל זרע דנחית ממוחא. ובגין דאברהם

איהו מים שוי זרעיה בגלותא דאדום ובגין דא כבד לימינא דאברהם ומרה דכבד חרב דיליה איהי מרה אתמר

ספר במדבר פרשת פנחס דף ריט/א

בה ואחריתה מרה כלענה. ואי חובין מתרבין בבנוי דאברהם דאינון בגלותא דאדום אתיקר ביה מרע עלייהו מסטראט דכבד דרועא ימינא צריך לאלקאה לאקזא דמיה מניה דמאן דנטלין מניה ממוניה כאילו שפיכו דמיה ואשתאר עני דעני חשוב כמת ואי חובין מתרבין מסטרא דבני יצחק דאינון (ס"א בגלותא) בין ישמעאל בי מרעיה יתיקר מסטרא דטחול לשמאלא וצריך לאקזא דרועא שמאלא ולא יתיר ואי חובין מתרבין בבני יעקב דאינון אחידן לתרין סטרין דאינון מפוזרים בבני עשו וישמעאל הא מרעא אתיקר על גופא ובעי לאקזא ב' דרועין. ואי כלהו תלת במרעין כחדא. הא מרעא סליק לרישא ובעי לאקזא ורידין דרישא ואלין תלת אתעבידו מרכבה לאדם קדמאה ולאבהן ובהון אתתקפו למסבל ייסורין לאגנא על דרא לארבע סטרי דעלמא. ווי ליה לדרא דגרמין דילקון אבהן ואדם קדמאה ואלין צדיקייא דבינייהו דלית אפרשותא בין אלין צדיקיא לאבהן ואדם דאינון נשמתין דלהון ודוחקא וצערא ויגונא דלהון מטי לאבהן ואדם כגוונא דימא אלין נחלין דנפקין מתמן אי חוזרין עכורין ומלוכלכין לימא הא ימא נטיל מן עכירו ולכלוכא דלהון. ובחילא דימא דאיהי תקיפא לא סבילת לכלוכא דלהון וזריקת ליה לבר ואשתארו נחלין צליליין ודכיין מההוא לכלוך. כגוונא דאימא דדכיאת לכלוכין דבנהא זעירין הכי אבהן מדכאין חובין ולכלוכין דבנייהו דישראל כד אשתכחו בהון צדיקייא בעובדיהון תקיפין למסבל ייסורין על דריהון בההוא זמנא לית אפרשא בהון. אתו כלהו ובריכו ליה ואמרו ליה סינ"י דקב"ה ושכינתיה מליל בפומוי מאן יכיל לקיימא קמיה בכלא. זכאה חולקנא דזכינא לחדשא חבורא קדמאה דא בך לאנהרא שכינתא בגלותא. אמר לון רבנן דכל דרא הויתו בזמניהון כ"ש בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה אל תנו דמי לקב"ה באורייתא עד יערה עלינו רוח קדשא (לגבי שכינתיה) דהא לא אית רשו לאשתמשא במטטרו"ן שר הפנים אלא לך דאתוון דיליה רמיזין בשמך וכען צריך אסיא למנדע בכמה דרגין אסתלק דפיקו דההוא חולה בגלותא דאדום דאתמר עליה שחולת אהבה אני דהא כמה אסיין אתכנשו עליה למנדע קץ דמרעא דיליה באלין דפיקין ולא הוה חד מנייהו דאשתמודע בהון דדפיקו דההוא חולה לא כל אסיא בקי לאשתמודע בי' דאית דפיקין דקשר"ק קש"ק קר"ק דאמר נביא עלייהו כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה. וכלהו עשר שופרות כלילן בתלת דאינון סי' קש"ר דאיהו תקיעה שברים תרועה. ותקיעה אחזי אריכו דגלותא שברים קריבו דגלותא. תרועה בי' ייתי פורקנא

דאחזי דוחקא בתר דוחקא ולית רווחא בין דא לדא דודאי כיון דשאר עמין מעכבין לון לישראל בגלותא דוחקא דלהון מקרב לון פורקנא אוף הכי מהירו דדפיקו דא בתר דא ביה נפיק נפשא דב"נ בתר דלית ריוח בין דא לדא. קשר"ק קש"ק קר"ק איהו דשוי קש"ר תקיעה שברים תרועה. דאתעבר בי' שקר מן עלמא

ספר במדבר פרשת פנחס דף ריט/ב

דביה אומאה מלחמה ליי' בעמלק יתער בעלמא שיר פשוט וכפול ומשולש ומרובע דאיהו סליק אתוון דיליה י ידו"ד ידו"ד ידו"ד ע"ב בההוא זמנא ובכן צדיקין יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגילו. תוספת אלף שתיתאה קודם דיליה עק"ב חרב בי מקדשא ולבתר דיליה עד תשלום רעב יהיה ערב הה"ד ערב וידעתם כי יי' הוציא אתכם וגו' כי עבדך ערב את הנער וגו'. ע"כ:

אמר קב"ה אנא ושכינתי שותפותא דנשמתא ואבוי ואמיה שותפותא דגופא דאבוי מזריע לובן דעיינין ודגרמין וגידין ומוחא. ואתתא שחור דעיינין ושערא ובשרא ומשכא. ואוף הכי שמייא וארעא וכל חיילין דלהון אשתתפו ביצירתיה. מלאכין מנהון יצר הטוב ויצר הרע למהוי מצוייר מתרווייהו. שמשא וסיהרא לאנהרא ליה ביממא וליליא חיון ובעידן ועופין ונונין לאתפרנסא מנהון. כל אילנין וזרעין דארעא לאתפרנסא מנהון. מה עבד קב"ה אעקר לאבוי ולאמיה מגנתא דעדן ואייתי להו עמיה למהוי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכ/א

עמיה בחדוה דסנוי ולית חדוה כחדוה דפורקנא דכתיב בה ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי' מלך. (שם) אז ירננו עצי היער מלפני יי' כי בא לשפוט את הארץ. ע"כ:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכב/א

אמר רעיא מהימנא ווי לון לבני נשא דאינון אטימין לבא סתימין עיינין דלא ידעין דכד אתי ליליא תרעין דגיהנם אתפתחו דאיהי מרה ועשנין דילה דמתפשטין סלקין עד מוחא וכמה חיילין דיצר הרע מתפשטין בכל אברין דגופא ותרעין דאיהו לבא דג"ע מסתתמין ולא מתפתחין דכל נהורין דעיינין מלבא נפקין ותרעין דלבא אינון עיינין מסתתמין בגין דלא מסתכלין באלין מזיקין דאינון ליליט ולא שלטין בנהורין דלבא דאינון מלאכים דמתפשטין בכל אברים כענפין דאילנא לכל סטרא בההוא זמנא אינון כלהו נהורין סתימין בלבא ומתכנשין לגביה כיונים אל ארבותיהם כנח ואתתיה וכל מין ומין דעאלו עמיה בתיבה ומזיקין דמתגברין על כל אברים דגופא כמי טופנא דגברו עליה ט"ו אמה בגין דחב בי"ה ואסתלק ידו"ד מן גופא ואשתאר אלם בלא ראיה ושמיעה וריחא ודבור

ורזא דמלה נאלמתי דומיה (החשיתי מטוב וכאבי נעכר) דומי"ה דו"ם ידו"ד כההוא זמנא חמש עשרה אמה גברו מזיקין על גופא. ואינון ככסלא לעוגיא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכב/ב

וכגוונא דנח שלח את היונה בשליחותיה אוף הכי שלח נשמתא באדם דוחיה בשליחותיה ובגין דא צריך ב"נ לפקדא לה במטרוניתא הה"ד בידך אפקיד רוחי ואם היא אסירא בחובוי דגופא בידא דחיילין דיצר הרע מה כתיב בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי' אל אמת. ועוד בזמנא דאיהי חייבת מה כתיב ברוחיה יד ליד לא ינקה רע דאזיל מיד ליד במשריין דיצר הרע דשריין עליה בחובין דיליה וזרקין ליה מאתר לאתר. והאי איהו דאחזי גרמיה במדינה אחרת או במלכו אחרא ולזמנין באשפה כפום חובוי. ואי איהו זכאה כל משריין דיצר טוב כלהו ופניהם וכנפיהם פרודות לקבלה רוחיה וסלקין ליה לעילא לאתר דחיון דכרסייא ותמן חזי כמה חזיונות דמיונות ומראות דנבואה ובגין דא אוקמוה רבנן דחלום אחד מששים בנבואה. ועוד שמרה נפשי כי חסיד אני אע"ג דאוקמוה בגמ' ולא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד ד' שעות ואני חצות לילה אקום להודות לך ולא עוד אלא שכל מלכי מזרח ומערב וכו' ואני ידי מלוכלכות בדם שפיר ושליא כדי לטהר אשה לבעלה. מיד אזדמן ליה צפרדע ואמר ליה למה את משבח גרמך למימר חצות לילה אקום להודות לך ואנא כל ליליא לא שכיבנא לשבחא ליה ולנגנא קמיה. אמר דוד ווי לממנא דההוא צפרדע דלא ידע מאי דאנא אמינא דלא אמינא כי חסיד אני בגין דאוקמוה רבנן ולא עם הארץ חסיד. דאורייתא אתיהיבת מימינא דקב"ה דאיהו חסד ובגין דא מאן דאתעסק באורייתא אתקרי חסיד בגין דא אמינא לקב"ה שמרה נפשי ולא תדון לה כעובדי אלין עמי הארצות דאתמר בהו ולא עם הארץ חסיד. ואי תימא כמה עמי הארצות אינון דעבדו חסד אלא הכי אוקמוה אי זהו חסיד זה המתחסד עם קונו כגון דוד דהוה מחבר ומאי הוה מחבר אורייתא דלעילא הוה מחבר עם קב"ה ובגין דא שמרה נפשי כי חסיד אני. וכד ב"נ מית מה כתיב בה בהאי נפש בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות לתחיית המתים היא תשיחך דא לתחיית המתים שפיר דיוקים ליה לב"נ אבל לאגרא לנשמתא בעלמא דאתי מאי הוי אלא קב"ה מלביש לה כקדמיתא בעניני כבוד כקדמיתא תיעול במראה דאיהו כגוונא דגופא כליל ברמ"ה איברים. אוף הכי תיעול במראה כליל במאתים וארבעים ושמנה פקודין וברמ"ח נהירין דמתפרשן מההוא מראה דאתמר ביה ויאמר אם יהיה נביאכם יי' במראה אליו אתודע ובלבושין דעניני כבוד וראיתיה לזכור ברית עולם דא אספקלריאה המאירה. בחלום אדבר בו דא אספקלריאה דלא נהרא. כליל משס"ה נהירין כחשבן ישנה והיינו

אני ישנה חד בעלמא דין וחד בעלמא דאתי ואינון בעובדי ידוי דקב"ה ורזא דלהון זה שמי לעולם ידו"ד עם שמי שלש מאות וחמשה ששים ו"ה עם זכרי מאתרים ושמנה וארבעים וכרוזין נחתין וסלקין קמיה הבו יקר (ס"א לדיוקנא) ליקרא דמלכא והיינו ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אותו והוא דעבד ליה בתרין דיוקנין בתרין גנים (נ"א פנים) דאתמר עלייהו היושבת בגנים איהו עלת על כלא דאתמר עלה כי לא ראיתם כל תמונה ועל שאר דיוקנין כתיב תמונת כל וגו' ותמונת יי' יביט ותרי"ג מלאכין סלקין לה לנשמתא כאלין דיוקנין כלהו ופניהם וכנפיהם פרודות לקיים קרא דכתיב בהון ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי כגוונא דנפקו ממצרים ואזלו בענני כבוד. ובכל ההוא יקר כההוא גווגא תהא מפקנותא דנשמתא מגופה דטפה סרוחה למיזל לתרין גנים דאתברי שמיא וארעא דלהון בשם יי' ובגיניה אתמר ישמחו השמים ותגל הארץ. בההוא זמנא יתקיים בב"נ ולא יכנף עוד מוריך לגבך בשתים יכסה פניו אלא והיו עיניך רואות את מוריך. ומסטרא דאלין מראות זכה מרע"ה רבן של נביאים וחכמים:

אמר בוצינא קדישא אנת הוא דזכית בחייך למה דיזכון צדיקיא בתר חייהון זכאה חולקך. ד"א שמרה נפשי כי חסיד אני אמאי כדי שאתחסד עם אנ"י דאתמר ביה אנ"י וה"ו ווי ליה למאן דאפריש

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכג/א

אני מן הוא דאתמר הוא עשנו ולא אנחנו דכלא חד בלא פרודא הה"ד ראו עתה כי אני אני הוא אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל. אני ידו"ד אני הוא ולא אחר. ודא אני מן אדנ"י ידוד עמודא דאמצעיתא ובגין דידו"ד איהו לימינא דאיהי חסד אמר שמרה נפשי דאתחסד בך עם אני דאיהו אדנ"י לגבורה ובתפארת אתחברן תרין שמהן י"אדדונדי. ורזא דמלה בחסד ובגבורה ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה ובתפארת דאתקרי ידו"ד איש מלחמה מה כתיב שתים חוברות איש. תרתין שמהן מתחברן ביה כחדא ושתים מכסות את גויותיהנה. תפארת אתקרי גוף וגויתו כתרשיש. י"אהה וי"הה הושע עבדך אתה אלקי שמח נפש עבדך תנה עזך לעבדך תלת זמנין אתעביד דוד עבד בתהלה דא לקבל ג' זמנין דאוקמוה מארי מתניתין רבעי ב"נ למהוי עבדא בצלותא. בברכאן קדמאין כעבד דמסדר שבחוי קמי רביה. באמצעיות כעבדא דבעי פרס מרביה. באחרונות כעבד דמודה קדם רביה בפרס דקביל מיניה ואזיל לי'. ותלת זמנין דבעי למעבד עבד מסטרא דעבודה. דאוקמוה מארי מתניתין דלית עבודה אלא תפלה ותלת אבהן אתקריאו עבדים מסטרהא. ע"ש שכינתא דאיהי עבודת יי' ואוף הכי משה עבד יי' ובג"ד כי לי בני ישראל עבדים אבל לגבי אחרנין כל ישראל בני מלכים הם מסטרא

דמלכות ואיהי אמאי אתקריאת עבודה כאורח דאתתא למיפלח לבעלה ואורח בגין למפלח לאבוהון. ודוד אתעביד עני חסיד ועבד. הה"ד תפלה לדוד הטה אדני אזנך עננ כי עני ואביון אני. שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלקי הבוטח אליך. אתעביד עני לתרעא דמלכא. דאתמר בה אדני שפתי תפתח אדנ"י היכ"ל אתעביד עני לתרעא דהיכלא דמלכא ומה כתיב הטה אדני אזנך עננ ודא שכינתא תתאה דאיהו אזן לקבלא צלותין ולמשמע לון כדכתיב כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. דאיהו אתעביד עני ודל מסטרא דאת ד' מן אחד למשאל מן א"ח דאיהו עמודא דאמצעיתא לקיימא בי' דלותי ולי יהושיע דלא ימות משיח בן אפרים. ושאיל מניה בההוא תרעא בגין ישראל העניים לקיים בהו ואת עם עני תושיע. ולבתר שאיל בגין כהנייא דיחזור עבודה למקומה ואתעביד עבד ולבתר דיהיב לון אורייתא מסטרא דחסד למעבד גמול עם דלי"ת מן אורייתא ובגין דא אתעביד חסיד. כד מטא לג' ספיראן עלאין. פתח ואמר יי' לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני שלמה אמר הא בינה איהי דמשה אשאל בחכמת עלאה דאיהי לעיל מדרגיה מה כתיב אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני והא כתיב ויי' נתן חכמה לשלמה. חכמה זעירא. ובעא לסלקא מתתא לעילא דאתרחיקת מניה בגין דאפילו לבינה לית בר נש בעלמא דיכיל לסלקא בר ממשה כ"ש לעילא מניה דאיהו חכמה עלאה מסטרא דילה חכם עדיף מנביא. ואע,ג דאוקמוה בארח דרשא על פרה אדומה שבעים פנים לתורה. ר' אלעזר קום לחדשא מלין קמי שכינתא די תהא עזר לאביך דשמא גרים עזר אל אל מימינא עזר משמאלא הה"ד אעשה לו עזר כנגדו במאי בזרע שפיר דאיהו הפך עזר ויקום ר' יוסי עמך דאיהו כרסייא שלימתא למאריה דהכי סליק יוסי לחשבון הכס"א אלקים בחושבן ויקום עמיה ר' יהודה דביה הו"ד וביה ידו"ד ד' חיון ופניהם וכנפיהם פרודות כלהו לקבלא ליה ומניה דוד דהודה לקב"ה דרגא בהודאות דאיהו מצד הוד. ויקום עמיה ר' אלעאי בגי' יב"ק בקי בהלכתא ויקום עמיה ר' יודאי דחושבניה א"ל כגון מיכאל מלאכין רשימין באל כגון יש לאל ידי ורזא דאל א' דמות אדם ל' תלת חיון דאינון ד' אנפין לכל חד דרמיזין (ס"ה בה) בה' בחושבן ל' (נ"א תלת יודין עולים ל') ואינון בראשי תלת אזכרות דאינון יי' מלך יי' מלך יי' ימלוך לעולם ועד. ויקום ר' אבא עמהון דאיהו חושבניה ד' ד' חיון

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכג/ב

רבי שמעון איהו כאילנא ור' אלעזר בריה וחברוי דאינון חמשה דאדכרנא כענפין דאילנא רברבין דדמיין לדרועין ושוקין. קום ר"ש ויתחדשון מלין מפומך בהאיקרא דמלקדמין

למנצח תמן נצח נגון צח וביה אתקרי ידוד מארי נצחן קרבין לגבי אומין עכו"ם דעלמא ורחמין ודינא לישראל ורזא דמלה ובאבוד רשעים רנה. מ"ל שבעין שמחן אית ליה ועם נצח והוד ע"ב כחושבן חס"ד ורזא דמלה נעימות בימינך נצח. הוד ביה הודו ליי'. צדיק ביה רננו צדיקים בידוד וביה רנו ליעקב שמחה. תפארת ביה הללו אל הללויה הללו יה ותמן ידו"ד בנגון ובזמר הסד וגבורה בשיר ובברכה חכמה ובינה באשרי כתר בתהלה מלכות. מזמור ביה ר"ז וביה מו"ם מסטרא דזמר דאורייתא וזמר דצלותא. זמר מסטרא אחרא איהי מו"ם ז"ר. זמרא בביתא חרבא בביתא נדה שפחה בת עכו"ם זונה ודא אתוון מזמו"ר. נגו"ן. תמן ג"ן הכי שפירו דנגונא ביה הלל כגון ליל שמורים הוא ליי' להוציאם מארץ מצרים. אשרי דביה שרי עלמא משבחין אשרי העם שככה לו. בברכה אברכה את ה' בכל עת. בתהלה תמיד תהלתו בפי. על שושן עדות דא הוד דאיהו שושן סומק שליט על חוור דנצח שליט איהו חוור על סומק. מאי עדות דא צדיק איהו ברית דאיהו אחיד לשמיא וארעא הה"ד העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ. מאי מכתם מ"ך ת"ם מך איהו צדיק. תם עמודא דאמצעיתא דרגא דיעקב. איש תם גוף וברית חשבינן חד ללמד חסד וגבורה דמתמן אורייתא אתיהיבת ללמוד וללמד. א"ל שפיר קאמרת אבל למנצח על השמינית דלא תזוז נצח מן הוד דאיהי ספירה ח' אמר למנצח על השמינית. אמר בוצינא קדישא אי הכי בינה דרגא דילך ואמאי אוקמוה ונתן ההוד למשה שנאמר ונתתה מהודך עליו. א"ל שפיר קא שאלת ה' סלקא באת י' חמש זמנין עשר למשין תרעין דבינה ואתפשטותא דלהון מחסד עד הוד הן חמש עשרה בכל ספירה אינון חמשין ובגין דא מבינה עד הוד כלא אתפשטותא חדא. לבתר אתא צדיקו נטיל כל חמשין תרעין בלחודוי למהוי שקיל לכל חמש ואתקרי כל דנטיל כל חמשין תרעין ואוף הכי כלה נטילת להו כלהו. אמר כען ודאי אתיישב מלה על בורייה. ועוד למנצח תמן מ"ל עם נצח ודא מ"ל מן חשמ"ל מן ח"ש הוד ונצח אינון לקביל תרין שפוון ובג"ד אתקריאו שפוון חיון אשא ממללא. ובחגיגה עד היכן מעשה מרכבה ואוקמוה מן וארא עד חשמל דמסטרא דגבורה אתקריאו חיון אשא. ונהר דנפיק מזיען דלהון יסוד כלהו תלת אינון מרכבה לתפארת אדם מעשה מרכבה דא מלכות ובתלת אלין איהו חכמה ובינה ודעת. ובג"ד אוקמוה מארי מתניתין דאין דורשין במעשה מרכבה ביחיד אא"כ הוא חכם ומבין מדעתו. ואית מרכבה לתתא מזעיר אנפין דאיהו מט"טרון אדם הקטן דבמרכבה דיליה דאיהו פרדס רדיפי מיא דאורייתא דנפיק מגו פרדס דיליה לתלת מארבע דאתמר עלייהו ארבעה נכנסו לפרדס והא אתמר דאיהו צפרא דחזא רבה בר בר חנה לכיף ימא דאורייתא דימא מטי עד קורסולוי ורישיה מטיעד צית שמיא ולא אכשילו תלת ביה משום דנפישי

מיא דיליה אלא משום דרדיפי מיא ואוקמוה. אבג כליל לון דסלקין לשית לקבל אתוון מטטרו"ן רביעאה ד' קול דממה דקה דתמן אתי מלכא ואיהו אדם לשבת על הכסא. יי מים עליונים ומים תחתונים דלית ביניהו אלא כמלא נימא דאיהו ו נטוי בינייהו ברקיע דאיהו מבדיל בין מים למים דיהא הבדלה בין נוקבא לדכורא בג"ד ויהי מבדיל ורזא דמלה יאהדונהי מים עליונים זכרים י' עלאה מים תחתונים נקבות י' תתאה שית אתוון בינייהו כחושבן ו' דא מטטרון דאיהו בין א. ועוד יוד נקודה ו' גלגל ולית תנועה בגלגל בשית סטרין כחושבן ו' אלא בההיא נקודה וההיא נקודה איהו יחודא דכלא ואסהידת על ההוא יחיד דלית ליה שני דאוקמוה עליה רבנן שצריך ליחדו כדי שתמליכהו על

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכד/א

השמים ועל הארץ ועל ד' רוחות עלמא ב' שמים וארץ ג' עמודא סביל לון ד' ארבע חיון ה' כרסיי' ו' שית דרגין לכרסייא. ועוד אבגדהוזחט אדם י ייחוד דיליה מלכות עשיראה דאדם תשע איהו לקבל תשע אתוון. זכאין אינון ישראל דידעין רזא דמאריהון. ד"א צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי ר' יהודה אמר בקרבנא אית עשן ואית ריח ואית ריח ניחח עשן איהו מסטרא דדינא הה"ד כי אז יעשן אף יי' עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל. ריח ניחחי רחמי וריח אפך כתפוחים. אמר רעיא מהימנא והא תרווייהו עשן וריח אינון באף וקראין סהדין. חד עלה עשן באפו ותניינא וריח אפך כתפוחים ואמאי אתקרי חד עשן דינא. ותניינא רחמי. אלא בחוטמא אית תרין חלונין ואתמר בשמאלא עלה עשן באפוי מאי עלה אלא מלבא דאיהו בשמאלא לקבל גבור מימינא נחית רוחא לגביה לקרוא ליה ולשככא רוגזיה מסטרא דחסד דתמן מוחא. חכמה לימינא חרוצה להחכים ידרים בינה בלבא כלפי שמאלא הרוצה להעשיר יצפין ובג"ד עלה עשן באפו מן בינה לגבי חכמה דאיהי לימינא ומקבל ליה בחדוה בנגונא דליואי והאי עשן לא סליק אלא ע"י אש דאדליק בעצים דאינון אברים מליין פקודין עצי עולה. מארי תורה אורייתא דאיהי אדליקת בהון אש בתוקפא דגבורה ועלה עשן בהון בבינה עשן המערכה ומדסליקת לאף אתקרי קטרת הה"ד ישימו קטורה באפך. ולית דבטיל מותנא בעלמא כקטרת דאיהו קשורא דדינא ברחמי עם ריח ניחוח באף תרגום דקשר קטירו. א"ר יהודה זכאה חולקנא דרווחנא מלין סתימין באתגלייא. עוד אמר בוצינא קדישא דבתר דצלותא איהי כקרבנא מאן דיימא פטום הקטרת בתר תהלה לדוד בטיל מותנא מביתא:

אמר רעיא מהימנא כען בעי למנדע איך אתקינו צלותין לקבל קרבנין אלא תלת צלותין לקבל את הכבש האחד תעשה בבקר. דא צלותא דשחרית דאתמר בה וישכם אברהם

בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יי' ואוקמוה רבנן דלית עמידה אלא צלותא. ואת הכבש השני תעשה ביוה ערבים לקבל צלותא דמנחה דתקין לה יצחק הה"ד ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב ולית שיחה אלא צלותא. צלותא דערבית לקבל אמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה הה"ד ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ולית פגיעה אלא צלותא. אדהכי דאנן באתר דא אמאי כתיב ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא וכי לא הוו ליה כריס וכסתות למשכב. אלא הואיל ואתא חתן לגבי כלה אע"ג דלא הוה ארחוי למשכב אלא בכרים וכסתות ואיהי יהיבת ליה אבנים למשכב יקבל כלא ברעותא דלבא והא אתמר ואוף הכי אתמר בחבורא קדמאה מ"ד ויאמר יעקב כאשר ראם אר"ש תיב ואימא קרא:

אמר רעיא מהימנא לית קרבנין אלא לרחקא סטרין מסאבין ולקרבא דרגין קדישין. ואתמר בחבורה קדמאה דלהון (ערקין דכבדא אלין אישים וכל אינון חיילין ואתמר) ערקין דכבדא אית מנהון רברבין אית מנהון רברבין וזעירין ומתפשטין מנהון לכמה סטרין ואלין נטלין אברין ואמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה דהא קרבן כלא ליי'. אמר בוצינא קדישא רעיא מהימנא והלא אמרת לעיל דקרבנין דקב"ה לאו אינון אלא לקרבא י' בה' ו' בה'. אלא אע"ג

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכד/ב

דכל קרבנין צריכין לקרב קמיה איהו פליג לכל משריין מאכלין דקרבנין לכל חד כדקא חזי ליה לשכליים מזוני דאורייתא ומשתייא דיינא ומיא דאורייתא לטבעיים דאינון שדים דאינון כבני אדם יהיב לון אלין מאכלין טבעיים דנחית אשא דלהון למיכל לון כמה דאוקמוה רבנן. אי זכו הוה נחית כמו אריה דאשא למיכל קרבנין ואי לא הוה נחית תמן כמין כלבא דאשא ואוף הכי כד מית ב"נ אי זכי נחית בדמות אריה לקבלא נפשיה ואי לאו בדמות כלב דאמר דוד עליה הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי ובגין לשיזבא קב"ה גופיהון דישראל מנהון ונפשהון מני לקרב קרבנין דבעירן וגופן באתרייהו לקיים אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים אבל קב"ה לא נטיל אלא רעותא דלבא ותבירו דיליה (דאיהו ישראל) הה"ד זבחי אלקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה כגוונא דכלי חרם דאתמר בהון נשברו נטהרו. כהנא מוחא. לוי לבא גופא ישראל ואתמר בהון כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדים ואי כבד בעי לקרבא לגבי דלבא חלבי' דאינון מסאבין איהו לא נטיל אלא שמנונו דחלב טהור כגוונא דאית בגופא חלב טהור וחלב טמא דם צליל בלא פסולת ודם עכור בפסולת וערקין דלבא חיילין קדישין וערקין דכבד חיילין מסאבין אוף הכי אינון משריין דיצר הרע ומשריין

דיצר הטוב אלין ממנן על ערקין דלבא ואלין מנן על ערקין דכבדא אוף הכי תרי אומי ישראל ואומין דעלמא עכו"ם. אמר ליה רעיא מהימנא שפיר קא אמרת בכלא אבל אפי' ישראל לאו כלהו שוין דאית בהון בני מלכות מסטרא דמלכות קדישא כלילא מעשר ספיראן ומכל הוויין וכנויין ואית מנהון עבדין מסטרא דעבד דאטהו עבדי זקן ביתו ואית מנהון כבעירן ואתמר בהון ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם ואינון דדמיין לענא קב"ה מני לקרבא בעירן באתרייהו לכפרא עלייהו ואינון דדמיין למלאכין קרבנין דלהון אינון עובדין טבין דמנן עלייהו מלאכים דמקריבין לקב"ה באתרייהו ואינון דהוו בגין

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכה/א

לידוד הה"ד בנים אתם ליי' אלהיכם. בחובין דלהון מתפרדי אתוון ותקונא (ס"א דלהון הוא אורייתא) הוא דלהוי אורייתא דאיהו שם ידוד לקרבא אתוון י בה' ו' בה' בקרבנא דלהוה רי בכל קרבנין בין דבעירי בין דמלאכין דממנן על פקודין. בין במלכותא בין בשמיה כלא צריך לקרבא לקב"ה (דאורייתא דיליה) באתוון קדישין ואיהו רכיב בארבע חיון דמלאכים ואיהו רכיב בארבע יסודין דמנהון אתבריאו ארבע חיון טבעיים ואיהו הוא דמקרב מיא באשא ורוחא בעפרא הה"ד עושה שלום במרומיו ואוף הכי הוא מקרב מיכאל דאיהו מים שכליים עם גבריאל דהוא אש שכלי ואיהו מקרב אוריאל דאיהו אויר דהיינו רוח שכלי עם רפאל דאיהו אפר דהיינו עפר שכלית דמיד דאסתלק קב"ה מביניהו לית בהון חילא. ואי תימא הא כתיב בכל קרבנין לידו"ד ואיך אמרנא דאית פרודא באתוון. אלא האי אתמר בדרגין דאתבריאו ואתקריאו בשמיה ולא דאינון איהו ממש הה"ד כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו דאית אתוון דידו"ד באצילות דלית בהו פרודא והפסקה דאינון כמבועין לגבייהו דאשקיין לאילנין ובגין אלין דאתבריאו אדמיין י' לרישא ו' לגופא ה' ה' לעשר אצבעאן. אבל עלות העלות על כלא דאתקרי ידו"ד אתמר ביה ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש. (שם) ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו אני יי' לא שניתי. לא מטי ביה חובין לאפרשא אתווי י' מה' ו' מה' דלית ביה פרודא ועליה אתמר לא יגורך רע איהו שליט על כלא ולית מאן דשליט ביה. איהו תפיס בכלא ולית מאן דתפיס ביה ואיהו לא אתקרי ידו"ד ובכל שמהן אלא באתפשטות נהוריה עלייהו וכד אסתליק מנייהו לית ליה מגרמיה שם כלל מנהון עמוק עמוק מי ימצאנו לית נהורא יכיל לאסתכלא ביה דלא אתחשכת. אפילו כתר עליוך איהו נהוריה תקי על כל דרגין ועל כל חילי שמיא עלאין ותתאין אתמר עליה ישת חשך סתרו ועל חכמה ובינה ענן וערפל סביביו כ"ש שאר מפיראן כ"ש חיון. כ"ש יסודין דאינון מתים איהו סובב על כל עלמין ולית סובב לון לכל סטרא עילא ותתא ולארבע סטרין בר

מניה ולית מאן דנפיק מרשותיה לבר איהו ממלא כל עלמין ולית (ס"א אלהא כו' לון בר מניה) אוחרא ממלא לון. איהו מחיה לון ולית עליה אלהא אחרא למיהב ליה חיין הה"ד ואתה מחיה את כלם ובגיניה אמר דניאל וכל דארי ארעא כלא חשיבין וכמצבייה עביד בחיל שמיא. איהו מקשר ומיחד זינא לזיניה עילא ותתא ולית קורבא להו בד' יסודין אלא קב"ה כד איהו ביניייהו. מיד דחבו אלין דאתקריאו בנים אתם לידוד אלקיכם אסתלק מן אתוון אשתארו בפרודא. ומאי תקוניה לקרבא אתוון בקב"ה י' בה' ו' בה' אוף הכי אינון עבדי דיליה מסטרא דחיון. בחובין דלהון גרמו ליה לאסתלקא מנהון מאי תקנתא דלהון לנחתא קב"ה עלייהו לקרבא לון אוף הכי אינון דהוו מארבע יסודין דאינון עאנא דקב"ה דגרמו לסלקא קב"ה מנייהו מאי תקנה לקרבא לון לקב"ה ובגין דא בכלהו מני קרבן לידוד את קרבני לחמי לאשי אוף את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. וכתיב (ולקחת) שתי תורים או שני בני יונה כל זינא אזיל לזיניה. וקב"ה מקרב כלא באתר דא איהו עלת על כלא דלית אלהא בר מניה. ולית מאן דיכיל לקרבא חילין בר מניה אבל חילין דאומין עעכו"ם אינון מסטרא דפרודא ווי למאן דגרים בחובוי לאעלא אתוון וחיון ויסודין דמיד אסתלק קב"ה מישראל וייעלון אומין עעכו"ם בינייהו לית לון קריבות בקודשא בריך הוא דלית קורבנין בחוצה לארץ. ובג"ד אוקמוה רבנן הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. בההוא זמנא דאמר מלין אלין נחתו כל אתוון קדישין וחיון קדישין וד' יסודין לגביה ובריכו ליה ואמרו על ירך רעיא מהימנא נחית עלן קב"ה ומתקרבין זינא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכה/ב

לזיניה בריך אנת לקב"ה בארבע יסודין כען אתבריר כלא על בורייה. (ובחבורא קדמאה ויחי רלד ב):

אלא פגיעה איהי פיוסא דכד ייתי חתן לגבי כלה לית ארח לחתן לייחדא בכלה אלא בפיוסא ולבתר יעבד עמה לינה והיינו (ד"א וילן שם) כי בא השמש. אמר רעיא מהימנא איה כי מאי ניהו כי בא השמש דהא ארח דרשא אוקמוה לשון כבייה והיינו כי בא השמש אלא מהכא אוליפנא מאן דמייחד באתתיה צריך בליליא למכבי שרגא וביממא לאו ארח דרבנן לשמש מטתן אלא בלילה ארח צנעא. ובגין דא מתי אתעביד לינה כי בא השמש דאתפני שמשא מעלמא. ובגין דא אוף הכי דצריך לאתכסייא מן שמשא והכי צריך לאתכסייא מאלין מלאכין דאינון מיצר הטוב מימינא בכמה משריין. ומיצר הרע דאזיל לשמאלא בכמה משריין. ובגין דא בתר דאתא צפרא אמר כאשר ראם ומסטרא דיעקב דהוה איש תם לא הוה עמיה אלא חיילין דמלכא ומטרוניתא ובגין דא ויקרא שם

המקום ההוא מחנים אינון מלאכין דיממא כתיב כאשר ראם מחנה אלקים זה. וכד אתו מלאכים דליליא דאתכנשו בהדיה לנטרא ליה אמר ויקרא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכו/א

שם המקום ההוא מחנים בגין דצלותא איהי כלה הה"ד אתי מלבנון כלה אתי וגו' אתקרי הכא אתי ובאורייתא דבכתב אתמר עלה הנה מקום אתי ובגין דאיהי אתקריאת מקום בעלמא דין אתמר בה ויפגע במקום וילן שם ובג"ד איהי אמרת מי יתנני במדבר מלון אורחים דהות רשו בפני עצמה ולאו עם אינון דקבעין לה חובה עמהון בלא חתן דילה. ובכל שעתא דב"נ מצלי קב"ה אקדים ונטר ליה ורא דמלה והאיש משתאה לה ולית איש אלא קב"ה הה"ד יי' איש מלחמה. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת כגון ויצא כברק חצו. ואי תימרון דהא אוקמוה רבנן לעשרה קדמאה שכינתא ואתיא לאחד עד דיתיב לעשרה דהיא י' קדמה ה' לאחד דאיהו ו' עד דיתיב לא אתיא לגביה ה' תניינא ורזא דמלה דבאתר דלית תמן ידו"ד לא אתיא תמן ה' ומאן דבעי ליחדא אתוון צריך בתחנה ובתחנוני ובג"ד ואתחנן אל יי' באלקים לשכינתא בתחנונים ולקב"ה ברחמי עד הכא. את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. דאיהו רזא דכבשי דרחמנא דאוקמוה עלייהו רבנן גבי כבשי דרחמנא למה לך אלא מלין דיהון תחות כבשוני דעלמא יהון מכוסין תחות לבושך. מה לבוש איהו מכסה על גופא אוף הכי צריך לכסאה רזין דאורייתא כ"ש רזין דקרבנין דאינון כגוונא דקריבו דאתתא לגבי בעלה ומה קריבו דתרווייהו צריך באתכסיא אוף הכי צריך קרבן לכסאה לון מבני עריין רשיעייא חצופין דלית לון בשת פנים ולא ענוה. וכמה מיני ממזרין אינון בני עריות בני נדה דנד ה' מנה ואשתכח באתרה שפחה בת אל נכר זונה. והא איהו רזא תחת שלש רגזה ארץ וגו' תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם ושפחה כי תירש גבירתה. דנד ה' מאתראה דאיהי מטרוניתא יצהט ועאלא באתרהא שפחה יצהר ורזא דמלה כנגע נראה לי בבית היינו דם טמא דנדה ומה התם והסגירו הכהן שבעת ימים אוף הכי שבעת ימים תהיה בנדתה. (ולית מצורע וכו' עד ליי' אלקיכם זכאין אינון אברים דמתקדשי בשעת תשמיש דאינון עצי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכו/ב

העולה דאחידן בהון אשין קדישין שם ידוד דאחיד באשין דלהון ובג"ד באורים כבדו יי' ע"ד כבשי דרחמנא דהיינו את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. שלימו דקרא. ועשירי' האיפה סלת. זכאה איהו מאן דאנגיד ממוחיה טפה סלת נקיה בלא פסולת ואיהי רמיזא באת י' מן אדנ"י כלילא בעשר ספיראן דאיהי בלולה

בשמן כתית רביעית ההין ואיהי בלולה במקרא במשנה בתלמוד בקבלה (כאן שייך מ"ש בדף רמד א אר"מ ועשירית האיפה) יחזקאל כד חמא שכינתא מגו קליפין חזא עמה עשר ספיראן בלא פרודא כלל ואלין אינון מוחא מלגו כלהו חזא לון מגו נהר כבר דלתתא איהי רכב אלקים רבותים כל רבוא עשר אלפין רבותים כ' אלף אפיק תרי שאינן אשתארו תמני סר בחושבן ה"י עלמין דכליל עשר ספיראן דאתלבש בט"ט מן מטטרון ט"ט מן טטפת ואתמר ביה והיו לטטפת בין עיניך מאן עייניו אלין לעילא דאתמר בהו נפתחו השמים וארא מראות אלקים. מאן מראות אלין אינון עשרה מראות דמטטרון דחזא כשרגא בגו עשישיתא תשע באתגלייא וחד סתים מראה חדא דאיהו חזי קדמאה מאלו עשרה דא איהו דאתמר ביה (שם) וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ואע"ג דאתפרש לעילא צריך לחדתא עליה מלין דחדושין. אמר קב"ה למשריין דלעילא מאן דמצלי בין יהא גבור בין יהא חכם בין יהא עשיר בזכוון גבור חכם בתורה ועשיר במצות לא ייעול בהיכלא דא צלותיה עד דתחזון ביה סימנין אלין דיהב גרמיה ביה תקונין דילי ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין אם הרב דומה למלאך יי' צבאות תורה יבקשו מפיהו למאן דיהא רשים באלין סימנין בלבושיה תקבלון צלותיה סימנא חדא דיהא רשים בצלותיה בתכלת בכנפי מצוה ציצית דאיהו דמי לרקיע דאיהו מטטרון דיוקנא דיליה תכלת שבציצית ובגין דא שיעור הציצית אוקמוה רבנן טלית שהקטן מתכסה בה ראשו ורובו. והאי איהו דאתמר ביה ונער קטן נוהג בם והאי איהו נוהג בד' חיון דאינון ד' ואיהו כליל שש מעלות לכסא דאינון ו' ובגין דאיהו כליל עשר מתלבשין ביה עשר ספיראן י' וביה הוה אתחזי קב"ה בשכינתיה דאיהי כלילא מעשר ספיראן לנביאי ומסטרא דשכינתא דאיהי עשיראה תכלת שבציצית איהו תכלת דכל גוונין דאיהי תכלית די' ספיראן וביה ותכל כל עבודת אהל מועד ואיהי לשון כלה הה"ד ויהי ביום כלת משה להקים את המשכן ואוקמוה רבנן כלת כתיב ואיהו תכלת דשרגא דאכיל תרבין ועלוון ועליה אמר יחזקאל דמות כמראה אבן ספיר דמות כסא סגולה דהאי אבן מאן דירית לה לא שלטא נורא דגיהנם עליה לית נורא בעלמא מקלקל לה ולא כל מיני מתכות כל שכן מיא דלא מזיקו לה מאן דירית לה אתקיים ביה כי תעבור במים אתך אני וגו'. וכל עלאין ותתאין דסטרא אחרא דחלין מניה. תכלת דימא בגיניה אתמר כי תעבור במים אתך אני דבסגולה דא סוס ורוכבו רמה בים דא ממנא דמצרים. מגוון דא דחלין עלאין ותתאין משריין דימא דחלין מניה ומשריין דרקיעא דאיהו תכלת מניה דחלין משריין דתכלת (ס"א ומשריין דרקיעא משריין) דנורא דגיהנם דחלין מניה והאי תכלת

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכז/א

איהו דין דינא אלקים דינא דמלכותא דינא ותרין גוונין רשימין בטלית חד חוור וחד תכלת ועל תרין גוונין אלין אתמר ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר לבנת לובן דספיר דאיהו כליל בתרין גוונין רחמי ודינא חוור ואוכם אוכמו דתכלת ועל תרין גוונין רמיזו רבנן מאימתי קורין את שמע בשחרית משיכיר בין תכלת ללבן למהוי ברתא דמלכא ק"ש יחודא דקב"ה כליל מתרין גוונין אלין דאינון ידו"ד אדנ"י רחמי ודינא כגוונא דקב"ה כליל ב' גוונין ידו"ד אלקים רחמי ודינא כגוונא דקב"ה כליל ב' גוונין ידו"ד אדנ"י למהוי רחמי ודינא כסא דין וכסא רחמים (מטטרון) כמראה אבן ספיר דמות כסא מאי דמות כסא אלא לקבל כרסייא דאית ליה ע"ב גשרים דיהא ב"נ רשים בע"ב קשרים וחוליין דציצית לקבל ע"ב גשרים דכרסייא דאינון ח"י קשרים וחוליין לכל סטרא דכרסייא דאיהו ה' לכל סטרא בד' חיון דכרסייא דאינון ד' ושית דרגין דכרסייא דאינון ו' ודא מטטרון איהו כליל ד' חיוון הה"ד ונער קטן נוהג בם ואינון מיכאל גבריאל נוריאל רפאל מטטרון שש מעלות לכסא דסלקין שית מאה. ציצית בתרין יודי"ן ואי הסר יוד הא חירק באתריה הכי סלקא בכל סטרא בד' כנפי ציצית ותלת עשר חליין דציצית אינון תרי"ג. ועוד שש מעלות לכסא ברזא דא וא"ו סליק לחשבן י"ג דאתרמיז בתלת תיבין ויסע ויבא ויט דאינון והו אני והו חמש קשרין ה' לכל סטרא א' טלית ח"ד לכלהו ובאת ה' אשתלים ח"י דאינון ט"ט למהוי חיה לכל סטרא כליל ד' חיות ולכל חיה ארבע אנפין וארבע גדפין אינון ל"ב אנפין וגדפין ואינון תליין מחיה דאיהו אדם ואינון ל"ב כחושבן יו"ד ה"א ה"א שלימו דלהון וא"ו תליסר חוליין בכל ד' כנפי והוא"ו מתייחד עם כל ארבע חיות ואשלים לעילא אשלים לתתא עמודא דאמצעיתא איהו מטטרון לאשלמא לעילא כגוונא דתפארת שמיה כשם רביה בצלמו כדמותו אתברי דאיהו כליל כל דרגין מעילא לתתא ומתתא לעילא ואיהו אחיד באמצעיתא הה"ד והבריח התיכון בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה ואיהו כליל ד' אנפין וארע גדפין דכל חיה וחיה דלעילא דאינון.

יאדדונדי. אז ישיר משה בכל חיה ארבע אנפין וארבע גדפין כגוונא דא א"ז. באריה. א"ז בשור. א"ז בנשר א"ז באדם דאינון ל"ב אנפין וגדפין בחושבן א"ז ד' זמנין ואינון ד' אנפין ידו"ד ארבע גדפין אדני לקבל ד' בגדי זהב וארבע בגדי לבן דלביש כהנא לכפרא על ישראל לקבל אדני שפתי תפתח. וצלותא דתפלה ידו"ד בחתימה ח"י ברכאן דצלותא ותמני סרי זמנין ידו"ד איתי בהון ע"ב אתוון בחושבן ויכלו דכלילן בצדיק ח"י עלמין ובארבע חיון ידו"ד אדני תמני לכל סטרא אינון ל"ב אתוון וי"ג אתוון דאשתכחו מן וה"ו אני וה"ו הא תלת עשר דכלילן עילא ותתא בהון אשתלים אדם דאיהו מ"ה עמודא

דאמצעיתא לעילא באילנא דחיי לית קליפין כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק לתתא אית קליפין במטטרון דאיהו בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא דבזמנא דקודשא בריך הוא לבר ממלכותיה אתכסי בגדפין ואנפין דעבד דיליה הה"ד וירכב על כרוב ויעף ואינון קליפין דסחרין לד' חיון דמטטרון אינון תהו והנה רוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לא ברוח יי' בה"ו ואחר הרוח רעש לא ברעש יי' הא תרין קליפין ירוק וחוור דקליפין דאגוזא חד תהו קו ירוק. תניינא בהו אבנין מפולמין קליפא תקיפא כאבנא מפולמא לקבל תרין קליפין אלין מוץ ותבן דחטה קליפא תליתאה דקיקא לקבל סובין דחטה דהכא איהו מתדבק בחטה ולא יכיל לאתפרשא מתמן עד דטחנין ליה בריחייא דאינון לקבל טוחנות דפומא דב"נ דצריך למטחן בהון מלין דאורייתא עד דיהון כקמח סלת נקיה ובנפה דאיהי שפה אתבריר פסולת דאיהי סובין (דאורייתא) עד דישתכח הלכה סלת נקיה. בההוא זמנא נטיל לה לבא ומוחא וכל אברין דגופא דאתפשט בהון נשמתא ואתפרנסת בה נשמתא כגוונא דגופא אתפרנסת במלין דעלמא דזה לעומת זה עשה אלקים נחמא דגופא ונהמא דאורייתא הדא הוא דכתיב לכו לחמו בלחמי והאי קליפא איהו כקליפא דמתדבקא במוחא דאגוזא ובזמנא דאגוזא איהי רכיכא אתפרש ההיא קליפא ממוחא דאגוזא בלא קושיא ובזמנא דאגוזא איהי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכז/ב

יבשה קשה לב"נ לאעברא ליה מתמן כי עדיין הקושיא במקומה עומדת ובגין דא מני קב"ה לב"נ לאהדרא בתיובתא בבחרותיה קודם דיזקין ביה יצר הרע הה"ד מפני שיבה תקום. קודם שיבה דילך. והאי קליפה איהי אש ואתמר בה ואחר הרעש אש לא באש יי'. רביעאה תהום חלל דאגוזא ביה קול דממה דקה תמן קא אתי מלכא ומתוכה כעין החשמל מתוך האש ואינון קליפין אינון רשימין בד' אברים דגופא. בריאה תמן ליחא דמינה אשתכחו סרכות דריאה רגליה יורדות מות שאול צעדיה יתמוכו ותמן רוח חזק מפרק דדפיק בכנפי ריאה דב"נ והאי איהו רוחא דאסעיר גופיה דב"נ מה דכפף ליה אליהו תחותוי וסליק לעילא ביה הה"ד ויעל אליהו בסערה השמימה והאי דפיק על ריאה דשותה כל משקין ובהון ורוח אלקים מרחפת על פני המים האי איהו קליפה לרוחא דקודשא. לשמאלא רוח סערה עלייהו אתמר לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו דוד אעבר ליה מלבוי וקטיל ליה הה"ד ולבי חלל בקרבי ובגין דא זכה לנשבא רוח צפונית בכנור דיליה ואתמר ביה כה אמר יי' מארבע רוחות באי הרוח והוה מנגן ביה בכנוד בד' מיני נגונין בשיר פשוט דאינהו י' ובשיר כפול דאיהו י"ד ובשיר משולש דאיהו יד"ו ובשיר מרובע דאיהו ידו"ד הא אינון עשר אתוון דעבד דוד לקבלייהו י' מיני תלים וסלקין

לע"ב אנפין כחושבן י' אתוון אלין ומתי סליקו בע"ב מיני נגונא כד אתעבר שולטנותא דעון משחית אף וחימה דבהון דפיק רוח סערה בארבע סטרין דסלקין ליה כתרין ולע"ב אומין הה"ד ובאבוד רשעים רנה דמיכא"ל גבריא"ל נוריא"ל רפא"ל שלטין על ד' סטרין (ס"א יסודין) טבין דב"נ דאינון מיא ואשא ורוחא ועפרא וכל חד אית ליה ד' אנפין עון משחית אף וחימה תליין (ד"א שלטין) על מרה לבנה דריאה דעביד סרכא ובמרה סומקא דכבד דאתאדם במאדים ובמרה ירוקא דאחידא בכבדא דאיהו חרבא דמלאך המות דאתמר בה ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

ובמרה שחורה ליליית שבתי שולטנותא בטחול דאיהו עציבו שאול תחתית עניותא וחשוכא בכיה והפסדא ורעבון מיד דמתעברין אלין קליפין מב"נ שלטא עליה אילנא דחיי בע"ב אנפין דאינון י' י"ד יד"ו ידו"ו דאשתכחו עשרה תליין מארבע רוחות באי הרוח דא הוא רוחו דמשיח דאתמר ביה ונחה עליו רוח יי' כד איהו מנשב באזן ימינא דלבא דתמן חכמה מסטרא דחסד דביה הרוצה להחכים ידרים בחכמה וחס"ד נשב בבינה דבחכמה י' בבינה ה' בתפארת ו' במלכות ה' ידוד דפיק בכלהו ארבע דסלקין לעשר ולע"ב מחשבה דלבא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א ימינא איהו מים ואיהו יד הגדולה משמאלא אש ואיהי יד החזקה בעמודא דאמצעיתא י"ד רמה דאיהי רוחא דקדשא וכלא בן י"ד כי רוח החיה באופנים אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו ביה מתנהגים מיא ואשא דאחיד בתרוייהו ודפיק בערקין דמוחא דאיהו מים ובערקין דלבא דאיהו אש ורוח בכנפי ריאה בכל אבר ואבר דגופא אשתכח גלגלי ימא דאורייתא וגלגלי רקיעא דאינון אשא כלהו סלקין ונחתין ביה ואיהו אתריה בין רקיעא וימא מאנא דיליה ארעא דאיהי שכינתא. וכגוונא דעופין פתיחו גדפייהו לקבלא רוחא לפרחא ביה הכי כל אברים דגופא פתיחן בכמה מקורין בכמה פרקין בכמה ארקין בכמה אדרין דלבא אדרין דמוחא לקבלא ליה דאי לאו דנשיב בבתין דלבא הוה נורא דלבא אוקיד כל גופא וכמה סולמין ואדרין דערקין דקנה דלבא דריאה כלהו מתתקנין לגביה כד סליק דבורא על כנפי דריאה אתעביד קול. בההוא זמנא כי עוף השמים יוליך את הקול קול יי' על המים מסטרא דמיא דאיהו מוחא דתמן סליק בכנפי ריאה קול יי' חוצב להבות אש מסטרא דלבא כד נפיק מפומא אתקרי דבור ולקבל תרין כנפי ריאה דפתחין גדפין לקבלא ליה הדא הוא דכתיב ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה. הכי שפוון נטלין ליה לדיבור. ופרחין ליה לעילא וכגוונא דאינון חמשה כנפי (ס"א ענפי) ריאה כלהו פתיחן בלא סרכא לקבלא האי קול הכי נמי צריכין למהוי חמשא תקונין דפומא כלהו פתיחן בלא סירכא בחמש תקונין דאינון.

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכח/א

אחהע בגרון. בומף בשפוון. גיכק בחיך. דטלנת בלישנא. זססרץ בשינים ודבור דיהא בהוב לא סרכא ועכובא כלל הה"ד ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת דא צלותא דאיהו דבור ובגיניה אתמר אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שמקובל ואי אית סרכט ונפקא בעכובא יודע אני שמטורף בגין (ס"א כגון) סרכא בריאה דאיהי טרפה. וקול דא שמע ישראל דביה ואשמע את קול כנפיהם ודא ידו"ד דאיהו קול כד נפיק לקבלא שכינתא בצלותא בחשאי דאיהו דבור דביה אדנ"י שפתי תפתח כל אברין פתיחן כלהו גדפייהו ברמ"ח תיבין דאינון בד' פרשיין דק"ש דבהון נחית קלא וכד נחית כמה צפרין מצפצפין לגביה בכמה מיני נגון כלהו על אברין דגופא דאינון ענפי אילנא ובכל גדפין דכל אבר דתמן דיורא דצפורא דאיהי אדנ"י בכל ענפא וענפא אשתכח פתיחא לגבי דבעלה אדנ"י שפתי תפתח איהו פתחא לגביה בצלותא דעמידה לית אבר מרמ"ח אברים דשכינתא דלאו איהי פתיחא לקבלא ליה ובג"ד אתקריאת שיחת מלאכי השרת איהו צפצוף עופות דאינון נשמתין דשריין באברים. איהי שיחת דקלים דאינון ענפין דאילנא ובההוא זמנא דנחית ידו"ד לגבי אדנ"י בכל אבר אתמר בהו בעמדם תרפינה כנפיהם והאי רזא דחשמלי חיות אש עתים חשות ועתים ממללות ואמרו מארי מתניתין במתניתא תנא כשהדבור יוצא מפי הקב"ה חשות וכשאין הדבור יוצא מפי הקב"ה ממללות בההוא זמנא דמתייחדין קול ודבור כחדא דאינון יאהדונהי חשות אבל בזמנא דפניהם וכנפיהם פרודות ידו"ד מן אדנ"י בפרודא איהו אשתכח בארבע אנפי חיון כלהו פתיחן לקבליה ממללות למשאל מזונא בגין דמזון לכלא ביה אדנ"י אשתכח בכנפי החיות כלהו פתיחן לגבי חיון שאגין בקולד איהו ידו"ד כלהו בימינא אופנים מצפצפן בדבור דאיהו אדנ"י בשמאלא בשרפים מתחברים קול ודבור באמצעיתא.

יאהדונהי בהון ועוף יעופף הה"ד ויעף אלי אחד מן השרפים ואתמר בהון ועוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר ושרפים שש כנפים לאחד מסטרא דאת ו' דאיהו עמודא דאמצעיתא כליל ימינא ושמאלא ואיהו כליל שית תיבין בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף סימן תקונא תניינא ועל דמות הכסא דמראה אדם עליו מלמעלה רשימו דס"ת ואיהו כתפארת אדם לשבת בית ואוקמוה רבנן כל הקורא ק"ש ערבית ושחרית כאילו מקיים והגית בו יומם ולילה דטלית לבנה איהו לימינא מסטרא דחסד ואתמר אלמלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות והוכן בחסד כסא חסד סליק ע"ב חוליין וקשרין דטלית. ואית טלית מסטרא דמטטרו"ן דאיהו ט"ט כליל ח"י בין קשרין וחוליין לכל סטרא ה' קשרין לקבל ה' חומשי תורה ותליסר

חוליין לקבל תליסר מכילן דרחמי דאורייתא דאתמר בהון בי"ג מדות התורה נדרשת ובגינה אתמר כמראה אדם עליו מלמעלה בדיוקנא דתפארת דאיהו ת"ת אדם עליו מלמעלה ואתקרי בשמיה יו"ד ה"א וא"ו ה"א כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ולעילא כמראה אדם דא שכינתא דאיהי כחיזו דעמודא דאמצעיתא בד' אנפין ובעשר ספיראן דאינון אדם וארבע אנפין דאדם ארבע אתוון ואינון י"ד אתוון ובהון וביד הנביאים אדמה ועוד אתקרי ח"י מסטרא דצדיק וביה קב"ה ושכינתיה אתקרי אז אדם דאיהו עמודא דאמצעיתא ט"ל ושכינתיה ה' ובה' איהו אדם בגין דט"ל הכי סליק בחושבן יו"ד ה"א וא"ו והאי איהו מוריד הט"ל לגבי ה"א קשר דטלית ח"י עלמין דקשיר בימינו ובזרוע עזו בימינו זו תורה ובזרוע עזו אלו תפלין ידו"ד בד' פרשיין אדנ"י היכלא לד' אתוון בד' בתי דתפילין קשר של תפילין דיד דא צדיק ח"י עלמין דאיהו קשורא דתרווייהו בזרוע שמאלא קשר דרישא דא עמודא דאמצעיתא דאחיד ביה ידו"ד אהי"ה לעילא דאינון (כת"ר) חכמ"ה ק"ש דאיהו יחודא באמצעיתא ואיהו אחיד בין ציצית ותפילין דכלהו פרשיין דציצית ותפילין אינון כלילן ביחודא דק"ש ומסטרא דעמורא דאמצעיתא דאיהו טלית ותפלין דאתמר בהו והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך ועשו להם ציצית

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכח/ב

ש של תפילין הלכה למשה מסיני וראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עליך ויראו ממך ואוקמוה מאי שם ידו"ד אלו תפלין שבראש ששל תפלין תרין שינין שית מאה ש שית דרגין ושבע ענפין דתרין שינין הא תלת ש עשר וכלא תרי"ג ולית פקודא דלאו ש איהי שקילא לכל אורייתא כגוונא דא. כל מצוה איהי ידו"ד י"דוד עם שמ"י שס"ה ו"ה עם זכרי רמ"ח ובג"ד כל מצוה איהי שקילא לתרי"ג והא אוקמוה שמע ישראל כליל תרי"ג מסטרא דציצית ותרי"ג מסטרא דתפלין איהו בכל אתר. והיו לטוטפות טטפת טט ח"י עלמין צדיק לקבליה מטטרון פת תפארת. מטטרון סוס דתפארת דביה כל ספיראן מתלבשין והכי איהו כגופא לנשמתא וכד קב"ה אסתלק מניה אשתאר אלם לית ליה קול ולא דבור אשתכח דקב"ה ושכינתיה איהו קול ודבור דכל מלאך ומלאך. ובכל קלא ודבור דאורייתא ובכל קלא דצלותא ובכל פקודא ופקודא בכל אתר שולטנותיה בעלאין ותתאין איהו חיים דכלא איהו סביל כלא. ולית אדני בלא ידוד כגוונא דלית דבור בלא קול ולית קול בלא דבור והאיאיהו קשוט בעלמא דאצילות אבל בעלמא דפרודא אית קול בלא דבור קשר של תפלין שדי אחיד ביה עילא ותתא ודא צדיק חי עלמין אחיד (ס"א ביה) בין קול ודבור. אדהכי הא רעיא מהימנא אזדמן לגבי סבא ואמר סבא סבא תפלין וציצית ופרשת מזוזה אינון ג' פקודין כלילן בק"ש. וק"ש פקודא רביעאה וציצית

אדכר ג' זמנין. ובתפלין אדכר בהו תרין זמנין אות. ובציצית ז' של תזכרו דצריך להתיז בה ובמזוזה שדי מלבד ידו"ד מלגו ופרשיין סתימין ופתיחן אמאי ושיעור ארכה דציצית ורוחבה דתקינו ארך כל הציצית תרין עשר אצבעאן בגודל מצות תכלת שליש גדיל ושני שלישי ענף ובין קשר לקשר כמלא גודל וכל חוליא וחוליא תהיה משולשת והכי תפלין אמאי במוחא ולקבל לבא.

ושיעור רצועתהון אמאי אינון עד לבא לשמאלא ועד טבורא לימינא ורצועא דיד עד דיכרוך וישלש תלת זמנין באצבע צרדא אלא ודאי בגד חשוב לאו איהו אלא שלש על שלש לכל סטרא אינון תריסר לקבל ד' בגדי לבן וד' בגדי זהב וד' בגדי דכהן הדיוט ומסטרא דברכת כהן הדיוט קא רמיז אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך שליש גדיל ושני שלישי ענף דאיהו תכלת וכל חוליא משולשת כל משולש מסטרא דקדושה הה"ד קדושה לך ישלשו וישראל שלישיה בגין דושלישים על כלו דציצית מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו תליתאה לאבהן וכל דבר משולש וה"ו יל"י כל תיבה משולשת מסטרוי חוליא כלילא מתלת כריכות משלשין דא שכינתא קדושה לך ישלשו ואיהי משולשת בעמודא דאמצעיתא כליל תלת ענפי אבהן דאינון ש מן שבת שכינתא בת יחידה (ס"א מליא מן) חליא תכלת שבציצית זכאה גופא דהכי איהו רשים בשכינתא וקודשא בריך הוא על כנפי דמצוה רשים ברצועא דאיהו תפלה דיד בתלת כריכות באצבע צרדא דאיהי כגוונא דחוליא כריכא בתלת כריכות באצבעא רשים בקשר דתפלין כליל בתרין קשרין סלקין חמשה עשר משולשין תרין בקשרא חד. שלשה עשר חוליין אית בהון תשעה ושלשים כריכן כחושבן ט"ל ושלשה עשר חליין כחושבן אחד סלקין ב"ן והאי איהו בן ידו"ד עמודא דאמצעיתא כל קשר בדיוקנא דכף ימינא כל חוליא בדיוקנא דאצבע דאית ביה תלת פרקין לקבל תלת כריכות והכי בכל אצבע תלת פרקין לבר מגודל דאיהו שיעור בין קשר לקשר דציצית כמלא גודל. איהי מדה דחוטמא ומדה דעין ימינא ושמאלא ואיהו מדה בין עין לעין ומדה דאזן ימינא ושמאלא ומדה דכל שפה ושפה ומדה דלישנא מדה אחת לכל היריעות. אמה שיעור דגופא לארבע סטרין ועילא ותתא דאינון שית אמות ובכל אמה ואמה שלשה פרקין ח"י פרקין בשית אמין ואינון רזא דח"י נענועין דלולב לשית סטרין תלת נענועין לכל סטרא ועלייהו אתמר זאת קומתך דמתה לתמר ודא שיעור קומה מקוה ישראל בשכינתא איהו ח"י ארבע זמנין דאינון ארבע סלקין שבעים ושנים ורזא דחיון קומה דלהון

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכט/א

וגביהם וגובה להם וירא הלהם וגבותם וגו' וגביהם ארבע חיון דמרכבתא תתאה וגובה להם ד' חיון דמרכבתא מציעתא וגבותם ארבע חיון דמרכבתא תליתאה וכלהו י"ב ואינון מלאות עינים כגוונא דא סביב לארבעתן ידוד ידוד ידוד ומארי דקומה רשימין בהון בצלותא באן אתר. אלא כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם. זקיפות ארבעה. וכריעות ד' הא הכא קא רמיז באלין זקיפות וכריעות מוליך ומביא למי שד' רוחות העולם שלו מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו ואינון שית סטרין שמים וארץ וד' רוחות. לקבל תלת ברכאן קדמאין ותלת בתראין בעושה שלום במרומיו ד' כריעה וזקיפא לשמאלא וכריעה וזקיפא לימינא והאי איהו נותן שלום לשמאלו וימינו לשמאל רבו ולימין רבו הא אינון תריסר בין (כריכות) וכריעות וזקיפות ובהון ע"ב עיינין ו' כריעות בהון ה"י נענועין נ' בכל פעם ראש וגוף וזנב דצריך למכרע בח"י חולייין סלקין ע"ב באלין ע"ב עיינין דקב"ה נהרין ע"ב גדפין דשכינתא וקמת עלייהו ואתקריאת עמידה דבקדמיתא נפילה איהי וצריך לאקמא לה בשם ידוד בח"י עלמין ובארבע זקיפות בשית ברכאן דאיהו תפארת כליל ברכאן קדמאין ותלת ברכאן בתראין ולמכרע בח"י עלמין והאי איהו ו"ו ו' כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם ידוד עמודא דאמצעיתא וצדיק ו"ו ו' עלאה בינה בין ידו"ד ואינון רמיזין בויסע ויבא ויט עלאה בן ידו"ד אחיד בזקיפה וכריעה וכלהו סלקין ח"י ברכאן דצלותא ד' כריעות באדני ד' זקיפות בידוד עמודא דאמצעיתא ושכינתא חי עלמין קשיר לון ודא יאדדנודי אמן בכל ברכתא מח"י ברכאן ח"י זמנין ידוד אינון ע"ב עיינין דנהרין בע"ב גדפין דאינון ח"י זמנין אדני ורזא דמלה וגביהן וגובה להם וגבותם וגביהן גדפין וגובה להם אנפין וגבותם דאינון עלייהו מלאות עינים סביב לארבעתן כלהו מרובעות וכלא קשוט ע' ענפין (נ"א אנפין) לאורייתא גדפין אדני אנפין ידוד עיינין אהיה וסלקין יב"ק בחושבן. אדני במעשה. ידוד בדבור. אדיד במחשבה. בכל עין ועין שיעור גודל ודא ו' בינוני וב' פרקין בגודל אינון י' י' לקבל חוטמא ו' לקבל ב' נוקבי חוטמא י' י' וסלקין ידו"ד ודא וייצר שיעור דכל מדה ומדה ידו"ד בכל אתר שלטנותיה בכל אבר ואבר. כל אבר כגון יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו לית אבר בכל מרכבתו דלאו כל אבר בדיוקניה. כל אבר בדיוקניה. ובכל אתר אשתכח ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה לקבל פרשיין פתיחן דתפלין לקבל תורה וכד לתתא אינון סתימין פרשיין לקבל יאדרונדי עלייהו באנפוי וגדפוי וקב"ה רשים בישראל לקבלייהו בצלותא למהוי חברים בהדייהו למכרע בכל גופייהו בתמני סרי ברכאן דצלותא לאמלכא עלייהו אמן ואיהו יאהדונהי בכל אבר ואבר דלהון ואמר קב"ה מאן דלא הוי רשים קדמייכו למהוי כורע בברוך וזוקף בידוד בקומה דגופא לא ייעול

צלותיה בהיכלא דילי דאיהו אדני לא תקבלון מלין דיליה על גדפייכו ואנפייכו דכל מאן דמצלי באדני ומצרף לידוד אנפין (ס"א ענפין) דמלאכין ופניהם וכנפיהם פרודות לעילא לעילא (ס"א לנטלא) יאהד"ונהי במלין דצלותא דנפקין מפומוי דב"נ וגדול העונה אמן יותרמן המברך דלגבי אדני ידוד בצלותא ופניהם וכנפיהם פרודות לקבל ידוד באנפין אדני בגדפין כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה. אבל כד חזר ש"צ צלותא ועונה אמן איהו במחברת השנית מתחברין תרין שמהן במחברת השנית בקדמיתא מקבילות הלולאות אחת אל אחת בקדשים דאינון קשר אצבעאן אבל באמן (שם) והיה המשכן אחד דביה חוברות אשה אל אחותה:

תקונא תליתאה סדר דבורא (ס"א חדר דדבורא) דצלותא דביה חיון אשא ממללן והאי היא וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב האי איהו רזא דחשמל דאינון חיון אשא עתים חשות עתים ממללות. ואינון דחשות לס"ת בזמנא דדבור נפיק מפי הקורא איהו חשיב לגבייהו כאלו מקבלים אורייתא בטורא דסיני ובזמנא דאמר איהו אנכי לא אשתמע קלא ולא דבורא אחרא דחיון אלא דיליה. כגוונא דא כד דבורא דא נפיק מפומיה דקב"ה חיות אש חשות ובזמנא דשתיק חיות אש ממללות חדא הוא דכתיב וכל העם רואים

ספר במדבר פרשת פנחס דף רכט/ב

את הקולות קלין דחיון דהוו שאגין ואת הלפידים דהוו נפקין בדבור דחיון בכמה מיני נגון קדם מלכא ואלין אינון דחשות לס"ת אינון בדיוקנייהו דחיון. ומני לון קב"ה לאעלא לון בחדר דמראה אש בית לה. ועוד אינון דחשות (ס"א ועוד אינון דנפיק מנייהו דבורא בצלותא דביה חיון אשא ממללן ואינון דחשות) בצלותא בח"י ברכאן ייעלון בחדר דמראה דא. ועוד אינון דחשות להלכה דאתמר בה אגרא דשמעתתא סברא ייעלון בחדר דאיהו היכל דמראה דא דאורייתא עלה אתמר דאתמר בה אגרא דשמעתא סברא ייעלון בחדר דאיהו היכל דמראה דא דאורייתא עלה אתמר הלא כה דברי כאש נאם יי' וכפטיש יפוצץ סלע. ודא סלע,,, ביה ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו אלין דמשתדלין בה לשמה נפיק לון מיא דאורייתא מתיקן ואתמר בהון (שם) ותשת העדה ובעירם. ואלין דלא משתדלין בה לשמה נפיק לון מים מרירין דאתמר בהון וימררו את חייהם בעבודה קשה דא קושיא. בחומר דא קל וחומר. ובלבנים בלבון הלכה. תקונא רביעאה וחמשאה מראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה דבהון שוקי החיות כנגד כלן ובספירן נצח והוד מטטרון אות בצבא דיליה ואיהו דיוקנא דצדיק דצדיק אות בצבא דלעילא ומטטרון איהו אות בצבא דלתתא מטטרון שדיביה (שם והחיות רצוא ושוב כמראה

הבזק ורגליהם רגל ישרה דרגלין דמזיקין כלהו עקלתון ורגליהן ורגלין דחיון קדישין אתמר בהון ורגליהם רגל ישרה מצד חיה דאיהו ישראל ישראל כליל תלת חיון דאתמר בהון האבות הן הן המרכבה. (שם) וכף רגליהם ככף רגל עגל מסטרא דחיה דאיהו שור ונוצצים כעין נחושת קלל מסטרא דנחש בריח דימא דאיהו סליק לגבי' ביבשתא רצוא מסטרא דנוריאל דסליק רצוא. ושוב מסטרא דשדי דהכי סליק בחושבן ואיהו סליק מטטרון וכד הוו ישראל שמעין קלא מזרח הוו רצין תמן ולמערב הכי וכן לדרום ולצפון אמר קב"ה למלאכי השרת אלין דרהטין לצלותא דמצוה ורהטין לפרקא בשבתא.

ורהטין למעבד רעותא דילי ותייבין בתיובתא. קבילו לון בהיכלא דהאי מראה דבאלין סימנין אינון חברים בהדייכו אינון דרצין ושבין באורייתא בדבורא דהלכה אינון רשימין בהדייכו ואעילו לון בהאי היכלא הכי כד מצלין ישראל מיכא"ל טאס עלמא בטיסא חדא. וגבריא"ל טאס בתרין טאסין וכד נפיק דבורא מישראל בהלכה בצלותא ובכל פקודא דשכינתא תמן. אינון רצין לגבה ושבין בה בשליחות מאריהון ובכל אתר דשמעין קלא דאורייתא דתמן קב"ה אינון רצין לגבי ההוא קלא ותייבין בה בשליחותא דמאריהון דבכל קלא דשם ידו"ד לית תמן בדבורא דלית תמן אדני לא רצין ושבין תמן. ובג"ד ורגליהם רגל ישראל כי ישרים דרכי ידו"ד באתר דידו"ד תמן איהו דרך ישרה. ואי לית תמן ידו"ד לאו איהו דרך ישרה. ועוד רגליהם רגל ישרה אמרו מארי מתניתין דמאן דמצלי בעי לתקנא רגלוי בצלותיה כמלאכי השרת. ככף רגל עגל למהוי רשים בהדייהו ובגין דא אוקמוה רבנן המתפלל צריך לכוון את רגליו שנאמר וכף רגליהם ככף רגל עגל ואמר קודשא בריך הוא אלין דאינון רשימין בצלותייהו הכי לכוון רגלוי כוותייכו אפתחו לון תרעי היכלא לאעלא במראה דא. תקונא שתיתאה ראיתי כמראה אש הכא ראייה ממש. אמר קב"ה מאן דייעול בחיזו דא ויהא בצלותיה לביה לעילא לשם ידו"ד ועינוי לתתא בשמא דאדנ"י תיעלון בהיכלא דא כגוונא דמלאכין. וגביהן לעילא ויראה להם לתתא לקבל שכינתא דאיהי יראת ידו"ד ובראייה ושמיעה. וריחא ודבור שריא ידו"ד בעשייה במשוש שמוש הלוך שריא אדני ודא ראיה דאור ונר (ס"א דאורייתא) דאתמר,,, ותורה אור ריחא דקרבנין דאינון צלותין. דבור באורייתא דבור בצלותא ועשייה דמצוה ושמוש דילה ומשוש דילה והלוך דילה וראייה ושמיעה דלית תמן אורייתא ומצוה קב"ה ושכינתיה לא שריא תמן דקב"ה שריא בראייה וכן שכינתיה דאורייתא ותורה אור שכינתיה ראיה דיליה ידוד במראה אליו אתודע (קב"ה במראה אליו אתודע שכינתיה) במחשבה מלגו בינה בן יה ישראל עלה במחשבה הרהור חכמה לחכימא ברמיזא חכמה עלה במחשבה דאיהו בינה

מחשבה והרהור כלא חד חכמה לא אשתמודע אלא בבינה ובינה בלב ובגין דא מחשבה בלב הרהור בלב וכן אורייתא ס"ת מצוה

ספר במדבר פרשת פנחס דף רל/א

לשמוע וכן בחוטמא ריח ניחח לידו"ד שכינתא איהי קרבן דיליה עולה דיליה וצלותא איהי כקרבן וכריח ניחח סליקת לגביה ואתקריבת לגביה בצלותא והכי בדבור הלא כה דברי כאש נאם ידו"ד ה' שכינתא דבור דיליה כגוונא דשכינתא איהי מראה דיליה שמיעה דיליה. ריח ניחח דיליה דבור דיליה ברישא. הכי איהו בידין עשיית מצוה דיליה בגופא כריעא דיליה בצלותא זקיפ' דיליה בצלותא עמידה דיליה דאיהו (דאיהי מזליה) דקיימא קמיה בכל אתר וכרעת לגביה ואתנפלת לרגלוי בנפילת אפין למשאל מניה רחמים על בנהא איהי ענוה לגביה ואית לה בשת פנים מיניה ולא כשפחה בישא ליליתחצופה בלא ענוה לית לה בשת פנים אימא דערב רב ובגין דא אמר שלמה אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה דשכינתא איהי מטרוניתא שפחה דילה ליליתליה לה ענוה ולא בשת אנפין מקב"ה והכי בנהא ערב רב וקב"ה עתיד לאעבר' לה ולבנהא מעלמא דממזרים אינון מבני ט' מדות אסנ"ת משגח"ת (ר"ת אנוסה שנואה נידוי תמורה מורדת שכורה גרושת הלב חצופה תערובת) ממזרי דרבנן וכן שכינה איהו שמוש דקב"ה יחוד דיליה בצדיק חי עלמין ואיהי הליכה דיליה צדק לפניו יהלך למעבד רעותיה. ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת רהיטת לגביה למעבד רעותיה בראיה בשמיעה בריחא בדבור בעשיה בגופא בשמוש בהלוך בכל אבר איהי מצוה לשמשא ליה ולמעבד רעותיה ובנהא הכי אינון בדיוקנהא בני ענוה בני בשת אנפין כמדות דילה ובגין דא מני קב"ה למשה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע. אנשי חיל מסטרא דימינא דאברהם דתמן ראייה דאורייתא מימינו אש דת למו. יראי אלקים מסטרא דיצחק דתמן שמיעה דאמר חבקוק נביאה יי' שמעתי שמעך יראתי. אנשי אמת מסטרא דיעקב דתמן ריח ניחח לידוד בחוטמא.

שונאי בצע מסטרא דדבור סמכא רביעאה דאדם הראשון דאתחבר באבהן תלת חיון אינון אריה שור נשר בראייה שמיעה ריחא אדם בדבור ושמת עליהם שרי לפים מסטרא דאת א' ושדי מאות מסטרא דאת ד' ד' מאות שנה דאשתעבידו ישראל במצרים (בדלות דאורייתא). שרי חמשים ג' ושרי עשרות י'. ישראל באינון מדות אשתמודעון דאינון בנוי דקב"ה ושכינתיה למהוי בהון אנשי חיל כגון אשת חיל עטרת בעלה מארי דחסד יראי אלקים אנשי אמת ולא אנשי שקר דבני ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית ושונאי בצע כב"נ שמח בחלקו ולא כערב רב בנוי דשפחה בישא

דאינון כחויא דכל ארעא קדמיה הה"ד ונחש עפר לחמו. ודחיל למשבע מעפרא דרחיל דתחסר ליה והכי מארי בצע דלא שבעין מכל ממון דעלמא ובג"ד אוקמוה מארי מתניתין לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה בגין דקב"ה איהו סתים בסתרי התורה במאי אשתמודע במצות דאיהי שכינתיה דאיהי דיוקניה כגוונא דאיהו ענו שכינתיה ענוה איהו חסיד ואיהי חסידה איהו גבור ואיהי גברת על כל אומין דעלמא איהו אמת ואיהי אמונה. איהו נביא ואיהי נביאה איהו צדיק ואיהי צדקת איהו מלך ואיהי מלכות איהו חכם ואיהי חכמתא איהו מבין ואיהי תבונה דיליה. איהו כתר ואיהי עטרה דיליה עטרת תפארת ובג"ד אוקמוה רבנן כל מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש כדיוקנא דקב"ה דאיהו תוכו ושכינתא ברו איהו תוכו מלגו ואיהי ברו מלבר ולא אשתניאת איהי דלבר מההוא דלגו לאשתמודעא דהיא אצילותיה ולית אפרשותא תמן כלל דמבית ומחוץ תצפנו ובגין דאיהו ידוד סתים מלגיו לא אתקרי אלא בשכינתיה אדני ובגין דא אמרו רבנן לא כשאני נכתב אני נקרא בעוה"ז נכתב אני בידו"ד ונקרא אני באדנ"י אבל בעוה"ב נכתב בידו"ד ונקרא בידו"ד למהוי רחמי מכל סטרא ובגין דא מני קב"ה למלאכי השרת מאן דלא יהא תוכו כברו בכל אברין פנימאין וחצונין לא ייעול בהיכלא דא ובגין דא אמר קרא הצור תמים פעלו. תמים תהיה עם יי' אלקיך. תקונא שביעהא כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם אמרו רבנן מן (שם) וארא עד כמראה הקשת הן הן מעשה המרכבה ואמרו חכמים כשהיה ר"ע דורש במעשה מרכבה ירדה אש מן השמים וסבבה האילנות. והיו מתקבצין מלאכי השרת כבמזמוטי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רל/ב

חתן וכלה בגין דלית יחודא וקשורא ומרכבה לשם ידו"ד באלקים בצדיק דאיהו קשת דאיהי (ד"א דביה) מרכבתא שלימתא דלעילא יאהדונה"י שכינתא איהי מעשה בראשית ואוקמוה אין דורשין במעשה בראשית בשנים בגין דענפין דאילנא אינון פרודות מלמעלה בכנפי חיון ידו"ד לימינא אלקים לשמאלא חתן לימינא כלה לשמאלא כד אתיין לה לחופה בכמה מיני נגונא צריכין ישראל לאתערא לון לתתא בשירות ותושבחות בכל מיני נגונא בצלותא הא קא אתיין לחופה וצריכין ישראל למיהב קדושין לכלה. מחתנא בקשורא דתפלה דיד למהוי קשירא ליה ולעטרא לון בתפילין דרישא דאיהו פאר הה"ד פארך חבוש עליך. ותלת כריכין דרצועה לקבל ג' קדושות דאינון קדוש קדוש קדוש (רצועה) קדושה לך ישלשלו וצריך לברכא לון בשבע ברכאן דאינון שבע ברכות דק"ש בשחר שתים לפניה ואחת לאחריה ובערב שתים לפניה ושתים לאחריה וכלה בחופה דאיהי בדיוקנא דכנפי מצוה בציציות מוזהבות ותכלת ולבן כסא דין וכסא רחמים כליל

דא בדא וכמה קשרים וחליין סחרניה בכמה מרגלאן ואבנין יקירין מליין סגולות סחרין לגביה כדיוקנא דזגין ורמונין דלבושי מלכא ומטרוניתא דאינון ד' בגדי לבן וד' בגדי זהב מסטרא דתרין שמהן ידו"ד אדנ"י כשמו כן כסאו כן חופתו כן לבושו רשים שמיה בכלא כד בעי לאעל' בהיכליה למהוי תמן חתן בכלתיה בח"י ברכאן דצלותא דאיהי (נ"א בהיכלא ליחדא תמן בצלותא בח"י ברכאן דצדיק דאיהו) כמראה הקשת אין דורשין במרכבה ביחיד בגין דהדורש ליחיד עמיה הא אינון שנים בדרשא ולא צריך תמן למשמע קלא בצלותיה אלא רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע. ובהאי רזא וחזר הקרב יומת והכי באצילות (ד"א בצלותא) כל חד מצלי בחשאי דלא אשתמע צלותיה לגבי חבריה כגון מאן דדריש לחבריה וישתיק דבור לגביה לא צריך למעבד אלא דבור בחשאי דלא ישמע חבריה ובג"ד אוקמוה רבנן כל המשמיע קולו בתפלתו ה"ז מקטני אמנה ובג"כ חיוון אשא לעילא ממללן כענפין דאילנא דהוו מתקבצין תמן במזמוטי חתן וכלה.

באן אתר בק"ש דתמן ואשמע את קול כנפיהם דאינון ס"ד לד' גדפין ד' זמנין ס"ד סלקין רנ"ו והאי איהו רנו לייעקב שמחה אימתי לבתר דנטיל נוקמא משנאוי ויוקיד טעוון דלהון הה"ד ובאבוד רשעים רנה איהו הנר (ס"א מ' שנין) לאשלמא ע"ב ע"ב ותליין ס"ד מן תמני' א"ז והכי ס"ד מסתמני' א"ז לד' סטרין רנ"ו וכד מטי לל"ב דאינון א"ז א"ז א"ז א"ז דאינון ח' ח' ח' אתחבר י' לכל סטר למהוי ח"י ידו"ד בח"י ברכאן דצלותא דאית בהון ח"י זמנין ידו"ד דסלקין ע"ב בההוא זמנא דמתחברא ידו"ד באלקים בח"י עלמין יאהדונהי מיד דחיון דאש חשות מה כתיב בהון בעמדם תרפינה כנפיהם בעמדם ישראל בגלותא (נ"א בצלותא) תרפינה כנפיהם דלא ישתמודעון עד ההיא שעתא והאי איהו רק שפתיה נעות דאינון כנפי החיות וקולה לא ישמע. מה דהוי חשמל. חיון אשא ממללן אינון חשות. ובג"ד תקינו צלותא בחשאי והכי מעשה מרכבה בחשאי למללא תמן בחשאי בינו לבין עצמו ג' צלותין תקינו ובכלהו ח"י ידו"ד דאינון ע"ב אתוון בכל צלותא בתמני סרי ברכאן דאינון רי"ו וכלילן בחסד בע"ב עם ל"ב נתיבות והיינו ר"ן חסרין ב' דכלילן בעמודא דאמצעיתא דמקרבנא אשתמע צלותא. צלותא מקרבנא כגוונא דאתמר בהון (שם) ואשמע את קול כנפיהם הכי בכרובים וישמע את הקול מדבר אליו. כגוונא דכבש סלקין ונחתין ביה קרבנין ועלוון. הכי בצלותא מלאכין סלקין תרי ונחתי תרי וכגוונא דסיני דביה משה ואהרן סלקין ונחתין סלקין תרין ונחתין ב' ובפקודא דא אתרמיזו כל פקודין דאורייתא והכי כד הוה פתח ר"ע במעשה מרכבה פומיה הוה סיני וקליה הוה סלם דביה מלאכין סלקין ונחתין בכל דבור ודבור דיליה הוה רכיב עליה מלאך מטטרו"ן איהו רכב לשכינתא דכלילא ביה ספירן עמודא דאמצעיתא דאיהו יו"ד ה"א

מלגו דשכינתא כלילא מי' ספירן דלבר וקב"ה ושכינתיה רכב ומרכבה (לעלת העלות) עמודא דאמצעיתא רכב לעלת העלות ושכינתיה רכב לעמודא דאמצעיתא ועלת העלות איהו דמיחד לכלא ומסדר לכלא ונהיר בכלא. נהוריה אעבר בנשמתא וגופא ולבושא ולית ביה שנוי ושותפו וחושבן ותמונה ודמיון מכל מרכבתא ומראה ודמיון דאתחזייא בעין השכל דרגין עלאין ותתאין אינון רכב ומרכבתא לגביה ועליה לית מאן דרכיב קשת סימן תקיעה שברים תרועה ואינון סימן מרכבה דאבהן תקיעה דאברהם שברים דיצחק תרועה דיעקב דאתמר ביה ותרועת מלך בו וג' גוונין אתחזיין ביה חוורו סומק וירוק ומסטרא דגבורה אתקרי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלא/א

קשת גבורים חתים ומסטרא דימינא כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כד אתחזי ביום הגשם אחזי רחמי. וכד אתחזי בלא מטרא אחזי דינא. מעורב בין מטרא ושמשא אחזי דינא ורחמי כליל והאי איהו ש מן שדי תלת ענפי אבהן דאינון ידו"ד אלקי"נו ידו"ד תלת שמהן לקבל תלת ענפי אבהן ובהון י"ד אתוון בחושבן ד"י מן שדי ולבוש דשדי מטטרון דהכי סליק בחושבן שדי ע"כ:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלא/ב

אמר רעיא מהימנא ודאי בתר דאברים ועקין דלבא דדמיין לישראל אינון בעאקו צריכין לאתערא בקנה דאיהו שופר ודא קנה דריאה בתר דכנפי ריאה לא יכלין לשככא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלב/א

רוגזא דמרה דאתגברת על ערקין דלבא ועל כל ערקים דאברים דגופא ההוא רוחא דנשיב בהון סליק בקנה דאיהו שופר עלמא דאתי דהכי אוקמוה ושט דומה לעלמא דין דביה אכילה ושתיה קנה דומה לעלמא דאתי דלית ביה אכילה ושתיה ילבתר דשט ו' מן ושט ברבוי אכילה דגזל. אתארך ואתעביד שטן. ומאן גרים דא שטו העם ולקטו שטותא דלהון דאתערבו בערב רב שטיין דתאוה דלהון אכילה ושתיה דגזל וחמס דשוד עניים ואנקת אביונים בנון כפופה שטיין דאכלין בלא טחינה מה כתיב בהו הבשר עודנו בין שיניהם טרם יכרת ואף יי' חרה בעם אתפשט ו' דשטו איהו דרוחיה כפוף ואיהו נ' ודא גרם דאתפשט שטן באכילה ושתיה ואתגבר על כל אברין וערקין בשס"ה לא תעשה כחושבן השט"ן הסר חד דא יום הכפורים דלית ביה אכילה ושתיה ואיהו כגוונא דקנה. ואיהו ו' בן ידו"ד מן בינה ובגיניה אוקמוה מארי מתניתין הרואה קנה בחלום זוכה לחכמה הה"ד קנה חכמה קנה בינה דלית קנה דאיהו פחות מתרווייהו דאינון י' חכמה ה' בינה ובג"ד צריך לאתערא בשופר דאיהו קנה עלמא דאתי עולם ארוך ארך אפים דמשתכחי מיניה

י"ג מכילין דרחמי כחושבן וא"ו א' ארך ו' ו' אפים ואימא עלאה איהי תקיעה מסטרא דאברהם שברים מסטרא דיצחק הרועה מסטרא דיעקב שכינתא תתאה קשר דכלהו דהיינו ק' תקיעה ש' שברים ר' תרועה וכלהו משלשין לגבי שכינתא הה"ד קדושה לך ישלשו דלית קלא יכיל לנפקא לבר אלא מן הפ אוף הכי לית לאפרשא שכינתא מן קב"ה דקב"ה אתמר ביה קול יי' חוצב להבות אש ושכינתא תפלת כל פה ואינון סימנין קשר"ק קש"ק קר"ק. ובחבורא קדמאה:

אמר רעיא מהימנא בהאי אתבסם שטן וקמיט נו"ן מן ושט מה דהוה שטן לפנים תב לאחורא ואתהדר ושט כדבקדמיתא בגין דהקול קול יעקב. ישראל לית חיליהון באכילה ושתיה כשאר עמין דירתין עלמא דין דחיליהון באכילה ושתיה אלא חיליהון בקול דא דאיהו עלמא דאתי עולם ארוך דאתברי באת יו"ד ובגין דקול שופר מניה נפיק אמרו רבנן אין פוחתין מעשרה שופרות ובאות י' ודאי אתעביד עולם ארוך דאיהו ו' עלמא דאתי ובאת ה' ברא עלמא דין דאיהי ה' זעירא דבה אכילה ושתיה דאורייתא ועוד רזא אחרא בתר דאתגזר גזרה בתרין אתוון דאינון ה' ה' תרין בתי דינין מאן יכיל לבטלא גזרה דתרווייהו י"ו דאת ה"א אימא עלאה י' אב. ומה כתיב כל נדר וכל שבועת אסר לענות נפש דאיהי ה' אישה יקימנו ואישה יפרנו ובג"ד צריך לאתערא קלא דאיהו ו' בעשרה שופרות דאינון י' ועקרא דלהון בנשימה אחת כל סימן וסימן בפה דאיהי י' מעשרה. מיד דשמעו מלין ר"ש וכל חברייא אמרו בריך אלהא דזכינא למשמע מלין מההוא דאתקרי רבן של נביאים רבן דחכמים רבן דמלאכי השרת דקב"ה ושכינתיה מדבר על פומוי וכתב על ידוי רזין אלין דלא אשתמעו כוותייהו ממתן תורה ועד כען. א"ל בוצינא קדישא אשלים מלולי דרזין דחבורא קדמאה לפרשא לון דהא כל מארי מתיבתאן דלעילא ומארי מתיבתאן דלתתא כלהו מזומנין למשמע מלין אלין מפומך ופירושין דילך דהא חדוה ופורקנא יתער בהון לעילא ותתא. אל תתנו דמי לא אנת וכל סיעתא דילך. עוד אמר בחבורא קדמאה:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלב/ב

אמר רעיא מהימנא והא אוקמוה רבנן עליה טחול שוחק ואיהו שחוק הכסיל ובג"ד אוקמוה רבנן דמתניתין אוי לו למי שהשעה משחקת לו. וקהלת אמר (שם) טוב כעס משחוק. טוב כעס דכבד דאיהי מרה רצועה דקב"ה רצועה לאלקאה בה צדיקייא בעלמא דין במרעין בישין. במכתשין משחוק דשחיק לון בטחון בלכלוכא דהאי עלמא דשוחק לון שעתא בעותרא ועוד אדם דטחול איהו זחיל עפר ואיהו תקיף יתיר מאדם דמרה ובגין דערב רב אינון שאור שבעיסה ואינון אומין דעלמא דמיין למוץ יתיר מעכבין בגלותא

ערב רב לישראל מאומין עכו"ם כמה דאוקמוה רבנן מי מעכב שאור שבעיסה מעכב. דאינון דבקין בישראל כשאור בעיסה. אבל אומין עכו"ם לא אינון אלא כמוץ אשר תדפנו רוח ועוד ונשא השעיר עליו כד רעותיה למעבד קורציא לקב"ה עם ישראל דאיהו נשא כל חובין דיכיל למסבל לון עד דאתעביד כבד כמשא כבד יכבדו ממנו חובין על גדפוי מה עביד סליק לטורא עלאה כחמרא כד איהו בעי לסלקא לטור גבוה כמשא כבד יכבד עליה. כד איהו לעילא ובעי לסלקא לפי מעוט דאשתאר ליה אתיקר עליה מטולא ונפיל ואפיל גרמיה לתתא ובכבד משא דאתתקף עליה אתעבידו כל אברין דיליה פסקות. דלא אשתאר אבר שלים אוף הכא אירע לסמאל ונחש כבד ויותרת הכבד יצר הרע ובת זוגיה זונה מתמן כל בת אל נכר זונה.:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלג/ב

אמר רעיא מהימנא בוצינא קדישא כל מה דאמרת שפיר אבל מוחא איהו מים לב איהו אש ותרווייהו איהו רחמי ודינא דא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלד/א

כסא רחמי ודא כסא דינא. וקב"ה מלך עומד מכסא דין דאיהו לב ויושב על כסא רחמים דאיהו מוחא וכד חובין מתרבין על אברים ועל ערקין דלבא דאיהו כרסייא דדינא. אתמר בלבא והמלך קם בחמתו ממשתה היין דאיהו יינא דאורייתא. ובזמנא דכנפי ריאה נשבין על לבא (שם) וחמת המלך שככה דתרין כנפי ריאה והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת דא כפורתא דלבא. ובמאי וחמת המלך שככה בגין דואשמע את קול כנפיהם וישמע את הקול דא קול תורה קול דק"ש וידבר אליו בצלותא דפומא דאיהו אלקים שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך וההוא רוחא דנשיב בכנפי ריאה איהו אפיק קלא בקנה דאיהו קנה חכמה קנה בינה ואתמר בה כה אמר יי' מארבע. רוחות באי הרוח דאינון ארבע אתוון ידו"ד והאי איהו רוח דדפיק בכל ערקין דלבא דאתמר בהון אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו. אמר בוצינא קדישא ודאי רעיא מהימנא דרגא דילך איהי דביה וחמת המלך שככה אשרי העם שככ"ה בגימטריא משה. אמר ליה בריך אנת בוצינא קדישא בוצינא דדליק קמי מלכא ומטרוניתא נר יי' איהי נשמה דילך א"ל הא אמרת מוחא ולבא וכנפי ריאה תרי כוליין מאי ניהו. אמר רעיא מהימנא הא אוקימנא בכנפי ריאה עושה מלאכיו רוחות כוליין משרתיו אש לוהט ואינון תרין כנפי ריאה ותרין כוליין לקבל ד' חיון דכרסייא. כרסייא איהו לבא באמצעיתא וכן מוחא אית ליה ארבע חיון דאיהו כרסייא דרחמי ומאי ניהו ראייה שמיעה ריחא דבור. ראייה אריה. שמיעה שור. ריחא נשרא וד' אנפין וד' כנפין לכל חד. דבור אדם

איהו. אחיד עילא ותתא דרועין דבהון וידינו פרושות כנשרי שמים גוף אריה ושוקים וכף רגליהם ככף רגל עגל. ועל גופא אתמר מרכבת המשנה. משנה כתיב לישנא דמתניתין. ובחבורא קדמאה:

אמר רעיא מהימנא ודאי הכי הוא דכבד איהו דרגא דעשו עשו הוא אדום הוא כניש כל דמין בין צלולין בין עכורין ולא אבחין בין טב לביש לא עביד אפרשותא בינייהו. לבא איהו ישראל דאבחין בין טב לביש בין דם טמא לדם טהור ולא נטיל אלא ברירו ונקיו דההוא דמא כבורר אוכל מגו פסולת ולבתר דנטיל לבא דאיהו יעקב ברירותא דדמים דאיהו לעילא ואשתאר כבד דאיהו

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלד/ב

עשו בפסולת איהו כעיס עליה במרה דאיהי גיהנם דאתבריאת ביומא תניינא מותא דרברבי ואיהי נוקבא בישא אש זרה עבודה קשה ע"ז קרינן לה. ובגין דמינה אתער כעס לכבד אוקמוה רבנן במתני' כל הכועס כאילו עובד ע"ז ולא עוד אלא דלית שריפה וחמימות בכל מרעין דאברין דגופא אלא ממרה דאיהי אדליקת בשלהובין על ערקין דכבד ובעי לאוקדא כל גופא ואיהו כגוונא דימא כד איהו כעיס דגלי ימא סלקין עד רקיעא ובעו לנפקא מגבולייהו לתברא (נ"א לחרבא) עלמא אי לאו שכינתא דאיהי לחולה כחול דאסחר לימא דלא נפקת מפומהא אוף הכי שכינתא אסחרת לגופא וסמיך ליה כד"א יי' יסעדנו על ערש דוי. ובג"ד אוקמוה מארי מתני' המבקר את החולה לא ליתיב למראשותיו משום דשכינתא על רישיה ושכינתא אסחר גופיה עד רגלוי ובג"ד אתמר ביעקב ויאסף רגליו אל המטה ודא שכינתא דאתמר בה והארץ הדום רגלי לרשע גמור מלאך המות אסחר ליה בכל סטרא ודא יצה"ר דמ"ה אסחר ליה בכל סטרא חרבא דיליה דפניו מוריקות בטפה חדא מאינון ג' טפות דזריק ביה הה"ד ואחריתה מרה כלענה כבד דא דכורא. יותרת הכבד נוקבא:

אמר רעיא מהימנא בתר דגופא איהו מאילנא דטוב ורע לית אבר בגופא דלא אית ביה יצר הרע ויצר טוב לבינוניים ולצדיקים גמורים תרין יצירות דכר ונוקבא תרווייהו טובים כגוונא דחתן וכלה לרשעים גמורים תרין יצירות בישין דכר ונוקבא בכל אבר ואבר מסטרא דסמאל ונחש ובג"ד מסטרא דאילנא דטוב ורע קיבה אית בה תרין דרגין דהכי אוקמוה רבנן קיבה ישן ואית שינה אחת משתין במותא. ושינה אחת משתין בנבואה ובג"ד אוקמוה רבנן מארי מתיבתא החלומות שוא ידברו, והכתיב בחלום אדבר בו. לא קשיא כאן על ידי שד איהו שוא מסטרא דמותא ואיהו תבן דהכי אוקמוה כשם שאי אפשר לבר בלא תבן כך אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים:

אצטומכא דא קרקבן נקלף. ואוקמוה רבנן קורקבן טוחן דאיהו נטיל כלא ושוחק ומשדר לכל אברין אי אברין בלא חובין כגוונא דאוקמוה רבנן דאית מלין דמעכבין ית קרבנא דלא נחית לקבלא ליה ההוא דשדר קב"ה לקבלא דורונא דיליה דאית דמקבל ליה קב"ה על ידי אריה דאתמר ביה ופני אריה אל הימין לארבעתן וקב"ה רכיב עליה ונחית ביה לקבלא ההוא דורונא ואית דורונא דמקבל ליה על ידי שור דאתמר ביה (שם) ופני נשר לארבעתן דאינון שתי תורים או שני בני יונה. ואית דורונא דמקבל ליה ע"י דאדם דכתיב ביה אדם כי יקריב מכם קרבן ליי'. בדיוקנא דההוא דאתמר ביה ודמות פניהם פני אדם. ידו"ד נחית עלייהו לקבלא דורונא. ואית חיון טבעיות ממנן על גופין דאינון מארבע יסודין ואינון דכיין ולקבלייהו ארבע חיון דורסין מסאבין (נ"א מלאכין ממנן) על ד' מרירן דאינון מרה חוורא מרה סומקא מרה ירוקא מרה אוכמא. ואית חיון שכליות דסחרין לכרסייא. ואית לעילא מנייהו וגבוהים עליהם ואינון חיון אלהיות מסטרא דקדושה. ואית חיון דסטרא אחרא ואתקריאו אלקים אחרים ואלהיות דקודשא אלקים חיים. ואלין אלהיות דקדושה אתקריאו אלקי האלקיות ועלת על כלא. אל אדון על כל המעשים וכל זינא אזיל לזיניה ובגין דאית אלקים אחרים אמר עלייהו זובח לאלקים יחרם בלתי לידו"ד לבדו בגין דלא יתערב אלקים חיים עם אלקים אחרים. (ס"א ובחבורא קדמאה):

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלה/א

אמר רעיא מהימנא בוצינא קדישא ודאי אצטומכא בקדמיתא נטיל כלא עד שית שעתין ואופה. קרקבן איהו אופה. וריאה איהי משקה. לבא מלכא. ואינון תרין אינון ודאי אופה ומשקה למיהב למלכא משפירו דכל מאכלין ומשקין רישא דכלהו מבחר לכלהו והיינו דכתיב אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי לבתר אכלו רעים שאר אברים דאינון חילין ומשריין דמלכא דפליג לון מזונא ע"י שר האופים. שתו ושכרו דודים ע"י שר המשקים. וכבד איהו לימינא דב"נ ובג"ד ופני אריה אל הימין לארבעתן לימינא דמלכא דאיהו לבא. טחול לשמאלא אלין אינון מסטרא אחרא ופני שור מהשמאל. משקה חמרא מזוג במיא למלכא ואריה אכיל דא כרבד כניש מזונא קמי מלכא דאיהו לבא. ואית לאקשויי על האי אי כבד איהו עשו איך הוא מתקן מזונא ללבא אלא ודאי לבא איהו כגוונא דיצחק כבד עשו דאיהו הצד ציד ויימא ליה יקום אבי ויאכל מציד בנו. אלין אינון צלותין דאלין ומתתרכין מעניים ויצחק בצערא וביגונא דלא יכלין לכוונא לצלותא ובגין דא לא אמר ויאכל מצידי אלא ויאכל מציד בנו. בני בכורי ישראל כגוונא דא לית לון לישראל מזונא בגלותא אלא ע"י אומין דעלמא אבל כד אינון בארעא דישראל מזוניהון ע"י שכינתא ויהוןתרין כנפי ריאה משקין אומה שר המשקים. ותרין

כוליין האופים דמבשלין הזרע דנחית מן מוחא ומבשלין מיא דמקבלין מכנפי ריאה. ולבתר דייכול מלכא דאיהו לבא אתמר בתרין כליין דיליה אכלו רעים ולתרין כנפי ריאה שתו ושכרו דודים דלבא איהו כסא דין ארבע חיון שליחן דיליה תרין כנפי ריאה ותרין כליין דכנפי ריאה ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה לקבלא עלייהו מלכא דאיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יי' דיתיב על כרסייא דאיהו לבא דכל אינון דפיקין מתנהגין אבתריה כחיילין בתר מלכיהון ורוחא דנשיב מכנפי ריאה נשיב על תרי נוקבי חוטמא ואיהו קריר וצנינא משמאלא וחם מימינא. ומסטרא דמוחא דאיהו כרסייא דרחמי איהו רוח קר לימינא דחסד וחם משמאלא דגבורה דתמן לבא ומוחא מזיג ביה באמצעיתא דתרווייהו. אוף הכי לבא מזיג מקור וחום ומוחא אוף הכי דמקבלין דין מדין ושמרים דכלא נטיל טחול ומשריין דיליה דאינון עבדים ושפחות דאמר עלייהו שלמה קניתי לי עבדים ושפחות. תרין כוליין אתקריאו אשים על שם אשים דלעילא דאתמר בהו אשי יי' ונחלתו יאכלון. ובקנה שית עזקאן דעלייהו אתמר הבו לייי' בני אלים. דבהון סליק קלא דאתפליג לו' קלין דשכינתא ושביעאה סליק לפומא דאיהו כרסייא ושית עזקאן דקנה אינון כגוונא דשית דרגין דכרסייא דמלכא וקנה איהו סלם דביה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו דאינון הבלים סלקין ביה מלכא (נ"א מלבא) ורוחין דאוירא (חורין נפקין) נחתין ביה בלבא לקררא חמימותא דלא לוקיד גופא וכד רוחא נחית נחית בכמה רוחין כמלכא עם חיליה וכנפי ריאה מקבלין לרוחא דאיהו מלכא עלייהו כמה דאמינא ופניהם וכנפיהם פרודות והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה. אי זכאן אברין דבר נש בפקודין דעשה דמלכא עלאה דאיהו רוח הקדש נחית בסלם דאיהו גרון בכמה רוחין קדישין דאתמר עלייהו עושה מלאכיו רוחות וסלקין לקבל אלין הבלים דלבא דאתמר עלייהו משרתיו אש לוהט ועלייהו אתמר קול ידו"ד חוצב

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלה/ב

להבות אש בגין דלבא אדני דמניה סלקין להבות אש בפומא דאיהו ידו"ד דנדתין עמיה כמה רוחין דקדושה מארבע אתוון ידוד דאתמר עלייהו כה אמר ידו"ד מארבע רוחות באי הרוח. קנ"ה איהו קנה חכמה קנה בינה דאינון לימינא דחמו ולשמאלא דגבורה. תפ"ארת סלם באמצעיתא בגופא כליל תרין דרועין וגוף וברית ותרין (סטרין) שוקין לקבל שית עזקאן דקנה. וכד נחית ידו"ד ללבא לגבי אד"ני מתחברין דינא ברחמי בלבא דאיהו יאהדונהי וכד סליק אלקים לפומא דאדני שפתי תפתח לקבלא ידוד בפומא לאתחברא תמן תרין שמהן בחבורא חדא יאדדונדי כגוונא דמתחבראן בלבא ובגין דא

אוקמוה מארי מתניתין מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש אי לית לון פומא ולבא שוין. ובחבורא קדמאה:

פתח רעיא מהימנא ואמר ווי לון לבני נשא דאינון אטימין לבא סתימין עיינין דלא ידעין אברים דגופיהון עלמה אינון מתתקנין דהא קב"ה (נ"א קנ"ה) תלת חילין כלילן ביה חד הבל דאיהו להב אש דנפיקמן לבא ואתפלג לז' הבלים דאמר קהלת. תניינא אויר דעאל לגביה מלבר. תליתאה מים דכנפי ריאה דאינון דבוקים בקנה ומתלת אלין אתעביד קול מים ורוח ואש ומתפלג כל חד לז' ואינון ז' להבים ז' אוירות ז' נחלים וכד אערעו להבים דלבא בעבי מטרא דאינון כנפי ריאה ארח קנה דריאה האי איהו ורעם גבורותיו מי יתבונן דביה לב מבין בבינה דאיהי בלבא לשמאלא גבורה וחסד לימינא מים דכנפי ריאה. ותמן חכמה מוחא ומניה מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון דאיהו לבונא דמוחא נוזלים על קנה דריאה. בתר דאסתלקו עננים דבינה לגבי מוחא ורזא דמלה מי זאת עולה מן המדבר כתימרות עשן ודא עשן המערכה דסליק מן לבא למוחא דכל רוחין דעלמא לא זזין ליה מאתריה חכמה כח מ"ה כח בלבא מה במוחא קנה תפארת כליל ו' ספיראן ו' דרגין אינון לכרסייא דאיהי אימא לנחתא חכמה לגבה מן מוחא ללבא דבה לב מבין. ובגין דא קנה חכמה קנה בינה ביה אבא נחית ביה אבא סליק והאי איהו סלם דביה (ס"א עולים ויורדים בו) עולים תרי ויורדים תרי. ובחבורה קדמאה:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלו/א

פתח רעיא מהימנא ואמר והא כתיב ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע. ושבע רקיעין אינון וילון. רקיע. שחקים. זבול. מעון. מכון. ערבות. שחקים דבהון ריחים דטוחנים מן לצדיקים לעתיד לבא ואינון אקרון שחקים ע"ש ושחקת ממנה הדק ואינון נצח והוד עלייהו אתמר ושחקים יזלו צדק דאיהי שכינתא תתאה. וילון. דביה מכניס ערבית ומוציא שחרית. רקיע איהו יסוד דביה נהרין שמשא וסהרא דאיהו עמודא דאמצעיתא ושכינתא תתאה הה"ד ויתן אותם אלקים ברקיע השמים להאיר על הארץ וצדיק אות בין נצח והוד ועדות בין תפארת ומלכות. נצח והוד תרין פלגי גופא אינון כגוונא דתרין תאומים ובגין דא אתקריאו שחקים תרווייהו כחדא. ו' ו' אינון מן ושט מסטרא דשמאלא ואינון תרין טוחנות מסטרא דימינא ויקח משה את עצמות יוסף עמו. עצמות יוסף עמו. עצמות צדיק יסוד עלמין דרגא דיוסף הצדיק ועלייהו אתמר את קרבני לחמי לאשי ולית לחם אלא אורייתא לכו לחמו בלחמי. ואינון אשכלות דצדיק. וצדיק עץ פרי. ובגיניה אתמר וישאוהו במוט בשנים ואמאי במוט בגין דלא הוה תמן צדיק ובגינייהו אתמר ביה לא יתן לעולם מוט לצדיק דאיהו עץ דאתמר ביה היש בה עץ אם אין אעקרו עץ

דאיהו צדיק אלין דאפיקו שום ביש על ארעא וגרמו וישאוהו במוט בשנים ו' ו עלייהו אתמר סחטה ענבים. צדיק יסוד ביה סוד דאיהו יין המשומר בענביו משמת ימי בראשית דאינון ו' דרגין דאת ו' ואינון שרפים ו' ו' שש כנפים לאחד משמאלא ואינון אפיקו מים מימינא וצחין בשלהוביתא דלהון מסטרא דחסד ועלייהו אתמר עושה מלאכיו רוחות מסטרא דעמודא דאמצעיתא דנשבין על לבא דאיהו דרגא עשיראה ברוחא דקודשא דאיהו בינייהו ואיהו ו' אות בצבא דיליה כליל ו' פרקין דתרין שוקין דכתיב בהו שוקיו עמודי שש ודא צדיק אות ברית ו' עלאה תפארת בין שית פרקין דתרין דרועין ובגין דא ו' ו' גוף וברית חשבינן חד ואינון פורשי כנפים למעלה לקבל ו' עלאה עלייהו ומסטריה אתקריאו נביאי האמת. סוככים בכנפיהם על ברית דאיהו ו' תניינא וצדיק יסוד עולם. ובגין דא נצח והוד. טוחנים מן לצדיקייא דאינון מסטרא דצדיק יסוד עולם דאיהו בינייהו ובגין דא אתקריאו טוחנות ומסטרא דושט שטו העם ולקטו אינון לקוטות דפסקות דמתניתא וטחנו בריחים מהכא מאן דאפיק מלין דאורייתא צריך למטחן לון בשניים ולאפקא מלין שלימין ואינון מלין אתקריאו שלמים ואוחרנין דאינון שטיין דאכלין מלין בהלעטה ולא טוחנין לון בטוחנות דלהון ובשיניהון מה כתיב בהו (שם) הבשר עודנו בין שניהם ואף יי' חרה בעם דאינון מגזעא דמאן דאמר הלעיטני נא. ונצח והוד אתקריאו כרובים ותמניא אינון חכמה בינה גדולה גבורה תפארת מלכות נצח הוד צדיק עטרה על רישיה דאיהו לית ליה זוג ומאי עטרה דיליה כ"ע ובגיניה

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלו/ב

אוקמוה מארי מתניתין העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם והיינו דאוקמוה אמרה שבת קמי קב"ה לכלהו יומי נחת בן זוג ולי לא נתת בן זוג.:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלז/א

אמר רעיא מהימנא. השיב את חמתי מאי השיב את חמתי אלא ג' ממונים דגיהנם חד על ש"ד וחד על ג"ע וחד על ע"ז ואינון משחית אף וחימה הוא (חמה דידוד) (ס"א חימה דהיה) טאס בעלמא אמר השיב את חמתי מעל בני ישראל ולא אמר מעל העם דאינון ערב רב דאתמר ויפול מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש דהכי אוקימנא ושאילי לבוצינא קדישא:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלז/ב

ומה כתיב קחו מאתכם תרומה ליי' ולא מערב רב דלא אתקריאו קהלה וחבור עד דאתעבר מנהון ערב רב כביכול בזמנא דמתערבין בינייהו כאילו לא הוו גוי אחד. ובג"ד

קחו מאתכם תרומה ולא משותפו אחרא דלא בעינא לשתפא אחרנין ביני וביניכו. ולא עוד אלא כד ערב רב אינון מעורבין בישראל מה כתיב היו צריה לראש. וישראל בתר דמתעברי מנייהו אלין מה כתיב שאו את ראש כל עדת בני ישראל ולא עוד אלא דאמר קודשא בריך הוא אנא בעי לדיירא עמכון חדא הוא דכתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ולא עוד אלא כד בני ישראל בגלותא עלייהו אתמר מי מעכב שאור שבעסה. והא אוקמוה מארי מתני' בזמנא דערב רב אינון ראשים על ישראל כביכול כאילו (ס"א עבדין שולטני דקב"ה) עבדין שלטנו בקב"ה וייעלון במשפטי ככביא ומזלי ובג"ד צווחין ואמרין יי' אלקינו בעלונו אדונים זולתך. ד"א פנחס וכו':

קום בוצינא קדישא ואפתח מלי קמי שכינתא קם בוצינא קדישא ואמר בחבורה קדמאה אתמר הכי. ת"ח פינחס קאים קמי דינא תקיפא דיצחק וקם קמי פרצה דכתיב ויעמוד פינחס ויפלל ותעצר המגפה בגין לאגנא עלייהו דישראל ובגין דא כליל דא ודא בחושבנא פינחס כמנין יצחק והכא צריך לחדתא מלין:

פתח ואמר אליהו רחימא דמלכא עלאה חזא מ"ם מן מות טאם באוירא חטף לה ושתף לה עם ר"ח דאיהו יצחק ואיהו בחושבן פינחס ואשתלים בה רמ"ח לבתר חזא ו' מן מו"ת טס ברקיעא וחטף ליה ושוי ליה ברמ"ח ואשתלים רומ"ח הדא הוא דכתיב ויקח רומח בידו ואיהו במה יכיל לחטוף תרין אתוון אלין בתרין רוחין דאשתמרו (ס"א דאתטמרו) לעילא דאשתתפו בפנחס. פנ"י ח"ס. בתרין פנים אלין חס על ישראל דלא אתאבידו בחילא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלח/א

דתרווייהו. וידקור את שניהם בתרין אתוון מ"ו והיינו בקנאו את קנאתי בתוכם. ואמאי אשתתף ביצחק בגין דיצחק מסר גרמיה למיתה ובגין דא אשתתף ליה ליצחק למהוי ליה עזר. דמסטרא דתרין עיזלי דאיילתא אשתתפי ביה אברהם ויעקב דאברהם דרגיה חסד אשתתף בח"ס דפנח"ס יעקב איהו פנ"י א"ל (ס"א יעקב איהו פנ"י דפנחס) בגיזד אתמר ביה כאשר עבר את פניאל (ס"א שם המקום פנ"י) פנ"י א"ל בגין דכד עלמא איהו בדוחקא ואית צדיק בעלמא מקני על ברית אבהן אשתתפו ביה ובגינייהו אמר משה בדוחקא דישראל זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך. ובתלת אתוון ידו"ד מן אליהו זכה לה' מן הנביא ודא איהו אליהו ה' נביא (ס"א ודא רזא אל ידוד נביא) ואשתלים ביה ידו"ד י' דזכה פנחס ביה בגין דקני על ברית זכה לברית ותרין יודין אינון יוד עלאה מן ידו"ד דכרת בה לאברהם בין י' אמצעות דידין יו"ד זעירא איהי מן אדני דכרת בה בין י' אצבעאן דרגלין ואיהי את קדישא דמתעטרא ברשימו עלאה. ודא אתרשים תמיד לעלמין איהי אות דשבת אות דתפלין אות דיומין טבין אות דשדי דרשים על מזוזות ביתך ובשעריך

למהוי בה רשימין ישראל ברצועייהו בברית דלהון דאינון בנוי דמטרוניתא בנוי דהיכלא דמלכא קדישא ובאורייתא אינון רשימין באת י' עלאה דאינון בני מלכא עלאה כמה דאוקמוה והא אתמר בנים אתם ליי' אלקיכם ואות יוד דשדי איהו חוליא דשלשלת על קודלא דשד יצר הרע דלא לנזיק ליה לב"נ דעליה אמר דוד הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי איהו נחש איהו כלב איהו אריה דעליה אמר דוד יארוב במסתר כאריה בסכה. והנביא קרא ליה דוב הה"ד דוב אורב הוא לי ארי במסתרים נמשל כבהמות. נמשל לכל חיון מסאבן דאינון דורסין אתמתיל לכל ב"נ כפום חובוי. והא אתמר והאי איהו כלב ונחש וחמור נוער. דמרכיבין עליה נפשא. ומיד דאשתמודע ההוא דרכיב עליה דאיהו חייבא עליה דאיהו חייבא עליה כתיב ויפול רוכבו אחור ורזא דמלה כי יפול הנופל ממנו ובגין דא אמר איוב לא נופל אנכי מכם וצדיק דרכיב עליה קשיר ליה בקשירו דרצועין דתפלין אות תפלין דאיהו אות יוד דשדי חוליא על קדליה ש דתפלין שלשלת על קדליה וביה רכיב אליהו וסליק לשמיא הה"ד ויעל אליהו בסערה השמים וביה ויען ידו"ד את איוב מן הסערה ובגין דא אוקמוה רבנן אתמר באברהם ויחבש את חמורו ובגיניה אתמר על משיח עני ורוכב על חמור ובגינדא י' מן שד"י דאיהו חולייא דשלשלת מינה (ס"א מפחדין) מפוזרין כל שדין ומזיקין ומיד דחזיין ליה במזוזות דתרעין ברחין דבה אתמר לאסור מלכיהם בזיקים ונכבדיהם בכבלי ברזל. כ"ש כד חזיין לה באות תפלין על דרועין ורשימין בה באות ברית בבשריהון והזר הקרב יומת לית זר אלא יצר הרע דמיא לכל חיון ועופין דורסין ובגין דא זכור נא מי הוא נקי אבד דא פנחס דקני על ברית ואתרשים ביה דאיהו ברא דמלכא ומטרוניתא קני במחשבה וזכי לאת י' מן ידו"ד וקני בעובדוי וזכה לאות י' מן אלקים והאי איהו חכמה בראש וחכמה בסוף ובגין דאדם קדמאה הוה רשום בתרווייהו אוקמוה עליה רבנן דאיהו ראשון למחשבה אחרון למעשה. אדהכי דאמר מלין אלין אתכסי מנייהו. אמר

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלח/ב

ר' אלעזר (לחברוי) זכאה חולקנא דזכינא למשמע מלין מבני עלמא דאתי. ובחבורא קדמאה לכן אמר באומאה עלך אם הוא ברעותך ואי לאו אימא ר' פנחס בן יאיר. ההוא טולא בטש בעינוי דר' אבא. וכי לא הוה ידע קב"ה אי הוה ברעותיה אם לאו. א"ל אם ליה גלוי מי גלוי לאחריני ובג"ד לכן אמור. ותו אמר בחבורא קדמאה מכתם לדוד סימנא דאחזיאו ליה לדוד כד שדר ליואב לארם נהרים ולארם צובה לאגחא בהו קרבא אמר רעיא מהימנא שושן עדות דא סהדותא דשכינתא דאיהו שושן עדות דאיהי סהדותא דקיימא עלן וסהידת עלן קמי מלכא ודרגין עלאין קרישיקב הדה וסייעתא קדישא

לתושבחתא אמר ר"מ שושן עדות דאינון סהדין על ישראל דאינון אברים ואיהי נשמתא עלייהו איהו סייעתא דשמיא דאתמר בה ואתה תשמע השמים. איהי סיעתא קדישתא (ומנה תלייא) דאתמר עלה תניא דמסייע לך איתן מושבך ושים בסלע קנך. אית"ן תני"א תמן קנא דנשרא עלאה ואיהי שכינתא ועלה אתמר כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף דאינון שוני הלכות ומשניות וכל דבור ודבור דנפיק מפומוי דההוא תני"א דאפיק בין לשמא דידוד בין באורייתא בין בצלותא בין בברכה בין בכל פקודא ופקודא מה כתיב ביה יפרוש כנפיו ההוא נשרא דהוא דבור דביה ידו"ד יקחהו ישאהו על אברתו מאי על אברתו על ההוא אבר דב"נ (ס"א דההוא נשרא) דביה מצוה ידו"ד אתקרי אבר דשכינתא ובג"ד ישאהו על אברתו ישאהו כגון ישא ידו"ד פניו אליך ומאי ושים בסלע קנך אלא אמר דוד עליה יי' סלעי ומצודתי. אוף הכי תנא דאיהו ביה הלכה תקיפא כסלע דלית פטיש יכיל לפצצא יתה בכל קושיין דעלמא בהאי איהו מקננא נשרא. וכל תנאים אתקריאו קנים דילה ובגין דא כי יקרא קן צפור לפניך בארח מקרה זמנא חדא כאושפיזא ואכסנאי דאזדמן לפום שעתא בבי אושפיזיה ואית דאינון במתניתא דלהון דירה לשכינתא הה"ד ושמרו בני ישראל את השבת וגו' לדורותם. לדרתם חסר לשון דירה ואית מארי משנה דתורתם אומנותם דלא זזת שכינתא מנהון כל יומיהון אבל אלין כי יקרא קן צפור לפניך בהון שכינתא בארח מקרה זמנין שרייא עלייהו ואשתכחת עמהון וזמנין לא אשתכחת עמהון ורזא דמלה זמנין דאשתכחת עמהון לא תקח האם וזמנין דלא אשתכחת עמהון שלח תשלח את האם. אפרוחים אלין מארי משנה. או ביצים מארי מקרא באלין דלא קבעין למודייהו שלח תשלח את האם אבל באלין דקבעין למודייהו לא תקח האם על הבנים ואית מארי הלכות דדמיין לככביא הה"ד ומצדיקי הרבים כככבים לעולם ועד לאו כככבים דאתמר בהון וכל צבאם יכול אלא כאינון ככביא דעלמא דאתי דאינון לעולם ועד קיימי תדיר ויאמר אלקים נעשה אדם בתר דאשלימו לעבידתייהו כל אומן ואומן אמר לון קב"ה אומנותא חדא אית לי למעבד דיהא שותפא דכלנא אתחברו כלכו כחדא למעבד ביה כל אחד ואחד מחולקא דיליה ואנא אשתתף עמכון למיהב ליה מחולקא דילי והיינו נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ואוקמוה רבנן דלית אדם אלא ישראל הה"ד ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. אתם אדם ולא עכו"ם ובג"ד ישמח ישראל בעושיו:

אמר בוצינא קדישא ודאי ההוא תנא דאתמר בסלע דחויא אמר דא דכתיב ביה איתן מושבך ושים בסלע קנך דתלת אבהן נקראו איתנים ורביעאה איתן מושבך דביה מתישבא הלכה דאתמר בה הלכה למשה מסיני דאיהו אתפשט על שתין רבוא דישראל ונהיר לון באורייתא כשמשא (לסיהרא) דאתכסי בליליא ונהיר לכל ככביא ומזלי. ולית

ליליא אלא גלותא ואיהי שומר מה מלילה שומר מה מליל ואתגליא ביממא דאתמר הבקר אור בקר דאברהם דאתמר ביה ובקר וראיתם את כבוד יי'. חי יי' שכבי עד הבקר אדהכי הא רעיא מהימנא נפיק מההוא סלע ואמר בוצינא קדישא מה מועיל לי לאתטמרא מקמך דהא לא שבקנא אתר דלא עאלית לאתטמרא מנך ולא אשכחנא אי הכי לית לי לאתכסייא מנך א"ל בוצינא קדישא בתר דאמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו מאי ניהו דאמר לבתר ויברא אלקים את האדם בצלמו א"ל מה דאוקמוה על דא מארי מתניתין דמנהון הוו אמרין יברא ומנהון אמרין לא יברא קב"ה ברא ליה דכתיב ויברא אלקים את האדם בצלמו. אמר ליה אי הכי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רלט/א

איהו. לא יהיב חולקא ביה חד מנייהו ולא אתעביד בדיוקנא דלהון אלא באיקונין דמלכא בצלמו כדמותו דאיהו צלם דמות תבניתו אמר הכי אשתמודע. אמר ח"ו. אלא אנא אמינא לך דאתברי בכלא ואשלטיה על כלא ואי הוה יהיב כל חד ביה חולקיה בזמניה דהוה כעסיה עליה כל חד הוה נטיל חולקיה מניה כי במה נחשב הוא. אלא קב"ה ברא ליה (כל חד וחד) בדיוקניה דא מלכות קדישא דאיהי תמונת כל דבה אסתכל קב"ה וברא עלמא וכל בריין דברא בעלמא וכלל בה עלאין ותתאין בלא פרודא כלל וכלל בה עשר ספירן וכל שמהן וכנוייהן והויין ועלת על כלא דאיהו אדון על כלא ולית אלהא בר מניה ולא ישתכח בעלאין ותתאין פחות מינה בגין דאיהי קשר דכלהו שלימו דכלהו לקיימא ביה ומלכותו בכלמשלה ובגין דלא אשתכח עלת על כלא בעלאין ותתאין פחות מנה אפילו בחד מנייהו אתקריאת אמונת ישראל ומסטרא דעלת על כלא אתמר בה כי לא ראיתם כל תמונה אבל מסטרא דשאר בריין אתמר בה ותמונת יי' יביט. אתא בוצינא קדישא ושאר חברייא ואשתטחו קמיה ואמרו ודאי כען לית מאן דיכיל למיטל מניה חולקיה דלא יהיב ביה חולקא חד בעלמא אלא בורא עלמין עלת על כלא וביה תליא ענשיה או אגריה ולא במלאך ושרף ולא בשום בריה דעלמא ובגין דא אוקמוה רבנן דמתניתין המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם מיד דשמע מלין אלין דאר"ש בוצינא קדישא חדא ר"מ (ס"א דאר"מ בוצינא קדישא חדא) וכל חבדייא בריכו ליה ואמרו ר"מ אי לא הוה אתי ב"נ בעלמא אלא למשמע דא דיי. זכאה איהו מאן דאשתדל בגלותא בתראה למנדע לשכינתא לאוקיר לה בכל פקודין ולמסבל בגינה כמה דוחקין. כמה דאתמר אגרא דכלה דוחקא וישכב במקום ההוא אם יש כ"ב אותיות באורייתא איהי שכיבת עמיה מאן י"ש חכמה מאין דבאתר דשכינתא עלאה תמן חכמה תמן ובגינה אתמר להנחיל אוהבי יש והיינו ועשה חסד לאלפים לאוהבי. מסטרא דאהבת חסד. ויש דאיהי חכמה לימינא

דהכי אוקמוה הרוצה להחכים ידרים ובגין דא להנחיל אוהבי יש תא חזי ברזין סתימין במדות דקב"ה ההיא מדה דמשתדלין בה ודכרין בה עלה אתמר ממדה שאדם מודד בה מודדין לו ושבעין אנפין לאורייתא והאי איהו (שם) בכל המקום אשר אזכיר את שמי. תזכיר את שמי מבעי ליה אלא בההיא מדה דאזכיר את שמי בההיא מדה אבא אליך וברכתיך:

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמב/א

פקודא דא להקריב מנחה בכל יום ולהקריב קרב מוסף שבת ואבתריה לדסדיר לחם הפנים ולבונה וקרבן מוסף בראש חדש. בוצינא קדישא בכל יומא צריך לשדורי דורונא למלכא בידא דמטרוניתא אי איהי ברשו בעלה צריך תוספת כגון מוסף בשבת ובראש חדש ומוסף דכל יומין טבין דאיהו רשות היחיד דיליה ועמודא דאמצעיתא איהו בעלה דהאי רשות ויעקב דתקן צלותא דערבית איהו דרגא דיליה דעמודא דאמצעיתא בגין דא אוקמוה מארי מתניתין תפלת ערבית רשות דאף על גב דבגלותא דדומה ללילה דשלטין תמן סמאל ונחש וכל ממנן דאכלוסין דיליה ושכינתא נחתת בגלותא עם ישראל איהי ברשו דבעלה אשתכחת הדא הוא דכתיב אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ובגין דא ויפגע במקום לית פגיעה אלא פיוסא כגון אל תפגעי בי כ"י פייסת ליה דלא יזוז מינה דקודשא בריך הוא איהו מקומו של עולם מאי עולם דא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמב/ב

שכינתא תרגום עולם עלמא לישנא דעולימא כד"א העלמה. ומה כתיב ביה וילן שם אתפייס עמה למיבת תמן בגלותא עם שכינתא. ואי תימא דיעקב פייס לה שפיר ובגין דאיהי בכל ליליא דאיהו גלותא ברשו בעלה אוקמוה תפלת ערבית רשות. ופירושא אחרינא איהו תבן למיכל לבעירן חומריים בק"ו. נחתו מארי מתניתין ואשתטחו קמיה והדי בהאי מלה וקשרו לה בכמה קשרין דרזין סתימין ואעטרו לה וסליקו לה לגבי חברייא דאשתארו תמן. אמר רעיא מהימנא בוצינא קדישא בגין דא בשאר צלותין איהו חובה דשטר חוב עלייהו לסמכא לה בצדיק חי עלמין דביה כל הסומך גאולה לתפלה אינו נזוק בכל אותו יום. ובמאי סמיכת על יסוד בדרועא ימינא הה"ד חי יי' שסבי עד הבקר כד מטי זמן צלותא דמנחה בערב היא באה הה"ד ותבא אליו היונה לעת ערב בגין דמנחה שלוחה היא לאדוני אדני מבעי ליה) בגלותא דעשו והנה גם הוא אחרינו. ועוד לאדוני (אלקים לאלוקים) דא איהו אדון כל הארץ ודא צדיק מתמן יוסף הצדיק בכר שורו הדר לו. דעתיד לנפקא מניה משיח בן אפרים ובגיניה אתמר והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסובינה אלמותיכם ותשתחוינה לאלומתי. ובצדיק כל הכורע כורע בברוך.

אמר בוצינא קדישא רעיא מהימנא בך אתמר ויקח משה את עצמות יוסף בגין דגוף וברית חשבינן חד ובג"ד עלך אתמר והנה קמה אלומתי וגם נצבה דכך תפלה מעומד וכן כל הזוקף זוקף בשם ובצדיק כל הכורע כורע בברוך והיינו ותשתחוינה לאלמתי דאנת אחיד בימינא ובשמאלא בגוף וברית ולבתר תסתלק עלייהו לבינה למפתח בה חמשין תרעין דחירו לישראל לקיימא כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ובג"ד צלותא דשחרית חובה דערבית רשות בערבית איהו השכיבנו דשכיבת בין דרועי מלכא בגלותא כד ייתי צפרא פסח אחיד ביה בימינא אבל בדרועא שמאלא דיצחק תשרי ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת מן גלותא ובגין דלא נפקי מסטרא דדינא יעקב שכל את ידיו ושוי שור בימינא אריה בשמאלא ובג"ד נאם יי' לאדוני שב לימיני דא צדיק לקבליה משיח בן יוסף ואמר ליה שב לימיני דרועא דאברהם בגלותא דישמעאל עד אשית אויביך הדום לרגליך.

בההוא זמנא יתער רוח יתירה תוספת על ישראל הה"ד אשפוך את רוחי על כל בשר ויהוי נייחא לישראל מאומין דעלמא ונוח מאויביהם כגוונא דשבת דאתוסף בב"נ נפש יתירה בשבת ואית לון בה נייחא אי בנפש יתירה אית לון נייחא דאיהי נוקבא כל שכן ברוחא דאיהו דכורא. ותנאים ואמוראים נפש יתירה בשבת לכל ישראל כחדא חד איהי אבל לכל ב"נ איהו כפום עובדוי ואוליפנא מק"ו דתיובתא דכל ישראל כחדא בכל זמנא דחזרין כלהו מתקבלי הה"ד כיי' אלקינו בכל קראנו אליו דשם יי' מוכתר עלייהו בכתריה דאיהו כתר עליון והאי איהו נשמה יתירה דכל ישראל בשבת ויומין טבין ובג"ד תקינו בכל יומין למחתם בשם ידוד דאיהו חותם דכל ברכאן דצלותין ולא אמרין מוסף בלא כתר. ובשבת תקינו למימר במוסף כתר יתנו לך יי' אלקינו. אבל לכל חד מישראל הכי נחית ליה נפש יתירה כפום דרגא דיליה. אי הוא חסיד יהבין ליה נפש יתירה ממדת חסד כפום דרגא דיליה. אי איהו גבור ירא חטא יהבין ליה נפש יתירה ממדת גבורה. ואי איהו איש תם יהבין ליה נפש יתירה ממדת אמת ונפש יתירה דא מלכות דאיהי כלילא מעשר ספיראן וכפום מדה דב"נ. אם נשיא ישראל או חכם או מבין בחכמה או בתורה דאתמר ביה להבין משל ומליצה או בנביאים או בכתובים הכי יהבין ליה נפש יתירה דאתקריאת כתר מלכות ואי חכם כמה דאוקימנא המחכים לכל אדם דאתמר כלם בחכמה עשית יהבין ליה נפש יתירה מתמן. ואם הוא מבין דבר מתוך דבר באורייתא יהבין ליה נפש יתירה מבינה. ואם הוא חכם בנביאים ובכתובים יהבין ליה נפש יתירה מנצח והוד. ואי איהו צדיק גמור דנטר אות ברית אות שבת אות יומין טבין אות תפילין

יהבין ליה נפש יתירה מצדיק ובכל אתר נפש יתירה ממלכות ואי איהו ב"נ מכל מדות אלין יהבין ליה כתר בשם ידוד כידוד

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמג/א

אלקינו בכל קראנו אליו אין קדוש כידוד מעלמא דדכורא דאיהו תפארת מלך מוכתר בכתר עלאה דבה ימלוך בשכינתיה דאיהי נפש יתירה וכתר נשמה יתירה ידו"ד רוח דאתמר אשפוך את רוחי על כל בשר ואיהו כליל י' ספיראן מעילא לתתא כגוונא דא י' חכמה ה' בינה ו' כליל שית ספיראן מחסד עד יסוד ה' מלכות כ' מן כידוד אלקינו כתר על רישיה והאי איהו נשמה דאתוספא ביום שבת ובגין דעלת העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם ידוד. בשבתות וימים טובים לית שולטנותא לסמאל ולנחש ולכל ממנן דיליה ולית ליה שלטנותא לגיהנם נוקבא בישא דסמאל ולא למשריין דיליה כלהו מתטמרין מן קדם משרייתא דמלכא כגוונא דיתטמרן אומין עכו"ם דעלמא כד יתגלי משיחא הה"ד ובאו במערות צורים ובנקיקי הסלעים. קמו תנאין ואמוראין ואמרו רעיא מהימנא אנת הוא שקיל לכל ישראל ממולא מכל מדות טבין ודאי בך שרייא ההוא דאתמר ביה אין קדוש כידוד אלקינו אנת כתר על כל חד וחד מישראל כי אין בלתך ב"נ דיהא כתר עלך לא נשיא ולא חכם ולא מבין ולא חסיד ולא גבור ולא תם ולא נביא ולא צדיק ולא מלך. אנת הוא בדיוקנא דקב"ה ברא בדיוקנא דאבוהי כגוונא דישראל דאתמר בהון בנים אתם ליי' אלקיכם. אשלים פקודין דמארך דלית פקודין מאלין דילך דלא יתעטר ביה קב"ה ושכינתיה עילא ותתא בכתר עלאה בכל מדה ומדה:

פתח ואמר תנאין ואמוראין דכד הוה קרי לכלהו לר"ש בכלל עמהון בכל זמנא אמר לון אנא משבחנא לכו כפום נדיבות דלכון דאתון בני נדיבים אברהם יצחק ויעקב לית מאן דיכיל לשבחא לכון אלא מדי עלמא דאפילו אורייתא כלה עד אין סוף בכו היא תליא כגוונא דאתמר באורייתא ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים הכי שבח דילכו אבל יתקיים בכו מה דאתקיים בי דחדינא ביקרא דאהרן אחי כמה דאוקמוה הלב ששמח בגדולת אחיו ילבש אורים ותומים ותנאין ואמוראין כל מוספין דשבתות וימים טובים. כל מוסף דאמרינן ביה כתר מהכא אשתמודעין וכל צלותין דישראל ריחא דלהון כריחא דמר ולבונה וכל אבקת רוכל בשאר יומין אבל בשבתות וימים טובים חשיב עליה מכל מיני בשמים. בגין דביומין טבין סלקין מכל אבקת רוכל דאתמר ביה ויאבק איש עמו דצלותא דאיהי פגימה אתאבק עמה סמאל לאגחא עמה בההוא פגימו דעבירה בההוא אבק דדא ודא סליק עד שמיא. אבק דיעקב לאולפא זכותא על צלותא בכמה משריין דחובין (ד"א דזכוון) דאינון (ס"א חילין) חבילין ומשריין דמתכנשין עמיה לאולפא זכו

עלה ואבק דרגא דסמאל סליק בכמה משריין דחובין לאולפא חובין עלה ודא צלותא דערבית דאקרי סלם דיעקב דבה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו אלין דסלקין חובין ונחתי זכוון תחותייהו ואלין סלקין זכוון ונחתין חובין תחותייהו ומשפילין לון בכמה קרבין דאינון מארי תריסין במלחמתה של תורה עד דישתמע קרבא לטורין רברבין דאינון אברהם יצחק ויעקב הה"ד שמעו הרים את ריב יי' ריב דצלותא ריב דאורייתא והאי קרבא דצלותא דערבית עד עלות השחר. דרבן גמליאל אוקמה עד עלות השחר דתפלת ערבית זמנה כל הלילה אלא דחכמים עבדו גדר עד חצות ובג"ד ויאבק איש עמו עד עלות השחר מאן שחר צלותא דערבית דשיעורה עד בקר דאברהם דאיהי ארבע שעות וישכם אברהם בבקר בריש שעתא קדמאה בסוף השחר (דאיהו) נצח יעקב דתמן למנצח על אילת השחר לנטלא נוקמא מסמאל דנגע בירך שמאלא דיעקב דאיהו הוד דביה אתמר נתנני שוממה כל היום דוה הוד מסטרא דהוד. אלף חמישאה אשתארת בי מקדשא חרבה ויבשה:

אמר ר"ש דא הוד דילך רעיא מהימנא דביה אנת חרב מנבואה דילך משמאלא ובגין דאנת מוליך לימין משה דאיהו נצח רישא דשחרין אילת אהבים. פתח דוד למנצח על אילת השחר דביה ייתי מארי נצחן קרבייא. ובגין דנצה והוד תרין שחרין אוקמוה במתניתין מאימתי קורין את שמע בשחרין ולא אמר בשחר אלא בשחרין תרין. ותרין משיחין יתערון לגבייהו משיח בן דוד לקבל נצח ואתקשר בבקר דאברהם הדא הוא דכתיב נעימות

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמג/ב

בימינך נצח הוד בגבורה דביה משיח בן אפרים אחיד אנת באמצעיתא דדרגא דילך תפארת דאתקשר בך עמודא דאמצעיתא ויסוד חי עלמין בדרגא דילך וחכמה בימין הרוצה להחכים ידרים ובינה לשמאלא הרוצה להעשיר יצפין איהי הקשת גבה. והאי איהו לבושא דשכינתא לבושא דצדיק דאתקרי ברית הקשת ואיהו אות שבת ואות י"ט ואות תפילין ואות ברית מילה ואמר קב"ה מאן דלאו איהו רשים בהאי אות לא ייעול במראה דא בחדר דא והאי איהו מטה דעמודא דאמצעיתא מטה ביה כלפי חסד לצדיקים גמורים למיהב לון זכוון בח"י ברכאן דצלותא ומטה כלפי חובה לרשיעייא למידן לון בגבורה לדינא כפום עובדיהון ובעמודא דאמצעיתא מאריך על בינונים והאי איהו ש תלת גוונין דקשת אות ברית הקשת בת יחידה שבת מלכתא ואית לה שית דרגין תחות שולטנותא דאינון ששת ימי המעשה דכלילן במטטרון דעלייהו אתמר ששת ימים תעשה מעשיך אבל בת יחידה שבת לידוד העושה בה מלאכה יומת. ידוד אתקרי באות ה'.

ומסטרא דא יד"ו לימינא דאיהו ה' שלימו דיליה והכי לכל סטרא בשית סטרין ידו דוי ויד יוד דיו ודי אינון ח"י אתוון דכלילן בצדיק חי עלמין ואיהי רביעית ההין בכל סטרא ואיהי ה"א מסטרא דשמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו. יו"ד בחסד ה"א בגבורה וא"ו בתפארת. כד שלטא האי ט"ל אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר אחת. ואתקריאו אבות מלאכות ע"ש דאינון לקבל דשליט עלייהו ט"ל דאיהו ארבעים חסר אחת ובאלין ארבעים מלאכות חסר חד לקה עשרה מלקיות לאדם ועשרה לנחש ותשעה לארעא. ובגין דט"ל שלטא בשבת דאיהו ה' אין לוקין בשבת. והאי ט"ל לאו איהו כט"ל דחול מסטרא דעבד מטטרון וארבעים מלאכות חסר אחת הם הזורע והחורש וכו'. כבא סבא שכינתא אתקרי אר"ץ דקב"ה הה"ד והארץ הדום רגלי מסטרא דחסד אתקריאת מים ומסטרא דגבורה אתקריאת אש.

ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אויר ואיהי ארץ קרקע לכלהו ובגין דנשמתא יתירה אתפשטא בשכינתא דאיהי שבת מלכתא דאתמר בה ומלכותו בכל משלה משם איהי מלכות דשלטנותהא על ארעא ועל אילנין וזרעין (וטורין ואבנין) ובגין דאילנא דחיי דהיא נשמתא יתירה דבשבת בה תולדין דילה אית נייחא לארעא דאיהי שכינתא. ובגין דשכינתא עלאה אתפשטת בארעא דאתמר בה פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול. אסור לחרוש בשבת חרישה בשור דאתמר על גבי חרשו חורשים ושכינתא רתאה איהי פרה אדומה מסטרא דגבורה. תמימה מסטרא דחסד דאיהו דרגא דאברהם דאתמר ביה התהלך לפני והיה תמים. אשר אין בה מום מסטרא דעמודא דאמצעיתא. אשר לא עלה עליה עול. מסטרא דשכינתא עלאה דאיהי חידו דכלא חדו באתר דאיהי שלטא והזר הקרב יומת לית רשו לסטרא אחרא לשלטאה לא שטן ולא משחית ולא מלאך המות דאינון מסטרא דגיהנם ובגין דא ביומין דחול אמרין ישראל והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו וגו' בגין דביומין דחול שכינתא תתאה אתלבשת באלין קליפין דמיתה דדינא ובשבת אתפשטת מנייהו בגין דאילנא דחיי דאיהו בן י"ד יד"ו אתחבר בה"א בההוא זמנא נייחא אשתכחת לה"א וכל מה דאיהו תחותה ולא צריך למימר ביה והוא רחום ומאן אינון (ס"א תחותה) תחות י' ישראל וכל אתר דישראל משתכחין נטירו אשתכח ונייחא ובג"ד אסור למחרש בארעא ולמעבד בה גומות דהוי כאיו עביד פגימו בארעא קדישא דאיהי שכינתא ואסור לאשתמשא בכלים דארעא בשבת ואפילו לטלטל אבן ולא מדי אלא כלי בעלמא דיהוי נייחא לון בזכו דשכינתא דאתקריאת אבנא דכתיב בה והאבן הזאת אשר שמתי מצבה בצלותא עמידה איהי לישראל דבגינה אית לון קיומא בעלמא. ועליה אתמר משם רועה אבן ישראל. על

אבן אחת שבעה עינים אבן מאסו הבונים ובג"ד ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם צריך לנטרא לה בדירתם דלא יפקון מרה"י לרה"ר והאי איהו דאוקמוה מארי מתניתין יציאות השבת שתים שהן

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמד/א

ארבע הוצאה מרשות לרשות והכנסה נמי יציאה קרי לה ואינון סמאל ונחש צריכין ישראל לנטרא לון דלא ייעלון לדירה דשכינתא דאיהי רשות היחיד מאן רשות הרבים חללה שפחה זונה נדה גויה רשות דסמאל ונחש ושבעה ממנן דעמין ע"כ:

רעיא מהימנא דף רמד/א אמר רעיא מהימנא מאן דמזלזל בפרורין דנהמא וזריק לון באתר דלא אצטריך האי כל שכן מאן דמזלזל בפירורין דמוחא דאינון טפין דזרע דזריק לון בארעא דאתמר בהון כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ או דזריק לון בנדה או בבת אל נכר או בשפחה או בזונה וכ"ש וכ"ש מאן דמזלזל בפירורין דנהמא דאורייתא דאינון קוצי אתוון ותגי אתוון דאתמר עלייהו כל המשתמש בתגא חלף. כ"ש מאן דמסר רזין דאורייתא וסתרי קבלה וסתרי מעשה בראשית או סתרי אתוון דשמא מפרש לאנשים דלאו אינון הגונים דשליט עלייהו יצר הרע אשה זונה דאתמר עלה כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ולית לחם אלא כ"ב אתוון דאורייתא ולית ככר אלא אפילו הלכה אחת:

(ועוד רעיא מהימנא) ובחבורא קדמאה לא גלי רזא באלין פרורין אלא בארח פשט ולא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמד/ב

יהיב בהון שיעורא אבל אוקמוה מארי מתניתין דשיעורא דפירורין כזית לפחות כל שכן אי אינון כביצה דמארי מתניתין דקדקו עלייהו עד כזית עד כביצה לברכא עלייהו וארח רזא א"ח הוא מ' פרורין שלש לכל סטר תלת מן ד' תרין עשר רביעית איהו שלימו לאשלמא ביה עשר. ולאשלמא ד' דאינון ידוד מאי עשר אינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א קוצא דאת ד' מן אחד שיעורא כזית י' מן ידוד שיעורא דיליה כביצה איהי ד' שלימו דמרכבתא דאדם ושלימו דארבע אנפין דאדם ובג"ד ישא ידוד פניו אליך. ואוקמוה מארי מתניתין והכתיב אשר לא ישא פנים אלא אמר הקב"ה ולא אמרתי להם ואכלת ושבעת והם דקדקו עליהם עד כזית או עד כביצה ואיך לא אשא להם פנים. ורבנן דמתניתין ואמוראין כל תלמודא דלהון על רזין דאורייתא סדרו ליה. קח רעיא מהימנא וסליק ידוי קמי קב"ה ושכינתיה ואמר הכי קב"ה יהא רעוא דילך למיהב לון מזונא שלימתא לתקנא לגבך ולגבי מטרוניתא עלאה עלמא דאתי דאתמר עלה כי ליי' המלוכה ומושל בגוים. ולגבימטרוניתא תנינא דאתמר בה זמנא תניינא והיתה ליי' המלוכה לתקנא פתורא שלימתא מכל עדונין ומכל מאכלין ואנא מזמן עמך לכל מארי מתניתין ולמארי מקרא

ולמארי תלמוד וכ"ש למארי סתרי תורה דילך כלה דילך מטרוניתא קדישא דילך עלאה ותתאה וכלא ברשות דעלת כל עלאין אדון כל האדונים מלך על כל המלכים דעילא ותתא דאיהו יחיד בלא תניינא ולית את ונקודה דמשתתף בהדיה ולא שנוי גוונין דאינשא דאיהו מארי כל מפתחאן דרזין דהוויות ושמהן וכנויין וכל רזין גניזין דחכמתא דתפתח לון כלהו ליקרא דילך עלת על כל עלות אנא מתחנן קדמך דתפתח לון ליקרא דילך דיקרא דילך איהו מאבי ואמי דשמיא ואב דכל ישראל ואם דלהון דאתמר בה ואל תטוש תורת אמך ועמך לית שותפו דאם בעלמא:

קם זמנא תניינא ואמר מארי מתניתין נשמתין ורוחין ונפשין דלכון אתערו כען כולהו ואעברו שינתא מנכון דאיהי ודאי משנה ארח פשט דהאי עלמא דאנא לא אתערנא בכו אלא ברזין עלאין דעלמא דאתי דאתון בהון הנה לא ינום ולא יישן. פתח ואמר הוא אוקמוה מארי מתניתין בעה"ב בוצע וארח מברך ועוד אוקמוה צריך לדקדק בה' מן המוציא ותרין ההין אינון לקבל שתי הלחם. שתי ככרות דשבת. י' איהי כביצה לכל חד וחד ומאן איהו בעה"ב דבוצא דא ו'. אדהכי הא סבא דסבין קא נחית לגביה ואמר רעיא מהימנא חזור בך דהא לחם איהו ו' שתי ככרות דיליה כמה דאמרת אינון ה' ה' ודאי ו' איהו לקבל יעקב ה' ה' לקבל לאה ורחל י' כביצה לכל חד. א"ל סבא סבא והא בכמה אתרין אוקמוה דיעקב איהו בעל הבית ויוסף אורח דדרגיה יסוד חי עלמין כליל ח"י ברכאן דצלותא ובגין דא אוקמוה עליה ברכות לראש צדיק. א"ל הכי הוא וכלא קשוט. כל רזא באתריה מה דאנא אמרית ומה דאת אמרת. אבל ההוא דפליג נהמא מאן הוא. א"ל סבא אנת בדיוקניה ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א ודא אדם דמרכבתא עלאה דאנפין דיליה ידוד ובגין דא ו' לחם דאינון ה' ה'. ושיעורא דאוקמוה כזית וכביצה. הא אתמר כזית באן שמא משערין דהא אוקמוה רבנן דאיקע ושין מצות חבילות אוף הכי לא יהבינן תרין שיעורין באת י' למהוי כזית וכביצה אלא תרי אלפא ביתות אינון אית י' עלאה ואית י' זעירא י' מן ידוד עלאה י' מן אלקים זעירא ואלין תרין חד בכזית וחד בכביצה ברזא דא יאהדונהי. אתא סבא ונשיק ליה. אדהכי קם בוצינא קדישא:

פתח ואמר ודאי כען מתחברין מה שמו ומה שם בנו. חדו חברייא ואמרו זכאה הוא מאן דזכי למיכל מהאי נהמא דאתמר ביה לכו לחמו בלחמי. וזכאה נפשא דאתמר בה מלחם אביה תאכל (שם) וכל זר לא יאכל בו. דקב"ה ביה אתמר הלא אב אחד לכלנו ונפשא דאתעסקת באורייתא מלחם אביה תאכל ומאן גרים לה דאכלת מלחם אביה בגין דתבת בתיובתא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמה/א

ואתאחדת (נ"א ואתחדת) כנעוריה הה"ד ושבח אל בית אביה כנעוריה כגון וישוב לימי עלומיו כגוונא דאילנא דקציצו ליה ואתחדש בשרשוי והאי איהו רזא דמאן דמית בלא זרע ועוד אית רזא אחרא דלבתר ייתי בגלגולא ויתחדש כמלקדמין והיינו אלמנה וגרושה ראתתרכת מגנתא דעדן ובגין דא אתקריאת גרושה כגון ויגרש את האדם. ומאן גרים לה בגין דזרע אין לה דמית בלא בנין ושבה אל בית אביה כנעוריה דתבת בהאי עלמא בההוא נער בן יבם והיינו ושבח אל בית אביה כנעוריה ולבתר דזכת לזרע מלחם אביה תאכל. וכל זר לא יאכל בו וגו' לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר. אמר ר"מ הלל ושמאי דאתון חד מסטרא דרחמי וחד מסטרא דדינא דאינון חסד וגבורה דרגין דאברהם ויצחק ואתון מגזעייהו אתכנשו הכא אתון ותמנין תלמידים דהוו ליה להלל. ואוף הכי תלמידי בית שמאי לסעודתא דמלכא הא אוקמתון אתון וחברייא דעמכון מארי דהוראות דאוקמתון אין הבוצע רשאי למיכל עד שיענו אמן מארי סעודתא ולית מארי סעודתא רשאין למיכל עד שיאכל הבוצע ודאי כד בצע בעל הבית ובצע לאינון מארי סעודתא לאו לכלהו משער שעורא חדא דלאו אורח אלין בוצעין לבצוע בשוה דזלמנין יהיב לדא כביצה ולדא כזית. וכד עונין אמן על האי בציעא קדם דייכול בעל הבית מחברין תרין שיעורין כחדא בכזית וכביצה יאהדונהי אמן דא לאו איהו על האכילה אלא על הבציעה לבתר דאינון שיעורין מצטרפין באמן ייכול בעל הבית. והיינו אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי ולבתר אכלו רעים שתו ושכרו דודים. אכלו רעים מארי סעודתא. דיהון בנין. בדיוקנא דאבוהון. הא הכא לחם בשתי ככרות ושיעורו כזית וכביצה. מאי ניהו לחם הפנים דפתורא דמלכא אלא הא אוקמוה דאית ליה תריסר אנפין ומאי ניהו אלא אינון ד' אנפי אריה. ד' אנפי שור. ד' אנפי נשר. ואינון יברכך ידוד. יאר ידוד. ישא ידוד. ומנלן דלחם הפנים איהו מפתורא דמלכא דכתיב וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ידוד. ז"ה י"ב אנפין ואוף הכי מאן דאית ליה בעי לתקנא ולסדרא על פתוריה ארבע ככרות בכל סעודתא דשבת לתלת סעודתי תריסר אנפין. ואי תימא לאו אינון אלא שית מדאורייתא משום לחם משנה אלא לא ניכול למדכר ו' בלא חבריה ו' ו' שית מלעילא לתתא ושית מלתתא לעילא. לקבל שית דרגין דכרסייא עלאה ושית דרגין דכרסייא תתאה. שית באתכסייא ושית באתגלייא הנסתרות לידו"ד אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. ולחמי תודה אינון מ' חלות י' רקיקין י' רבוכין י' של חמץ י' של מצה הא אינון מ' לקבלי' מן ידוד"ד ד' אנפי אדם י' מן ידו"ד ד' אנפי אריה י' מן ידו"ד ד' אנפי שור י' מן ידו"ד ד' אנפי נשר. האי איהו תקונא קדמאה דפתורא דמלכא דאינון י' דברים דצריך בר נש לאנהגא בפתורא דשבת חד לתקנא פתורא כמאן דאכיל קמי מלכא הה"ד זה

השלחן אשר לפני ידו"ד. תניינא נטילת ידים עד שעורא דגזרו רבנן דאינון חמש קדשרין דבהון י"ד פרקין ואוף הכי י"ד פרקין אינון דיד שמאלא ואינון כ"ח פרקין לקבלייהו כ"ח ידו"ד דאינון כ"ח אתוון דקרא קדמאה דעובדא דבראשית. דאתמר בהון ועתה יגדל נא כחידוד ועשר אצבען רמיזי לעשר אמירן דעובדא דבראשית ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין מאן דמזלזל בנטילת ידים נעקר מן העולם. אמאי בגין דאית בהון רזא דעשר אמירן וכ"ח אתוון דבהון אתברי עלמא. תליתאה כוס דברכה דתקינו ביה עשרה דברים הדחה. שטיפה. עטור. עטוף. חי. מלא. מקבלו בשתי ידיו. ונותנו בימין. ונותן עיניו בו. ומגביהו מן הקרקע טפח. ומשגרו במתנה לאנשי ביתו. ואורח רזא כוס מלא ברכת יי'. כוס בגי' אלקי"ם. ומתמן נשמתא דאיהי על שמיה כוס הה"ד כוס ישועות אשא. מאן ישועות ה' אצבען דאינון לקבל ח' ספירן דכוס דאיהו אלקים חיים בינה

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמה/ב

מתפשטא בהון לחמשין תרעין. ה' זמנין עשר באת י' דאיהו י' דברים דתקינו רבנן בכוס דאיהו אלקים חיים ה' אתוון בחשבן ה' ואוקמוה בכוס שצריך הדחה ושטיפה הדחה מבחוץ ושטיפה מבפנים. ורזא דמלה שיהא תוכו כברו. מאן דזכי לנשמתא מהאי כוס למהוי נשמתא דכיא מלגו ומלבר ורזא דמלה וטהרו וקדשו טהרה מבפנים וקדושה מבחוץ. ומה כוס לאו טהרתיה וקדושתיה מלגו ומלבר בלא מיא. אוף הכי נשמתא לאו טהרתה וקדושתה מלגו ומלבר בלא אורייתא. ובגין דא אמר רבן גמליאל מי שאין תוכו כברו לא יכנס לבית המדרש בגין דלאו איהו מסטרא דאילנא דחיי אלא מעץ הדעת טוב ורע. עטור אוקמוה מעטרו בתלמידים וארח רזא ה' איהו כוס מעטרו בתלמידים באת י' דאיהו עטרת על ה'. עטוף צריך לאעטפא רישיה בגין דשכינתא על רישיה דהכי אוקמוה מארי מתניתין אסור לתלמיד חכם למיהך ד' אמות בגלוי הראש משום מלא כל הארץ כבודו כל שכן בברכה ובאדכרת שמא קדישא למהוי בגלוי הראש דאת י' מן ידוד איהי אתעטף באור ואתעביד אויר. (והיינו אוירא דארץ ישראל מחכים) בגין דאת י' דאיהי חכמה באויר והיינו אור דאתעטף ביה כד ברא עלמא הה"ד עוטה אור כשלמה והאי איהו יהי אור יהי אויר ואוקמוה מארי סתרי תורה בטרם נתהווה כל דבר נתהוו ההוויות. ובגין דא יהי אור ויהי אור דהוה מקדמת דנא. ח"י אוקמוה חי מן החבית וארח רזא שכינתא עלאה איהי תמינאה דספיראן מתתא לעילא ובגין דא אתקריאת ח' ואתמר בה בחכמה יבנה בית. והיינו הבית ח' בי"ת ובגין דאיהי חיים דכתיב עץ חיים היא למחזיקים בה יין מתמן איהו ח"י ודא איהו יינא דאורייתא מאן דאשתדל בה אקרי ח"י ועוד צדיק ח"י איהו חי מן החבית יין אית מניח תרין גוונין חוור וסומק יין ע' אנפין הא ע"ב ולקבל

תרין גוונין דיין איהי זכור ושמור דשבת וע' תיבין דקדוש ויכל"ו הא ע"ב. מלא הה"ד כוס מלא ברכת יי' ואוף דאיהו מלא מיינא דאורייתא בר נש הכי צריך למהוי שלים כמד"א איש תם גבר שלים כמו ויבא יעקב שלם. הכי צריך למהוי נשמתא שלימתא. ולא יהיה בה פגם דכל אשר בו מום לא יקרב אוף הכי אלם עם ידו"ד הוא אלקים כחושבן וס איהו מלא והפוך אלם ותמצא מלא. אימתי כד אית תמן ידו"ד והיינו כי יד על כס ידו"ד אלקים חושבניה ו"ה עמודא דאמצעיתא מלא מן תרווייהו ובגין דא שריא עליה אדם דהוא שמא מפרש. מקבלו בשתי ידיו כגוונא דאורייתא דהוה בתרין לוחין ה' דברן בלוחא חדא לקבל ה' אצבעאן דיד ימינא וה' בלוחא תניינא לקבל ה' אצבען דיד שמאלא ואתייהיבו בימינא דהיינו ביד ימין. ובגין דא שני לוחות אבנים הוריד בידו ולא בידיו והאי איהו דאסהיד קרא מימינו אש דת למו. ונותן עיניו בו בגין דהאי כוס דאיהו לקבל ארעא דישראל דאתמר בה תמיד עיני יי' אלקיך בה ועיינין דלעילא אינון שבעין סנהדרין ומשה ואהרן עלייהו תרין עיינין עלאין חד עין ימין וחד עין שמאלא ואינון ע"ב כמנין ביין והאי איהו רזא דנותן בכוס עינו. ומגביהו מן הקרקע טפח בגין דאת ה' איהי כוס בעי לסלקא לה באת י' דאיהי טפח דביה אתפתחת ה' בה' אצבעאן. ומשגרו לאנשי ביתו במתנה. בגין דיתברך דביתהו דאיהי נפש דאתמר בה נפשנו יבשה אין כל ואתברכת ואתעבידת פרין הה"ד תדשא הארץ דשא. רביעאה למהוי על פתוריה דברי תורה דלא יתקיים ביה כגוונא דעמי הארץ דאתמר עלייהו כי כל שלחנות מלאו קיא צואה. אבל בסתרי תורה אוקמוה הרוצה להעשיר יצפין יתן שלחן לצפון הרי שלחן לשמאלא דאיהו דין בעי לקשרא ביה ימינא דאיהו אורייתא דאתיהיבת מחסד דאיהו רחמי ימין ה:

חמישאה אוקמוה מארימתניתין דצריך להאריך על פתוריה בגין עניים ורזא דמלה בגין דצדקה יאריך יומוי דלא יתקצרון כגוונא דאורייתא איהו אריכות יומין בתרין עלמין בעלמא דין ובעלמא דאתי נשמתא. אוף הכי צדקה איהי אריכות יומין לגופא בתרין עלמין הה"ד כי הוא חייך ואורך ימיך. כי הוא חייך בעולם הזה ואורך ימיך בעולם הבא. דעלמא דאתי לגופא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמו/א

לתחיית המתים דלבתר דייקום לא ימות וכגוונא דעלמא דאתי יהא קיים הכי עלמא דין יהא קיים:

שתיתאה שלא יהא גרגרן ובלען על פתוריה דמלכא כגוונא דעשו דאמר הלעיטני ארח הלעטה אלא בארח טחינה. אוף הכי מאן דאפיק מלין דצלותין או דאורייתא מפומוי בעי לאפקא לון בהטחנה שלמים ולא בהלעטה חסרים. ולא עוד אלא בגין סכנה דשמא

יקדים קנה לושט שביעאה מים אחרונים ואוקמוה מים ראשונים מצוה ואחרונים חובה ואמצעיים רשות. מים ראשונים צריך לסלקא אצבעאן בגין דלא יהדרון משקין ויטמאו את הידים ואית מרבנן דאמרי דאטחרונים משום מלח סדומית שלא תסמא את העינים אפילו הכי אפקין לון מחובא וסתרי מילין אלין דאמרו עלייהו חובה ולאו ארח ארעא לסתרא גאונים מלין (ס"א מאלין דאמרי עלייהו) אלא דאתקרי עלייהו על פי התורה אשר יורוך ולא עוד אלא דאמרו עלייהו ג' קדושות הדא הוא דכתיב והתקדשתם והייתם קדושים. והתקדשתם אלו מים ראשונים. והייתם קדושים אלו מים אחרונים כי קדוש זה שמן ערב אני יי' זו ברכה. ואמצעיים בין גבינה לבשר ובג"ד והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני יי'. זכאין עמא דמאריהון ישוי לון לגביה. אוף הכי והתקדשתם בשעת תשמיש מים ראשונים דזרע בר נש מצוה. אחרונים דנוקבא חובא. ואמצעיים קא רמיז וכגבינה תקפיאני הדא הוא דכתיב הלא כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני. והאי איהו דקא רמיז בין גבינה לבשר דאתמר ביה (שם) עוד ובשר תלבישני. תמינאה לשלשה צריך כוס. אמאי בינה איהי תליתאה מעשר ספיראן מעילא לתתא ובגין דא פחות משלשה לא צריך כוס (ד"א) לשלשה צריך כוס קא רמיז קדושה לך ישלשו ולא עוד אלא דאורייתא לא נחתא פחות מג'. כהנים. לוים. ישראלים. תורה. נביאים. וכתובים. בירה תליתאי ביום תליתאי ודא בינה יד"ו ובגינה אתמר שלש משמרות הוי"י הלילה. מלכות ה' רביעית. עלה אתמר ארבעה משמרות הוי הלילה ש דתלת ענפין לקבל תלת משמרות. ש דארבע אנפין לקבל ארבעה משמרות. תשיעאה כוס של ברכה רביעית לוג ושיעורא דיליה לקבל ה' רביעאה דשם ידו"ד. עשיראה בעשרה אומר נברך לאלקינו ושכינתא תתאה איהי רביעית ועשירית רביעית לשם ידוד. עשירית לעשר ספירין דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א. וכמה צריך ב"נ לנטרא גרמיה דלא לזרוק מלין אלין באתר דלא אצטריך כמו מאן דזריק נהמא. כ"ש מאן דזריק נהמא דאורייתא לבר מפתוריה דאיהי שכינתא דאתמר בה זה השלחן אשר לפני יי':

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמו/ב

אמר רעיא מהימנא דוכתין אית בגיהנם וכו' עד על אתוון. נדפס בספר ויקרא דף ט"ז ע"ב: ד"א ויחלום והנה סלם רעיא מהימנא מה ל' אסתלק על כל אתוון הכי את עתיד לאסתלקא על כל בריין בגין דאסתלק לשמא דיו"ד ה"י וא"ו ה"י דביה יי"י דחושבניה ל' דבקדמיתא הוית בשם יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו יאאא בי"ג מכילן דרחמי דאינון אחד כען תסתלק באל דאיהו ייאי דתרין שמהן סהדין הלא אל אחד בראנו הה"ד הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו ובג' יודין אלין יתקיים בך ירום ונשא וגבה מאד במ"ה

דהכי סליק מא"ד לחשבן אד"ם ירום בארבע אנפין דאריה דאינון יברכך ידו"ד. ונשא בארבע אנפין דשור דאינון ישא ידו"ד בשמאלא. וגבה מאד יאר ידו"ד באמצעיתא ודא יוד הי ואו הי. ישא ידו"ד פניו אליך וישם לך שלום. רביעאה ידו"ד ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. מסטרא דימינא אתקריאת אבן וכמה אבנין מפולמין יקירין אשתכחו מנה דמנייהו מיא דאורייתא נפקין ובגיניהון אתמר אמר ר' עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתכנו בנפשכם. לא תימרון דאינון מים. מים ממש. משום דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. דאלין מים דא אורייתא דאתמר בה ותורה אור. ובגין דהאי נהורא נביע במבועא דמיא אשר לא יכזבו מימיו אתקרי מים ומסטרא דשמאלא האי אבן דאיהי י' אתקרי גחלת ומתמן עשר ספירן כשלהבת קשורה בגחלת ואית לה ד' גוונין (ועשרה) אינון יוד הא ואו הא ידו"ד ואיהי יד הגדולה בימינא יד החזקה בשמאלא. עמודא דאמצעיתא מתמן איהי יד רמה כליל ממ"ב גוונין ובגין דאיהי מסטרא דימינא אבן ומסטרא דשמאלא גחלת בה נטיל קב"ה נוקמא מישמעאל ואדום דאינון אישין נוכראין במים הזדונים וממנן דלהון סמאל ונחש. סמאל אשא דגיהנם ממונה על אומה דעשו נחש ממונה על אומה דישמעאל ואיהו רחב דממנא עלמיא בימינא דאברהם דדרגיה חסד נטיל נוקמא מישמעאל וממנא דיליה. ובשמאלא דיצחק דדרגיה פחד נטיל נוקמא מעשו וממנא דיליה בתרין משיחין דאינון חד מימינא משיח בן דוד. וחד משמאלא משיח בן יוסף. ובדרגא דיעקב דאיהי לקבליה ברזא דשכל את ידיו (כי מנשה הבכור). אריה לשמאלא. שור לימינא דישמעאל. בגין דיהודה גלה בעשו. אשתכח ימינא דקדושה עם שמאלא דעשו ושמאלא דקדושה עם ימינא מסאבא דישמעאל עד כי יבא שילה רעיא מהימנא בדרגיה תפארת ישראל נטיל נוקמא מערב רב בתלת דרגין אלין יפקוד (נ"א יפקון) כהנים לוים וישראלים מן גלותא. ובהון נטיל נוקמא מעשו וישמעאל וערב רב כגוונא דערב רב מעורבין בעשו וישמעאל הכי יעקב מעורב באברהם ויצחק ערוב דתרווייהו והכי מתערב שילה עם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף ויהא שלשלת דתרווייהו כההוא זמנא דחזא בלעם בנבואה דיליה דהכי מתקשרי תרין משיחין ברעיא מהימנא בתלת אבהן בגלותא בתראה:

פתח ואמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי' אלקיו עמו ותרועת מלך בו וכלא לקיימא קרא וברחמים גדולים אקבצך בההוא זמנא מתברין קליפות דהוו מסחרין לשכינתא. מיד אתגלייא אבנא חדא מתלת אבנין דאינון סגולתא דעלייהו אתמר ויהי בשלשים שנה ואינון יי' ברביעי אבנא רביעאה

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמז/א

בחמשה לחדש אבנא חמשאה. לקבלייהו ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל ואינון לקבלייהו חמש תיבין דאינון שמע ישראל ידו"ד אלקינו ידו"ד. ואני בתוך הגולה דא שכינתא בה קב"ה אחד ו' בתוספת ואני הוא נהר צדיק חי עלמין ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן מאי עדן דא בינה נהר דנפיק מנה דא ו' בן ידו"ד דרגא דרעיא מהימנא ור"מ נפיק מאימא עלאה ואתפשט בשית ספיראן עד צדיק ומניה אשקי לגנתא (דעדן) דאיהי שכינתא מאי כב"ר כ' כתר ב' בינה ר' ראשית חכמה כתר בימינא חכמה בשמאלא בינה באמצעיתא רכב לעילא לעלת העלות י' ספיראן כלהו אתכללו בנהר דאיהו אתפשט עד צדיק דאיהו כל כליל כלא ובגיניה אוקמוה אילנא רבא ותקיף ומזון לכלא ביה מניה תליא כלא כד חמא שכינתא מגו קליפין חזא עמה עשר ספירן:

(ס"א ובחבורא קדמאה):

אמר רעיא מהימנא מהאי אשתמודע הני מילין סתימין אינון וצריך למפתח לון קמי חברייא אברהם יצחק דתקינו שחרית ומנחה אתמר עלייהו אף ידי יסדה ארץ. דא יצחק. וימיני טפחה שמים דא אברהם. דדרגין דלהון חסד ופחד דאתמר עלייהו נשבע יי' בימינו ובזרע עזו אינון תרין דרועין דמלכא דאיהו ידו"ד עמודא דאמצעיתא סלת דיליה דא שכינתא תתאה נהורא דיליה סלת נקייה מסטרוי בלא פגימו דחשוכא ובלא תערובת חשוכא כלל דהכי אינון חשוכין עם נהורין כבר קדם מוץ ותבן ובחוביהון דישראל מתערבין חשוכין בנהורין וכגוונא דדש ב"נ תבואה ולבתר איהו בורר לה כבורר אוכל מתוך פסולת כך ישראל צריך למעבד ברוחיהון כד אתערב בהון חשוכין ורזא דמלה זבחי אלקים רוח נשברה וגו'. דבהכי אתבר חשוכא דאיהו יצר הרע דמכסי על רוחא כמוץ דמכסה על חטה או כענן דמכסה על שמשא ולא מנח ליה לאנהרא. ובזמנין דחשך דאיהו יצה"ר מכסה על יצר הטוב דאיהו בורר איהו כמאן דתפיס בבית האסורין דיצה"ר. ואוף הכי כד יצר הטוב איהו תפיס ברשו דיצה"ר הכי אינון תפיסין חייליו דיצר הטוב ברשו דחייליו דיצר הרע. ובזמנא דיתבר ב"נ רוחיה בכל אברין דיליה קדם ידו"ד מה כתיב לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו. אבל שכינתא איהי סלת נקייה דלית חשוכא וקבלא יכיל לאתערבא בה איהי כגפן דלא מקבלא הרכבה ממין אחרא דלאו איהי מינה והאי סלת בין דרועי מלכא איהי יתבא בלולה בשמן כתית. (שייך לקמן סוף ע"ג) אמר רעיא מהימנא בוצינא קדישא כמה מתיקין מילך ודאי אתמר הכא בלולה בשמן כתית ואתמר התם באורייתא דבע"פ בלולה במקרא במשנה בתלמוד ועוד אית רזא תניינא בלולה בשמן כתית ודאי לאו אורייתא איהי בלולה אלא למאן דסביל כמה מכתשין בגינה כמה דאוקמוה מארי מתניתן דלית אורייתא מתקיימת אלא במי שממית

גרמיה עלה. ועוד אמרו בזמן שאתה מכתת רגליך ממדינה למדינה תזכה לראות פני שכינה. ועוד בלולה בשמן

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמז/ב

כתית דא הוא דמקיים פ במלח תאכל ומים במשורה תשתה. ועוד בלולה בשמן כתית הה"ד והוא מחוללמפשעינו מדוכא מעונותינו. ועוד בלולה בשמן כתית דא צדיק חי עלמין דנגיד טפין קדישין דאינון פירורין כזיתים ממוחא עלאה דאינון חד עשרון לקבל י' ושני עשרונים י' י' ושלשה עשרונים לפר י' י' ואינון עשרון לכבש וב' עשרונים לאיל ושלשה עשרונים לפר. ורזא דמלה אמרו בתעניות אין טפה יורדת מלמעלה שאין עולין כנגדה טפים ואינון ברזא דא. ורמיזו דלהון לקבל תלת מוחין. חד מוח הזכרון. תניינא מוח המחשבה. תליתאה מוח הדמיון. הדמיון והזכרון סלקין מן לבא המחשבות נחתא (ס"א על לבא) עלייהו ללבא ומקבלין לה עלייהו כמלכא בגין דהאי אדם דאיהו מחשבה דרכיב ושליט על חיוא תליתאה ונחית עלה לגבי תרין חיון ופתחין גדפייהו לקבלא לה כגון חולם על צרי אתעביד סגולתא ודא כתר עליון על חכמה ובינה עשרון ושני עשרונים רמיזין לתלת חיון דמרכבתא עלאה דאינון גדולה גבורה תפארת שלשה עשרונין רמיזין לנצח הוד יסוד מרכבת המשנה רביעית ההין דא מלכות קדישא ה' רביעאה מן שם ידו"ד דאיהו ארבע אנפי אדם:

ובחבורא קדמאה. אמר רעיא מהימנא ההיא תגא דזרקא איהי יוד רביעית אוף הכי בחיה דשמה אדם דארבע אנפין דיליה דאינון ידו"ד מקף שופר הולך סגולתא תלת חיון דאינון תריסר שבטין:

ובחבורא קדמאה. אמר רעיא מהימנא מלכו בשית ספירן איהי עולה תמיד לגבי ו' דאחיד בהון בן ידו"ד גניז בבינה ובאן ספירה מאינון שית סליקת לגביה ביומא תליתאה דאקרי תפארת דביום השבת אתוסף עמיה נפש יתירה דאיהי בינה ה' עלאה י' אות בשבת חכמה עלאה. מלך מעוטר בכתר ובג"ד בתפלת מוסף כתר יתנו לך. ובראשי חדשיכם וכי כמה רישין אית לה לסיהרא אלא אינון תרין נקודין כגוונא דא נקודה תתאה סיהרא תרין רישין דילה תרין נקודין דאינון עלה סגול בקדמיתא הוה כתר עלי תרי מלכין כגוונא דא והות סגולתא ולבתר דאמרת אי אפשר לשני מלכים להשתמש בכתר אחד א"ל הקב"ה לכי ומעטי את עצמך ונחיתת לרגלוי דתרין מלכים כגוונא דא והיינו סגול מה דהות סגולתא אתהדרת סגול ורזא דמלה לקבל תרין נקודין דאינון תרין מלכים קא רמיז פרים בני בקר שנים ולקבל נקודה עטרה על רישייהו אמר ואיל אחד כמו כתר אחד בתר דאמרת אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד אזעירת גרמה אוף הכי

ושעיר עזים אחד לחטאת. איל דיצחק אתהדר שעיר. אתהפך מרחמי לדינא ואתזעיר ובג"ד שעיר עזים אחד לחטאתולא אמר לעולה למהוי כתר ומנלן דאית ירידה בחטאת שנאמר וירד מעשות החטאת ואמאי שתף עולה עם חטאת בירידה אלא לאולפא דעולה הות בקדמיתא מדת הרחמים ולבתר אתהפכת לדינא בירידה ואתקריאת חטאת וכלא חד. ובגין דא הביאו עלי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמח/א

כפרה עלי הות סיהרא כתר ודאי כגוונא דא. ולבתר אתמעיטת ונחתת לרגלין דיליה כגוונא דא. ובזמנא דא הביאו עלי כפרה איתמר בה היא העולה סליקת מרגלוי דאתמר בה והארץ הדום רגלי למימר בה השמים כסאי. והאי איהו רזא צדיק מושל יראת אלקים דמהפך דינא לרחמי. ורזא דמלה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה כגוונא דא דוד"י ידוד ועוד כבש א' ושני כבשים בני שנה תמימים לקבל תלת ספירן שבעה כבשים בני שנה לקבל שבע ספירן. שבעה כבשים אינון ז' יומין דסיהרא. בני שנה בנוי דסיהרא דאקרי שנה דאיהי חדא מאינון שנים קדמוניות:

אמר ר"מ ודאי בני שנה אתקריאו על שם חמה (נ"א מלכות) אימא קדישא דאתמר בה פג משה כפני חמה (ס"א סיהרא דאקרי שנה דאית בה שנ"ה יומין כחשבן) שנה אית בה שס"ה יומין כחושבן שס"ה לא תעשה ואינו ע"ד לשמאלא. אימא עלאה סיהרא בימינא אסורה ברתא לאבא דאיהו לימינא חסד ואיהי כלילא מרמ"ח פקודין אשתכח ו' עם אימא לשמאלא. ברתא עם אבא לימינא דחסד (ואיהי כלילא מרמ"ח פקודין אשתכח ו' עם אימא. ברתא עם אבא לימינא). ורזא דמלה בחכמה יסד ארץ. חכמה אבא. ארץ ברתא. כונן שמים דאיהו ברא עם אימא דאיהו תבונה והאי איהו ידד"ו הויות באמצע. ועוד ושעיר עזים אחד תרין שעירין אינון דאתמר עלייהו ולקח את שני השעירים וגו' גורל אחד ליי' וגורל אחד לעזאזל שעיר ליי' בגין מיעוט סיהרא ואיהו שעיר אחד לידו"ד לחטאת אחד מסטרא דיחודא אבל שעיר דעזאזל לא כתיב ביה אחד לא קרבן ולא אשה ולא עולה אלא ושלח ביד איש עתי המדברה. ושלח כדאמר יעקב מנחה היא שלוחה לאדני לעשו אוף הכי שוחד לתברא רוגזא דסמא"ל דלאיתקריב למקדשא לקטרגא. לכלבא דאיהו רעב ומאן דבעי דלא נשיך ליה יהיב ליה בשרא או נהמא וישקי ליה מיא ורזא דמלה אם רעב שונאך האכילהו לחם וגו' ובדא יתהדר רחימו דב"נ דלא דיי' דלא נשיך ליה בכמה יסורין אלא אתהדר למהוי ליה סניגורא ואתהדר רחימוי. ואמאי הוו שלחין ליה ביד איש עתי פנים בגין דסטרין אחרנין כלהו מארי מומין ואתקריאו שעירים דכתיב ושעירים ירקדו שם. ואתמר בהון ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים דעלייהו אתמר

יזבחו לשדים לא אלוה. ובשעיר דא אתפרש מכלא ונושא כל חובין דישראל עליה כד"א ונשא השעיר עליו את כל עונותם ועוד בתר דנטיל איהו ונשא. קב"ה נושא עון מאי בין נושא לנשא. נשא מטולא נושא סליקו דמטולא:

(ובחבורא קדמאה).

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמח/ב

ובראשי חדשיכם אינון יעקב ויוסף אלה תולדות יעקב יוסף דמחדתי על סיהרא. אשכחנא בספרא דחנוך דאמר כמה דבראש חדש דאתדכיאת סיהרא לאתקרבא בבעלה אצטריך למיהב לסטרא אחרא חולקא חדא בההוא זינא דילה. אוף ה"נ אצטריכת לאתתא בשעתא דאתדכיאת לאתקרבא בבעלה למיהב חולקא חדא לס"א בההוא זינא דיליה ומאן איהו ההוא חולקא טופרהא בטנופא דלהון וזעיר מריש דשערא בגין דבעי לאסרקא רישא ולאכרכא לון דא בדא ולא יזיל אבתרה ההוא סטרא בישא לאבאשא לה ואתפרש מנה בכל סטרין. ומה תעביד מההוא שערא וטופרין לבתר דתכריך לון כחדא אצטריך לאנחא לון באתר דלא עברין תמן בני נשא או בגו חורין תתאין דחצרא ותגניז לון תמן:

ועוד ובראשי חדשיכם אמרו רבנן דמתני' דכד הוו מקדשין ירחין על פי בית דין הוו משיאין משואות בראשי ההרים והוו אמרין כזה ראה וקדש לזמנין סהרא הות כגוונא דא הוה מסתכלא לעילא בקרנהא. ולזמנא מסתכלא לתתא כגוונא דא לזמנין מסתכלא במזרח כגוונא דא לזמנין למערב כגוונא דא כ לזמנין לדרום ולזמנין לצפון והאי איהו אסתכלותא דילה לשית סטרין דכליל לון תפארת דאיהו ו' גדולה גבורה תפארת נצח והוד יסוד. נקודא דנגיד עליה מלגו היא חכמה וההיא חוט דאסחר עלה איהו כתר וההיא נקודה איהו לזמנין עטרה ולזמנין כסא למיתב עליה לזמנין שרפשף להדום רגליו ואמאי אתקריאת לבנה על שם לבון ההלכה דאיהי מלגו כל כבודה בת מלך פנימה ובאשא דבינה דנחית עלה איהי מתלבנת ורזא דמלה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ומאי דהוה אלקים דינא סומקא בגבורה דתמן בינה אתלבנת מסטרא דחסד דתמן חכמה ואתהדרת ידוד ומה גרים לאתהפכא מדינא לרחמי צדיקים גמורים דסיהרא מסטרא דעץ הדעת טוב ורע איהי קליפא דיליה חשוכא אם בהרת שחורה היא יצר הרע שפחה ושפלה איננה והיא כהה ולית לה מדילה אלא ההוא חוט דנהיר בה דאיהו לוה לה בליליא דאיהי גלותא ואתעבר מנה ביממא דאיהו עלמא דאתי דביה וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. אבל סיהרא דעץ החיים ההיא נקודה דלגו מנה איהי כמבועא דלית ליה פסק דכתיב בה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ואתקריאת אילת

אהבים מסטרא דחסד דהיינו אהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד. ותרין קרנין אית לה מן נהורא כגוונא דא לזמנין האחת גבוה מן השנית כגוונא דא לזמנין קרנים אינון שוין.

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמט/א

אמר רעיא מהימנא בההוא זמנא אלין מארי חכמתא וכו' עד יתעבר נחש מעלמא נדפס בפרשת אחרי מות דף סז עמוד ב ואחריו במשך מה שכתוב בסמוך ואי תימא דלע' תחיל ולב' שנין אולידת בתר אלף ומאתן כחושבן רע"ב הא כתיב בטרם תחיל ילדה ורזא דמלה והיה טרם יקראו ואני אענה עוד וגו' ומאי (ס"א יומא) בטרם אלא קדם דישתלימו. שבעין ותרין שנין בתר אלף ומאתן אינון חבלים דיולדה יתגליין ב' משיחין בעלמא ובההוא זמנא ובהיכלו כלו אומר כבוד והא אוקמוה כבוד חכמים ינחלו. בההיא שעתא אלין מארי תורה יהון נכבדים אלין דסבילו כמה חבלים וצירין כיולדה והוו מבוזין בין עמי הארץ יהון נכבדים ומיד יי' למבול ישב לרשיעיא. אין מבול אלא דינין דמבול כגוונא דנפתחו מעיינות תהום וארובות השמים נפתחו ביומי טופנא. אוף הכא יתערון דינין לגבייהו עילא ותתא עד דלית סוף ותכלית וכל בזויין וקלנא דעבדו אומין עכו"ם דעלמא לשם ידוד ולעמיה וכמה חרופין דסבילו ישדאל מנייהו על שם יי' מכלהו נטיל נוקמא קב"ה ועל דא אתקרי נוקם יי' ונוטר ובעל חמה לגבייהו:

ובחדש הראשון מאן ראשון דא ניסן תמן אולידת ההיא חיה לקיים מה דאוקמוה מארי מתניתין בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל. ובי"ד דיליה ויאמר כי יד על כס יה תמן אומי לאעברא מעלמא זרעא דעשו עמלקיים בההוא זמנא משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח. משכו משך ידו את לוצצים בההוא זמנא כה אמר יי' לרועים הפושעים בי ואומר ואל אדמת ישראל לא יבאו ואלין אינון רועים דענא פרנסי דרא ובג"ד אתמר עלייהו הנה אנכי מפתיה והולכתיה המדברה. ונשפטתי אתכם וגו' כאשר נשפטתי את אבותיכם דקטיל לון במכת חשך. (ר' אלעזר אמר וכו' שהוא בהפך הדף)

ספר במדבר פרשת פנחס דף רמט/ב

אמר רעיא מהימנא מלין אלין סתימין וצריך למפתח לון לגבי חברייא דמאן דסתים לון גניזין דאורייתא איהו מצער לון. דלרשיעייא נהורין דרזין אתחזרן לון חשוכין ואיהו מתלא לממונא דאיהו גניז מאן דחפר ליה עד דגלי ליה ולאו איהו דיליה אתהדר בסוכלתנותיה בחשוכא וקבלא. ולמאן דאיהו דיליה נהיר ליה ובג"ד אית לב"נ לגלאה רזין סתימין דבאורייתא. בעשור. ט' אינון לכל סטר לקבל ט' ירחין דיולדה כחושבן א"ח מאן יולדת ד' מן אחד א"ח איהו ט' לד' סטרין דאת ד' ואינון ארבעים א"ח זכור ד' שמור

הא ארבעין ותרין אשתאר כבוד דאתמר ביה בשכמל"ו. ואיהו כבוד ל"ב ד' זמנין לכל סטר דאת ד' הרי ס"ד לד' סטרין רנ"ו ואוקמוה כבוד לעילא ל"ב לתתא ובג"ד

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנ/א

מייחדין בכל יומא תרין זמנין דאמרן בהו תרין זמנין כבוד דאיהו ס"ד ותרין זמנין ד' ד' מן אח"ד הרי ע"ב הרי ד' דאח"ד שלימו דמ"ב שמהן ושלימו דע"ב שמהן ובג"ד אמרין במזמור לדוד מי זה מלך הכבוד יי' עזוז וגבור ובזמנא תניינא מי הוא זה מלך הכבוד: אסתחר ההוא היכלא ופתח תרעא אחרא דסטר דרום (ד"א צפון) בשבעין ותרין עטרין. לבתר אפתח תרעא תליתאה לסטר מזרח בחמשין (ותרין) נהורין דחמשין תרעין דבינה לבתר אפתח תרעא אחרא דלסטר צפו (ד"א מערב) בע"ב עטרין וכלהו רמ"ח בחושבן תיבין דפרשיין דק"ש. ומה דבקדמיתא ההיא חיה הות זעירא בההוא זמנא אתרביאת הדא הוא דכתיב מלא כל הארץ כבודו דאיהו כבוד עלאה ותתאה. כד מטי לח"י עלמין דביה ח"י ברכאן דצלותא ופתח ביה אלקים שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך כדין עמודא דאמצעיתא אתחבר בהדה בחביבו דנשיקין דשפוון ואינון נצח והוד דלשון איהו צדיק בינייהו. לשון למודים בההוא זמנא וישק יעקב לרחל כדין קראן להיא חיה כבוד כבוד אבא ואימא. מקודש מקודש כדין ירחא אתקדשא כדקא יאות כדין ובחדש הראשון ראשון ודאי. וכדין משכו וע"ר בעשור לחדש הזה דאתחבר סיהרא קדישא בשמשא דאתמר ביה כי שמש ומגן יי' אלקים (צבאות). ומה דהות נקודה זעירא (ס"א כגוונא דא) אתמלאת בסיהרא וכדין איהי החדש מלא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנ/ב

וסיהרא אתמלייא כגוונא דא ס מלא כל הארץ כבודו בקדמיתא חסר וכען בשלימו: אמר רעיא מהימנא כגון לישנא דאיהו מקל לכל אנשי ביתיה ואיהו לישנא דאת ו' ואיהו מטה דביה עשר אותיות וביה מחא קב"ה על ידוי י' מחאן ובגיזך כל מחאן הוו מסטרא דה' ה'. ר' עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים היתה של חמש מכות וכו'. אמו רמעתה וכו'. ואת ה' סלקא באת י' לחמשין מחאן חמש זמנין חמשין אינון ר"ן ובג"ד ועל הים לקו ר"ן מכות. אמר יוסף כל מיטב ארץ מצרים רעמסס היא וההיא ארעא אפרישו לדחלן דלהון לרעיא ולמיהך בכל ענוגין דעלמא וכל מצראי חשיבון לאינון דרען

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנא/א

לדחליהון כדחליהון ודא שאיל יוסף מפרעה לשלטאה אחוי על דהלן דמצראי דאתכפיין תחות ידיה כעבדים בתר מלכיהון למהוי כלהו מתכפיין תחות שם יי' מסטריהון ולא

שליט בעלמא אלא שם ידוד. ואתכפיין כל ממנן תחות ידיה ולאחזאה לון דאיהו עתיד לאיתפרעא מנהון הה"ד ובכל אלקי מצרים אעשה שפטים אני ידוד כד מטעיין לבריין ועבדין גרמייהו אלוהות. ובגין דטלה ממנא דיליה איהו רב על כל ממנן דאלקים אחרים מני קב"ה לישראל (שם) ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית ואשליט לון עליה ותפשי ליה תפיש בתפישה דלהון יומא ותרין ותלת. ולבתר דא אפיקו ליה לדינא לעיני כל מצראי לאחזאה דאלהא דלהון ברשו דישראל למעבד ביה דינא. בג"ד (שם) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו למהוי דן באש צלי ומני לזרקא לגרמיה דיליה בשוקא בבזוי ובג"ד (שם) ועצם לא תשברו בו ומני ליומא ד' בתר דהוה תפיש ג' יומין קשור למעבד ביה דינא ודא קשיא לון מכל מכתשין דמחא לון קב"ה על ידא דרעיא מהימנא ולא עוד אלא דמני דלא למיבל ליה בתיאובתא ומיד דחמאן גרמוי בשוקא ולא יכלין לשזבא ליה דא קשיא לון מכלא ולא עוד אלא דאתמר בהו (שם) ומקלכם בידכם לאתכפייא כל דחלן דמצראי תחות ידייהו. ובגין דאינהו בכורות ממנן כתיב (שם) וויי' הכה כל בכור בתר כל דא כתיב לא יאכל חמץ שבעת ימי תאכל עליו מצות לחם עוני. וכתיב כל מחמצת לא תאכלו. אמר רעיא מהימנא אמאי מני דלא למיכל חמץ שבעת יומין ולמיכל בהון מצה ואמאי לא יאכל ואמאי לא תאכלו. אלא ז' ככבי לכת ואינון שצ"ם חנכ"ל ואינון מסטרא דטוב ורע נהורא דלגו מצה. קליפה דלבר חמץ. ואינון חמץ דכר מחמצת נוקבא. מצה דלגו שמורה ואינון שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך. ואתמר עלייהו

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנא/ב

ושמרתם את המצות. מצה איהי שמורה לבעלה דאיהו ו' וביה אתעביד מצוה ומאן דנטיר לה לגבי יה דגניזין במ"ץ מן מצה ואינון י"ם ה"ץ ומני קב"ה לברך לה שבע ברכות ליל פסח דאינון שבע הנערות דילה שצ"ם חנכ"ל ומני לאעברא מנהון חמץ ומחמצת דאינון עננים חשוכין דמכסיין על נהורין דשבעה ככבי לכת דאתמר בהון ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע חשוך כאשר בתחלה דכל כך חשוכא דעננין דלהון דלא יכלין נהורין לאנהרא להון ובגין דא ולא נודע כי באו אל קרבנה:

רבי שמעון פתח ואמר גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים גער חית קנה דא קנה דאתאחד ביה עשו דאיהי קרתא דרומי רבתא דנעץ גבריאל קנה בימא רבא ובנו עליה כרך גדול דרומי קנה דחמץ וכד ייתי פורקנא לישראל יתבר ליה.

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנב/א

הה"ד גער חית קנה עדת. ומתעבד מיד חמץ מעלמא. מחמצת דיליה רומי. ויתגלא מצה בעלמא דאיהי בי מקדשא דבית ראשון ובית שני אמר בוצינא קדישא (ס"א ר"מ) דאינון לקבל בת עין ימין ובת עין שמאל ואינון לקבל (לחם משנה) רומי רבתי רומי זעירא לקבל תרין עננין דמכסיין על בת עינא ימינא ושמאלא ואינון לקבל שאור וחמץ. ועד דאלין יהבערון מעלמא בל יראה ובל ימצא חד מנייהו בית ראשון ושני לא יתגליין בעלמא ואסוותא דעננ עינ' דאחשיך לבת עינא ימין ושמאל. מה יהא אסוותא דלהון מרה דעגלא והיינו שם ירעה עגל ושם ירבץ. שם ירעה עגל דא משיח בן יוסף דאתמר ביה בכור שורו הדר לו. ושם ירבץ דא משיח בן דוד. חד אעבר רומי רבתי. וחד אעבר רומי זעירתא דמיכאל וגבריא"ל לקבלייהו אינון. ובגיזד א ח' דאיהו חוטא זעירא תבר לה וייעול ה' באתרהא דבקדמיתא קנה וסוף קמלו. קנה שלטנותא דרומי וסוף לכל מלכין. דעתיד קב"ה לתברא ליה. גער חית קנה גער חיה בישא ח' מן חמץ ואתבר רגליה מן מחמצת דאתמר בה רגליה יורדותמותועוד גער חית קנה יתבר רגל קוף מן קנה וישתאר הנה מיד הנה יי' אלקים בחזק יבא ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן. הנה ס' בתר אלף ומאתן ואמר בוצינא קדישא כל הנפש לבית יעקב ששים ושש ששים לאתערותא דמשיח ראשון ושש לאתערותא דמשיח שני אשתארו ו' שנים לע"ב לקיים בהו שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמור כרמך ואספת את תבואתה דאתמר קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה אם כן מה כתיב לעיל רנו ליעקב שמחה. אלא ארבע גאולות עתידין למהוי לקבל ארבע כוסות דפסח בגין דישראל מפוזרין בארבע פנות עלמא ואינון דיהון רחוקין מאומין אקדימו לרנו ותניינין לשתין ותליתאין לשתין ושית ורביעאין לע"ב ופורקנין אלין יהון בארבע חיון בשם ידוד דרכיב עלייהו הה"ד כי תרכב על סוסך מרכבותיך ישועה דלקבלייהו יתער לתתא ארבע דגלין ותריסר שבטין. ברזא דידוד מלך ידוד מלך ידוד ימלוך לעולם ועד תריסר אתוון אינון לקבל תריסר שבטין וי"ב אנפין דתלת אבהן דאתמר עלייהו האבות הן הן המרכבה ואינון עשר שבטין אלף שנין תרין שבטין מאתן שנין ומי"ב אתוון תליין ע"ב שמהן דאינון ע"ב שנין בתר אלף ומאתן ואינון כ"ד לכל חיה מתלת חיון כ"ד רזא דיליה וקרא זה אל זה ואמר ואינון תלת כתות מן כ"ד צורות כת אחת אומרת קדוש וכת תניינא אומרת קדוש וכת תליתאה אומרת קדוש מיד אתער שמאלא במ"ב אתוון דעבד דינא בעמלק. כי יקרא קן צפור לפניך בדרך מארי מקרא בכל עץ מארי משנה דאינון כאפרוחים דמקננין בענפי אילנא. אית דאמרי בכל עץ אלין ישראל

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנב/ב

דאתמר בהו כי כימי העץ ימי עמי. או על הארץ אלין מארי תורה (ד"א משנה) דאתמר בהו על הארץ תישן וחיי צער תחיה ובתורה אתה עמל. אפרוחים אלין פרחי כהונה. או ביצים אלין דזן קב"ה מקרני אמים ועד ביצי כנים. והאם רובצת על האפרוחים בזמנא דהוו קרבין קרבנין. מה כתיב לא תקח האם על הבנים. חרב בי מקדשא ובטלו קרבנין מה כתיב שלח תשלח את האם וגלו הבנים והיינו ואת הבנים תקח לך מסטרא דא דאת ו' דאיהו עולם ארוך דאתמר ביה (שם) למען ייטב לך והארכת ימים. לעולם שכלו ארוך ובאתר דקרבנין תקינו צלותין ומצפצפין בקלין דשירין. בקול דק"ש לגבי עמודא דאמצעיתא דאיהו לעילא דהא אימא וברתא בגלותא ומיד דנחית קשרין לה בברתא דאיהי יד כהה למהוי קשיר ו' עם ה' בשית ספיראן מיד מלחשין לגבי חכמה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אח"ד כבו"ד גי' מ"ה מן חכמה דנחית ליה לגבי אמה ומיד דנחית קשרין ליה עמא בקשורא דתפילין דרישא ובג"ד בארבע פרשיין דתפלין קדש לי חכמה. והיה כי יביאך בינה שמע ישראל תפארת. כליל ו' ספירן בשית תיבין. והיה אם שמוע מלכות יד כהה. צלותא כתר כ' על רישיה אין קדוש כידוד דסנדלפון קושר כל צלותין ועביד לון כתר. בההוא זמנא צריך לסדרא מגור' (ס"א פתורא) לסעודתא דמלכא ומשכנא ומנרתא וארונא ומדבחא וכל מיני שמושא דביתא דמלכא ולאו בתר פתורא אזלינן דלאו עובדא דקב"ה דלא אזלינן אלא בתר פתורא דאיהו עובדי ידוי דקב"ה דאיהו שכינתיה. משכן דיליה פתורא דיליה מנרתא דיליה ארונא דיליה מדבחא דיליה איהי כלילא מכל מאני שמושא למלכא עלאה. אנה אינון דמתקני חמרא ונהמא דמלכא עלאה דאתמר בהו את קרבני לחמי לאשי דלית לקרבא ליה לגביה אלא אלין דאתקריאו אשי יי'. ובג"ד את קרבני לחמי לאשי.

דעליה אתמר לכו לחמו בלחמי ואתקרי לחם הפנים דאינון י"ב אנפין יברכך ידוד יאר ידוד ישא ידוד תריסר אנפין דתלת חיון מאי לחם דאלין פנים דא נהמא דאדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואית ליה נהמא בארבע אנפין דאינון ארבע אתוון ידוד האי נהמא דפתורא דמלכא איהו סלת נקיה. כבשן דיליה דאופה ביה נהמא שכינתא תמן אתבשל ואשתלים ובג"ד אין בוצעין אלא מאתר דגמר בשולא כגוונא דשלימו דפרי איהו גמר בישולו. והאי איהו אדני גמר ושלימו דידוד דאיהו לחם הפנים אלקים כבשן דיליה דאיהי כבושה תחות בעלה ובגינה אתמר והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי' באש ויעל עשנו כעשן הכבשן. ולא ככבשן דאש דהדיוט אלא ככבשן דביה כבש רחמיו לעמיה כד מצלין ובעון בעותין כן יכבשו רחמיך את כעסך וביה כבשי דרחמנא למה לך. ובנהמא דאורייתא אית סלת דיהב ליה מלכא לאינון דאתמר עלייהו כל ישראל בני

מלכים. מיכלא דצדיקייא. ואית נהמא דאורייתא דאיהו פסולת לאינון עבדין ושפחות דבי מלכא ובג"ד במטרוניתא אתמר ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה דאינון מארי מתניתין ובג"ד אתמר במיכלא דמלכא ועשירית האיפה סולת ודאי ודא יו"ד מן אלקים איהי עשירית ודא סלת דהיכלא דמלכא ואשתבחת (ד"א דמיכלא דמלכא אשתכחת). קום בוצינא קדישא אנת ורבי אלעזר ברך ורבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יודאי לתקנא דורונא למלכא ולקרבא כל אברין דאינון ישראל קרבנין לקב"ה ההוא דאתקרי נשמה לגבי אברים שכינתא קדישתא אש של גבוה. דאחיד בעצים דאתקריאו עצי העולה דאינון עץ החיים ועץ הדעת טוב ורע עצי הקדש אתקריאו אינון מארי תורה דאתאחידת בהון אורייתא דאתמר בה הלא כה דברי כאש נאם יי' ואתמר בה עולה ליי' קרבן ליי' אשה ליי' ואתמר את קרבני לחמי לאשי. והא כתיב דלית לקרבא קרבן אלא לטי' מאי ניהו את קרבני לחמי לאשי. אלא ארחא דמאן דקריב דורונא למקרב ליה למלכא ולבתר איהו פליג ליה למאן דבעי אוף הכי ישראל מקריבין אורייתא לקב"ה

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנג/א

דאיהו לחמו ואיהו יינו ואיהו בשר דיליה ואתמר בה עצם מעצמי ובשר מבשרי בשר קדש דאוקמוה עלה מארי מתיבתאן בבשר היורד מן השמים עסקינן. קב"ה מאי עביד מההוא דורנא למלכא דאכיל על פתורא דקרבין על פתוריה מכל מין ומין סלת ובינוני ופסולת ואיהו פליג מפתוריה לכל מארי סעודתא לכל חד כדקא יאות על ידי ממנן דיליה. ומההוא נהמא דאיהו סלת דמלכא אכיל איהו מני למיהב לאינון דרחימין גביה הה"ד את קרבני לחמי לאשי ריח נחוחי דהיינו אשי יי' ונחלתו יאכלון (ודא הוא ההוא דאתמר ביה לכו לחמי בלחמי ושתו ביין מסכתי) האי איהו מסטרא דאילנא דחיי. אבל מסטרא דעץ הדעת טוב ורע מני למיהב בינוני למלאכים ופסולת לשדין ומזיקין דאינון משמשין לסוסוון ולפרשיין דמלכא. ואוקהכי דפרשין דמלכא הוו מארי משנה דאינון כמלאכים משמשין לון שדים יהודאי דאינון רשימין באות שדי (ס"א באת י') ואית שדין ומזיקין מסטרא דמסאבו דאתקריאו שדים עכו"ם וזה לעומת זה עשה האלקים ובגין דא אמרו מארי מתניתין דאינון ג' מינין מינייהו. חד מין דלהון כמלאכי השרת ומין תניינא כבני אדם ומין תליתאי כבעירן ואית בהון חכימין באורייתא דבכתב ודבעל פה. אתקרי יוסף שידא על שם דאוליד ליה שד ולאו למגנא אמרו מארי מתניתין אם הרב דומה למלאך יי' צבאות תורה יבקשו מפיהו. ואשמדאי מלכא הוא וכל משפחתיה הא אוקימנא דאינון שדין יהודאין דאתכפיין באורייתא ובשמהן דאורייתא. ובני אהרן בגין

דעריכו קרבנהון בגין דא אתענשו דכלהו קרבנין אע"ג דאתקריבו לגבי מלכא איהו פליג לון לכל חד כדקא חזי ונטל לחולקיה מה דאתחזי ליה:

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה וגו'. רבי אבא אמר יום הבכורים אינון בכורים עלאין דאורייתא הה"ד ראשית בכורי אדמתך תביא וגו'. אמר ר"מ כגוונא דבכורים לאמהון אוף הכי אתקריאו פירות בכורים דפירות דאילנין כבכורה בתאנה הכי ישראל קדמונים ובכורים לקב"ה מכל אומין דעלמא הה"ד קדש ישראל לידו"ד וגו'. ובג"ד אתמר בהון תביא בית ידוד אלקיך ובגין דא אומין עכו"ם דאתמר בהון ויאכלו את ישראל בכל פה יאשמו רעה תבא אליהם. אוף הכי ו' דכליל שית ספיראן ואיהו בן י"ד אתקרי בכ"ר וכל ענפין דנפקין מניה דבהון ראשין כגוונא דא אתקריאו בכורים. ו' איהו נהר מאינון בכורים עלאין וההוא נהר נפיק מעדן. ודא איהו דאורייתא תלייא ביה וכד נפיק נפקי כל רזין דאורייתא ובגין דאיהו אילנא דחיי אורייתא הדא הוא (נ"א חדא היא) דכתיב עץ חיים היא למחזיקים בה ופקודין דילה דמיין לאיבא פרי דאילנין אצטריכו לאייתאה:

אמר רעיא מהימנא ואי תימרון אמאי בכורים דלהון אתקריאו מנחה חדשה משית ירחין לשית ירחין ומבר נש דאתמר ביה כי האדם עץ השדה לתשע ירחין או לשבעה ובעירא אוף הכי שבעת ימים יהיה תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לידוד לקרבא קרבנא קדם יי' ועוד ספיראן בהון שם ידוד וכל כנויין דיליה אמאי אתקריאו בשם חיון. אלא מנחה חדשה בארח רזא דא שכינתא משית ירחין לשית ירחין אינון שית ספיראן דאתקריאו שנים קדמוניות לבריאת עלמא דאינון שיתא אלפי שנין הוי עלמא מסטרא דאימא עלאה. ומסטרא דאימא תתאה אתקריאו ירחין ובגין דקדמו לעלמאו כל ברייין אתקריאו בכורים ושכינתא מנחה חדשה מסטרא דחיה דאתמר בה ודמות פניהם פני אדם ואיהו תשע לחשבון זעיר דחנוך איהו בר נש

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנג/ב

דאתייליד לתשע ירחין דעובדא דאיהי עשיראה ובדא כליל מכלהו ואתקרי בן בוכרא על שם אות ברית דאיהו י' טפה קדמאה דאתמשך מניה זרע יורה כחץ דאיהו ו' ואיהו י' סליק על ו' כאיבא דסליק על ענפא דאילנא ואע"ג דכמה ענפין אית באילנא וכמה תאנים עלייהו אינון דאקדימו בקדמיתא אתקריאו בכורים אלין אינון רישין דכלהו כגוונא דלהון אתמר שאו שערים ראשיכם שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. שאו את ראש כל עדת בני ישראל. שאו שערים ראשיכם. שערים אלין אינון חמשין תרעין דבינה דאיהי מתיבתא דלעילא ושאו פתחי עולם דמתיבתא תתאה דכל מאן דאשתדל באורייתא לסוף מתנשא הה"ד אם נבלת בהתנשא ואוקמוה מארי מתני' כל המנבל עצמו

על דברי תורה לסוף מתנשא. ויבא מלך הכבוד. ולית כבוד אלא תורה מחכא מאן דיליף אורייתא דאתקריאת כבוד אקרי מלך ולא תימא בההוא עלמא דאתי ולא יתיר אלא מלך בתרין עלמין בדיוקנא דמאריה ובגין דא כפול פסוקא תרין זמנין חד מי זה מלך הכבוד תניינא מי הוא זה מלך הכבוד. שאו שערים ראשיכם. מאי ראשיכם תרין זמנין אינון חיון דמרכבתא עלאה וחיון דמרכבתא תתאה:

ובחבורא קדמאה:

אמר רעיא מהימנא מלין אלין כמה סתימין אינון למאן דלא ידע וגליין למאן דידע בהו. ודאי ההוא צפורא איהו שכינתא. קן דילה דא בי מקדשא. וישראל אינון אפרוחין דאימא יתבא עלייהו הה"ד והאם רובצת על האפרוחים ואינון מארי משנה דפרחין בפקודין דילה או ביצים אינון מארי מקרא. ובזמנא דחבו ישראל ואתחריב בי מקדשא מה כתיב שלח תשלח את האם הה"ד ובפשעיכם שלחה אמכם ואינון מארי שיתא סדרי משנה כתיב בהו ואת הבנים תקח לך דאינון שית מסטרא דשית בנין דתחות אימא עלאה דאינון בשית תיבין דק"ש או בשית סדרי משנה אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים וקשרין לון בקשרין דתפלין על רישא ועל דרועא. ובמאי נטלין בנין בכמה צפצופין דקלין דק"ש ולבתר לחשין בלחישו בצלותא דחשאי לגבי אימא וברתא. ואינון ה' ה' ונחתין לגביה ו' בקשר דיליה דאיהו יו"ד ושריא ה' עלאה על ו' תפלין על רישיה ה' זעירא נחת לגבי י' דאיהו יו"ד ושריא ה' עלאה על ו' תפלין על רישיה ה' זעירא נחת לגבי י' דאיהו קשר דה' עלאה על ראש ו' ואיהו ו' קשר עמה בה' דיד כהה ובג"ד אפרוחים מסטרא דאת ו' כליל ו' סדרי משנה. או ביצים אלין מארי מקרא דאתמר עלייהו בן ה' שנים למקרא ודא ה' בנין מסטרא דבן י"ח אלין

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנד/א

מארי קבלה עלייהו אתמר לא תקח האם על הבנים. ומארי קבלה אינון מארי תלמוד ואתמר עלייהו ושננתם ואוקמוה מארי מתניתין אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם דאינון שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. ורזא דמלה כי יקרא קן צפור לפניך בדרך במארי מקרא. ועשית מנורת זהב טהור. הא אוקמוה ועשית מנורת כלל זהב פרט מקשה כלל וכמה מקראין מארי מתניתין אינון מרבין וממעטין כגון ריבה ומיעט. אוף הכי אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם ודרשינן מניה שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד כדאיתא בקדושין. אוף הכי ביום כלת משה כלת דרשינן ביה. אי תימא דדרשינן לון מנהון. כיצד מאלפא ביתא ולא מעצמן דאנון לית לון רשו לאוספא ולא למגרע אות מניה (דהיא ו') או לאחלפא את דא באת אחרא הא כתיב כלות מלא באורייתא מאן יהיב לון

רשות למגרע אות מניה דהוא ו' הא לא אית הכא מלה דאתחליף באלפא ביתא אלא על אלין תיבין חסדין דאינון מלאים ומלאים דאינון חסרים ועל כל פירושין דיכלין למעבד לקשטא כלה בתכשיטין דילה קב"ה מני למעבד כמה דיימרון ולמהוי מאמין לון הה"ד על פי התורה אשר יורוך. לאומן דחתךמאני לבושין דמלכותא ועבד מנהון חתיכן סגיאין אינון דידעין אתרין דחסרין אלין חתיכות או אלין דמשתארין אינון מתקנין אינון לבושין ושוין אינון חתיכות דאתוספן באתר דמעוטין וחתיכות דאינון מעטין מוסיפין עלייהו והאי איהו על פי התורה אשר יורוך. ואי תימא אי כך הוא מאי איהו דלזמנין טעי חד מנייהו ויימא הדרי בי. אלא עד דיעבדי הוראה מההיא מלה דחולקין עלה יכיל ההוא דאקשי עלה למימר הדרי בי דלא כל מפרקי תכשיטין דכלה ידעין בחתיכות לאן אזלן עד דיהא פסק על בורייה פרוקין דהלכות על בורייהון. מנורה שבע בוצינין דילה את שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך לקבל

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנד/ב

שי"ן דתלת ראשין ש ושי"ן דארבע ראשין דתפילין ש ואינון לקבל ז' ברכאן דק"ש ש דאינון בשחר מברך שתים לפניה ואחת לאחריה ובערב מברך שתים לפניה ושתים לאחריה לבתר כהנא רבא בעבודה דמשמש בכנפי מצוה פעמונים ורמונים אינון קשרין וחולייין וציץ תפילין מתמן ואילך ועשית מזבח מקטר קטרת:

פתח רעיא מהימנא (ד"א ר"ש) ואמר כתי' בפרשתא דא והקרבתם אשה עולה ליי' ואוקמוה דעולה לאשים ובג"כ סמך עולה לאשה ועוד אוקמוה דלית עולה אתיא אלא על הרהור הלב ודאי כל קרבנין לא אתיין אלא לכפרא כל קרבנא וקרבנא על כל אברין דב"נ כפום ההוא חטא דההוא אבר. על טפין דמוחא עוגות מצות כי לא חמץ. אי זריק טפין קדמאין קדם דאחמיצו באתר דלאו דיליה ועל אלין דאחמיצו וזריק לון באתר דלא אצטריך צריך לאייתאה עלייהו לחם חמץ ואינון לחמי תודה הכי הוו מנהון חמץ ומנהון מצה. פרים מסטרא דדינא כבשים ואילים ועתודים ועזים בגין דאינון אנפי דשור כלהו שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון שחיטה וקבלה וזריקה כלם בצפון לבסמא מדת הדין דאתי לבית דין מסטרא דגבורה. בית דין הגדול מסטרא דגבורה דתמן בינה. בית דין הקטן מסטרא דמלכות וכל אינון שופכי דמים למצוה אינון מסטרא דגבורה ומה דאוקמוה עולת שבת בשבתו ולא בשבת אחרא בגין דעבד יומו בטל קרבנו דקרבן דוחה שבת ואדליק אש בשבת בגין דאיהו אשא קדושה דכל אש דקרבנין איהו קדש ושבת קדש אהידן דא בדא אבל אש דחול אסיר לאחדא ליה בקדש ובג"ד מני לון לישראל לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת דהאי איהו כלאים דטוב ורע.

ובשבת דשלטא אילנא דחיי דלית ביה תערובת (אסיר לאבערא ביה אש דחולין דהאי אש דחולין דטומאה ולא דחולין דטהרה) וחולין דטהרה אסיר לערבא באש דקדושה כל שכן חולין דטומאה דאסיר לערבא לון בקדושה אוף הכי כל קרבנין אתקריאו בשר קדש. וכל קרבנין דכל מין אית בהון חולין דטהרה ואית בהון

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנה/א

קדש וקדש הקדשים. ורזא דאית הפרש בין קדש לקדש הה"ד והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים אוף הכא אשות דקרבנין לאו אינון שוין דאש של גבוה מקודש מאש דקדש דלתתא דאתקרי אש עצי הקדש או אש בשר הקדש. ואשא דקודשא אית ביה הפרשה לבין אש הדיוט אף על גב דאוקמוה עליה דמצוה להביא מן ההדיוט אף על גב דאית אש דקודשא דכל חד צריך לאתריה. ומתלא אמתילו ישראל קדמאי להאי רזא ישראל (נ"א ישראל אמתילו להאי דהא ישראל בכלל) אתקריאו מלכים כמה דאוקמוה כל ישראל בני מלכים אבל כד הוו עאלין לבי מקדשא כל חד שרייא באתריה כדקא יאות ליה אוף הכי כל קרבנין לאו אינון שוין דאף על גב דבכולהו כתיב קרבן ליי' איהו פליג כלא כל חד וחד כדקא יאות ורזא דא אשתמודע בפרי החג דהוו קריבין לון ישראל קדם יי'. אמר בוצינא קדישא קום רעיא מהימנא משנתך דאנת ואבהן ישני עפר אתקרון דעד כען הויתון משתדלין באורייתא באינון ישנים במשנה דאתמר בהון על הארץ תישן. וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה לידוד אתון אינון (בני) בכורים דשכינתא ובעובדין דלכון איהי אתחדשת בצלותין דאבהן בכל יומא דאוקמוה מארי מתניתין תפלות כנגד אבות תקנום ובק"ש דאמר רעיא מהימנא שמע ישראל ואוקמוה כל הקורא ק"ש בכל יום כאלו הוא מקיים והגית בו יומם ולילה. ודאי בצלותין דלכון בקריאת שמע דלכון שכינתא איהי אתחדשת קמיה דקב"ה ובג"ד והקרבתם מנחה חדשה לידוד בצלותין דאינון באתר דקרבנין באן קרבנין דצלותין איהי מתחדשת. בשבועותיכם דהיינו שבועות דביה מתן תורה ואתקרי חמשים יום לעומר וביה שבעה שבועות מסטרא דההוא דאיתמר ביה שבע ביום הללתיך ואיהי מלכות כלה. כלילא משבע ספירן כלילא בבינה דאיהי אתפשטת בה' ספיראן לחמשין יסוד כל כלול מאלין חמשין כל"ה כ"ל ה' כלילא מחמשים כלהו נבלעים בגו חמשים חכמה דאיהי י' עלאה מובלעת בגו חמשין ה' זמנין עשר ה' בינה י' חכמה עשר זמנין ה' היינו חמשין ובחושבן כ"ל ובחשבן י"ם ואיהו ים התורה.

מקורא דיליה כתר דלית ליה סוף שאר ספיראן אתקריאו על שמה שבעת ימים ומלכות ים סוף סוף דכל ימים ובג"ד דאינון חמשין שבע שבועות מנחתם שלשה עשרונים ושני

עשרונים חמש דאינון חמש זמנין עשר הה"ד ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד ושני עשרונים לאיל האחד עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים. ושבעת הכבשים לקבל שבע שבתות תמימות תהיינה כל חד עם שית יומין דיליה ובעשור לחודש השביעי דאיהו תשרי. מקרא קדש יהיה לכם דא יום הכפורים דאיהו עשירי י' כליל מעשרת ימי תשובה ותקינו ביה ה' צלותין לחברא (לה) עם ה' (מאי מקרא קדש יהיה לכם דאיום הכפורים דאיהי עשירי י' כליל מעשרת ימי תשובה ותקינו בו ה' צלותין לחברא עם ה') מאי מקרא קדש לאפרשא ליה משאר יומין דאית בהו פולחנא דחול ובגין דא כל מלאכת עבודה לא תעשו דיומין דאית בהון מלאכת חול אינון מסטרא דעץ הדעת טוב ורע. דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה לכל חד כפום עובדוי ודא מטטרון מטה, נחש סמאל אבל בהאי יומא דאיהו יום הכפורים דאתקרי קדש שלטא אילנא דחיי דלא אשתתף עמיה שטן ופגע רע ומסטריה לא יגורך רע. ובגיזך א ביה נייחין עבדין באילנא דחיי (ואשתתפן גביה) וביה נפקן לחירות ביה נפקי משלשליהון. אינון דאית עלייהו גזר דין בנדר ובשבועה ובגין דא תקינו למימר ביה כל נדרי ואיסרי כו' כולהון יהון שביתין ושביקין לא שרירין ולא קיימין ובגין דא נדר דידו"ד דאיהו תפארת ושבועה דאלקים דאיהו מלכות דעבדו על גלותא דלהון בחכמה ובינה יהון שביקין ושביתין לא שרירן ולא קיימין ונסלח לכל עדת בני ישראל דחסד איהו מים. גבורה אש תפארת אויר ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין התר נדרים פורחים באויר ובגין דשבועה ממלכות דאיהי לתתא מיניה אוקמוה נדרים על גבי שבועות עולים ועוד אוקמוה כל הנשבע כאילו נשבע במלך עצמו וכל הנודר כאילו נודר בחיי המלך. המלך עצמו אדני חיי המלך ידו"ד ובגין דא (שם ל) כי ידור נדר לידו"ד. ואוף הכי אית רזא אחרא חיי

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנה/ב

המלך חכמה הה"ד החכמה תחיה בעליה כל הנודר בידוד דאיהו תפארת כאילו נודר בחכמה דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א חיי המלך וכל הנשבע באלקים כאילו נשבע במלך עצמו. עצמו דא אימא עלאה כאילו נשבע בה דאיהי עצם השמים לטוהר מסטרא דחסד עצם מעצמי ובשר מבשרי מסטרא דגבורה דא מלכות. ובחכמה דאיהי חיי תפארת איהו סליק לאתקרי אדם הה"ד כתפארת אדם ואתמר ביום הכפורים ועניתם את נפשתיכם. ובעשור לחדש השביעי הזה תענו את נפשתיכם. תקינו ביה ה' ענויים בגין דתתלבן ה' זעירא בח' עלאה דאיהו ה' צלותין לקיים בישראל אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. והאי איהו רזא דלשון של זהורית בגין דכל חובין דישראל מטון לגבי מלכות ותשובה דאיהי בינה מלבנת לון בגין דאתמר בה השוכן אתם בתוך טומאותם וד' בגדי לבן וד'

בגדי זהב למלבש יאהדונהי ותקינו לתקוע שופר ביום הכפורים לסלקא קול דאיהו ו' לחרות דאתמר בה בכל צרתם לו צר בא' ובו' קרי וכתיב. ועבודת יום הכפורים איהי באריכות ואיהי כלילא מתלת דרגין במחשבה דבור ומעשה. בחמשה עשר יום לחדש השביעי וגו' דאיהי תשרי מקרא קדש יהיה לכם וגו' כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגותם אותו חג ליי' שבעת ימים וגו'. בחמשה עשר מסטרא דידו"ד וחגותם אותו דא אות ו' עמודא דאמצעיתא. (ח"ג חסד גבורה). שבעת ימים מסטרא דבת שבע דאיהי מלכות אבהן ורעיא מהימנא ואהרן דוד ושלמה הא אינון שבע לקבל שבע ספיראן. אנא בעינא לתקנא לכון סכה דאיהי אימא עלאה לסככא עלייה וכאמא על בנין ובנין ז' ספיראן אמר קרא (שם) כי בסכות הושבתי את בני ישראל במפקנותהון מארעא דמצרים בז' ענני כבוד. (אית באות ו' בסכות חסר ו' דאתמר בה (שם) בסכת תשבו שבעת ימים איהי אימא.

אבל סוכה) באת ו' איהו ברזא (דתיבין) דתרין בנין ידוד אלקים והכי סליק סוכ"ה בחושבן יאהדונהי תרין כרובים דהם סוככים בכנפיהם על הכפורת ופניהם איש אל אחיו ואית עשרה טפחים בכרובים מתתא לעילא מרגליהון עד רישיהון ומרישיהון ועד רגליהון ושריין על טפח דאיהו י' ועשרה עשרה מעילא לתתא ומתתא לעילא היינו יו"ד ובג"כ שיעורא דסכה אמרו רבנן לא פחות מעשרה ולא למעלה מעשרים. סכה העשויה ככבשן מסטרא דאימא עלה אתמר (שם יט) והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליויי' באש ויעל עשנו כעשן הכבשן (ואוקמוה יד) מאי והחיות רצוא ושוב כאור היוצא מפי הכבשן) וכלא חד. וסכה תהיה לצל יומם דסכך בעינן וסכך אתעביד לצל דאתמר ביה בצל שדי יתלונן. ולא בצל סכת הדיוט דאגין על גופא משמשא. אלא צל לאגנא על נשמתא. בצלו חמדתי וישבתי אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים. צל עם ס' איהי צלם דאתמר ביה אך בצלם יתהלך איש. ס' סתומה אית לה ארבעה דפנות ומה דאוקמוה שתים כהלכתן ושלישית אפילו טפח ולמ"ד שלשה כהלכתן ורביעית אפילו טפח ואינון בגין דא תרין תלת ארבע הא תשע טפח איהי עשיראה לאשלמא כל חסרון. ובגין דא שיעור סכה לא פחות מעשר דאיהי מלכות עשיראה דכל דרגין ולא למעלה מעשרין דאיהי כ' כתר עליון דלא שלטא ביה עינא. כבוד עלאה עליה אמר משה הראני נא את כבודך ואתיב ליה קב"ה לא תוכל לראות את פני ולית כבוד בלא כ' ובגין דא שערו מארי מתניתין לקבלייהו סכה העשויה כמבוי מסטרא דאת ס כמין גא"ם מסטרא דאת ג' כמין צריף מסטרא דאת ד' ושבע אתוון אינון בג"ד כפר"ת כ' כבשן ב' בורגנין ושאר סכות וכלהו רמיזי לגבי מארי מתניתין ולית לארכא בהון. ואינון לקבלייהו שבעה ככבי

לכת ואינון דכר ונוקבא ובגין דא אתקריאו ז' כפולות כגון שבעה שרגין דמנרתא דאתמר בה שבע ביום הללתיך הכי שבעה ושבעה מוצקות הכי שבעה ספיראן כפולות ושבעה יומי בראשית לתתא שבעה לעילא אין כל חדש תחת השמש. לולב דא צדיק דדמי לחוט השדרה דביה ח"י נענועין דלולב ואינון לקבל ח"י ברכאן דצלותא לקבל שמנה עשר אזכרות דהבו ליי' בני אלים לקבל שמנה עשר אזכרות דק"ש ונענוע לשית סיטרין בחושבן ו' תלת נענועין בכל סטרא אינון ח"י לולב בימין כליל ששה מנין (דאינון) ג'

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנו/א

הדסין גדולה גבורה תפארת ודמיין לתלת גווני עינא ב' בדי ערבות נצח והוד ודמיין לתרין שפוון לולב יסוד דומה לשדרה דביה קיום דכל גרמין ועליה אמר דוד כל עצמותי תאמרנה יי' מי כמוך. אתרוג מלכות דומה ללבא דביה הרהורין ונענועין דהלל אינון משותפין בנענועין דנטילת לולב ואינון ה"י באנא ח"י ח"י בהודו תחלה וסוף ח"י דנטילת לולב הרי ע"ב ובגין דא לולב בחושבן ח"ס וד' מינין דלולב הא חסד דרועא ימינא ובגין דא תקינו לולב בימין לסטרא דחסד אתרוג לסטרא דגבורה לשמאלא לבא. ובגין דא אתרוג הדומה ללב תקינו למהוי ביד שמאל. כמה דאוקמוה לולב בימין ואתרוג בשמאלו אינון לקבל זכור ושמור ומאן נטיל תרווייהו עמודא דאמצעיתא לולב בימינא ואתרוג בשמאליה:

אתו אבהן ורעיא מהימנא ואהרן ודוד ושלמה ובריכו ליה נאמרו ליה אנת בוצינא קדישא וחברייא דילך דאינון שית לקבל אינון ז' ואנת בוצינא קדישא נר מערבי באמצע דכל שית נרות נהרין מנך בכל חד אתמר ביה נר יי' נשמת אדם:

ורעיא מהימנא נהיר בך ואנת בחברייא דילך וכלא חד בלא פרודא כלל ומתמן ואילך מתפשטין ענפין לכל מארי חכמתא אשלים מלין דחבורא קדמאה דילך לאעטרא לון:

פתח בוצינא קדושא ואמר בחבורא קדמאה אתמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וגו'. מאי בוז יומא תניינא ויומא שתיתאה ויומא שביעאה דסוכות דבהון הוו מנסכים מים ויין דשבע יומין דסוכות בהון היו מקריבין ישראל שבעים פרים לכפרא על שבעין ממנן בגין דלא ישתאר עלמא חרוב מנייהו הה"ד ובחמשה עשר יום והקרבתם עולה אשה לריח ניחח ליי' פרים בני בקר שלשה עשר תמימים. וביום השני פרים י"ב. וביום השלישי י"א. וביום הרביעי עשרה. וביום החמישי פרים תשעה. וביום הששי פרים שמנה. וביום השביעי שבעה וכלהו שבעין ובכל יומא הוו חסרים אמאי חסרים אלא הכא קא רמיז ותנח התיבה בחדש השביעי ומה התם בימי טופנא (שם) והמים הלכו הלוך וחסור אוף הכי בתשרי דאיהו ירחא שביעאה דביה כמה פקודין ראש השנה

ויום הכפורים סכה ולולב אתרוג מינין דלולב שופר. שכינתא עלאה שרייא עלישראל דאיהי תשובה סוכה אתרוג. וקב"ה דאיהו לולב. מיד והמים היו הלוך וחסור מתמעטין חובין דישראל אוף הכי מתמעטין ממנן דאינון מלאכי חבלה דממנן עלייהו דדמיין למי טופנא כמה דאוקמוה עשה עברה אחת קנה לו קטיגור אחד בההוא זמנא דמתמעטין חובין מתמעטין פרים דלהון מתמעטין ממנן דע' אומין מתמעטין ע' אומין מתמעט טובא דלהון. תיבת נח מני קב"ה לאעלא עמיה שנים שנים שבעה שבעה זכר ונקבה לקרבנא לאגנא על נח ועל כל אינון דעאלין עמיה לתיבה אוף הכי אלין דמנטרין חגין וזמנין דאינון ימים טובים שנים שנים שבעה שבעה. שנים שנים תרין יומין דר"ה. ותרין יומין דשבועות ובגין דאינון תרין מנייהו בספק הא אית שני ימי הפורים באתרייהו שבעה שבעה ז' יומין דפסח ז' יומין דסוכות. נח לקבל יום השבת והאי איהו מכל החי סכה קא אגינת עלייהו דישראל הה"ד וסכה תהיה לצל יומם מחרב. סכה קא אגינה. מה תיבת נח לאגנא אוף הכי סכה לאגנא. ועו דמדכל החי ח"י ברכאן דצלותא מאינון ט' ט' ברכתא דמינין בה אשתלימו י' ספיראן מעילא לתתא ומתתא לעילא ואיהו לקבל נח. ועו דמכל החי שכינתא אגינת על אלין דנטרין י' אות שבת בתחומא דיליה דאיהו ח' אלפים תרין אלפין לכל צד. ועו דמכל החי אלין דנטרין י' אות שבת בתחומא דיליה דאיהו ח' אלפים תרין אלפין לכל צד. ועו דמכל החי אלין דנטרין י' אות ברית דאיהו בח' יומין דאתמר עלייהו וביום השמיני ימול בשר ערלתו ועוד מזל החי אלין דנטרין אות י' תפלין בתמנייא פרשיין שכינתא דאיהי סוכה אגינת עלייהו ופרישת גדפאה עלייהו כאמא על בנין ובגין דא תקינו לברכא הפורס סוכת שלום עלינו ובגין דא בירחא שביעאה דביה כל פקודין אלין מים רבי לא יוכלו לכבות את האהבה. עם ישראל באבוהון שבשמים ולית מים רבים אלא כל אומין וממנן דלהון. אם יתן איש דאיהו סמאל כל מה דאית ליה בעלמא דין בגין

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנו/ב

דישתתף באלין פקודין עם ישראל בוז יבוזו לו. וביום השמיני עצרת פר אחד איל אחד הא אוקמוה מארי מתניתין למלכא דזמין אושפיזין לבתר דשלח לון אמר לאלין בני ביתא דיליה אנא ואתון נעביד סעודה קטנה. ומאי עצרת. כמד"א זה יעצור בעמי ולית עצר אלא מלכות מסטרא דשכינתא עלאה עביד סעודתא רברבא ומסטרא דמלכותא סעודתא זעירא ונוהגין למעבד ישראל עמה חדוה ואתקריאת שמחת תורה ומעטרן לס"ת בכתר דיליה רמז ס"ת לתפארת שכינתא עטרת תפארת. אמר ר' אלעזר אבא אמאי מסטרא דאמא עלאה זמין לכל ממנן דכל אומין ומסטרא דשכינתא תתאה לא זמין אלא לאומא

יחידה לקבל פר יחידא. אמר ליה ברי שפיר שאילת בגין דמלכות איהי רמיזא לברתא דאיהי צנועה בבית אביה ואמה. ואיהי ארוסה ולא נשואה. לאו אורח ארעא למיכל עם אושפיזין. אבל אימא דהיא נשואה אורח ארעא איהו (למיכל עם ארחי) בתר דמזמין בעלה אושפיזי למיכל על פתורא עם בעלה ואי אינון אושפיזין נכדאין לא אכלי עמהון לא אבא ולא אמא וכל שכן ברתא ובגין כך בסעודתא דשבעין ממנן לא אשתתף למיכל עמהון חד מן מארי מלכא בגין דאינון נוכראין. אמר ליה ודאי כען אתיישבת מלה בלבאי על בורייה. עולת תמיד. דא שכינתא דסליקת לעילא בההוא דרגא דאתמר בה ערב ובוקר בכל יום תמיד ואומרים פעמים שמע ישראל. ואיהי סליקת בעמודא דאמצעיתא דאיהו תדיר עמה בל אפרודא כלל ולאן סליקת לאתר דאתגזרת מתמן דאיהו אין סוף ואיהו גבוה מכל ספיראן. ובג"ד אוקמוה עולה כלה לגבוה סלקא וכד איהי סליקת אחידן בה כל ספירן ואינון סלקין עמה. ומאי סליקו דילה לריח ניחח למיהב ריחא טבא קדם יי' ולבתר אתמר בה וירד מעשות החטאת והעולה. נחתת מליא כפרה מכל חובין דישראל והא סליקו דילה איהו בעמודא דאמצעיתא.

אוף הכי נחיתו דילה איהו ביה וכל חיילין דילה ובגין דא אקרי סלם דביה כל הויין (נ"א כנויין) סלקין ונחתין דאינון תליין מן ידוד ובג"ד כל קרבנין ועלוון אינון לידוד ואתקריאת קרבן על שם דאתקריבו בה כל כנויין לידוד ובגין דא אתמר עלה קרבנו קערת כסף אחת לית דרגא דאתקריב לגבי ידוד פחות מנה ולית צלותא ופקודא מכל פקודין דאורייתא וכל קרבנין ועלוון דאינון לבר מנה בכל דרגין דספיראן לא מתקבלן קדם ידוד לבר מנה ובגין דא אתמר עלה בזאת יבא אהרן אל הקדש ובג"ד אמר נביא כי אם בזאת יתהלל המתהלל איהי שלמים שלימו דשמא דידוד בכל דרגא ודרגא איהי ה' אלקים י' דידוד איהי ה' מן אלקים איהי ה' מן אהיה י' מן שדי סוף דכל הויה וכנוי ובג"ד אתמר בה סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצותיו שמור. איהי סוף מעשר ספיראן ים סוף שלימו דעלאין ותתאין איהו תרעא לאעלא לכל חכמתא לכל כנוי והויה ולאעלא בכל ספירה וספירה ידיעה דכלא. ופחות מינה לית רשו לשום בריה לאשגחא לשום ידיעה בעולם. עלה אתמר זה השער ליי' צדיקים יבאו בו איהו שם מ"ב אתוון דבהון אתבריאו עלאין ותתאין (ואלין אינון אתוון כינויין לאתוון דהווין דבהון אתבריאו עלאין) איהי אתקריאת עין מסטרא דימינא הנה עין ידוד אל יראיו. ואתקריאת אזן מסטרא דשמאלא הטה אלקי אזנך ושמע ואתקריאת ריח מסטרא דעמודא דאמצעיתא ואתקריאת פה מגרמה דה"ד פה אל פה אדבר בו אתקריאת פקודא קדמאה אנכי מסטרא דכתר דאיהו אי"ן מאלקינו אנכי ביה כ' כתר וביה אין וכתר אתקרי מסטרא דאימא עלאה דאדכר לגבה חמשין זמנין

יציאת מצרים באורייתא ואיהי ב"ת מן בראשית דכלילא עשר אמירן מסטרא דחכמה בת י' בחכמה יסד ארץ. באבא יסד ברתא ואיהו נתיב לא ידעו עיט דכליל ל"ב נתיבות דאינון ל"ב אלקים מסטרא דאימא עלאה דאתקרי כבוד וכד אתכלילן בברתא אתקרי ל"ב. ובגינדא כבוד לעילא ל"ב לתתא וי' דברן אתייהיבו חמש בלוחא חדא וחמש בלוחא תניינא איהי כליל לון ה' מכתר עד גבורה וה' מעמודא דאמצעיתא עד

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנז/א

ברתא ואינון ה' ה' וכי אית למללא בעשרה פיות אלא כליל לון בבת יחידה י' ואתעבידו כלהו חדא אוף הכי ו' אתקרי קול ולא אשתמודעין ביה עד דאשתתף עד דבור ובגין דא קול דברים אתם שומעים איהי פקודא תנינא מסטרא דגבורה יראה בחושבן ורמיזא במלת בראשית ירא בשת ואוקמוה מאן דלית ליה בשת פנים ודאי דלא עמדו אבהתוי על טורא דסיני איהי פקודא תליתאה דאתקרי אהבת חסד הה"ד אהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד אהבה כלילא מאבהן דאתקרי בהון בכל מכל כל רזא דמלה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך. ואיהי פקודא רביעאה יהוד מסטרא דעמודא דאמצעיתא שמע ישראל ואיהי כ"ה כ"ה אתוון עמיה בשית תיבין דאינון שמע ישראל ובגינה אמר אברהם נלכה עד כ"ה ונשתחוה כ"ה תאמר לבית יעקב איהו א"ח עמודא דאמצעיתא ואיהי ד' שלימו דיחודא דיליה לאשלמא ביה אחד א"ח כליל ט' ספיראן דאינון א' אין סוף ח' תמניא ספיראן מחכמה עד יסוד. ד' מלכות קוצא דילה בה אשתלימו לעשרה דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א ד' כלילא מד' אתוון ידוד. פקודא חמישאה והגית בו יומם ולילה איהי אורייתא דבכתב מסטרא דחסד ואורייתא דבעל פה מסטרא דגבורה דבהון חכמה ובינה כמה דאוקמוה מארי מתניתין הרוצה להחכים ידרים להעשיר יצפין ועמודא דאמצעיתא כליל תרווייהו ובגין דא אתקרי שמים כליל אש ומים אש דגבורה ומים דחסד ובגין דא כתר לכתר דאיהי כף (במדבר ז) עשרה עשרה הכף בשקל הקדש דאינון ידו"ד כ"ו בחושבן. פקודא שתיתאה איהי תפלה של יד בדרועא שמאלא ומסטרא דגבורה ה' דיד כהה מכתר ועד גבורה ה' ספיראן ואינון תפילין דרישא דעמודא דאמצעיתא ואיהי קשר תלת רצועות דאינון נצח הוד ימוד.ואיהי פקודא שביעאה מצות ציצית כליל תכלת ולבן דינא ורחמי בנורא אשא חוורא לא אכיל תכלא אכיל ושצי ותאכל את העולה חוור מימינא תכלת משמאלא. עמודא דאמצעיתא יחוד בין תרווייהו ירוק בגין דא אוקמוה מארי מתניתין מאימתי קורין את שמע בשחרין משיכיר בין תכלת ללבן ובגין דא תקינו פרשת ציצית למקרי לה ביחודא. ואיהי פקודא תמינאה מזוזה שכינתא אתקריאת מזוזה מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאתוון דידו"ד ומסטרא דצדיק רזא דברית אתקרי שדי. שדי

חותמא דמלכא דאיהו ידו"ד. פקודא תשיעאה שכינתא אתקריאת אות ברית מסטרא דצדיק יסוד עולם. זאת אות הברית ביני עמודא דאמצעיתא ובין בני ישראל נצח הוד. אות דא צדיק. היא דא שכינתא כי ששת ימים עשה יי' את השמים. מכתר עד עמודא דאמצעיתא דלית שית בכל אתר אלא מסטרא דאת ו' ולית שביעי אלא מסטרא דאת י' עטרה עלרישיה חכמה עלאה אות הוא. חכמה תתאה אות היא ותקינו למגזר לתמניא דאינון ח' מן חכמה עד יסוד לקבלא בהון י' זעירא לסלקא לה עד כתר למהוי עטרה על ראשיהון ותקינו לשוויא לערלה במנא דעפרא לקיים ונחש עפר לחמו. פקודא עשיראה ושמרו בני ישראל את השבת שכינתא אתקריאת שבת מסטרא דתלת דרגין דאינון ש ג' כתרין כתר חכמה ובינה ואיהי בת. רביעאה לון שית יומין מחסד עד יסוד בהון תעשה מלאכה בגין דבניינא מתחיל מחסד הה"ד עולם חסד יבנה. אבל מבינה ולעילא איהי מנוחה וענג ושביתה לכל עובדא. פקודא חד סר איהי אתקריאת צלותא דשחרית מנחה ערבית מסטרא דתלת אבהן ואיהי תפלת כ"ל פ"ה לית כל אלא צדיק דכתיב כי כל בשמים ובארץ. ותרגם יונתן בן עוזיאל דאחיד בשמייא ובארעא פ"ה כחושבן מילה ומה ברית ביה מתיחדין דכר ונוקבא דלתתא אוף ביסוד מתייחד חתן וכלה דלעילא הוא חי עלמין כליל ח"י ברכאן הה"ד ברכות לראש צדיק ובג"ד כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם דא שכינתא בשם דידו"ד ביה צריך לזקפא שכינתא ההיא דאתמר בה נפלה לא תוסיף

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנז/ב

קום בתולת ישראל ע"י דרגא אחרא ובג"ד ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת ההוא דאתמר ביה ידו"ד זוקף כפופים. פקודא תריסר איהי אתקריאת חג המצות וחג השבועות וחג הסכות מסטרא דג' אבהן ור"ה מסטרא דילה דינא דמלכותא דינא. ואית דיימא פסח דרועא ימינא שבועות מתן תורה דאתייהיבת במדברא דאיהו ממנא עליה שור מסטרא דגבורה סכות ויעקב נסע סכותה. פקודא תליסר ק"ש ואית למנדע דאיהו אתקרי חכם בכל מיני חכמות ומבין בכל מיני תבונות וחסיד בכל מיני חסדים וגבור בכל מיני גבורות ויוצץ בכל מיני עצות וצדיק בכל מיני צדקות ומלך בכל מיני מלכות עד אין סוף עד (ס"א כתר) אין חקר ובכל אלין דרגין בחד אקרי רחמן ובחד אקרי דיין והכי בכמה דרגין עד אין סוף. אי הכי שנוי אית בין רחמין לדיין אלא קודם דברא עלמא אתקרי הוא בכל אלין דרגין על שם ברייו דהוו עתידין להבראות דאי לאו ברייו דעלמא אמאי אתקרי רחום דיין אלא על שם ברייו דעתידין. ובג"ד כל שמהן אינון כנויין דיליה על שם עובדין דיליה כגוונא דא ברא נשמתא בדיוקנא דיליה דאתקריאת על שם פעולות דילה בכל

אבר ואבר דגופא דאתקרי עלמא זעירא כגוונא דמארי עלמא אתנהיג בכל בריין ובכל דרא כפום עובדוי דכל אבר ואבר. ההוא אבר דעביד ביה פקודא אתקרי נשמתא לגבי חמלה וחסדא חנא ורחמי ובההוא אבר דעביד ביה עבירה אתקרי נשמתא לגבי דינא וחימה וכעס אבל לבר מן גופא למאן תהא חמלה או אכזריות. אוף הכי מארי עלמא קדם דברא עלמא וברא בריין דיליה למאן אתקרי רחום וחנון או דיין. אלא כל שמהן דיליה אינון כנויין ולא אתקרי בהון אלא על שם בריין דעלמא ובג"ד כד מארי דרא אינון טבין איהו אתקרי לגבייהו ידו"ד במדת רחמים וכד מארי דרא אינון חייבין אתקרי אלקים במדת הדין לכל דרא ולכל ב"נ כפום מדה דיליה אבל לאו דאית ליה מדה ולא שם ידיע כגוונא דספיראן דכל ספירה אית לה שם ידיע ומדה וגבול ותחום ובאלין שמהן מארי עלמא איהו אתפשט ואמליך בהון ואתקרי בהון ואתכסי בהזן ודר בהון כנשמתא לגבי אברים דגופא.

ומה רבון עלמין לית ליה שם ידיע ולא אתר ידיע אלא בכל סטרא שולטנותיה. אוף הכי לית לה לנשמתא שם ידיע ולא אתר ידיע בכל גופא אלא בכל סטר שולטנותה ולית אבר פנוי מנה. ובג"ד לית לרשמא לה בחד אתר דאי לאו הא חסר שולטנותא בשאר אברים ולא לאתקרי לה בשמא חד או בתרין או בג' למימר דאיהי חכמה מבינה ואית לה דעת ולאיתיר דאי עביד הכיהא חסר לה משאר דרגין כ"ש למארי עלמא דלית לרשמא ליה באתר ידיע או לאתקרי ליה בשמהן או לשנאה ליה בהון או (ס"א לשלשא) לשלטאה ליה כגון דרגא דמרכבתא דאתמר בה קדושה לך ישלשו דכל דרגין דכל מרכבות דיליה אינון משלשים כגון האבות הן הן המרכבה דאינון דמות אריה שור נשר דאינון מרכבה לאדם דאתמר עליה ודמות פניהם פני אדם ומסטרא דנוקבא אינון שלטין על אדם ונוקבא איהי מרכבה לגבייהו. ובג"ד אתמר עלה קדושה לך ישלשו ואוף הכי אתוון דאינון אנפין דחיון משולשין כגוונא דא יד"ו הו"י וה"י ה' רביעאה קדושה לך ישלשו איהי שלמים דכלהו לאשלמא בכלהו שם ידו"ד אבל למאריה דכלא לית לשלשא ביה בשמהן ולא באתוון אלא איהו אתקרי בכל שמהן ולית ליה שם ידיע וכל שם ושם אסהיר עליה דאיהו אדון כל עלמין אסהיד עליה אלקים ולית דידעין דאית ב"נ דירית ג' מאה ועשר עלמין הה"ד להנחיל אוהבי יש כפום דרגא דיליה דאתקרי יש מאין ודא חכמה עלאה ואית ב"נ דלא ירית אלא עלמא חד כפום דרגא דיליה כמה דאוקמוה כל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו והכי ירית עלמין כל ב"נ מישראל כפום דרגא דיליה לעילא אבל למארי עלמא לית לרשמא ליה עלמין בחושבן אלא אדון כל עלמין ואלקים קא סהיד עליה אוף הכי ידו"ד מניה תלייא כל הויין ואיהו וכל הויין דיליה סהדין על מארי עלמא דאיהו הוה קדם כל

הויין ואיהו בתוך כל הויה ואיהו לאחר כל הויה ודא רזא דסהדין הויין עליה היה הוה ויהיה דינא בהפוך אתוון אלקים ובג"ד אמרו רז"ל דינא דמלכותא דינא. שם א"ל סהיד על מארי דכלא דלית יכולת לכל שם והויה ודרגא כל שכן לשאר בריין פחות מניה חדא הוא דכתיב כלא

ספר במדבר פרשת פנחס דף רנח/א

חשיבין וכמצבייה עביד בחיל שמיא וגו'. אלקים סעיד על אלקות דיליה דאיהו אלקים ואלקי האלקים ואיהו אלוה עלכלא ולית אלוה עליה. צבאו"ת סהיד עליה כדכתיב וכמצבייה עביד בחיל שמיא, שד"י סהיד עליה דכד איהו אמר לעולם די עמד בתחומיה ולא אתפשט יתיר. ואוף למיא ורוחא ואשא ואוף־הכי כל הויה ושם סהדין עליה דכד הוה איהו יחיד קודם דברא עלמא אמאי הוה איהו צריך לאתקרי בשמהן אלין או בשאר כנויין כגון רחום וחנון ארך אפים וגו' דיין אמיץ חזק וסגיאין בכל אינון שמהן וכנויין אתקרי על שם כל עלמין ובריין דלהון לאחזאה שולטנותיה עלייהו אוף הכי נשמתא על שולטנותא דכל אברים דגופא אמתיל לה לגביה. לאו דאיהי אדמיא לי' איהי בעצמה דהוא ברא לה ולית ליה אלוד עליה דברא ליה. ועוד נשמתא אית לה כמה שנויים ומקרים וסבות דאתקריאו לה מה דלאו הכי למארי כלא ובג"ד היא אדמיא בשלטנותא דילה על כל אברי גופא אבל לא במלה אחרא. ועוד שמע ישראל שם ע' רבתי ד' מן אח"ד רבתי היינו ע"ד בין ש"ם מן שמע א"ח מן אח"ד עד יי' בכם ועל כל אחד ואחד דמיחד אותו בעולם ועל כן אמר דוד אנכי אשמח ביי' (ע"ל רל"ו ב) ש"מ מן שמע א"ח מן אח"ד הרי אשמח. ועוד ד' רבתי ד' בתי תפילין דמנח להון א"ח ואתעטר בהו ואינון פאר על רישיה ואינון ידו"ד (ס"א ידו"ד) י' עטרא על ה' דאיהי ברתא והיינו ידו"ד בחכמה יסד ארץ אבא יסד ברתא ה' אמא עלאה עטרה על ו' דאיהו ברא והיינו (שם) כונן שמים בתבונה. באמא כונן ברא והאי איהו דעולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם וברתא איהי תפלה של יד כה"ה י' קשר דיליה ה' עלאה אימא תפלין דרישא על ראש תפארת תפלין דיליה כסדר ידו"ד דאיהו קדש לי. והיה כי יביאך. שמע והיה אם שמוע.

אבל בעלמא דאתי הויות באמצע דאינון ה' ה' ובג"ד אמר הנביא בזאת י"תהלל ה"מתהלל ה"שכל ו"ידוע אותי כי אני ידו"ד ובג"ד אוקמוה מארי מתניתין דאית ברישא אתר לאנחא תרי זוגי דתפלי. ודא זכי לתרין פקודין דאוקמוה עלייהו לא כל אדם זוכה לשתי שולחנות דאינון י' חכמה ה' בינה ו' עמודא דאמצעיתא ה' מלכות קדישא רישא דאתעטר בארבע אתוון דא כתר ריהטא דרישא דאסחר לון וכסי לון אהבה חסד ק"ש דשקילא לאורייתא

דאתייהיבת מימינא תפלין עז משמאלא דגבורה עמודא דאמצעיתא כליל כלא כנפי דמצוה נצח והוד תכלת ולבן מזוזה רשים שדי צדיק ושכינתא תרעא דמזוזה זה השער לידו"ד. ועוד ש תלת רצועות ד' קשר של תפלין מאחורי י' קשר דתפילין דיד ובגין דא שד"י מלבר ידו"ד מלגו דאיהי ד' פרשיין ש דד' ראשין רמז לארבע בתי דתפלין שדי אות דיליה עולה מטטרון ועוד י' חכמה ש קדש לי ה' בינה והיה כי יביאך ו' שמע שית תיבין רמיזא לשית ספירן שית ענפין דאילנא דכלל לון תפארת ה' וחיה אם שמוע מלכות. אלין אינון דרישא דאיהו כתר כ' אין קדוש כיי' כי אין בלתך. שדי רמיז רצועי ובתי וקשרי דתפלין מלבר. אוף הכי במזוזה ידו"ד מלגו שד"י מלבר ש דארבע ראשין עם ד' רמיז לד' בתי ולקשר תפלין מאחור ד' כפולה אוף הכי ש' כפולה י' קשר ש דיד כהה דאיהו ביתא חמישאה ד' (ס"א י') דשד"י איהו מוחא דאוקמוה עליה במקום שמוחו של תינוק רופס בו ודא תינוק יונק משדי אמו שדי. תפלין דמארי עלמא כתר ומאי ניהו כתר דמארי עלמא ידו"ד דאיהו י' חכמה ה' בינה ו' תפארת כליל שית ספירין ה' מלכות ובג"ד ומי כעמך כישראל כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרובים אליו כיי' אלקינו בכל קראנו אליו ארבע קראי כלהו רשימין בכ' רזא דאת כ' י' י' דאיהו י' י' מן יאהדונהי עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כ' מן כתר כלילא מעשר ספיראן כלילן מעילא לתתא ומעשר ספיראן מתתא לעילא. ואלין אינון והמים אשר מעל השמים מים עליונים זכרים מים תחתונים נקבות ועלייהו אמר ר' עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמא תסתכנו בנפשכם. דלאו אינון מים כמשמען אלא איהו אור נובע ובגין דא אדמו למים נובעים והאי נהורא לית ליה פסק ולא קצוץ ופרוד ובגין דאינון מכתד אתקריאן שאין להם סוף דכתר אין סוף אתקרי.

ספר דברים פרשת ואתחנן דף רסג/א

שמע ישראל יי' אלקינו יי' אחד פקודא דא ליחדא שמיה דקב"ה בכל יומא דהא כמה דמייחדי שמא דקב"ה לתתא הכי אתייחד שמיה לעילא אשתכח קב"ה יחידאי עילא ותתא מאן דמייחד שמיה דקב"ה ישוי לביה ורעותיה בההוא יחודא דקאמרן ויחבר כל שייפוי בההוא יחודא בההוא רעותא למהוי כלהו אחד כמה דשוי כל שייפוי ברזא דחד הכי לעילא מחבר כל שייפין עלאין בההוא יחודא למהוי כלהו חד בשעתא דאתי ב"נ לייחדא שמא דקב"ה כל חילי שמיא כלהו קיימין שורין שורין בגין לאתתקנא ולאתכללא כלהו בההוא יחודא למיקם ברזא דחד ביחודא חדא כלהו מתתקנן בתקוניהון כדקא יאות. בהאי שעתא קיימא חד ממנא שמשא דקיימא תחות רמ"ח עלמין וכלהו עקרון שייפין דגופא ודא אקרי הלני"ו קיימא מחכה להההוא יחודא ודא איהו מלקט שושנים

כד"א וללקוט שושנים דאינון שייפין דגופא שייפין עלאין לקיט לון שמא עלאה ברזא דיחודא דקא אתייחד ברזא דמ"ב שמהן ולקיט כל אינון שושנים עלאין ושמשא דלקיט כל אינון תתאין די כלהו ממנן בכללא דע"כ שמהן ואתלקיטו כלהו בההוא יחודא ואתעבידו כלהו גופא חדא ברזא חדא. וההוא יחודא סלקא וקא מייחד כלא בתרין סטרין ביחודא חדא. בההוא שעתא מתלקטין שייפין כלהו ומתחברן בחבורא חדא למהוי כלהוב רזא דחד עילא ותתא ברזא דידוד א' ושמו א'. וע"ד מאריכין באחד בתרי אתוון למלקט שושנים לאתייחדא ברזא דאחד ביחודא שלים. כיון דאתייחדן שייפין כלהו ברזא חדא דיחודא חדא. כדין אתקרי כלא קרבן שלים. ועל רזא דא אעיל ליה קב"ה בג"ע לאדם קדמאה כמה דכתיב לעבדה ולשמרה. ותנינן דאלין אינון קרבנין תרין רזא דידו א' ושמו א' דאינון קרבנין כתיב וללקוט שושנים (ד"א דקב"ה איהו לקיט שושנים לקיט כל אינון שייפין דעילא ותתא לחברא לון ביחודא בההוא יחודא דקאמרן כדין אתער מאן דאתער ללקוט שושנים) אלין שייפין דתרין סטרין דאינון חד. שושנים רזא איהו דכד מתחברן כל (אינון) שייפין כחדא למהוי כלהו ביחודא חדא רזא דקרבן כדין מתעטר קב"ה בעטרה ברישא דכתם פז למהוי ביקרוי מתעטרא ורזא דא הוי דכתיב שושנים רזא דכל אינון שייפין דעילא ותתא ורזא דההוא פז עטורא דמתעטרא וסלקא מבינייהו וכלא איהו ביה בהני שושנים אית בה שית מאה ותליסר פקודין דאינון שייפין דתרין סטרין רזא דידוד אחד ושמו אחד

ספר דברים פרשת ואתחנן דף רסג/ב

ואית ביה סליקו דההוא פז דקא סליק מבינייהו ובכל אתר דאינון משתכחין ההוא סליקו עלאה אשתכח מבינייהו לאסתלקא ורזא דא תפוח בעצי היער ושושנה בין החוחים דא ודא אצטריך לאסתלקא כחדא ביחודא שלים. זכאה איהו מאן דקריב קרבנין אלין ודאי לרעוא ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי. פקודא ליראה בארח כלל ובארח פרט. והא יראה אוקימנא בגין דאית עליה דב"נ לדחלא מקמי קב"ה תדיר. כד"א ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יי' אלקיך ובגין יראה דא יסתמר בארחוי ויראה אתר הוא דאקרי יראה בגין דתמן שריא דחלא דקב"ה איהו יראת יי' לדחלא מניה ודא איהו רזא דכתיב וממקדשי תיראו בהאי יראה שריא פולסא דנורא לאלקאה לון לחייביא דלא נטרין פקודי אורייתא וע"ד בארח כלל אית לדחלא ובתר בארח פרט כד ידע ב"נ מאן איהי יראת יי' ודא איהו דחלא דחביבותא דאיהי עיקר ויסודא למרחם ליה לקב"ה (בתר) האי יראה עביד לנטרא כל פקודוי דאורייתא למהוי ב"נ עבד נאמן לגבי קב"ה כדקא יאות (יראה):

פקודא לאהבה והא אוקימנא רחימו דקב"ה דבעי ב"נ לרחמא ליה רחימו סגי כאברהם דרחים ליה לקב"ה בכמה רחימו ומסר גופיה ונפשיה לגביה. מכאן אוליפנא מאן דרחים ליה לקב"ה איהו מקיים עשר אמירן עילא ותתא. וע"ד כל אינון עשר נסיוני דאתנסא אברהם וקאים בכלהו לקבל עשר אמירן כל נסיונא אמירא היא ואתנסא בההוא אמירא וקאים ביה. וע"ד אינון עשר נסיוני וכלהו קאים בהו אברהם בגין דאתקשר ואתדבק בימינא דקב"ה דאיהי אהבה רבה מ"ט איקרי אהבה רבה בגין מאן דקאים בהאי אהבה אתקשר בעלמא עלאה. אהבת עולם דא רזא דעלמא תתאה דאתקשר ביה רחימו דיליה וכלא רזא חדא בלא פרודא והא אתמר רזא דאהבה רחימו דא סליק על כל פולחנין דעלמא בהאי אתייקר שמיה דקב"ה יתיר מכלא ואתברך. בריך הוא לעלם ולעלמי עלמין ורזא דאהבה אתמר. ע"כ:

קעב ב ציצית וכו':

ספר דברים פרשת ואתחנן דף רסד/ב

גליף ואתקין משה כ"ה אתוון ברזא דפסוקא דיחודא דכתיב שמע ישראל יי' אלקינו יי' אחד. ואינון כ"ה אתוון גליפין מחקקין ברזא דלעילא יעקב בעא לאתקנא לתתא ברזא דיחודא ואתקין בכ"ד אתוון ואינון בשכמל"ו ולא אשלים לכ"ה אתוון בגין דע דלא אתתקן משכנא. כיון דאתתקן משכנא ואשתלים מלה דהוה נפיק מניה כד אשתלים לא מליל אלא בכ"ה אתוון לאחזאה דהא אשתלים דא כגוונא דלעילא דכתיב וידבר יי' אליו מאהל מועד לאמר הא כ"ה אתוון וע"ד כ"ה זינין לאשלמא תקונא דמקדשא וכל הני אתוון אוקימנא באינון אתוון גליפין דאוליפנא ממר ובגין דמשכנא אשתלים ברזין אלין אקרי כ"ה ביחודא דשלימו דמשכנא וע"ד וחסידיך יברכוכה כתיב רזא דשלימו דכל משכנא ותקונא דיליה כ"ה לקבל כ"ב אתוון ותורה ונביאים וכתובים דאינון כללא חדא. רזא חדא בשעתא דישראל קא מיחדי יחודא בהאי קרא ברזא דכ"ה אתוון דאינון שמע ישראל יי' אלקינו יי' אחד ובשכמל"ו. דאינון כ"ד אתוון ויכוין כל חד בהו כלהו אתוון מתחברן כחדא וסלקין לחבורא חד תשע וארבעים תרעין ברזא דיובלא וכדין אצטריך לסלקא ועד לא יתיר וכדין אתפתחו תרעין וחשיב קב"ה להההוא ב"נ כאילו קיים אורייתא כלה דאיהי אתיא במ"ט פנים בכלא וע"ד אצטריך לכוונא רעותא בכ"ה ובארבע ועשרין לסלקא לון ברעותא דלבא בתשע וארבעין תרעין דקאמרן כיון דאתכוון בהאי יתכוון בההוא יחודא דאמר מר שמע ישראל וגו' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד כללא דכל אורייתא כלא. זכאה חולקיה מאן דיתכוון בהו ודאי כללא איהו דכל אורייתא ועילא ותתא ודא איהו רזא דאדם שלימו דדכר ונוקבא ורזא דכל מהימנותא. ע"כ:

ספר דברים פרשת עקב דף רע/ב

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה וגו' ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלקיך וגו' פקודא דא לברכא ליה לקב"ה על כל מה דאכיל ושתי ואתהני בהאי עלמא ואי לא בריך אקרי גזלן לגבי קב"ה דכתיב גוזל אביו ואמו והא אוקמוה חברייא בגין דברכאן דבריך ב"נ לקב"ה אתי לאמשכא חיין ממקורא דחיי לשמיה דקב"ה קדישא ולארקא עליה מההוא משחא עלאה. ואתי לאתמשכא מתמן לכל עלמא. וכתיב ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלקיך

ספר דברים פרשת עקב דף רעא/א

ואינון ברכאן אריק ב"נ באינון מלין מההוא מקורא עלאה ואתברכאן כל אינון דרגין ומקורין ואתמליין לארקא על כל עלמין ואתברכאן כלהו כחדא. וע"ד אצטריך ב"נ לשואה רעותיה ברזא דברכאן בגין דיתברכון אבהן ובגין כלא כחדא ומאן דמברך לקב"ה אתברך ונטיל חולקיה מאינון ברכאן בקדמיתא דכל עלמא לתתא. כיון דשמא דקב"ה מתברך מתמן נחית ושרא על רישיה חולקא קדמאה. והא אוקימנא דכתיב בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך (אזכיר כד"א יזכור כל מנחותיך). כיון דההיא ברכה אתייא ושרייא על רישיה מתמן אתפשט בכל עלמא בשעתא דאינון ברכאן נחתין מתעטרן גו חקל תפוחין קדישין ופגעי בהו כמה דרגין דממנן בעלמא ונחתי בהו ואמרי ומכריזי דא איהו דורונא דשדר פלוני לקב"ה. מאן אתר נחתי לבתר דנחתי מאתר רישא חדא דצדיק תמן סלקין מתערי לנחתא אחרנין מלעילא ואתמלייא מלעילא ומתתא הה"ד ברכות לראש צדיק כיוד האי דרגא אתמלייא אריק להאי כלה ומתמן נגדין ואתמשכן לתתא כד סלקין אינון ברכאן מתתא לית פתחא ופתחא לעילא. ולית ממנא לעילא דלא פתח כל אינון פתחין ומכרזי ואמרי בכל אינון רקיעין דא איהו דורונא דמלכא דשדר פלוני דא הוא דורונא בקיומא כדקא יאות. ומאן איהו ברכה דאתיבו עליה אמן. דכל ברכה דאתיבו עליה אמן דא איהו בקיומא כדקא יאות וכיון דהאי ברכתא סלקא כל דרגין דלעילא כלהו זמינין לגבי ההוא נהורא דלא נהיר בגין לאנהרא לגבה. וכל שכן אי היא ברכתא דסגיאין מברכן לה ומעטרין לה בעטרין קדישין (עיין לקמן סוד אמן רפה א) ברזא דאמן. אמן הוא רזא דקשרי דכל יחודא וקדושה ברזא דמאריה. ומעטר לההיא ברכתא בעטרין עלאין כדקא יאות וקב"ה אתרעי בהו באינון דמברכין ליה ותיאובתיה בברכתא דלתתא דההיא ברכתא סלקא ואנהיר בוצינא דלא נהיר ואתקיף לה בתוקפא תקיפא לסלקא לעילא ועל רזא דא כתיב כי מכבדי אכבד אלין אינון דמברכין ליה לקב"ה ובוזי יקלו אלין אינון דלא מברכין ליה לקב"ה ומנעין ברכתא מפומייהו. רזא

דרזין לאינון דידעי חכמתא דמאריהון למנדע רזא דברכאן בפקודי אורייתא ובכל הנאין וכסופין דהאי עלמא לארקא ברכאן מעילא לתתא כד (ס"א בר) ברכאן דצלותא דאינון תקונא דמאריהון מתתא לעילא ומעילא לתתא. ברכאן דלאו אינון בצלותא סלקין מתתא לעילא עד דמטו גו נהורא דלא נהיר ומתערי (לעילא) בתוקפא לההוא נהורא דלא נהיר בההיא ברכה וסלקא אתערו לעילא עד דמטו לכרסייא עלאה מקורא דכל חיין כדין נפקו מההוא מקורא עלאה ברכאן אחרנין ואערעו אלין באלין ונשקי אלין לאלין ואתאן ושריין לריש צדיק לארקא לתתא וכד נחתין אתברכן אבהן ובנין וכל שרגין דלהון. ורזא דאלין ברכאן לאתערא מעילא לתתא ברזא דא:

ברוך דא רזא דמקורא עלאה מכלא לארקא ולאמשכא ולאנהרא כל בוצינין. ואיהו ברוך (נ"א בריך) תדיר דלא פסקין מימוי. ומתמן שירותא דאקרי עלמא דאתי ואיהו קצה השמים דההיא קצה קצה עלאה איהו בגין דאית קצה כגוונא דא לתתא ואיהו עלמא תתאה. ואקרי אוף הכי ברוך לקבל תתאי לארקא לתתא ולאתערא מתתא לעילא בברכאן דצלותא. וברוך (קדמאה) דא אקרי הכא ברזא דחכמתא עלאה דאמלי לההוא אתר בהד שביל דקיק דאעיל ביה. אתה לבתר שארי לאתגלייא דהא האי ברוך סתים איהו. ובג"כ אקרי בארח סתים ברוך מקורא עלאה דלא אתגלייא. אתה שירותא לאתגלייא לבר ובג"כ אקרי אתה ומאן איהו דא רזא דימינא ואקרי כהן לגבי ההוא אתר. ורזא דא אתה כהן לעולם מאן כהן להההוא עולם אתה. ודא איהו ימינא עלאה דהא אשתכח לאתגלייא. ידוד דא רזא דאמצעיתא. רזא דמהימנותא בכל סטרין.

ספר דברים פרשת עקב דף רעא/ב

אלקינו דא סטראט דשמאלא דכליל בימינא וימינא ביה ואתכלילו דא בדא למהוי חד ועד הכא אתקשרו ברכאן דכיון דאלין אתברכאן כלהון דלתתא אתברכאן לבתר דאינון אתברכאן ונטלי ברכאן לגרמייהו אתהדרו כלילן כחד להההוא מקורא דאינון לא יכלין לאתהדרא לגבי ההוא אתר עד דאתברכן כיון דאתברכן בקדמיתא אתהדרו ועאלין לגבי ההוא אתר לנטלא ברכאן יתירין אחרנין לארקא לתתא ועד דאינון אתברכן לא עאלין ולא תאבין לגביה ורזא דא ולא יראו פני ריקם וכד תבין לגבי ההוא אתר ועלין תמן כדין אקרי ההוא אתר מלך ומלך לא אתקרי בר כד אינון מתקרבין לגביה מתברכן ומלכא אימתי אקרי מלך כד רברבנוי אתיין לגביה עתירין מסתפקן בכל מה דאצטריכו בלא חסרונא כדין איהו מלך מלך לתתא כד אלין מעטרן ליה בספוקא בעטרין קדישין. והכי אקרי מלך ומאן איהו העולם אשר קדשנו וצונו ובגיזד איהו עלמא דלא אתגלייא לבר ואיהו סתים קרי ליה הכי בארח סתים. ועל דא לא אקרי אלא בארח סתים. ולעולם

ימינא אתה כמה דאתמר. ועל דא כהן כפיך לגבי ההוא אתר ברישא ובסופא. ועלמא תתאה כד אתקשר לימינא ואתדבק ביה קרי מתתא לעילא ברוך ולא אקרי ברוך בר ברזא דמקורא דאתדבק ביה. ועייל ביה ואמלי ליה. אתה רזא דההוא כהן לאתדבקא בהדיה וע"ד בצלותא ב"נ כורע בברוך דאיהו עלמא כפוך לגבי עילא ודא איהו שנוי בין ברוך דצלותא ובין ברוך דשאר ברכאן. וכלא ברזא עלאה איהו לארקא ברכאן לכל עלמין ברוך דצלותא ב"נ כורע ביה בברכוי וגחין רישא באתה בגין דאתה אקרי ראש וע"ד כהן נטיל בראש ואיהו ראש תדיר ובג"כ כריעה בברוך. וגחינו דרישא באתה. וכהן בכל אתר דאקרי אתה גחין בצלותא. מלך בתו דגחין תו לא זקיף מ"ט קב"ה אמר לה לסיהרא זילי אזעירי גרמיך תו לא זקפא. ובג"ד ברכתא דב"נ בריך לקב"ה אתער לארקא ברכאן מלעילא לעלמין כלהו כמה דאתמר זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי. כתיב כי אתה אבינו כי אברהם וגו'. תנינן לזמנא דאתי אמרין ליה ליצחק וכו'. בגין דשמאלא אתכליל בימינא אבל ימינא מנלן דאקרי אב דכתיב וישמהו לו לאב ולכהן. ואע"ג דלעילא אקרי רב ואפילו לנהורא דלא נהיר בשעתא דאתדבק בימינא אקרי אתה כד"א (שם) אתה יי' אבינו גואלנו וגו'. אדהכי סבא אזדמן לגביה ואמר רעיא מהימנא תקין פתורא למארך ליה ולמטרוניתא מכל מיני עדונין לקיימא ביה זה השלחן אשר לפני יי' והא עד כאן כלהו מתענגי מפתורא דמלכא הה"ד לכו לחמו בלחמי ודא נהמא דאורייתא דבכתב ויינא דאורייתא דבעל פה ותמן כמה מטעמים מיני טעמי תורה דמתיקין מכל מאכלין ועדונין דעלמא ודמלכא. קם רעיא מהימנא פתח ואמר אהרן כהנא קום משינתך למדבח תורין ועאנין ואמרין ועופין וכל מינין דצריכין לסעודתא דמלכא. ולחם הפנים. דאינון לקבל תרין לוחי דאורייתא דמזה ומזה הם כתובים זה תריסר אנפין דאינון יברכך יי'. יאר יי'. ישא יי'. זה תניינא. אלקים אלקים דאינון תריסר חיון דאתמר בהון ופני אריה אל הימין לארבעתן ופני שור מהשמאל לארבעתן. ופני נשר לארבעתן. ואתמר עלייהו (שם) ארבע' פנים לאחת (להם). והאי איהו וקרא זה אל זה ואמר לקבל עשרים וארבע ספרי תורה והאי איהו זה השלחן אשר לפני יי' מאנין דפתורא דמלכא אינון מ"מ מארי צלותין דתקינו לון לקבל קרבנין. פתח ואמר ועשית שלחן עצי שטים וגו'. תא חזי מנהגין טבין ושפירן הוו נהגי מארי דסעודתא דמלכא לאחזאה דאינון מבני פתורה דמלכא חד רברבא מבני סעודתא נטיל ידוי בזמנא דייעלון לסעודתא להסב גדול מסב בראש תניינא תחותיה. תחות תניינא. ואלין אתקריאו ג' מטות לקבל תלת אבהן ולקבל

ספר דברים פרשת עקב דף רעב/א

כהנים לוים וישראלים. מכאן ואילך לית לון סדר אלא כל הקודם זכה. תניינא בעל הבית בוצע כדי שיבצע בעין יפה. ומשלים ברכתא ולבתר בוצע. ואוקמוה רבנן דמתני' דאין המסובין רשאין לטעום עד שיטעום המברך. ולית הבוצע רשאי לטעום עד שיכלה אמן מפי המסובין. ואם רעותיה לחלק כבוד הרשות בידיה. ועוד אוקמוה דאורח מברך בגין דיברך לבעל הבית. וארח רזא בעל הבית בוצע. דא עמודא דאמצעיתא דאיהו קו האמצעי. ובשבת צריך לבצוע משני ככרות דאינון ה' ה'. בעל הבית דא ו' דאמצעיתא (וכגוונא דא ובג"ד) ובגין דלא לאתחזאה כרעבתנותא יכיל למבצע בה לכל חד וחד כביצה מאי כביצה י' וי' איגון נקודין דשמא קדישא אתקרי פרורי בכזית. ואלין לקבל טפין דזרע. ומאן דמזלזל בהון וזריק לון באתר דלא אצטריך עניותא קא רדיף אבתריה ואזיל נע ונד הה"ד נודד הוא ללחם איה. ולית לחם אלא תורה והוא צווה איה מאן דמרחם עליה ולא ישכח. ופרורים בכזית אינון בצדיק דאיהו כתיש כתישו מאינון זיתים ואורח מברך וארח צדיקים כאור נגה. ברכות לראש צדיק חי עלמין ובג"ד אורח מברך. אדהכי הא בוצינא קדישא אתא לגביה ואמר רעיא מהימנא יומא חד אזילנא אנא וחברייא לאכסניא חדא והוה תמן ינוקא חדא קם ותקין לן מנרתא ופתורא איהו מגרמיה כאילו הוה מעשרין שנין ולא הוה אלא מבן חמש שנין ותקין פתורא מכל מיני מאכל ומשתה. אמר הא אוקמוה רבנן דבעל הבית בוצע ואורח מברך אבל צעיר אני לימים ואתם ישיים על כן זחלתי ואירא מחוות דעי אתכם. עד דאטול רשות מכם. א"ל אימא ברי מלאכא דיי' אמר לן אתון בעיתון לחם תפנוקי בלא קרבא או לחם בקרבא דהכי אוקמוה רבנן דמתני' שעת אכילה שעת מלחמה. ואי בעיתו למהוי קרבא עליה. לית חד אכיל אלא מאן דנצח קרבא איהו אכיל ובוצע לכלהו. א"ל חברייא ברי אנת זעיר ועדיין לא ידעת איך מגיחי גברין רברבין בחרבא בנענוע דחרבא. ברומחא בקשתא בגירין דקשתא. בקירטא באבנין דקירטא א"ל אל יתהלל חוגר כמפתח. דהא ודאי בק"ש אוקמוה. כל הקורא ק"ש על מטתו כאילו אוחז חרב פיפיות דכתיב רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. ונענועא דחרבא צריך לנענע ליה לשית סטרין כמה דאוקמוה כדי שתמליכוהו על השמים ועל הארץ. ועל ד' רוחות העולם. ודא ו' גוף החרב. י' ראש החרב. ה"ה תרי פיות נרתקא דחרבא אלקים. רומחא רמ"ח בק"ש עם שית תיבין דיחודא הא רומ"ח. מג"ן עם חרבא מיכאל גבריאל נוריאל שמשין דג' אבהן. קשת דזריק חצים וכל זרע דאינו יורה כחץ אינו מוליד קירטא דא ק"ש. ה' אבנין דקירטא שמע ישראל יי' אלקינו יי' לקבלייהו ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל וכד שוי להון בקירטא דאיהי שפה ואיהי שכינתא אתעבידו חד כלהו ו ה' וקטיל לפלשתאה ועד כען זריקנא האי אבנא לסמאל דאיהו אבן מצור והרסנא מצור

דיליה ואשפלנא ליה לתתא. ובג"ד אמינא לכון אל יתהלל חוגר כמפתח. כען יתברר לכון דאנא ידענא איך מגיחין גברין רברבין בסייפין ברומחא. בקשתא. בקירטא. תווהנא ולא יכילנא למללא קמיה א"ל רבנן כען נחזי מאן יהא מרווח נהמא דאיהו להם המוציא: פתח ואמר והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי' במאי אתרימת שכינתא דאיהי ה' דהמוציא דאוקימו עלה מארי מתני' כל הבוצע צריך לדקדק בה' אלא ודאי הא אוקמוה רבנן דמתני' מוץ ותבן פטורין המעשר. וכד היא במוץ ותבן איהי בבית אסורין ולית לה רשו לארמא לגבי מ' למעבד עמה מ"ה. והאי איהו תרומה תור"ה דאיהי ה' חומשי תורה דבה ויהי משה בהר ארבעים יום וגו' ובמוץ ותבן דחטה עליה אוקמוה רבנן אילן שאכל אדם הראשון חטה הוה קריב חד דאיהו מוץ ותבן לאת ה' ואסתליק מניה י' דאיהו עשור דילה ובג"ד כד איהו במוץ ותבן (שלה) דאינון לקבל ערלה ופריעה פטור מן המעשר ולית רשו לאת י' לחברא באת ה' דאינון איש ואשה. ובגין דא כל הבוצע צריך

ספר דברים פרשת עקב דף רעב/ב

לדקדק בה. וצריך למבצע מאתר דבשולו יפה בגין דבשול איהו גמר פרי ודא ו'. ועשרה דברים צריך אדם למעבד בסעודתא. חד נטילת ידים. תניינא לתקנא שתי ככרות לשבת. תליתאה למיכל תלת סעודתין ולאוספה מחול על הקדש. רביעאה לאנהרא פתורא בשרגא כמה דאוקמוה שלחן בצפון ומנורה בדרום. וצריך הסבה כמה דאוקמוה הסבו אחד מברך לכלם. ובשבת בכל מלוי צריך לאתוספא מחול על הקדש בין במאכליו ומשתיו. בין בלבושוי. בין בהסבתיה דצריך לתקנא ליה מסבה שפירא בכמה כרים וכסתות מרקמן מכל דאית בביתיה כמאן דתקין חופה לכלה. דשבתא איהי מלכתא ואיהי כלה. ובגין דא הוו נפקי מארי מתניתין ע"ש לאקדמותי לארחא. והוו אמרי באי כלה באי כלה. וצריכין לאתערא שירה וחדוה לפתורה לגבה ולא עוד אלא דאית רזא אחרא. כגוונא דצריך לקבלא גבירתה בכמה נהורין דשרגין בשבת ובכמה ענוגין. ולבושין שפירין. וביתא מתקנא בכמה מאני דתקונא בהסבה יפה לכל חד וחד. ובהאי חדוה ותקונא גרמין דאשתארת שפחה בישא בחשוכא. ברעבון. בבכיה בהספד. בלבושין אוכמין כארמלתא. דאי מלאה זו חרבה זו יצר טוב מטרוניתא קדישא. מלכות הקדש דנחתא בשבת. כלילא מעשר ספירן. מעטרא בשבע שמהן שאינן נמחקין. בכמה מרכבות דחיוון. ובכמה חיילין ומשריין ומלכא נפיק לקבלא בכמה משריין ואשתארת יצר הרע שפחה בישא בחשוכא כארמלתא בלא בעלה. בלא מרכבות. ואלין דאתמר עלייהו למזבחין ולמקטרין למלכת השמים ולמזלות אשר לא צויתי הוא פולחנא דשפחה בישא דשלטי בערבי שבתות וערבי לילי רביעיות מה הוו אלין עבדין הוו נטלין לבושין

אוכמין וחשכאן נהורין. ועבדין הספדא בלילי שבתות כדי לאשתתפא בהדה כמה דאיהי שריא כי גם זה לעומת זה עשה האלקים. בתר דחאבו ישראל ואתחרב בי מקדשא אתמר בשכינתא אימא קדישא איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה ומכבין בליל תשעה באב נהורין ושרגין ועבדין הספד ויתבין כאבלים לאשתתפא בדוחקא דשכינתא. בגין דאינון גרמו לה כל ההוא תבירו. חמשאה כוס דויכלו. שתיתאה למהוי על פתורא מלי דאורייתא. שביעאה לארכאה על פתורא בגין דעניים ייתון על פתוריה. תמינאה נטילת ידים במים אחרונים תשיעאה ברכת המזון. עשיראה כוס דברכה וצריך לאחזרא עלייהו ולתקנא לון ברזא קדישא דאיהי כלולה מעשר ספיראן ואיהו פתורא דקב"ה מסטרא דגבורה. ובגין כך אוקמוה רבנן שלחן בצפון. חד (עיין לעיל בר"מ פ, פנחס רמ"ה א כוונות י' דברים של שלחן שבת נטילת ידים דהכי אוקמוה רבנן דמתניתין ידים מזוהמות פסולות לברכה בגין דאינון שניות לטומאה דאיהו אב הטומאה דאיהו ראשון כד אינון מסאבות וכד אינון טהורות אינון שניות לברכה דברכה לא שריא אלא על טהרה. כהנא דאיהו איש טהור איש חסד שריא עליה ברכתא הה"ד כשמן הטוב על הראש וגו'. ובגין דא דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל וגו'. ואוקמוה כל כהן המברך מתברך ושאינו מברך אין מתברך. ואוקמוה מארי מתניתין כל ברכה שאין בה אזכרה ומלכות לאו שמיה ברכה מלכות אלקים ועוד נטילת ידים צריך ליטול לון עד פרקא דגזרו עליה י"ד פרקין בההוא שעתא שריא יד יי' עליה ואיהי יד דברכה מסטרא דחסד דביה חכמה ביד ימיניה ואיהי יד דקדושה מסטרא דגבורה ושרייא בדינא (נ"א בידא דשמאלא) ואיהי יד דיחודא מסטרא דת"ת דשריא בי"ד פרקין דגופא דאינון שנים עשר פרקין בתרין דרועין ותרין שוקין ותרין בגופא ובריתי. ותלת זמנין י"ד איהו מ"ב יי"י מן י"ד י"ד רמוז יב"רכך י"אר יש"א מן י"י י"י ד' ד' מי"ד י"ד אינון רמיזין באלקי"ם אלקי"ם אלקי"ם ואמר הנביא עלייהו היכל יי' היכל יי' היכל יי' המה. והאי נטילא ביד דאתתקנת וכל סטר מג' אנפי חיון דאינון יי' יי"י' ומתלת גדפי חיון דאינון ד' ד' ד' כלהו צריך למהוי מכח

ספר דברים פרשת עקב דף רעג/א

אדם. ואיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א. כח דיליה יו"ד וא"ו דל"ת. ה"א אל"ף. וא"ו אל"ף וא"ו. ה"א אל"ף. ומטרוניתא לא שריא בכח דיליה בפרקין דאצבען עד דאתעבר מנייהו זוהמא שפחה בישא פסולה אנתו דפסול ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין ידים מזוהמות פסולות לברכה ואינון מים לדכאה יד דשרייא תמן יד יי'. יד יי' דא מים דאורייתא. דעמי הארץ אינון שרץ מה מועיל לון טבילה והשרץ שפחה בישא בידיהון בגזל דבידיהון. בגזל

דברכאן דגזלין לקב"ה דלא ידעי לברכא ולא ידעי מאי איהי ברכה ומאי איהי זוהמא. מיד כששמעו מלין אלין חברייא ואנא עמהון לא יכילנא למסבל דישלים עשרה מלין דברכה ואשתטחנא לגביה. ובודאי לית בר נש דיימא מלין אלין אלא אנת דאנת הוא כגוונא דד' מחיצות דג"ע. דב"נ עאל בהון (נ"א דכד אנת) במחיצת ינוקין ואתעביד תינוק ובמחיצת נערים ואתעביד נער ובמחיצת בחורים ואתעביד בחור ובמחיצת זקנים ואתעביד זקן. ובג"כ אתמר עלך ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי הארץ. ואנת הוא דאתמר עלך בשגם הוא בשר בדרא דדור הפלגה הוית. ובכל דרא ודרא בגלגולא. כגלגל דמתהפך לכמה גוונין. ולא נגלת אלא בדרא דמתייהב ביה אורייתא על ידך. מיד דאתכנישת מעלמא אנת הוא כשמשא דנהיר בכל דרא ודרא דכד אתכנש שמשא בליליא נהיר בסיהרא ובשתין רבוא ככביא. הכי את דאנת נהיר בשתין רבוא בכל דרא ודרא. והאי איהו דקא רמז קהלת דור הולך ודור בא ואוקמוה רבנן אין דור פחות מששים רבוא. ועוד אוקמוה הדור שהולך הוא שבא לקיים (שם) מה שהיה הוא שיהיה. מכאן ואילך אשלים עשרה דברים דפתורא באתגלייא. אמר רעיא מהימנא בוצינא קדישא זכאה חולקך דקב"ה גלי לך מה דלא גלי לכל נביא וחוזה אלא למאן ולמאן. תניינא למבצע על שני ככרות בשבת דאינון רמיזין בתרי לוחי אורייתא דאתייהיבו בשבת זוגות.

דביומא תליתאה נחתו דביה תרי זמני טוב ובשבת אתייהיבת תרין נוקבין לתרין טבין ואע"ג דאוקמוה דשדים ממנן על זוגות כמה דאוקמוה שני ביצים שני אגוזים הלכה למשה מסיני שלוחי מצוה אינן נזוקין ואי תימא והא תנינן אין מתחילין בשני ואין מסיימין בד' דהיינו בב"ד עם ערב רב דלא הוו שלוחי מצוה דלא אתגיירו לשם שמים ולבתר דאתעברו מעלמא מני קב"ה לנטלא שני לוחות אבנים כראשונים ואמר (שם) וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות וגו'. ותרין ככרות בשבת רמיזין לתרין יודין יאהדונהי דאלקים איהי יחידה מבעלה בשית יומין דחול ובשבת נחית לגבה. ובגין דא בשבת כל נשמתין ורוחין ונפשין נפקין ונחתון זוגות ואין שטן ואין מזיק שליט ביומא דשבתא. ואפילו גיהנם לא שליט ולא אוקיד בשבת. ובגין דא לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. ודא אש נוכראה. אלא אש דקרבנא אש דקדושה. ולית לארכאה בבציעא דלהון דהא אתמר לעילא. תליתאה למיכל שלשה סעודתין בשבת כמה דאוקמוה רבנן דמתניתין דאמר חד מינייהו יהא חלקי עם גומרי שלש סעודות בשבת דאינון שלימו דשבע ברכאן דצלותא לאשלמא בהון לעשר ורזא דענג ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ומאן דלא מקיים לון ואית ליה רשו לקיימן אתהפך ליה לנגע צרעת. ובגין דלא ייתי להאי אמר קב"ה לוו עלי ואני פורע אז תתענג על יי'. רביעאה לאנהרא

פתורא במנרתא כמה דאוקמוה קדמאין שלחן בצפון מנורה בדרום דפתורא דקב"ה הכי צריכא למהוי. חמישאה כוס דויכלו. כו"ס בחשבון אלקים. ויכלו ע"ב דכליל לון כלה קדישא דהאי כוס מלא יינא דאוריתא צריך לאסהדא על עובדא דבראשית. שתיתאה למהוי על פתורא דבריתורה דהכי אוקמוה מארי מתניתין ג' שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה וכו'. ורזא דמלה בגין דהא אוקמוה שלחן בצפון ואורייתא אתייהיבת מימינא לחברא ימינא דאיהו רחמי בשמאלא דאיהו דינא דאורייתא איהי יי' מימינא. פתורא אלקים משמאלא וצריך לחברא לון דבגין דפתורא משמאלא אוקמוה רבנן דמתניתין קשין מזונותיו

ספר דברים פרשת עקב דף רעג/ב

של אדם כקריעת ים סוף. ובגין כך צריך ת"ח לזמנא עמיה למאן דישתדל בפתגמי אורייתא:

שביעאה לארכאה על פתורא בגין עניים ובגין דא כל המאריך על שלחנו מאריכין לו ימיו ושנותיו. ובג"כ וצדקה תציל ממות. דעני חשוב כמת ואיהו מחיה לי האוף הכי קב"ה מחיה ליה ועוד באורח רזא דכלהו עניים מסטרא דאת ד' דאתמר בה דלותי ולי יהושע. ואות ד' דאחד דצריך לארכאה בה. הה"ד להאריך ימים על ממלכתו ובג"ד צריך לארכאה על פתורא דאיהי ד' כלילא מד' רגלין דפתורא בגין יקרא דאת דלי"ת צריך לארכאה על פתורא בגין עניים ובגינה אוקמוה רבנן דבקש קב"ה מדה יפה לישראל ולא אשכח כמדה דדלות ואקשו עלה בגין דאוקמוה קדמאי כחושבן מיני מיתות דאינון כחושבן תוצאות. וחסרון כיס קשה מכולן ואיך אמרין אינון דלא אשכח לישראל מדה יפה כעניותא. אלא בגין דכל עמא ולישנא והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלקיו ופנה למעלה. אבל ישראל אינון קיימא דקב"ה בהאי מדה ולא אכחישין ביה. ובג"ד במדה דא יתפרקון. הה"ד ואת עם עני תושיע. ועני לישנא דענוי דאפילו אית ליה לב"נ עותרא ואיהו במרעין ובמכתשין עני אתקרי או דדחקין ליה בגיניה וצערין ליה כל יומא כל שכן מאן דאיהו רש מניה ואיהו הולך מאתר לאתר. ועוד אית עני דאסתלק מניה דעתיה כגון איוב דאתמר ביה איוב לא בדעת ידבר. אוף הכי איהי ד' דאיהי שכינתא כד אסתלק מנה א"ח דאיהי עמודא דאמצעיתא דאקדי דעת. והאי לית לה חובין במלה דיימא. ועוד א"ח איהו תורה כליל תרי"ג פקודין הה"ד זה שמי לעולם וגו'. שמ"י עם י"ה שס"ה. זכרי עם ו"ה רמ"ח. ובגין דא אוקמוה אין עני אלא מן התורה ומן המצות. דשאר עני לאו איהו אלא ענוי. ואת ד' מן אלקים אוף הכי איהי עני בלא ידו"ד. תמינאה מים אחרונים דתקינו לון בגין מלח סדומית המסמא את העינים אמאי אקרון חובה אלא

בארח רזא סם המות שריא על ידוי מזוהמין דעבדי בהו ברכה. ועל כוס דמברכי עליה בלא טהרה אקרי טמא ומה כוס דשותין בו טמא לברכה עד דהוו מטהרי ליה בהדחה מלגו ומלבר כל שכן ידוי ובגין דא מים אחרונים חובה. ורזא דמלה והתקדשתם אלו מים ראשונים. והייתם קדושים אלו מים אחרונים. כי קדוש זה שמן ערב לקבל קק"ק יי' צבאות. ובגין דא והתקדשתם וגו' לאשתמודעא דאתון בנין לקב"ה הה"ד בנים אתם ליי' אלקיכם. תשיעאה כוס דברכה ואוקמוה מארי דמתניתין עשרה דברים נאמרו בכוס דברכה ואלין אינון. עטו"ר. עטו"ף. הדח"ה. שטיפ"ה. ח"י. מל"א. ומקבלו בשתי ידיו. ונותנו בימין. ומסלקו מן הקרקע טפח. ונותן עיניו בו. ומשגרו במתנה לאנשי ביתו. ועכשיו אין לנו אלא ארבעה שהן הדחה. ושטיפה. חי. מלא. ויש אומרים חי מן החבית ויש אומרים חי הכוס שלם. ששבירתו זו היא מיתתו. כוס על דרך החכמה הוא אלקים והוא (מלא בי"ה הם) והכא שלם כ"ס בלא ו' כמו כס שהוא פגום וחסר בלא אלף כן הוא חסר בלא וי"ו והוא פגום הכס"א כן עולה בגימ' כוס. כוס היא ה"א וצריך עשרה דברים כנגד י' והם עטו"ר בסוד העטרה. עטרת תפארת. וזהו סוד עטור שאז"ל מעטרו בתלמידים והיא עטרת הברית. עטו"ף תפלה לעני כי יעטוף. שכל הברכות והתפלות מתעטפים עד שתעלה תפלת העני. הדח"ה ושטיפ"ה כמו וטהרו וקדשו. הטהרה מימין החסד והקדושה משמאל דגבורה. כוס דברכה מלכות מצד בינה הנקראת אלקים. ונקרא עטרה מצד הכתר ח"י מצד יסוד הנקרא שלום שנאמר וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יי'. מלא מצד ח"ת. מקבלו בשתי ידיו ה' ה'. ונותנו בימין. כי ה' עליונה לחסד, ה' שניה לגבורה. ומסלקו מן הקרקע טפח בסוד יו"ד. כי סלוק ה' הוא יו"ד. ונותן עיניו בו. שהם בסוד יאהדונהי יי' (ד"א יו"ד) מאיר בבת עין ידוד בשלשה צבעי העין. אלקים מאירה בשני כרובי העין ואישוני עפעפי העין. ומג"רו במתנה לאנשי

ספר דברים פרשת עקב דף רעד/א

ביתו. היא בינה שנאמר בה ישמח משה במתנת חלקו. עשיראה ברכתמזנוא הא אוקמוה רבנן בשלשה צריך כוס. ורזא דמלה בגין דאיהי אהבת כלולותיך. דאינון אבהן בכ"ל מכ"ל כו"ל. ולית לארכאה יתיר. ברכת המזון מן התורה מנין שנאמר ואכלת ושבעת וכו' ושנינו בברייתא וברכת זו ברכת הזן את ה' אלקיך זו ברכת המזון על הארץ זו ברכת הארץ הטובה זו כונה ירושלם וכן הוא אומר ההר הטוב הזה והלבנון. אין לי אלא לאחריו לפניו מנין שנאמר אשר נתן לך משעה שנתן לך חייב אתה לברכו ודרשו חכמים ז"ל משה תיקן להם לישראל ברכת הזן בשעה שירד להם המן. יהושע תיקן להם ברכת הארץ בשעה שהכניסן לארץ. דוד ושלמה תקנו בונה ירושלם. עוד נמצא בפ' המן רמז לברכת מזון

במן עצמו שנאמר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני ה' אלקיכם ע"כ. אר"ש רזא דאינון שבע זיינין דרשימין בתפלין דהוא ז' שבעין דרמיזין לז' אוני דריאה דב"נ דבהון שאיב רוחא ומניה מפיק צוציתא דנור דדליק מפומיה ועוד דאינון רמז לשבעה יומי ושבועי דמפסח לעצרת ועוד דאינון רמיזין לשבעה קני מנרתא דאית עלייהו שבע בוציני קדישין ועוד דאינון רמיזין לשבעה ככבי לכת דאינון מנהרי ברקיעא ועוד דאינון רמיזין לשבעה מדרגין דעלמא עלייהו קיימא ואינון יסודא ושרשא ועיקרא דכלא ועליהון אמרי חברייא כל מאן דבעי לאנחא תפילין דרישא מבעי ליה לאסתכלא באינון תרי שינין דאינון רמיזין לאינון ז' זיינין דאית בהון רמז רזין סתימין עקימין רמיזין. ע"כ:

ספר דברים פרשת שופטים דף רעד/ב

שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי' אלקיך נותן לך וגו'. בפקודא דא מני שופטים ושוטרים ועוד כי אלקים שופט כי י' (מ' מניה) יו"ד דחושבניה כ' כתר הכא כי אלקים שופט זה ישפיל ה"א ה"א וזה ירים דא ו' ו'. פקודא בתר דא לדון בסייף. לדון בחנק. לדון בדין סקילה. לדון בדין שריפה. לדון בסייף למאן לסמאל הה"ד כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד. חרב דקב"ה י' רישא דחרבא ו' גופא דחרבא ה"א ה"א תרין פיפיות דילה. צדק צדק תרדוף. חתכין תרין דינין דינא מפי ב"ד דלעילא ודינא מפי ב"ד דלתתא. ומהכא אשתמודע אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שנתן לו רשות מלמעלה. נרתקא דחרבא אלקים. תמן אשתכח דינא בק"ש ידוד חרבא דקב"ה עלה אתמר רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם בצדיק חי עלמין כליל ח"י ברכאן דביה אלקים שפתי תפתח ופי ביה יאל חרבא בנרתיקה וחמת המלך שככה ומתחברין תרין שמהן יאהדונהי:

לדון בחנק זרקא תמן קו י' כריכא ביה וקו ו' דאתפשטא מניה ביה תפים לסמאל וישאוהו במוט בשנים מאי מוט דההוא רשע. אדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א מ"ה וד' אתוון ידוד הרי תשעה וארבעים כחושבן תשעה וארבעים אתוון דאינון בשית תיבין דיחודא עלאה ובשית תיבין דיחודא תתאה דאינון ו' ווהאי הוא וישאוהו במוט בשנים בפרודא מנייהו בלא א' באמצע ו"ו דלית יחודא לסטרא אחרא אלא וישאוהו במוט בשנים סמאל ובת זוגיה עולם הנפרדים בחבל דיחנק בה אחידן ה"א ה"א בה' אצבעאן דיד ימינא ובה' דיד שמאלא ו' חבל י' חניקא דלהון שמא דידו"ד מיתה לסמאל"ל ונחש. וחיים לישראל ובג"ד ראו עתה כי אנ"י אני הוא ואין אלקים עמדי אני אמית לאלקים אחרים בשמי ולכל דלא הימנו בי. ואחיה לאינון דהימנין ונטרין פקודין דילי לדון בסקילה לסמאל באבן

דאיהי יו"ד זריק לה (צדיק) לגביה בחמש אצבעאן דאינון ה' ובקנה דדרועא דאיהו ו' ובכתף דתמן ה' וזריק לה לגביה מחשבה דאיהו שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א:

לדון בשרפה לסמאל עצים לאדלקא בהון נורא. זכאה איהו גופא דאיהו עץ ואברים דיליה עצים לאוקרא בהון אשא דאיהו נר מצוה בכל אבר לאוקדא לסמאל בשכינתא עלאה בעץ דאיהו תפארת ובכל עצים דאחידן ביה דבזמנא דאש של גבוה נחית הוה על גבי עצים דקרבנא והזר הקרב יומת דאתוקד ביה הה"ד והאש על המזבח תוקד בו. זכאה איהו מאן דאחיד באילנא דחיי בגופיה באברים דיליה נר כל ענפא וענפא נר מצוה ברמ"ח פקודין דיליה כד אחידן ביה תרווייהו יתקיים וירא והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל וסמאל ונחש וכל ממנן דיליה דאינון קוצין אתוקדו וענפין דסנה ואיבא דיליה ועלין דיליה לא אתוקדו. דא אחזי ליה קב"ה. אמר בוצינא קדישא ודאי ישראל אינון עצים יבשים באורייתא בגין דאחידו באש דהדיוט לאו אינון כדקא חזי למעבד בהון ניסא מיד דאנת נחיתת עלייהו באורייתא בגינך נחת עלייהו אילנא דחיי ומצוה דאיהו נר יי' ואחידת בהון ויהון חיין. ואומין עכו"ם דעלמא אתוקדן בההוא נר והאי איהו דאמר נביא ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אחד אני וגו'. (ארבעים יכנו גו' ר"פ ב):

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעה/ב

ועשנו אותו מאה כסף וגו'. פקודא דא לדון בדין מוציא שם רע הה"ד ועשנו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל רבנן והאי איהו בתר נשואין דאמר לא מצאתי לבתך בתולים ולאו כל שם רע שקול דמרגלים דאפיקו שום ביש על ארעא אתענשו בגינה ומיתו ולא זכו לה ואתתא קרקע איהי בארעא כמה דאוקמוה אסתר קרקע עולם היתה, ואי תימרון שום ביש עלה דאסתאבת באחשורוש וזכתה לאתלבשא בה רוחא דקדשא הה"ד ותלבש אסתר מלכות הא אמר קב"ה אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים. ורוחא דקדשא שכינתא חות דאיהי שם דאתלבשת באסתר. אבל רבנן ווי לאינון דאכלין תבן תבל דאורייתא (חמור דאורייתא דאתחשיב ח"כם מ"ופלא ו"רב ר"בנן ולא ידע בסתרי דאורייתא אלא קלין וחמורין דאורייתא קלין תבן דאורייתא חומרא דאורייתא חטה חט ה' אילנא דטוב ורע לית דרכא דמלכא ומטרוניתא למרכב על חמרא אלא על סוסוון הה"ד כי תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה. דאין מזלזלין במלכותא למרכב מטרוניתא על חמרא כ"ש מלכא לית דין אתר הדיוט עבד דארחיה למרכב על חמרא ובג"ד כתיב ביה במשיח עני

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעו/א

הרוכב על חמור. עני איהו תמן בסימן ערובין נדה יבמות ושאר מתניתין בכלל ולא אתקרי תמן מלך עד דרכיב בסוסיא דיליה כנסת ישראל. קב"ה כד איהו לבר מאתריה לאו איהו מלך. וכד אתהדר לאתריה והיה יי' למלך והכי ישראל אתמר בהון כל ישראל בני מלכים כגוונא דאבא אינון בנוי לאו אינון בני מלכים עד דיהדרון לארעא דישראל. ואי תימא דהדיוט דא אף ע"ג דאיהו הדיוט לגבי מאריה ברכתא עלה אתמר אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך והדיוט דא לגבי מלכא עבד מטטרון ואדם קדמאה דלא נטר יקר דיהבו ליה נחתו ליה למיכל עם חמריה ואמר אני וחמורי נאכל באבוס אחד. וישששכר בהאי חמרא זכה לאתקרי ישששכר חמור גרם. ורבנן מארי מתניתין מטרוניתא אתמר בה ומלכותו בכל משלה. בתר דאתלבשא ביה אסתר שליטת אסתר על אחשורוש ואומתיה ואתמר בהו והרוג בשונאיהם ואי תימא דאתייחד עמה אף על גב דהוו בביתא חדא ח"ו אלא כגוונא דיוסף דאתמר ביה ותנח בגדו אצלה ולא לבושו אלא בגדו לישנא דבוגדים בגדו והכא סתרא רברבא ובגיזד א אסתר לישנא דסתראה אתה סתר לי שכינתא אסתירת לה מאחשורוש ויהיב ליה שידה באתרה ואתהדרת איהי בדרועיה דמרדכי ומרדכי דהוה ידע שמא מפרש ושבעין לשון עבד כל דא בחכמתא ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין דאפילו בלא דא אית ליה לב"נ קודם דיתיחד עם אתתיה למללא עמה בגין דשמא שידה אתחלפא באתתיה ודא באתתא מאילנא דטוב ורע אבל אם היא משכינתא לית לה שנוי הה"ד אני יי' לא שניתי.

אני דא שכינתא ולית לה דחילו מכל סטרין אחרנין הה"ד כל הגוים כאין נגדו ובאתרא דשכינתא תמן כמה סגולות תמן ובגין דאסתר אתלבשת שכינתא בה חזיא הות למעבד עמה כמה סגולות (ס"א צומות) כגוונא דשרה קב"ה נטיר לה בגין שכינתא דהות עמה נטיר לה מפרעה ואפי' לבושה ותכשיטיה בכלהו שוי קב"ה סגולות בגין שכינתא ובגין דא אתא פרעה לסנדלא מחא ליה עמה והכי נמי בכל תכשיטין דילה בכל תכשיט ותכשיט דהוה נגע ביה מחיליה עד דאתפרש מנה ההוא טמא ואחזר לה לבעלה ואי בתכשיטין דילה כך כ"ש מאן דנגע בגופא ואפי' באצבע דילה לסטרא דיחודא והזר הקרב יומת דקב"ה לא יהיב ליה רשו למקרב גבה הה"ד אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ובגין דא לא כל ש"ר שקול מרגלים דאפיקו שום ביש על ארעא דישראל מיתו. מאן דאפיק שום ביש על שכינתא כל שכן דלקיין בנשמתהון דאלין דאפיקו שום ביש על ארעא לקו בגופייהו ומיתת גרמייהו מיתו אבל מאן דאפיק שום ביש על שכינתא נשמתא דלהון לקאה. והאי למאן דידע רזא דא ועינוי פתחין אבל מאן דעינוי סתימין לית ליה עונשא כל כך ומה דרבנן דמתניתין שויין קמייהו דאתתא אנוסה מותרת לבעלה

ודאי איסור והיתר דמתני' לא ממלל אלא במיליה דב"נ ואתתא דאיהי מאילנא דעץ הדעת טוב ורע אבל אתתא דאיהי מאילנא דחיי לאו לה דינא כאלין (דאינון מאילנא דעץ הדעת טו"ר) דההוא דאילנא דחיי צדיק וטוב לו ובגיניה אתמר לא יאונה לצדיק כל און ולא לבת זוגו צדקת ואוליפנא משרה בביתא דפרעה דלא הוה ליה רשו למקרב בהדה ומאן דאיהו צדיק ורע לו האי דאיהו מאילנא דטוב ורע דכיון דרע עמיה אין צדיק אשר לא יחטא בההוא רע בתר דאיהו עמיה רשע וטוב לו דאתגבר יצר הרע על יצר טוב אתמר וטוב לו טוב איהו תחות רשותיה ובגין דרע שליט על טוב רשע איהו דההוא דאתגבר נטיל שמא רשע ורע לו אל אחר סמאל ורע לו סם המות דיליה עכו"ם תמותת רשע רעה ובג"ד אנוסה לאו איהי אלא אי אית בה תערובת בההיא נשמתא דטוב ורע ואורייתא דאתבריאת (נ"א דאתייהיבת) אתברו לוחין דילה דאינון משולים לבתולים וקב"ה הדר יהיב לון לישראל לנטרא לה אורייתא דבע"פ אתקריאת הלכה למשה מסיני. וחתן דידה תבר בתולים דילה ומאן דאפיק שום ביש עלה דיימא דהא ההיא אורייתא לאו איהי דא דהא לוחין דילה אתברו. קב"ה יימא ליה דאיהו אבי הנערה בת דאיהו בתיבת בראשית איהי ברתא דמלכא קב"ה אמר ופרשו השמלה. ואתפתחת יריעה מס"ת ויחזון דאתמר ביה פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעו/ב

הלוחות הראשונים אשר שברת. מיד קם אליהו וכלמארי מתיבתא ובריכו ליה ואמרי סיני סיני הכי אתחזייא למשמע מלין דילך ולשתוק אבל ברשותא דקב"ה ושכינתיה אנא בעי למללא מלה לגבך ליקרא דילך. א"ל אימא. פתח ואמר רעיא מהימנא האי כלה דילך קב"ה יהב לה לאברהם לגדלא לה לגבך ובגיזך איהו נטיר לה אתקריאת ברתה הה"ד בת היתה לו לאברהם ובכל שמה ובה קיים כל אורייתא כלה ואפילו עירובי תבשילין הה"ד וישמור משמרתי וגו' ואיהו הוה לגבה אומן כגון ויהי אומן את הדסה וקב"ה בריך ליה בגינה הה"ד ויי' ברך את אברהם בכל וגדיל לה מכל מדות טבין וגמיל לה חסד וסליק לה בגדולה במדת חסד דאברהם והוה ביתיה בגינה פתוח לרווחה למגמל חסד עם כל באי עולם ובגין דאיהו גמיל חסד עמה כד בנוי דאברהם הוו ממושכנין בכמה חובין במצרים. אמר קב"ה לך רעיא מהימנא זיל וגמיל טיבו למאן דגמיל ליה עמך דדא כלה דילך יהיבת לה ליה לגדלא לה במדות טבין ואיהו גדיל לה בתליסר מכילן דרחמי דרמיזין בתלת תיבין וה"ו אנ"י וה"ו דאינון וא"ו דכליל בהון ע"ב שמהן כמנין חסד דבהון הוה אתגבר אברהם על ע"ב אומין ובכלה דילך הוה ליה סגולה בע"ב שמהן והוה נצח לכל אומה ולישן ובגין דא מוליך לימין משה זרוע תפארתו ובוקע מים דימא קרעת ליה קדם בנוי

בתריסר קרעין בחושבן ו"ו ובזכות א' (ס"א ובגינה) עברת (ס"א עבדת) ימא יבשתא. ובה טובעו מצרים דלא מהימנין בוא"ו דאיהו אחד ולזמנא דאתי כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות יתקיים בישראל זרעא דאברהם ובך יתקיים (דאנת) מוליך לימין משה זרוע תפארתו (זרע דאברהם) ובוקע מים דאורייתא קדמהון למהוי לך שם עולם ותמן תרויח כלה דילך ובגין דבת דא אתייהיבת לישראל דאיהי הלכה דילך מסטרא דשמאלא הלכה למשה מסיני דהא מסטרא דימינא ה' הלכה דילך מסטרא דשמא דאברהם י' דיצחק וכלא ה"י מן אלקים ואנת וא"ו מלא דילה שלימות דילה כוס מלא בקדמיתא כ"ס ידוד ולבסוף כוס מלא ברכת יי' ובגין דאתייהיבת לישראל על ידך דאינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא אית לגלאה אמאי אתייהיבת לון דהא ודאי אברהם הא אתמר אמאי אתייהיבת ליה ואנת גמילת חסד עם בנוי כגוונא דגמיל הוא עמך.

ליצחק יהב ליה קב"ה ליה ולזרעיה לנטרא (נ"א לעטרא) לה מאילנא דטוב ורע ועבדו לה כמה גדרין וחתיכו לה כמה לבושין דאינון לבושי דהבא בכמה פסקות והוו חולקין ומקשין עלייהו על אלין פסקות לתקנא לה בכמה פרוקין לקשט לה בכמה מיני קשוטין לשבתות וי"ט למהוי מקשטא לגבך בזמנא דתיתי לגבה בפורקנא דתרייתא דאתמר בה מ"ה ש"היה ה"וא (חסר כאן) ובגין דאינון גרמו לך ועבידו עמך טבין אנת סבילת בגינייהו כמה מכתשין בגין דלא יתקטיל משיח בן יוסף דאתמר ביה ופני שור מהשמאל מזרעא דיוסף דאתמר ביה בכור שורו הדר לו ובגין דלא יתחלל הוא וזרעיה בין עכו"ם דחוביה דירבעם דעבד ע"ז הוה הוא לאתחללא בעכו"ם וזרעיה הוא בגין דירבעם בן נבט מזרעיה איהו ובגיניה אתמר בך והוא מחולל מפשעינו וגו' ובחבורתו נרפא לנו וישראל בגין דאינון כלילן ימינא ושמאלא תמן ה"י דילך בשלימו הוה אית לך לאתיחדא עמה בינייהו ובגין דאתמר בך כי הוציא שם רע על בתולת ישראל אתמר בך ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו בגלותא לא יכיל למפרש ליה מנה כל יומוי ואיך הוא שם רע דאפיקת עלה אלא בתר דאתייהיבת איהי לישראל כל מאן דאפיק שום ביש על ישראל כאילו אפיק עלה ושום ביש הוה דאמרת לקב"ה למה יי' יחרה אפך בעמך וקב"ה אמר וכי אנת אפיק שום ביש על ישראל דעבדו ית עגל לך רד כי שחת עמך. ערב רב ודאי דאנת גיירת לון עבדו ית עגלא ובגין דא כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה.

קם רעיא מהימנא נשיק ליה באנפוי ועל עינוי ובריך ליה ואמר ליה תהא מברך מפומא דקב"ה ושכינתיה בכל מדה ומדה דיליה ובעשר ספירן דיליה ובכל שמהן דיליה ובכל מארי מתיבתאן וכל מלאכין ענו כלהו ואמרו אמן וקב"ה ושכינתיה הודו בברכתיה.

אליהו קום אפתח פומך בפקודין עמי דאנת הוא עוזר דילי מכל

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעז/א

סטרא דהא עלך אתמר בקדמיתא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן בן אהרן ודאי בן אח דילי הוא ואח לצרה יולד.:

כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה וגו'. פקודא דא לדון במפתח חמשים כסף הה"ד כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה. אלין ישראל מסטרא דשכינתא אתקריאו בת. ותפשה ושכב עמה ונמצאו ונתן לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו רבנן וכלמארי מתיבתא איש אלין ישראל מסטרא דקב"ה. ותפשה בקשורא דתפילין ותפשה בכנפי מצוה. אשר לא אושה. בת יחידה דא נשמה ושכב עמה בצלותא דשכיבא בהשכיבנו. ונתן לאבי הנערה חמשים כסף כ"ה כ"ה אתוון דיחודא קום רעיא מהימנא דודאי מאן דאשתדל בהלכה שלא לשמה ורווח הלכה ודאי בתפישה איהי לגביה ועם כל דא אוקמוה לעולם יעסוק אדם בתורה אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרש מאילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר טומאה וטהרה כשר ופסול. ועל שם נער אתקריאת איהי נערה דעתיד לקיים בה וינערו רשעים ממנה דאינון איסור טמא ופסול סמאל ומשרייתיה ד"א כי ימצא איש נערה בתולה אלין ישראל דכתיב כי נער ישראל ואוהבהו נער מסטר דמטטרו"ן ואין איש אלא קב"ה שנאמר יי' איש מלחמה. כי ימצא איש נערה בתולה בתולת ישראל דאתמר בה נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל הנה אנכי מפתיה והולכתיה המדבר ולבתר אפתח לון חמשין תרעין דחירו דאינון חמשין תרעין דרחמי מסטרא דאברהם אבוהון והאי איהו ונתן לאבי הנערה חמשים כסף וכסף מדרגא דחסד דרגא דאברהם דבמפקנו דמצרים חמשין תרעין דחירו אפתח לון מסטרא דדינא דשמאלא דאיהו אלקים דתמן דן אנכי קדם דינא דן אנכי ולבתר נפקו. אבל בפורקנא בתרייתא וברחמים גדולים מסטרא דאברהם וגדולה דרגא דאברהם דבינה תמן איהי יד הגדולה תמן איהי ג' כסף ולבתר לא יוכל שלחה בגלותא כל ימיו בגין דלו תהיה לאשה כמה דאתמר וארשתיך לי לעולם. וקרא אחרינא כי בועליך עושיך יי' צבאות שמו לא יאמר לך עוד עזובה דאע"ג דשכינתא איהי בגלותא קב"ה לא זו מנה. פקודא בתר דא לישא אנוסתו דודאי אנוסה אית מתרין סטרין אנוסה ברחמי דיליה לגבה ואיהי לא רחימת ליה ואית אנוסה דרחימת איהי ליה ודחילת לאזדוונא עמיה בלא קדושין וברכה ואיהי לא בעאת אם היא הדיוטא לגביה ולו תהיה לאשה. בסתרי תורה אית לן להמשיל משל נשמתא אית דאיהי מטרוניתא ונשמתא אית דאיהי אמה כגון וכי ימכור איש את בתו לאמה. ונשמתא אית דאיהי שפחה הדיוטא דב"נ אוף הכי אית דאיהו עבד שפחה

לגבי נשמתא ולזמנין נשמתא אזלא ברזא דגלגולא הה"ד ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ויצר הרע רדיף אבתרהא לאעלא בגופא דאיהו שפחה לגבי יצר הרע איהו שד יהודי ונשמתא י' אמה העבריה ובה ההוא שד אתהדר שדי דנטיר לה להאיה נשמתא ותב בה בתיובתא ומברך בה לקב"ה בכל יומא בברוך ומקדש בה לקב"ה בקק"ק ומיחד עמה לקב"ה בק"ש מה דהוה איהו שד אתהדר מלאך דידיה מטטרון (רוחא מניה) ואתהדר שדי דהכי סליק במטטרון בחושבן שדי ומיד יתקיים ביה ולו תהיה לאשה לא יוכל שלחה כל ימיו ואי לא חזר בתיובתא איהי לגביה משתעבדא בחובין דעבדת ויתקיים ביה האשה וילדיה תהיה לאדוניה ואתמר בההוא שד בעל חוביה והוא יצא בגפו והאי שד איהו כמטה דמשה דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה הכי האי שד אתהפך משד למלאך וממלאך לשד כפום עובדוי דבר נש ומהכא אשתמודע יוסף שדא אמאי אתקרי הכי וע"ש שדים דאתו מהאי אוקמוה מארי מתניתין דאית מנהון כמלאכי השרת ואינון תלמידי חכמים דידעין מאי דהוה ומה דעתיד למהוי ואינון בדיוקנייהו בארעא אינון מארי פילוסופיא אצטגניני ישראל דידעין מאי דהוה ומאי דעתיד למהוי מאותות דחמה וסיהרא לקותא דלהון וכל ככב ומזל ומה אחזי בעלמא. ואית מנהון

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעז/ב

כבהמה פרין ורבין כבהמה דיוקנא דלהון לתתא אינון עמי הארץ ואוקמוה מארי מתניתין דאינון שקץ ובנותיהון שרץ ועל בנותיהן נאמר ארור שוכב עם כל בהמה ואינון שונאים לת"ח מארי משנה דאינון מלאכי השרת ממש ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין על ב"נ אי יהא כמלאך יי' צבאות תורה יבקשו מפיהו ואי לאו לא יבקשו תורה מפיהו. ואית אחרנין מארי סתרי תורה מארי מדות דאינון ירתין נשמתין מסטרא דמלכותא קדישא דאיהו כלילא מעשר ספירן. דמאן דירית לה וזכי לה זכי לעשר ספירן בלא פרודא עשר ולא תשע ואי תימא דסליקת לעילא מעשר שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א הא עשר יו"ד דמתייחד בה ולא סליק לעילא מעשר ובגין דא י' ולא י"א אבל מאן דמחבר יו"ד דאיהי אות ברית בשפחה ומטרוניתא כלילא מי' בשד דע"ז סמא"ל אתדן בגיהנם דמאן דירית ברתא דמלכא מלכות לא זכי לה אלא ברא דמלכא דאתקרי בני בכורי ישראל דמסטרא דא אתקריאו ישראל בנין לקב"ה הה"ד בנים אתם ליי' אלקיכם ומלכות דא דאצילות. ואית לקבלה מלכות דבריאה ואיהי מלכות למלאכים דבריאה ואיהי נערה דמטרוניתא משמשא דילה ואיהי דיוקנא דגבירתא דילה כלולה מי' האי בחובין דישראל יכילת לאתחללא בין אומין דעלמא אבל מלכות דאצילות דקב"ה עלה אתמר אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים לא יהיב לה למאן דמחלל שבתות וימים טובים

אלא למאן דאיהו ברא דמלכא ונטיר אורייתא ופקודין בדחילו ורחימו דמאריה ולא על מנת לקבל פרס אלא כבן דאיהו מחויב למעבד צווייה דאבוי דעליה אתמר כבד את אביך ואת אמך. את אביך דא קב"ה ואת אמך דא שכינתא. ועם כל דא מאן דמחלל נערה דמלכא אתחשיב ליה כאלו מחלל מטרוניתא דיליה ורבנן כל שדין לאו אינון שקולין ולא כל עבדין דשכינתא דכתיב בה ומלכותו בכל משלה אית לה כמה נערות עבריות ושפחות עבריות ואית לה עבדים ושפחות נכריות בגין דלא ישתכח מלכותא אחרא בעלמא בזמנא דאיהי שלטא ואלין שפחות נכריות מסטרא דסם המות נוקבא דסמאל דשפחה הות למטרוניתא נוקבא וסמאל אל אחר עבד הוה ליה לקב"ה לבתר דעבידו גרמייהו אלוהות וקב"ה עתיד לאעבד לון מעלמא ולממחי לון. ואי תימרון אי בני נשא עבדין לון אלהות ולא ברעותא דלהון אמאי אתענשו אלא כד הוו דור המבול ודור הפלגה ידעי בהון והוו מקטרגין (נ"א מקטרין) לון וסגדין לון ובההוא חילא דהוו מקטרגין (נ"א מקטרין) לון וסגדין לון הוו נחתי לגבייהו ועבדי רעותייהו וממללן בהון באינון צולמין הא אתעבידו אלוהות ועבודת כו"ם בגין דא קב"ה עתיד לאעברא לון וימחי לון מעלמא צולמין דלהון דהוו פלחין בהון ואשתאבו מנהון רוחין וצולמין וכד אית בעלמא ערב רב נחתין לאתגשמא בהון וקב"ה יעבר לון מן עלמא הה"ד ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ ואי תימרון בזמנא דגלותא בתראה לית עכו"ם בגין דלא ידעין בני עלמא בהון ואינון דידעין בערב רב תמן אשתכח לון דמכעיסין לקב"ה ושכינתיה וישראל בינייהו וערב רב מצליחין בהון לקיים מאי דכתיב ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו. קמו כלהו תנאין ואמוראין ובריכו לרעיא מהימנא ואמרו ליה סיני סיני מאן יכיל למללא קדמך דאנת בדיוקנא דסארך דבזמנא דמליל בטורא דסיני כל חיון דמלאכין וחיון דכרסייא ועלאין ותתאין שתקו ולא אשתכח דבור אחרא אלא דיליה ובגין דאת בריה בדיוקנא דיליה צריך למשמע כלהו מארי מתיבתא מלין מפומך אל תתן שתיקה למלולך:

כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא וגו'. ושמח את אשתו אשר לקח. פקודא דא חתן למחדי באתתיה שתא חד דכתיב נקי יהיה לביתו שנה אחת ואינון י"ב ירחין אינון מדילה דהא שנה איהי כלה ולית כלה בר בי"ב ירחין דכתיב עומד על שנים עשר בקר והואיל ולית תקונ' דכלה בר בי"ב אצטריך חתן למחדי לה ולביתה לה ולתקונהא כגוונא דלעילא וע"ד יעקב כתיב ביה ויקח מאבני המקום. אבני המקום י"ב הוו ומאן דחדי לכלה חדי לעולימתהא

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעח/א

ועולימתן י"ב הוו וכלא איהו רזא דשנה בגין כך אצטריך לחתן למחדי באתתיה שנה אחת. והא אוקימנא דחדוה דא לאו דיליה היא אלא דילה דכתיב ושמח את אשתו. וישמח את אשתו לא כתיב אלא ושמח יחדי לכלה. כגוונא דא לאו חדו לכלה בר בגופא ותקונהא ומאן חדי לון צדיק. ועל דא נקי יהיה לביתו. נקי דלא יעמול במלי דעלמא דיהא ביה רעוא למחדי לה. נקי מכלא. נקי למסין ולארנונין וגולגלתין. נקי דלא יפוק לחילא לאגחא קרבא. לאשתכחא חדוה עילא ותתא ולאתערא חדוה לעילא. זכאין עמא קדישא דמאריהון חדי בהון זכאין אינון בהאי עלמא וזכאין אינון בעלמא דאתי:

(פקודא יו למיהך ב"נ באורחוי דקב"ה פקודא יז לאוכחא וכו' פה ב) ביומו תתן שכרו וגו'. פתח רעיא מהימנא ואמר פקודא בתר דא לתת שכר שכיר בזמנו הדא הוא דכתיב ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש. מארי מתיבתאן עלאי ותתאי שמעו. מטטרון איהו שכר שכיר מח"י עלמין שליח דיליה לקבלא ח"י ברכאן דצלותא בכליומא תלת זמנין ובגין דא ביומו תתן שכרו דא צלותא דשחרית ולא תבא עליו השמש דא צלותא דמנחה דאי עבר יומו בטל קרבנו כי עני הוא (דצדיק) ודאי עני הוא בגלותא לית ליה מדיליה אלא מאי דיהבינן ליה בצלותא בגיוד א צלותא תפלה דיליה תפלה לעני כי יעטוף בעטיפת ציצית תפלה דיד איהי ואליו הוא נושא את נפשו דא תפלת ערבית דאיהי אמורים ופדרים שיורין דקרבנין דיומא ואינון כגון פרט הכרם ופאת שדך דעלייהו אתמר שירי מצוה מעכבין את הפורענות. לעני ולגר תעזוב אותם דעמודא דאמצעיתא בר מאתריה גר אתקרי ובגין דא אנא דדרגא דיליע מוד דאמצעיתא קרינא גרמאי גר בגלותא קדמאי. ההי"ד גר הייתי בארץ נכריה דאיהו בגלותא רביעא בגינייהו. שאילו ליה מארי מתניתין רעיא מהימנא הא פקודא דא הוו מקיימין ישראל בארעא דישראל (או לא) אמר לון בגין לאתערא רחמי על אלין דמתרכי מאתרייהו. דבר נש כד איהו לבר מאתריה גיורא אתקרי כ"ש על נשמתין דאזלין ערטילאין מההוא עלמא ואתיין לעלמא דין בגינייהו. והאי איהו דאמר קרא כצפור נודדת מן קנה דא נשמתא דשכינתא לא זזה מנה. כן איש דאתמר ביה יי' איש מלחמה. נודד מקומו דאיהו נע ונד מאתריה דאיהו עלמא דאתי בינה ונד אבתרה בעלמא דין עד דתשלים יומין דאתחייבת למיזל לבר מאתרהא. ואיהו נטיר לה עד דיחזיר לה לאתרהא ואומי דלא יחזור איהו לאתריה עד דיחזיר לה לאתרהא ומאן דחזר בתיובתא כמאן דאחזר לקב"ה ושכינתא לאתרחא ודא רזא דפורקנא דאמר היום אם בקולו תשמעו. אמרו מארי מתניתין דמתיבתא עלאה ותתאה רעיא מהימנא אנן שליחן דמארי עלמא לגבך זכאה חולקך דאנת בעל תשובה שקול לשתין רבוון דישראל ואנת הדרת לקב"ה ושכינתיה לאתריה עילא ותתא ובגינך יתפרקון ישראל ויחזרו לאתרייהו

ולית חילא למשיחין למפרק לישראל בר מנך ובגינך אינון מתעכבין. אשלים מלין יקרין אלין דעלייהו אתמר הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים. אמר לון מארי מתיבתאן בגין האי שכיר דאיהו עבד דאתי לקבלא תלת צלותין תקינו מארי מתניתין דלכון למהוי בר נש בתלת ברכאן קדמאין כעבד דמסדר שבחין קמי מאריה ובאמצעיות כעבד דמקבל פרס ממאריה. ובבתראי כעבד דנטל פרס ממאריה ואזיל ליה ובגין דא עבד אברהם ורבקה איהו אמתלא להאי כד קודשא בריך הוא ישלח למטטרון דאיהו עבדא דיליה בגין צלותא איהו יימר לגביה אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי. כלומר אולי צלותא לא בעי למיזל אבתראי. אמר ליה קודשא ב"ה ונקית משבועתי זאת דחכמה איהו אבא דנחית בצדיק לנטרא שכינתא בגלותא ומתמן שלח בגינה. אמר ליה ההוא שליח הב לי סימנין לאשתמודעא בצלותא דתמן ברתא אמד קב"ה והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה.

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעח/ב

ואם לאו אלא דאשכח כל אברין דגופא מליין חובין ולא אשכחת ביה אבר (נ"א באפי אברהם) לשרייא ביה תורה דאיהו בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא ולא מצוה דאיהו דיוקנא דרבקה דהוה שושנה בין החוחים דאינון רשעים גמורים מני לעבדיה מטטרון השמר לך פן תשיב את בני שמה דאיהו רוחא דקודשא דהא מצוה איהו נפשא רוחא איהו תורה ובג"ד אוקמוה מארי מתניתין לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. ובאתר אחרא אמרו כד שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת וכו'. יראת חטאו אימא עלאה תשובה. חכמה אבא עלאה כד אקדים ה' זעירא דאיהי מצוה שריא עליה תורה דאיהו ו' וכד אקדים יראה לחכמה דאיהי ה' עלאה שרייא עליה חכמה דאיהי י' ואקרי בן ומכאן בנים אתם ליי' אלקיכם והאי איהו זה שמי ידוד לעולם וזה זכרי ו"ה. שמי עם ידו"ד שס"ה. זכרי עם ו"ה רמ"ח וכלהו תרי"ג דהיינו תרי"ג פקודין דאתייהיבו לבנין קדישין למהוי לון חולקא בשמיה הה"ד כי חלק יי' עמו. וכד אקדים תורה למצוה או חכמה ליראה אתהפך שמיה עליה לנוקבא מדת הדין כגוונא דא הוה"י דאתהפך ליה כלא לדינא וקשין מזונותיו באורייתא כקריעת ים סוף וכגוונא דא פורקנא אם זכו יפקון ברחמי הה"ד בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר ויפקון ברחמי ואי לאו אקדים רחמי ויפקון בצערא ושפיר דאקדים צערא ודינא לרחמי ובג"ד אוקמוה רז"ל מ"מ לפום צערא אגרא ומפקנו דנפשא מקודם דנפקת אית לה צערא לבתר דנפיקת ברחמי ורזא דמלה בבכי יבאו לבתר ובתחנונים אובילם ובג"ד ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע ויפקון ברחמי. וכגוונא דשלח קב"ה ליונה ולא אשכח אתר לשריא הכי שלח לך רעיא מהימנא

בקדמיתא ומה כתיב בהון ויפן כה וכה וירא כי אין איש דכלהון חייבין ולא אשכחת בהון איש זוכה לאפקא מן גלותא ובג"ד סרבת למיזל תמן ואמרת שלח נא ביד תשלח והא אנת כגון בההוא זמנא בך יתקיים עם ישראל כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ובגלותא בתראה תרין משיחין ישלח עמך לקבל תרין גדפין דיונה דאנת כגופא בגלותא רביעאה לית לך גדפין. ול עוד אלא בקדמיתא הוו ישראל כגופא ואנת ואהרן כתרין גדפין דיונה ובהון פרחו ישראל (מה שחסר כאן ע' בסוף הספר). לית פקודא דלא אתכלילו תמן עשר ספירות. בתיבה תחתיים שניים ושלישים תעשיה לאכללא בה כהנים לוים וישראלים תיבה שכינה עמהון תורת יי' איהי רביעית ההין ה' רביעאה ומשולשת ביה"ו לאשלמא ביה ידו"ד ועשרה דרגין דאתכלילן ביה דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א לאתקיימא בהו בישראל ואתם הדבקים ביי' אלקיכם וגו' בנים אתם ליי' אלקיכם האי שמא שלטנותיה בצולמא דבר נש ועל כל אבר ואבר דיליה. פקודא בתר דא לדון בדיני חגבים דאתמר דגים וחגבים אינן טעונין שחיטה אלא אסיפתם היא המתרת אותם. הכי מארי מתניתין אינן צריכין שחיטה אלא דאתמר בהון ויגוע ויאסף אל עמיו מה נוני ימא חיותן בימא אוף תלמידי חכמים מארי מתניתין חיותיהו באורייתא ואי אתפרשן מנה מיד מתים. תנינא (נ"א תנאין) דמתניתין דבה אתרבו תניני ימא ואי אינון ביבשתא יעלון (נ"א יפלון) למיא ולא ידעין לשטטא אינון מייתין אבל אדם דאינון מארי קבלה אינון לעילא מכלהו בהו אתמר וירדו בדגת הים ובעוף השמים דאינון מארי מתניתין תניניא התנין הגדול נחש בריח לקבל והבריח התיכון בתוך הקרשים בזמנא דתנינן מארי משנה אית בהון מחלוקת ומקשין דא לדא בלע לחבריה. והאי איהו תלמיד זעיר שלא הגיע להוראה ומורה חייב מיתה ואי אינון שוין דא לדא ואית בהון מחלוקת וקושיא אתמר בהון לסוף את והב בסופה ואוקמוה אהבה בסופה:

אדהכי הא נונא רבא אזדמן לגביה ואמר רעיא מהימנא איתן מושבך ושים בסלע קנך תניא דמסייע לך דהא נונין בסלע קנא דלהון איתן בהפוכא תניא איתנים בהפוך אתוון תנאים אסתמר מנייהו דהא אנת כבד פה וכבד לשון ומאן דבעי לאתקפא בסלע דנוני ימא דמארי מתניתין דאינון תנאים בעי למהוי תקיף לישנא חדידא חריפא לינקוב עד דמטי לתהומא רבא דתמן כי עוד

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעט/א

חזון למועד ויפה לקץ ולא יכזב ואוקמוה דהאי קרא נוקבא ויורד עד תהומא רבא. מאן הוא דנחית לתהום רבא לאשכחא זמנא דא אלא אנת דאתמר בך צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה. כמה מארי מתניתין דבעו לנחתא לעומקרא דהלכה לאשכחא תמן

קץ דפרקנא ונחתו תמן ולא סליקו ואע"ג דלישנהון הות כפטיש יפוצץ סלע חליש פטיש דלהון לנקבא בההוא סלע ומאן דנקיבו דיליה בההוא סלע בלא רשו אתא חויא לנשכא ליה. ואית אחרנין דנקיבו לה עד דמטו לתהומא רבא ולא סליקו מתמן ובזמנא דנוקבא פתיחא כל מאן דהוה נפיל תמן לא הוה סליק ומשיח בן דוד נפל תמן עם משיח בן יוסף דחד איהו עני ורוכב על חמור. וחד איהו בכור שורו דא משיח בן יוסף והאי איהו כי יכרה איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור. ובג"ד אקרי משיח בר נפלי ואיהי נפלת בתרייהו ואתמר עלה נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל. ואנת הוא בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו דא משיח בן יוסף דעתיד לאתקטלא (מצאתי כאן חלק כמו ד' שורות ונראה שחסר) נחת בגיניה דודאי ארבע גליות הוו תלת לקבל תלת קליפין דאגוזא דאינון תהו קו ירוק קליפה ירוקא דאגוזא. תניינא בהו אבנין מפולמין דאינון סלעים תקיפין דמ"מ פסקו מינייהו כמה פסקות ונקיט לון לאפקא מיא דאורייתא ובג"ד אתקריאו אבנים מפולמות דמנייהו מיין נפקין קליפה תליתאה דקיקא גלותא תליתאה דהוה זעיר והאי איהו וחשך גלותא רביעאה תהום רבה חלל דאגוזא והאי איהו וחשך על פני תהום ואתקרי בור דנפל שמה שור דא דכתיב ביוסף בכור שורו הדר לו דאתמר ביה וישליכו אותו חבורה. נוקבא בישא והבור רק דכורא (נ"א דבורא) רק בלא תורה אבל נחשים ועקרבים יש בו. ודא גלותא רביעאה דור דרשעים מלא נחשים ועקרבים רמאים כנחשים ועקרבים דעקרין מלי דרבנן ודיינין לשקרא עלייהו אתמר היו צריה לראש.

ויפן כה וכה וירא כי אין איש דישראל באלין רשיעיא ערב רב ודא בסוף גלותא ובגין דא קץ דפורקנא נוקבא עד התהום רבה. ורעיא מהימנא תהום הוא המות בהיפוך אתוון ולית מות אלא עניותא אנת נחיתת תמן. והא קא אתבריר לעילא קמי תנאים ואמוראים וכלהו נחתין בגינך בתהומא לסייע לך ואנת תניא דמסייע לך יתיר מכלהו בגין דאנת לויתן (נחש בריח) דימא דאורייתא מאריה דכל נונין לויתן אתקרי על שם אורייתא דאתמר ביה כי לוית חן הם לראשך ובך אדם ובהמה תושיע יי' אדם דאתמר ביה אדם כי ימות באהל ואוקמוה מארי מתניתין אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה ולית מיתה אלא עניותא ובהמה אלין עמי הארץ דאינון מתכפיין כסוס כפרד תחות מארי מתניתין. אדהכי הא בוצינא קדישא (אתא) פתח רעיא מהימנא ואמר מארי מתניתין מאן איהו לויתן אמר ליה בוצינא קדישא האי איהו דדרגיה עמודא דאמצעיתא וצדיק דאתמר ביה גוף וברית חשבינן חד ואתרבי בימא דא דאיהי אימא עלאה ים דבה מייחדין לקב"ה כ"ה כ"ה אתוון דאינון ים בחושבן ואיהו בה. אמר ר"מ ודאי לויתן דקאים על שפת הים ועלמא קאי על סנפירוי דא צדיק יסוד עולם דכל עלמא קאים עלוי. אמר בוצינא קדישא

זכאה חולקך ר"מ (כאן חסר) בת קול בגלותא עד דתיתי אנת לגבה דאנת קול דילה דכל אשה בת בעלה כמה דאת אמר ותהי לו לבת מאוורשה איהי לך עדיין לא עבדת (ד"א עאלת) עמה לחופה. אתמר צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה והכי שכינתא אימא דילה (נ"א עלאה) צועקת על בנה ואין מושיע לה עד דייתי עמודא דאמצעיתא בגינה דאיהו מושיע דבגינה אתמר הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוא מושיע לעילא ואנת לתתא ובגין דאנת בדיוקניה אתמר בך ואתה פה עמוד עמדי דכלהו ישראל אהדרו לאהליהון ואנת לאו עד פורקנא בתרייתא ומאן גרם דא ערב רב. דבגינייהו וישלך מידו את הלוחות. ומההיא שעתא נפלה ולא אתפרקת מערב רב דאתמר בהון וגם ערב רב עלה אתם בכל דא לא אתפרשן מישראל ושפחה מגברתה עד פורקנא בתרייתא אנת ברא דמלכא כגוונא דילך אתמר בעמודא דאמצעיתא

ספר דברים פרשת כי תצא דף רעט/ב

בכלא חדוה דילך כחדוה דיליה יהא כד ייתי למפרק לכלתיה והוא כחתן יוצא מחופתו וגו' דהא לבושין דילה בגלותא חשוכין ובזמנא דאיהי מתלבשת בהון איהי אמרה אל תראוני שאני שחרחורת ואלין קליפין אינון עון משחית אף וחמה נוקבא בישא שפחה בישא שבתאי ושפחה כי תירש גבירתה דאיהי שבת מלכתא משחית אף וחמה סחרין לתלתא אבהן ולא עוד אלא מה דהות ברתא דמלכא י' על הו"י דכלילן באבהן ה' קדמאה באברהם ה' תניינא ביצחק ו' ביעקב והות י' רישא עלייהו אתמר נפלה עטרת ראשנו ואמתילו רבנן מתלא למלכא דהוה ליה עטרה על רישיה ואילן יאה קדמיה אתיא ליה שמועה בישא ארמי עטרה מעל רישיה ומה דהות י' על הו"ה י' לעילא אתהדר הוה"י י' לתתא ובגין דא אמר דוד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יי' היתה זאת. קום ר"מ טול אבנא דא בידך דאתמר בה על אבן אחת שבעה עינים לתברא קליפין דאגוזא דהא כמה רועים פרנסי דרא אתכנשו על האי אבנא דאיהי סלע דילך לאפקא מיא מתמן דכלה דילך מעין החכמה בהאי סלע דנביעא דילה באורייתא ברזין סתימין לית סוף ועלה אתמר והחכמה מאין תמצא וכל תוקפא דלהון לאעברא קליפה דלעילא וכד מטן לקליפה תניינא דאיהי תקיפא איהי קשיא לון ומחאן בה כל יומיהון כלהו בלישנהון דאינון תקיפין כפטישין ולית לון רשו לאפקא מינה מיא. אלא אלין טפין דנפקין על ידך בזמנא דאתמר בה ויך את הסלע במטהו פעמים ובמחאה תניינא נפקי אלין טפין. ואלין אינון רמיזין דחכמה רמיזין דקבלה דאינון בחגיגה ושאר מתניתין והאי אבן לית מאן דאפיק מניה חכמה דאיהי מלגאו דלית לה סוף (דאיהו מוחא מלגאו) בר אנת דאתמר בך הלכה למשה מסיני. פתח רעיא מהימנא ואמר סבא סבא אית סלע ואית סלע אית אבן

ואית אבן. אית אבן דשמא דידו"ד עלה אתמר ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב. ואית אבן דאיהי אבן משכית דלית תמן נביעו דמיא דחכמתא ולא דבור אלא אבן דאיהי (חסר) סלע דמשה עלה אתמר ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו דאיהי בת קול ולא תליא בה אלא דבור ופיוסא אבל שפחה סלע אחרא דאתקריאת (קליפה) משנה נוקבא דעבד נער. עלה אתמר בדברים לא יוסר עבד אלא דמחאן ומתברין מינה כמה פסקות ולקטין לון ואתקרון לקוטות ועל דמלקטי לון אתקריאו לקוטות בלא נביעו דחכמה וקבלה אבל סלע דילי איהי ברתא דמלכא בגינה אתמר ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו בדבור ופיוס כברתא דמלכא ובגין דמחינא בה לקינא עלה ואתגזר עלנא מותא. דמאן דמסרב למטרוניתא חייב מיתה כל שכן מאן דמחא לברתיה דמלכא. ובגין דא אתגזר עלי דלא איעול לארעא דישראל ואנא קבור בארעא נוכראה ואתעברת מיני ואתמר וירד אליו בשבט והאי שבט איהו חד משבטיא דילי דאנא עתיד לנחתא תמן למהוי עם ישראל בגלותא וכלא אתרמיז ובאתר אוחרא אוקמוה מארי מתניתין (חסר) דבי מקדשא ושמא דמשיח אתקריאו בשם ידו"ד ודא ארבע אנפי אדם ואינון דשבטא דלוי אינון נפקן מחיון דאינון שאר שבטין ועאלו בחולקא דאדם דאינון ארבע אנפין דיליה ומשה איהו אדם בדיוקנא דההוא אדם קדמאה דלעילא. מה שמו ומה שם בנו. ובגיוד א כהנייא וליואי מזוניהון על ידא דמלכא אכיל בפתוריה ושאר חיילין דמלכא כל חד יהבין ליה למיכל בבית מושב דיליה. ורעיא מהימנא איהו כברא דמלכא קריב למלכא יתיר מאלין דאכלין לפתוריה דלית מאן דקריב למלכא מכל בני מלכותא כבריה. קם בוצינא קדישא ואמר סבא סבא במלין דילך אשתמודע מאן אנת. אנת הוא אדם קדמאה מה שמו אתמר עלך מה שם בנו אתמר על רעיא מהימנא ובגין דאיהו חדש כמה חדושין באורייתא חדוה זמינא לגבך דבן חכם ישמח אב. (חסר) רעיא מהימנא בפרשתא דא הוה אדכר כנישו דילך להההוא עלמא דכתיב

ספר דברים פרשת כי תצא דף רפ/א

אל הר העברים הזה הר נבו וגו' וראית אותה ונאספת אל עמך וגו' כאשר נאסף אהרן אחיך וגו'. ובהאי פרשתא אית לך לאהדרא לעלמא ולהחיות ולאעלא לארעא דישראל ולאתחברא בפרשתא דא בכלה דילך דכתיב בה הנני נותן לו את בריתי שלום ובג"ד לא אמר לך קב"ה הכא רד אלא עלה. דמניה אנת תהא עאל לארעא דישראל. ומה דאמר בהך ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה. וי לאינון אטימין לבא סתימין עיינין דלא ידעי קבורה דילך דהוית אנת בעי רחמי מקב"ה דלא ייעול לך בההוא קבור' דבה אנת מתקרי מת. הה"ד משה עבדי מת ואינון מפשאי אמרין וכי משה הוה מפחד ממיתה

לנפקא מהאי עלמא לעלמא דאתי כשאר ברין ואינון לא ידעין דקבורה דילך ומותא דילך איך היא דהכי אוקמוה מארי מתניתין דמתי חוצה לארץ אינם חיים לא אמרי דאינם עתידים להחיות דאלמלי כך הוו כפרין בתחיית המתים. אלא הכא רזא רברבא קבורה דיליה בצולמא דלאו הגונה ליה דאיהי ארץ ציה ועיף בלי מים ולית מים אלא תורה ובה לא תאר לו ולא הדר ומאן דחזיל יה בההוא צולמא ונראהו ולא מראה ונחמדהו. ובג"ד נבואת ישעיה הנה ישכיל עבדי קא רמיז עליה. ובגין ההוא קבורה הוה בעי רחמי דלא ימות תמן בח"ל לפום דהוה בארץ ציה רעב ועיף וצמא בלי מים דאיהי אורייתא ובג"ד אתמר עליה עלה אל הר העברים הזה. משפלותא דיליה אחזי ליה מעלתיה אע"ג דאנת קבור באתר דלאו הגון לך ערום בלא לבושין דילך דאינון עור ובשר (תלבישני) נע ונד מאתר דילך ומטלטל וגלי. הא פנחס דעבדת טיבו עמיה דאתמר עלך הנני נותן לו את בריתי שלום הא איהו יעביד טיבו עמך וביה תסתלק בפרשתא דיליה. דבה כלה דילך תמן תתייחד עמה כחתן עם כלתיה דהא אנת (תועלת גדול לישראל בקבורתך) אי לא הוית קבור לבר מארעא קדישא לבר מכלה דילך לא הוו ישראל נפקין מגלותא ובגינך אתמר והוא מחולל מפשעינו אתעבידת חול בגין חובה ופשע דישראל בקבורה דילך דאתמר בך ויקבור אותו בגיא.

ומה כתיב בקבורה דילך כל גיא ינשא כל שפל ונמוך ינשא בגינך דאינון ישראל דאינון שפלים מכל אומה ולישן. וכל הר וגבעה ישפלו דאינון רשיעייא וגסי הרוח והאי איהו ובחבורתו נרפא לנו בחבורה דאתחבר עמנא בגלותא נרפא לנו דאנת הוא כשמשא דנהיר דאע"ג דאתכנש בליליא נהיר הוא בסיהרא ובכל ככביא ומזלי. הכי אנת נהיר בכל מארי הלכות וקבלות ולך אשתקיין בגניזו כמבועא דאשקי לאילנין תחות שרשיהון בגניזו עד דאתבקע מימוי באתגלייא הה"ד יפוצו מעינותיך חוצה דאנת הוא אוף הכי כשמשא דאזיל בימי החורף תחות מבועין וכד מטי פורקנא תהא כשמשא דאזיל בקיץ לעילא ממבועין ויהון צוננין ברחמי דכד אנת תחותייהו אינון חמין בדינא. אתא רעיא מהימנא ובריך לבוצינא קדישא ואמר ודאי אנת הוא דנהיר ליב זמנא דאתמר עלי כי בא השמש כבה השמש דאחשיך נהוריה יהא רעוא דידו"ד ינהיר שמיה עלך. ועוד אמר בוצינא קדישא ודאי אנת הוא כלא (ס"א ויאמר וגו') דאמר אם יהיה נביאכם וגו' ובג"ד כד אתגלייא אימא עלאה לך אמרת אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה. בגין דאיהי רחמי אתמר בה לא יבער הסנה וחמש נהורין אית לה דאתקריאו קרני החמה עד הוד ומתמן עד הוד הוו נהרין בך ר"מ והאי איהו ונתן הוד למשה לאשתמודעא דכלהו לך אתייהיבו אפילו עד הוד ובג"ד פני משה כפני חמה ואלין חמש

סלקין לחמשין תרעין דבינה ובאלין חמש דאתמר דאינון חמש אור דיומא קדמאה דאינון לקבל חמש אצבעאן דימינא אתחזיא לך בסנה. בגין דעתיד אנת לאפקא זרעא דאברהם מן גלותא. דאיהו דרגא (דאברהם) ימינא ומתמן בינה איהו רחמים גמורים יד הגדולה (אבל) מסטרא דגבורה יד החזקה חמש רקיע ביום שני לקבל חמש אצבען דשמאלא אבל מסטרא דדרגא דילך ובני ישראל יוצאים ביד רמה דגוף ותרין דרועין ותרין שוקין לקבל חמש אצבען ה' ה'. ה' ה' אצבען דיד ימין וה' דיד שמאל ותרין דרועין ותרין

ספר דברים פרשת כי תצא דף רפ/ב

שוקין וגוף דאינון חמש דסלקין ידו"ד. א"ל רעיא מהימנא בריך אנת לאמא עלאה אבל האי ידו"ד שויא לי"ה ה' בגין מטה האלקים ואיהו ו' ואמר ודאי הכי הוא. אמר ליה רעיא מהימנא בוצינא קדישא לאתתקפא מלין דילך דמראה איהי לימינא חשוב במראה דאתמר בי' במראה אליו אתודע ותשכח רמ"ח דסליק בחשבן אברהם. אמר בוצינא קדישא בקדמיתא אתחזי לך האי חיזו דאתמר ביה במראה אליו אתודע ולבתר דאמרת אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה דאדכיר ביה ה' זמנין הסנה. כען אתגלייא לך חיזו דא ברמ"ח פקודין אלין דאינון בחמשה חומשי תורה. קם ר"מ ונשיק ליה ובריך ליה אמר ליה בוצינא קדישא האי מראה לזמנין איהו באות ה' המראה הגדול. ולזמנין איהו באות ב' במראה אליו אתודע ולזמנין במ"ם ממראה מתניו ולמטה. ולזמנין בכ(שם) כמראה אדם עליו. ולזמנין בו' ומראה כבוד יי'. ולזמנין למראה. לא הו"ל למהוי תוספת את כלל בר ב' מן במראה אלא ודאי האי מראה כלילא איהי מעשר ספירן וכל את אחזי ספירה דילה כגון כמראה אלא ודאי האי מראה כלילא איהי מעשר ספירן וכל את אחזי ספירה דילה כגון כמראה באת כ' אחזי על כתר והכי שאר אתוון כל חד אחזי על ספירה דילה ולא צריך לארכא הכא ולחכימא ברמיזא וכמה חזיונות אית לה ודמיונות ומראות אית לה וכלא אשתמודע בעין השכל דלבא דאתמר בה הלב יודע הלב מבין. ומה דאמר וביד הנביאים אדמה דמיון לאו איהו אלא בשכל דלבא ולאו כדמיון דעינא הדא הוא דכתיב ואל מי תדמיוני ואשוה (שם) ואל מי תדמיון אל. ואית חזיונות כגון החוזים בכוכבים אבל חזיון דנבואה איהו כחזיון לילה. דמיונות וחזיונות כגון המבין דבר מתוך דבר והמדמה דבר לדבר אבל מראה דאיהי בעין השכל איהי כאור דנהיר בבת עינא דבת עינא איהי אוכמא שחורה אני ונאוה אור דנהיר בה ההוא חוורו דלגו והאי בה עינא איהי נר מצוה נהורא דנהיר בה מלגו (שם) ותורה אור. אמר בוצינא קדישא היינו מאי דאמינא דכען באורייתא אתגליא לך קב"ה ושכינתיה והאי איהו ידו"ד במראה אליו אתודע במראה אימא עלאה אתידע לך בדעת בן ידו"ד בחלום אדבר בו ה"א בתראה.

חלמא בסתימו דעיינין ובג"ד אתקריאת אספקלריאה שאינה מאירה נבואה איהי מראה בפתיחו דעיינין ושלשה גוונין בעינא לקבל תלת אבהן דבהון נהירא בת יחידאה תרין כנפי עינא נצח והוד מראה לא אתחזיא אלא בהון כד אינון פתחין איהי מראה בהקיץ. וכד אינון סגירין איהו מראה בחלום. א"ל רעיא מהימנא בריך אנת לקב"ה קום אשלים פקודין לאנהרא מראה איהו עלאה בהון לקב"ה אמר ליה בוצינא קדישא י' איהי בת עינא כי נר מצוה ותורה אור ה' ו' דנהיר בה ה' ג' גוונין דעינא ותרין כנפי עינא חמש אור נהרין בה מלגאו ה' עלאה דאיהי אורה מראה ע"כ (צו כז א פקודא לעשות העולה):

כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו וגו' יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה. פקודא דא ליבם אשת אח דאשת אח איהי ד' ועם א"ח איהי אחד. ואם ח"ו לביה לאו איהו למייתי אח על ד' דאיהי אתתיה בת זוגיה דא"ח עביד פרודא ועאל סמאל אל אחר באמצעיתא ואתמר ביה ושחת ארצה לבלתי וגו' דאסתלק קוצא דאת ד' מן מן אחד ובגין דא והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו והשחתת זרעא מנע מניה כמה ברכאן ופרודא דייחודא ובג"ד ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' וימיתהו ה' וייחודא דאח עם ד' בצדיק ובעז בגין דאתתקף על יצריה אקרי צדיק והאי איהו בוע"ז ב"ו ע"ז תקיף ביצירה (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ודא ידו"ד

ספר דברים פרשת כי תצא דף רפא/א

דכלילן תלת אתוון (ס"א אבהן) בצדיק ליבם ה' ובינה בן ידו"ד בגינך אתמר וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר הכא קא רמיז שנוי דשם ודא מצפ"ץ הכא וזאת לפנים בישראל ודא שנוי מקום אהי"ה איה מקום כבודו להעריצו יד"ו איהו אהי"ה ודא שנוי מקום. שנוי מעשה אלקים א' אדי"ד י' ידוד תרווייהו משתנים באלקים וזאת התעודה בישראל על התעודה אימא עלאה צור תעודה חתום תורה בלמודי איהו חותם דעלמא חותם דשמיא וארעא. על התמורה שכינתא תתאה באן אתר אתטמרת בעולימא דילה מטטרו"ן וישנה תמן איהי משנה ואדם דאתמר ביה כתפארת אדם לשבת בית משנה פניו ותשלחהו ובג"ד אוקמוה מארי מתניתין לא כשאני נכתב אני נקרא בעולם הזה נכתב ידו"ד ונקרא אלקים והא כתיב אני יי' לא שניתי בכתיבה לא אשתני אבל בקריאה אשתני דכתיבה דאיהו אתריה לא אשתני בקריאה דאיהי לבר מאתריה אשתני השמר מפניו ושמע בקולו אל תמר בו. בגין דשפחה דיליה אלקים שמה כשם מטרוניתא וקב"ה ביה אשתני בגין דאיהו נער ביה רזא (רוחא) ישוב לימי עלומיו. אבל שכינתא אצל קב"ה לא משתנית וקב"ה לגבה לא אשתני הה"ד אני יי' לא שניתי. אני שכינתא. יי' עמודא דאמצעיתא. שלף איש נעלו דא סנדלפון סנדל איהו לגבי קב"ה ונעל

לגבי שכינתא אבל תפארת דכליל שית ספירן איהו גופא לידוד ומלכות גופא לשכינתא דאיהו אלקים:

ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וגו'. פקודא דא לחלוץ והאי איהו חליצת רוחא מההוא גופא דבעי לאנהגא עמיה כאח וההוא קשורא דאחוה דעם אחוה מתיר מניה וההוא רוחא אזיל נע ונד עד דאשכח פרוקא הה"ד או דודו או בן דודו יגאלנו או משאר בשרו וגו' ואי לא אשכח והשיגה ידו ונגאל כאורח דאזיל מאתר לאתר או כעבד דאזיל בשלשלת על צואריה עד דאשכח פדיון מאדון דיליה על חוביה ווי למאן דלא אנח בן למפרק יתיה. ואליהו ורבנן מארי מתיבתאן הכא רמיז אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין דאיהו קשור בקשורא דתפלין דיד ואסור בתפלין דרישא כד לית (ליה) בן למפרק ליה מסטרא דבן ידו"ד בההוא קשירו איהו אח חבוש ואסור דלית ליה רשו למפרק ית גרמיה דאיהו ד' עצמו דאח עצם מעצמי קרא לה לגביה בקרקפתא דתפלין דרישא ובשר מבשרי קרא לה מסטרא דלבא. ולא למגנא אמר קב"ה כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מבין העכו"ם וכמה בני נשא דקא משתדלי באורייתא ועבדי גמילות חסדים ומצלין ולא אתפרק קב"ה ושכינתיה וישראל אלא דישתדל באורייתא לחבר יתה בקב"ה. וגמילות חסד הא אוקמוה דהא אין חסיד אלא המתחסד עם קונו דכל פקודין דעביד למפרק בהו שכינתיה ובהא עביד חסד עם קב"ה מאן דגמיל חסד בשכינתיה עם קב"ה גמיל בגין דכד חבו ישראל וקב"ה הוה בעי ליסרא לון אימא הות רביעא עלייהו עד דנפקו לתרבות רעה קב"ה מה עביד תריך בני מלכא ומטרוניתא ואיהו אומי דלא יהדר לאתריה עד דמטרוניתא אתהדרת לאתרהא ומאן דהדר בתשובה וגמיל חסד בשכינתא ובכל אורייתא ובפקודין דילה ולאו איהי אלא למפרק שכינתא דא עביד חסד עם קונו וכאילו פריק ליה ולשכינתיה ולבנוי. אמר אליהו וכל ראשי מתיבתאן רעיא מהימנא אנת הוא האי ב"נ אנת הוא בר מן מלכא ומטרוניתא דאשתדלות דילך לגבי קב"ה לאו כמאן דעביד חסד עם קונו אלא כברא דמחוייב לשווייה גרמיה ותוקפיה למפרק אבא ואימא ומסר גרמיה למיתה עלייהו דמאן דלאו איהו ברא דמלכא ועבד טיבו עם מלכא ועם מטרוניתא ודאי האי אתחשיב דעביד חסד עם קונו. קם רעיא מהימנא ואשתטח קמי קב"ה ובכה ואמר כן יהא רעוא דיליה דיחשיב לי כבר דעובדין דילי לגבי קב"ה ושכינתיה יהון לגביה כברא דאשתדל בהון בתר אבוי ואמיה דרחים לון יתיר מגרמיה ונפשיה רוחיה ונשמתיה וכל מה דהוה ליה הוה חשיב לון לאין

ספר דברים פרשת כי תצא דף רפא/ב

למעבד בהון רעותיה דאבא ואמא ולמפרק לון בהון ואע"ג דידענא דכלא ברשותיה רחמנא לבא בעי בההוא זמנא אתא קב"ה ונשיק ליה ואמר רעיא מהימנא ודאי אנת הוא ברא דילי ודשכינתא רבנן ומלאכין נשקו בר קמו כלהו ונשקו ליה וקבילו ליה לרב ומלכא עלייהו:

והיה בהניח יי' אלקיך וגו' תמחה את זכר עמלק וגו'. פקודא דא להכרית זרעו של עמלק דהא קב"ה אומי דלא יחזור על כרסיה עד דיטול נוקמא מניה:

פתח רעיא מהימנא ואמר ודאי בג"ד הוו אזלי במדברא ועל ימא ולא ייעלון בארעא דישראל עד דיטול נוקמא מניה דעמלק. עמלק מאן הוא לעילא דהא חזינן דבלעם ובלק סתמן הוו נשמתין דלהון ובגין דא הוו שנאין לישראל יתיר מכל אומה ולישן ובג"ד עמלק רשים בשמהון ע"ם מן בלעם ל"ק מן בלק ודכר ונוקבא אינון עמלקים ועלייהו אתמר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל כגוונא דאית בישראל ארבע אנפין יעקב ישראל רחל לאה ישראל עם לאה יעקב עם רחל לקבל ופני נשר לארבעתם הכי אית ארבע אנפין לעמלק קסם ונחש עמל ואון. עמל רשים בעמלק והמן דהוה מסטרא דעמלק ישוב עמלו בראשו. וכל אלופי עשו מעמלק הוו. ולעילא עמלק סמאל עמל נחש און ומרמה דמפתי ליה לב"נ למחטי לקב"ה עמל קס"ם ק' מן עמלק ס"ם מן סמא"ל נח"ש א"ל מסמאל (כאן חסר) עליה אתמר לאברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך בית מולד דילך מאלין בתי סיהרא או בתי שבתאי או בתי מאדים דבתי מאדים ובתי שבתאי ולבנה עלייהו אתמר אין מתחילין בב"ד (נ"א אין מתחילין בב' ואין מסיימין בד') דמאדים סומקו דחמה גיהנם אימא דעשו דאתיילידת ביומא תניינא וסיהרא איהו טוב ורע טוב במילואה ורע בחסרונה ובגין דאיהי כלילא מטוב ורע מונין בה ישראל ומונין בה בני ישמעאל וכד לקת במלואה סימנא לא טב לישראל וכד לקת בחסרונה סימן רע לישמעאלים ובהאי ואבדה חכמת חכמיו חכמה דישמעאלים ובינת נבונים תסתתר דאינון לא ידעין בבריאתן אלא בשמושא דילהון כפי שנוי עלמא בהליכתן ושימושן וסיהרא אתבריאת ביומא רביעאה ובחסרונה דילה עניות אתבריאת ליליית. שבתאי דאיהו רעב וצמאון ולקותא דנהורין עלה אתמר יהי מארת חסר מארתיי' בבית רשע. וחוטא ילכד בה בבית הסהר דילה וצדיק ימלט ממנה. ואית ככבא אחרא נקודא זעירא נקוד על שפחה דאיהו מארת ודא חולם בת מלך שבת מלכתא דשלטנותא דתרווייהו ביום שביעי דאתמר ביה למען ינוח עבדך ואמתך דסדר בריאתן לאו כסדר שמושן ובג"ד חמ"ה ומ"אדים סומקי דגיהנם אתבריאו ביומא תניינא לבנה שבתאי אתבריאו ביומא רביעאה. כפנא וחשוכא. ובג"ד אין מתחילין בב"ד בגין דגיהנם אתברי ביומא תניינא ולקותא דנהורין ביומא רביעאה.

ככ"ב עליה אתמר דרך ככב מיעקב דדרגיה ביומא תליתאה וביה ויהי ביום השלישי בהיות הבקר דביה נחית קב"ה למיהב אורייתא לישראל בה יחידה למהוי עמיה שבת מלכתא דאיהו יום שלישי כליל תלת ענפי אבהן ש בת (מלכתא) יחידאה דשולטנותא דילה בליל שבת ביה אתעבידת שבת ובג"ד חולקין מארי מתניתין על מתן תורה בת יחידה. דא אמר בשלישי נתנה תורה ודא אמר בשביעי נתנה תורה. ואיהי בת יחידה דאחידת בעמודא דאמצעיתא תליתאה לאבהן ובצדיק שביעית ליה בת יחידאה וכד איהי עטרה על רישיה אתקרי ביה שביעי דהוא ששי הוה דככב דיליה צדק ובת יחידה שבת מלכתא אתקרי צדק ובגין דא תורה אחידא בין יום ו' וז' ואיהו כ"ב מן כוכ"ב כ"ו כי שמש ומגן ידוד צבאות שכינתא מלכות הקדש בך יברך ישראל כ"ב אתוון דאורייתא כ"ב כלילא מתלת דרגין כ' כתר ב' בינה ידו"ד כליל תרווייהו חכמה וכלא כליל כוכ"ב דרגא דעמודא דאמצעיתא ושכינתא איהי לבנה לבון ההלכה. רחמי בסטרא דחסד ואתקריאת חמה ברה כחמה מסטרא דגבורה פני משה כפני חמה סיהרא אפילה מעוט דסיהרא שפחה דילה גיהנם חמה בישא שפחה דיליה שבתאי לקותא דנהורין חילול שבת שפחה דילה דאהדרת עורף לגבירתה בכל יומא

ספר דברים פרשת כי תצא דף רפב/א

ויומא ואתגברת עלה בחובין דישראל בנהא הה"ד ושפחה כי תירש גבירתה דשולטנותא דשפחה לא הוי אלא ביומא תניינא בגיהנם וברביעי בלקותא דנהורין ואתהדרת לשלטאה בכל יומא ויומא ובת מלך אסירא בסרכות בבית הסהר בגלותא דילה ואיהי קינא דסמאל בין ככביא וקב"ה אומי אם תגביה כנשר ואם בין ככבים שים קנך משם אורידך נאם יי' ושכינתא נגה ונגה לאש ומהכא קרו לבי כנשתא אש נוגה אש מאדים לישנא דאודם טור אודם פטדה נוגה אשא חיורא ותרוויהו פני חמה ופני סיהרא נצח והוד אינון דנטלו חוורו מחסד וסומקו מגבורה אהרן ודוד מתמן הוו חד נטיל רחמי וחד נטיל דינא דוד מסטרא דשמאלא והוא אדמוני אהרן איש חסד ותרווייהו נביאי קשוט מתמן פני משה הוו נהירין בנבואה דבינה איהו חמה (אימא) עלאה מתמן נבואה דיליה. בהון עשו חייבא עבד אדום ונוקבא דיליה מאדים איהי שפיכות דמים דישראל וגרמה דמטרוניתא אתקיים בה נתנני יי' בידי לא אוכל קום (שם) נתנני שוממה כל היום דוה הוד דוה אתהדר דנצח והוד לקבלייהו יכין ובועז שתיהן אשר הבית נשען עליהם דבי כנשתא אתקריאת על שמייהו אש נוגה כדקא אמינא ושפחה רעה איהי קבורה ובה אסירא לגבירתא ואיהי שבתאי קרה ויבשה בקבורתא דעפרא ואיהי מות דעניותא דאורייתא ואיהי קבורת עני מכוסה בה בשבע מיני מדורות דאיהי כלילא משבע ככביא

כמה דשבת מלכתא כלילא משבע ואינון שבע ככביא מסטרא דגבורה (ס"א דגבירתא) שבע שני השבע מסטרא דשפחה שבע שני הרעב דעלייהו אמר נביא לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי יי'. גבירתה גן שפחה אשפה מטונפת מסטרא דערב רב. אשפה מעורבת בגן לגדלא זרעים מסטרא דעץ הדעת טוב ורע מסטרא דע"ז אתקריאת שבתאי לילית אשפה מטונפת בגין דצואה מעורבת מכל מיני טנוף ושרץ דזרקין בה כלבים מתים וחמורים. מתים בני עשו וישמעאל קבורים בה.

עכו"ם דאינון כלבים מתים קבורים בה ואיהי קבר דע"ז דקברין בה ערלים דאינון כלבים מתים שקץ וריח רע מטונף מסורח משפחה בישא איהי סרכא דאחידא בערב רב מעורבים בישראל. ואחידת בעצם ובשר דאינון בניע שו וישמעאל עצם מת ובשר טמא בשר בשדה טרפה דעלה אתמר לכלב תשליכון אותו וכגוונא דאית תריסר מזלות מסטרא דטוב הכי אית תריסר מזלות מסטרא דרע הדא הוא דכתיב שנים עשר נשיאים לאמותם דזה לעמת זה עשה האלקים ורשיעייא אינון אבי אבות הטומאה דאינון טמא מת ושרץ דמטמא לב"נ מאוירו ומתוכו ומגבו ואפי' תוך תוכו דכהנא מסתאב בהון ובגין דא על כל נפשות מת לא יבא דרשע קרוי מת. ובוצינא קדישא לאביו ולאמו לא יטמא. הכא אשכחנא אסוותא לגבי דאתמר ביה ויתן את רשעים קברו. בתר דקבורה דא בגין אבא ואימא דאינון בגלותא עם ישראל אתקיים בי קרא ולא יטמא. אליהו לא תתעכב מלנחתא דאע"ג דאנת כהנא לאביו ולאמו (לא) יטמא דהא קב"ה ושכינתיה בגלותא דאיהי קבורה לוון אנא קבור בינייהו באומאה עלך בשם יי' חי וקיים לא תתעכב מלנחתא. מלאכין קדישין מארי דגדפין באומאה עלייכו טולו אומאה דא וסליקו לה על גדפייכו שבועת יי' בח"י צדיק וקיים עמודא דאמצעיתא טולו אומאה דא וסליקו לה על גדפייכו במטרוניתא שבועת יי' בח"י צדיק וקיים עמודא דאמצעיתא טולו אומאה דא וסליקו לה על גדפייכו במטרוניתא ביקרא דילה לגבי קב"ה מלאכין עילאין שליחן דקב"ה מימינא ומלאכין שליחן דיליה משמאלא ומלאכים דאבא ואמא יהון סתרין לה עילא ותתא ומכסין לה באת ו' בשית גדפין דיליה דאתמר ביה שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים דשבועה דיליה דאיהי ה' רביעאה ובשתים יכסה רגליו דילה ובשתים מעופפים לה. ואנת אליהו דסליקת לעילא העילות והוא טעין לך מכל טוב נחות לגבה ותהוי כרוב תחותא לנחתא בך מלאה כל טוב ומלאכין דאבא ואימא דאינון ידו"ד (ס"א אסתרו לה) אסחרו לך בנחיתו דילה ומלאכין דבעלה ברא דאבא ואמא ו' כסיאו לה ומעפפין לה משית גדפין

ספר דברים פרשת כי תצא דף רפב/ב

אב"ג ית"ק ובל"ו דתליין מנייהו כחשבון ל"ו ודאי איהו שרפים עומדים ממעל לו ונחיתת ה' (נ"א ידו"ד) דיליה טמירא מכוסה בהון ומלאכין דאינון דצדיק ח"י עלמין אסמיכו לה עלייכו כחיון דסמכי לכרסייא דאע"ג דה"א דאצילות דשמא דידו"ד איהי סמיכת לכלהו לית לכון לפרחא לעילא ולנחתא לתתא בר מינה כאברין דגופא דלית להון תנועה בר מנשמתא דאברין דאית לה אתפשטו עלייכו לסמכא לכון בהון דהכי איהי ה' כימא אי אית לה מאנין מתמליין מנה ומתפשטין בהון כנחלים דמתפשטן מן ימא על ארעא ואי לאו איהי ה' בגרמא יחידאה בלא אתפשטותא דנחלין הכי מאנין דשכינתא אינון מלאכין קדישין לעילא וישראל לתתא אי אית בהון מארי מדות מארי חסד חסידים גבורים מארי תורה נביאים וכתובים צדיקים אנשי מלכות דאתמר בהו ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך בעמידה דצלותא בהיכלא דמלכא אלקים מלכא דילה ידו"ד והם חכמים ונבונים ראשי ישראל ולא ראשי ערב רב דאתמר בהון היו צריה לראש איהי אתפשטת עלייהו בעשר ספירן דילה בההוא זמנא נחית עלת העלות ביו"ד ה"א וא"ו ה"א לנחתא עלייהו לאקמא שכינתא עלייהו ובזמנא דויפן כה וכה וירא כי אין איש איהי אמרת שלמה אהיה כעוטיה מעוטפת בגרמא דלא אתפשטת עלייהו וקב"ה צווח עלה ואמר איכה ישבה בדד:

אדהכי קם בוצינא קדישא ואמר רבון עלמא הא הכא רעיא מהימנא דאתמר ביה והאיש משה ענו מאד עד כען וירא כי אין איש הא הכא והאיש משה דשקיל לשתין רבוא דישראל וביה ממכון שבתו השגיח דביה אתמר לגבי דרא דגלותא בתראה ויי' הפגיע בו את עון כלנו ואיהו כליל בעשר מדות דבגינייהו אמרת לא אשחית בעבור העשרה נחית עליה לאשגחא על עלמא וקים מילך דאנת קשוט וכל מילך קשוט דאיהו גמל חסד עם שכינתא וקטיר שפחה דילה בגבורה למהוי שפחה אסירא תחות גבירתה בקשורא דתפלין ואשתדל בגינה בתורת אמת תורת אמת היתה בפיהו ואשתדל בה בנביאים וכתובים בנביאי בכמה נחמות בכתובים בעשרה מיני תהלים בצדיק בי"ח ברכאן דצלותא ומארי מתניתין לא אשתמודען ליה לרעיא מהימנא. אליהו באומאה עלך בשמא דידו"ד ובשמיה מפרש גלי ליה לכל רישי מארי מתניתין דישתמודעון ליה ולא יתחלל יתיר דאתמר ביה (לגבי עלמא) והוא מחולל מפשעינו לית לך צורך למיטל רשו דהא אנא שליחא דמארי עלמא וידענא דאי אנת עביד דא דיודי לך קב"ה עליה ויסתלקון בנך בגיניה עילא ותתא ולא תתעכב למעבד לא שבוע ולא חדש ולא שנה אלא מיד (כאן חסר) רעיא מהימנא מארי דפסחא בזמנא דשליט עלייהו ליל שמורים כלהו צריכים למהוי שמורים ונטורים מחמץ ושאור בכל שהוא וכל מאכלים ומשקים (ס"א

מאני דפסחא) כלהו נטורין. ומאן דנטיר לון מחמץ ושאור גופיה איהו נטיר מיצה"ר לתתא ונשמתא לעילא ואתמר ביה לא יגורך רע בגין דהא אתעביד גופיה קדש ונשמתיה קדש קדשים ואתמר ביצר הרע וכל זר לא יאכל קדש והזר הקרב יומת. פסח דרועא ימינא דאברהם כסף מזוקק מאן דערב ביה עופרת משקר ליה. הכי מאן דערב חמץ או שאור כל שהוא במצה כאלו משקר חותמא דמלכא והכי מאן דערב בטפה דיליה שום תערובת כאילו משקר חותמא דמלכא דא בדא תלייא. ראש השנה דרועא שמאלא דיצחק תמן דיני נפשות ועקדה דיצחק תמן הוה דעקיד ליה אברהם קשורא דתפלה דיד דומיא דעקדה דיצחק זכאה איהו ברא דאתעקד באבוי ואתקשר ביה למעבד עובדוהי באורייתא ובמצוה וזכאה עבד דאתקשר תחות רביה למעבד רעותיה איהו באתר דברא דמלכא. מטטרו"ן זכאה אנת וזכאין בנך דאינון קשירין ועקידין בתפלין תחות רשותא דמארך ובג"ד אע"ג דאנת עבד למארך מלכא אנת על כל ממנן דשאר עמין מלכא על כל מלאכין מלכא דשדים וכל משרייתיה דחלין מנדמאן גרים דא בגין דאנת שרפרף למארך ואנת משמש למארך שדי דמזוזה לבר שומר הפתח ידו"ד דאיהו מארך מלגאו והכיא יהו כד קודשא בריך הוא נחית לשלטאה על עץ הדעת טוב ורע דאיהו טוב מטטרו"ן רע סמאל שד מלכא דשדים.

ספר דברים פרשת כי תצא דף רפג/א

מטטרון מלאך מלכא דמלאכים אבל מסטרא דאילנא דחיי שדי איהו יסוד. ובג"ד למטה שנים עבד ורבו דלאו אינון יחודא חדא ולמעלה אחד תפארת יסוד דגוף וברית חשבינן חד דאיהי עמודא דאמצעיתא וצדיק כגוונא דתפלין דראש דאיהו בינה על תפארת מסטרא דאילנא דחיי דאצילות ומלכות תפלה דיד הכי לתתא באילנא דחיי דבריאה מסטרא דכרסייא עלאה תפלין דראש מטטרון תפלין דיד דיליה כסא תחתון. והאי איהו דאמר נביא עליה כסא כבוד מרום מראשון אבל מסטרא דעץ הדעת טוב ורע בקשורא דתפלין אתקשר יצה"ר תחות יצר הטוב כעבדא תחות מאריה בקלא דאורייתא בקלא דצלותא בקול דשופר קלא איהו רומ"ח לגביה ודא קול השופר קול דעמודא דאמצעיתא דאיהו כליל אשא מיא ורוחא דאינון תלת אבהן דבהון הי"ו ה' באברהם י' ב צחק. בכל אתר ה' דשליט על י' דינא הוא והאי איהו ה"י מן אלקים ובג"ד עלה אלקים בתרועה. ו' מן ואלקי יעקב ודא רוח השופר שכינתא מנא דכלהו תלת ואיהו ה' מן השופר דאינון י' שופרות דאינון קשר"ק קש"ק קר"ק מתלבשין בהון ה"א יו"ד וא"ו ה"א דכל אתוין אלין (ס"א אינון) דינין לסטרין אחרנין ולחייביא (חסר ועיין בסוף הספר סימן יז) אינון כשלשלאין ורומחין וסייפין. תרועה שלשלת איהי ותרי תרועות אית בעשרה שופרות

ואינון חד (חסר) דאתמר בה והאם רובצת על האפרוחים (או על הביצים ואינון) ישראל מצפצפן לה בכמה צפצופין דצלותין ואיהי לא בעיא לנחתא לגבייהו. ישראל מה עבדין נטלין אימא דאיהי שכינתא בהדייהו וקשרין לה בקשורא דתפלין כד מטאן לק"ש קראן בנין דילה בשית תיבין דייחודא דאינון שמע ישראל יי' אלקינו יי' אחד הא קא נחתין לגבי אמהון קשרין לון עמה והאי איהי אשר תקראו אותם דאיהו עונתה כמו מועדי הכי בגוונא דא מצה בה מזמנין לשבעה יומין דפסח. מזמנין לשבעה יומין דסכות בשבעה מיני דאינון לולב ואתרוג וג' הדסים וב' בדי ערבה. שבועות קראן לון באורייתא. ר"ה יומא דדינא כל חד במיניה כל מאן דקרא כל דרגא במיניה יתקיים ביה אז תקרא ויי' יענה. א"ז ז' יומין דסכות וחג שמיני עצרת א"ז מצה וז' יומין דפסח. א"ז סוכה וז' מינין דלולב דאינון שלש הדסים ושני ערבות לולב ואתרוג וכלילן בד' הא חד סרי כחושבן ה"ו וצריך לומר הלל עלייהו הללויה לאשלמא שם ידוד. וצריך לסלקא לה במחשבה בארבע מינין הה"ד אמרתי אעלה בתמר אעל"ה סימן אתרו"ג ערב"ה לול"ב הד"ס ומחשבה שמא מפרש אשתלים בה י"ד כגוונא די"ד פרקין דידא דימינא דביה צריך לנטלא לולב והרי מתן תורה. שבעות שבעה בשבעה י"ד בר"ה י"ד בקול השופר ובעשר שופרות כדאוקימנא לעילא. בפסח איהי שכינתא י"ד הגדולה מסטרא דחסד. בראש השנה איהי י"ד החזקה מסטרא דגבורה. במתן תורה י"ד רמה מסטרא דעמודא דאמצעיתא ותלת זמנין י"ד מ"ב ותלת אבהן דתליין מנייהו סלקין חמשה וארבעים כחושבן יו"ד ה"א וא"ו ה"א. בילא"ו יילא"ו (קפז ב פקודא ליתן מחצית השקל):